

T.B. NO 942

பிரதீப கந்த உதயம்

R.65, U:8
N27
58234

942
294-572
கணபதிதுணை.

மீட்கருஷ்ணயபரப்பிரமணேந்தம்:

தஞ்சை

பகவற்கீதைவசனம்.

இது

வடமொழிமூலத்திற்கையைய

ஸ்ரீ சங்கரபாஷியார்த்தத்தை
யனுசரித்து

முதறிஞரால்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

தஞ்சைமாநகரம்,
ப. வீரபத்திரபிள்ளை
அவர்களுக்குள்ள
எட்டிர் சுதந்தரத்தை அவர்சகோதரர்
ந. கோவிந்தபிள்ளை

அவர்கலிடத்திற் பெறப்பட்டதை

சர்வசுதந்தரத்துடன்

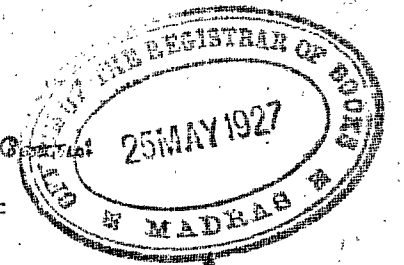
M. A. சுப்பிரமணிய முதலியார்

அவர்களால் தமது
மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சென்னை :

1927

All Rights Reserved.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0

கணபதிநகை.
புதிருஷ்யபரப்பிரமணை:

தஞ்சை

பகவற்கிதை வசனம்.

இது

வடமொழி மூலத்திற்செய்ய

ஸ்ரீசங்கரபாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து
முதறிஞரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

தஞ்சைமாநகரம்,

ந. வீரபத்திரபிள்ளை அவர்களுக்குள்ள

எட்டர் சுதந்தரத்தை அவர்களுடைய

ந, கோவிந்தப்பிள்ளை அவர்களிடத்திற்
பெரிப்பட்டது.

இஃது

சர்வசுதந்தரத்துடன்

M. A. சுப்பிரமணிய முதலியார்,

அவர்களால் தமது

சென்னை: செல்வநங்கம் கம்பெனி
மதோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1927.

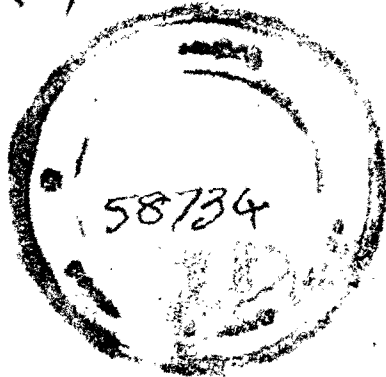
Copy-Right Registered.

இதன் விலை ரூபா. 1 8 0

* செப்பனுவதற்காக எடுத்துக் *
* கொள்ளப்பட்ட A.M. 6/1 *
* March மாதம் 1926 வருடம் *
* செப்பனிடம் முடித்த *
* March மாதம் 1926 வருடம் *
* 6/1 *
* ஆராய்ச்சி உதவியாளர் *
* கையொப்பம் *

R 65, 6/1

N 27

மனோன்மணிவிலாச அச்சக்கூடத்தின்

புத்தக விளம்பரம்.

ஞானவாசிட்ட வசனம்.

இது வசனகாவியம் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு வசிட்டமாமுனிவர் உபதேசித்த விஷயங்களெல்லாம் அடங்கப்பெற்றது இக்கூற்தம் ஒன்றை மாதிரி கவனமாய்ப்படித்தால் உலகம், ஜீவன், சசுவரன் என்பவைகளையறிந்து உலகத்தை அறிந்தியமென்று விடுத்து சசுவரனைப் பூசித்து, அவனது அருளால் மோகூசாம்பிராஜ்ஜிபத்தை அடைவது சத்தியம். இச்சற்குண ஞான நூல் ஒவ்வொரு சற்குணஸ்த்தர் வீட்டிலும் குடும்ப ஞானஇந்தினைமாகப் பாவிக்கவேண்டியது.

இதன் விலை ரூ. 2.

தந்துவராயசுவாமி பாடுதுறை	0 12
கைவல்ய நவரீத வசனம்	0 4
ஷெ மூலம்	0 2
கானந்தகணேசர்புராணம் உரை	0 12
மஹாபாஜா துறவு என்னும் ஸ்ரீகுமாரதேவர் 16-சாஸ்திரம்	0 10
வள்ளலார் 20-சாஸ்திரம்	1 8
சேந்தன் திவாகரம் 12-தொகுதி	0 12
சோதிட பாலசிட்சை	0 6
சுப்தரிஷிவாக்கியம் 5500-பாடல்	4 0
உத்தரகேத என்னும் யோக சாஸ்திரம்	0 4
ராமநாஸ் முதலிய 6-தாசர்களின் கீர்த்தனை	0 12

இவை நவீன தங்களுக்கு வேண்டும் பலவித புத்தகங்களும், ஸ்டேஷனரி சாமான்சுருள், வி. பி. போஸ்டிங் அனுப்பப்படும். 3-அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் கேட்கலாக்கு இனும்.

கொ. செல்வரங்கம் கம்பெனி,

எம். ஏ. சுப்பிரமணிய முதலியார்,

வைத்தியகுத முதலி தெரு 29-கெ. வீட்டிலிருந்த

மனோன்மணி விலாசம் பிரஸ்,

மின்ட் பிஸ்டிங் போஸ்டிங் சென்னை.

வெண்பா.

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரணே - கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா.

வாசுதேவாய நம:

அட்டவணை.

அத்தியாயத்தின் பெயர்,

[பக்கம்

1. சோக அத்தியாயம்.	கூக
2. சாங்கியோக அத்தியாயம்.	௨௫
3. கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.	௪௧
4. ஞானயோக அத்தியாயம்.	௫௨
5. சங்கியோக அத்தியாயம்.	௬௫
6. அபிரமயோக அத்தியாயம்.	௭௫
7. விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்.	௮௮
8. அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம்.	௯௮
9. இராசகுப்யயோக அத்தியாயம்.	௧௦௫
10. விபூதி அத்தியாயம்.	௧௧௬
11. விசுவரூப அத்தியாயம்.	௧௨௫
12. பத்தியோக அத்தியாயம்.	௧௩௫
13. பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.	௧௪௦
14. குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.	௧௫௦
15. புருஷோத்தம அத்தியாயம்.	௧௫௭
16. தெய்வ அக்ஷரம் பந்து விபாகயோக அத்தியாயம்.	௧௬௩
17. கிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.	௧௬௬
18. சஞ்சேப அத்தியாயம்.	௧௭௫

(இரண்டு ரூபாய் முத்திரை ஸ்டாம்பு.)

பகவத்கீதைவசனம் என்னு

மிந் நூலின்

எட்டர் பாத்திய விற்கிரய பத்திரத்தின் நகல்.

1899ஸு மேம் 29௨ சென்னப்பட்டணம் வைத்தியநாதமுதலி வீதி 29-வது ரெ-விட்டிவிருக்கும் வேளாளஜாதி சிவமதம் புஸ்தக வியாபாரம் கொண்ணார் - நாராயணமுதலியார் குமார் பாணிக்க முதலியார் அவர்களுக்குத், தஞ்சாவூர் கருந்தப்பாங்குடி மந்தாசடி வடுகத்தெருவிவிருக்கும் 23-வது ரெ-விடு வெங்கிடர்சலபிள்ளை மகன் தீளாளசாதிசிவமதம் ரெல்லு வியாபாரம் கோவந்தபிள்ளை பெருத்திக் கொடுத்த புஸ்தக எட்டர் கிரயபத்திரம் என்னவென்றால், என் தமை யன்றி இறந்து போன ந. வீரபத்திரபிள்ளை அவர்கள் பெயர் எப்பொழுதும் புஸ்தக ரூபமாய் விளங்கும்பொருட்டு அவர்கள் பெயர் வைத்து அவரால் அச்சிட்டு விற்பனைசெய்துவந்த பகவத்கீதைவசனம் என்னும் புஸ்தகத்தின் அமைப்பு அல்லது எட்டர் பாத்தியநாதனைத் தாங்களுக்கு நான் நாடிது தேதியிற் காசனஞ்செய்துகொடுத்து அதற்காக நான் பெற்றிருக்கின்ற ரூபா-200: இந்த இருநூறு ரூபாயும் இதின் முலமாய்த் தங்கனாடி அச்சிடப்படும் ரெ புஸ்தகம் 200-க்கு மதிப்பு ரூபா-200. இது புஸ்தகம் இருநூறில் எனக்கு ஐம்பது புஸ்தகம் காலிகோ பயிண்டுசெய்து கொடுப்பதாகவும், பங்கி 150 புஸ்தகமும் பயிண்டு அன்றியில் கொடுப்பதாகவும் தங்கள் ஏஜெண்டு குருசாமிராபுடி அவர்கள் முன்னிலையில் பேசி ஒப்புக்கொண்டவகையில் மேல் கண்ட இருநூறு ரூபாயும் என்பற்றுகிளிட்டபடியால், இனி புஸ்தகத்தை அச்சிப்பதிப்பித்து விற்பனைசெய்துகொள்ளவும், தவிர ரெ புஸ்தகத்தைத், அச்சிற் பதிப்பிக்க எனக்கு எவ்வித பாத்தியமும் இல்லை. நான் உட்பட மற்றவர்கள் மேற்படி புஸ்தகத்தை அச்சிட்டு விற்பனைசெய்தால் அது இலாபமாகும் சகல நஷ்டத்தையும் அச்சிட்டவர்களிடம் தாங்களே வாங்கிக்கொள்வீர்களாகவும். இதற்குமுன் இந்தப்பாத்தியதை பைத் தங்களுக்குத் தவிரவேறே யாருக்கும் அச்சிடும்படி யெவ்வித அனுமதியும் நான் கொடுக்கவில்லையென்று உறுதி ரொல்லி யிந்தச் சுத்த கிரயசாசனம்செய்து கொடுத்துவிட்டபடியால் சாசனவாசகப்படிக்குள்ள சகல பாத்தியதையும் தாங்களே அனுபவித்துக் கொள்வீர்களாகவும்.

இந்தப்படிக்கு மாணிக்கமுதலியாரவர்களுக்குக் கோவிர்தப்பிள்ளை
சுத்திரயசாசனஞ்செய்து கொடுத்தேன்.

(ஒப்பம்) கோவிர்தப்பிள்ளை கையெழுத்து.

சாசனிகள்.

சிதம்பரத்திலிருக்கும் கொ. மா. ஏஜெண்டு என். குருசாமிநாயுடு
அறிவேன்.

தஞ்சாவூர்க் கருந்தட்டாங்குடி மேட்டுத்தெருளி லிருக்கும் நல்லி
நாயுடுமகன் சாமிநாதநாயுடு அறிவேன்.

செ. யூர் மார்க்கட்டுப் புத்தகவியாபரம் த. தி. சோலைமுத்துப்
பிள்ளை அறிவேன்.

தஞ்சாவூர்க் கருந்தட்டாங்குடி மந்தராடி கீழ் வேளாளத்தெருவி
லிருக்கும் செல்லகுருநாதபிள்ளை குமாரன் கோவிர்தசாமிபிள்ளை நெட்
டெழுத்துன்பட அறிவேன்.

நிஜிஸ்டர்ட் அறிவிப்பு.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் அச்சுக்கூடத் ததிபருக்கும் அறி
விப்பதிற்பதெனில் இந்தப்பகவற்கீழைச் சனம் என்று மிஷ்னரி அமை
த்த ந. வீரபத்திரபிள்ளைசகோதரர் ந. கோவிர்தப்பிள்ளை யவர்களிடம்
இந்துலிற்ருள்ள (எமடர் பத்தியதை என்சுட்) உத்தரத்தை, இந்து
டன் சேர்த்திருக்கிற விற்கியபத்திர நகல்பிரகாரம் கொடுத்து மைத்து
னர் ம-III-III, கொண்ணூர்-லோகநாத முதலியார் அவர்களின்
பிதா கொ-மாணிக்கமுதலியாரால் கையத்திற்கு வாங்கப்பட்டு அச்சிற்
பதித்து நிஜிஸ்டர்ட் செய்திருப்பதால் இப்புத்தகத்தை என்னுடைய
அனுமதியன்றியில் யாரேனும் அச்சிடுவாராயின் 1867 - ஆவத்திய
25-வது ஆக்ட்டு 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின்படி நான்
கோரும் நஷ்டத்திற்கும் இண்டியன் பினஸ்கோடு என்னும் ஆக்ட்டுப்
படி குற்றத்திற்கும் உத்தரவாதிகளாக வேண்டுமென்பதைக் கவ
னிக்கக் கோருகிறேன்.

இப்படிக்கு,

ம. அ. சுப்ரமணிய முதலியார்.

மேனான்மணிவிலாச அச்சுக்கூடம்:

மின்ட் பிளிட்ஸ் போஸ்டு, சென்னை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணயபரப்பிரமணைநம:

பகவற்கீதாமான்மிய சங்கிரகம்.

சைவபுராணங்களு லொன்றாகிய வராக புராணத்தில் 30-சுலோ
கங்களினால் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதைச் சுருக்கிச்
சொல்லுமாறு செளனகரென்னு முனிவர் சூதமகா ரிஷியைப்பார்த்து
சுவாமின்! தேவீர் வியாஸபகவானுற் கேட்டிருக்கிற பகவற்கீதா
மான்மியத்தை அடியேனுக் கருக்கரம் பண்ணவேண்டுமென்று வின
வச் சூதர் சொல்லுகிறார்.

வாரீர் ரிஷியே! நீர்கேட்ட கீதா மான்மியமானது பெருமையிற்
சிறந்ததும், இரகசியமானதும், உத்தமமானதாய் முள்ளது. அதன்
பெருமை யொருவராலு முறைத்தற் கரியதாயினும் நான் கேட்டபிர
காரஞ் சிறிது கூறுகிறேன்.

ஸ்ரீபகவானால் அருச்சுனனுக் குபதேசித்த கீதையானது அமிர்
தத்துக் கொப்பாடாது சீம்சாச சமுத்திரத்தைத் தாண்ட ஒரு
தெப்பமாய் மிருக்கிறது. இதை விசுவசித்துக் கௌதவன் ஊர்ப்பன்
திக்ஞ்சுசமானம், னேயையே அத்திபயனஞ் செய்கிறவன் மோகஷத்தை
படைவன். இதைப் பாராயணஞ் செய்தாற் சகல வேதங்களும் சாஸ்
திரங்களும் படித்ததற்குச் சமானம் கீதையில் பாதிபடித்தாற் கோ
தான பூலமும், மூன்றிலொருபங்கு படித்தாற் சோமயாகபலமும், ஆறி
லொருபங்கு படித்தாற் கெங்காஸ்நானபலமும், தினம் இரண்டத்தியா
பம் படித்தால் இந்திரலோகத்தில் கற்பகாலவாசமும், ஓரத்தியாயம்
வாசிப்பவனுக்குச் சிவகண்முகி உருத்திரலோகத்தில் நெடுநாள் வாச
மும், ஓரத்தியாயத்திற் பாதியல்லது நாலிலொருபாகம் படித்தால்
நீண்டநாள் சூரிய லோகவாசமும், பத்து அல்லது ஏழு, ஐந்து, நான்கு,
மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை சுலோகங்களைவாது படிப்பவர்க்
குப் பத்துக்கோடி வருஷஞ் சந்திரலோக வாசமுஞ் சித்திக்கும்.

மரணசமயத்திற்குத் தா அர்த்தத்தைச் சிந்திப்பவர்களும் பாராயண
சப்தத்தைக் கேட்பவர்களும் மோகஷமே யடைவார்கள். கிரியைகள்
நடத்துமபோது பாராயணஞ்செய்தால் சகல குற்றமு நீங்கும்.

9. நாமதீரத்தில் மாயிழந்திரபுரத்தில் வசிக்கும் மாதவ னென்கிற பிராமணன் யாகம் நடத்த முயலுகையில் தோ ஒன்பதா மத்தியாயம் பிரபாவத்தால் காலபுருஷனிடத்திருந்து உண்டான நீச் புருடனையும் ஸ்திரீயையும் அந்தத் தானம் வாங்கிய பிராமணன் செயித்த விபரமும் இராஜன் மோக்ஷமடைந்த சங்கதியும் யாகத்துக் காகக் கொண்டுவந்திருந்த ஆடு சொல்லத் தெரிந்து தானம் அந்த ஆடும் ஒன்பதா மத்தியாய பாராயணத்தால் மோக்ஷமடைந்தார் களென்றும்,

10. காசியில் தீரதியென்கிற பிராமணன் தீரஞானமுடைய ஜீவன் முத்தராய் ஒருதினம் விசுவலிங்கத்தின்மீது கால்நீட்டி நித் திரை செய்வதையும் விசுவேச ரவருக்குப் பணிவிடை செய்வதையும் பிருங்குரிஷிபானவர் கண்டுவினைப் பரமசிவன் வாக்கினாலேயே அன்னமொன்று சாபம் நீங்கினதும் கமலுடுகியாயிருந்து தூர்வாசர் சாபத்தால் ஐந்துபூவாகிய பத்மினியின் வாசனாகிரகணத்தால் அறு பதினாறாம் பேர் விஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்ததோடு அவன் சாபம் நீங்கினதும், தீரதியென்பவருக்கு இவ்வளவுமகிமை வந்ததும் ஆகிய அனைத்தும் கதைபின் தகமாத்நியாயத்தின் பாராயண மகத்துவ மென்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்றும்,

11. பிராணிதீரம் மேதங்கப்பட்டணம் ஆலயத்தில் வசிக்கும் சுனந்தரென்னும் பெயருடையவர் தோ பதினோராமத்தியாயப்படனத் தால் ஜீவன் முத்தராய்ச் சரிக்குங்காலையில் எதிர்ப்பட்ட ராக்ஷதனும் அவனுலதவரை விழுங்கப்பட்டிருந்தவர்களும் பதினோரா மத்தியாய உபதேசத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

12. தெக்ஷணத்தில் கோலவாபுரியென்னும் பட்டணத்தில்திவசித் தும் சித்திரமாதியென்கிற பிராமணர் தோ பனிரெண்டாமத்தியாய பாராயணவிசேடத்தால் ஓர் இராஜகுமாரன் விருப்பப்படி தேவர்க ளால் அபகரிக்கப்பட்ட யாகத் குதிரைபுந் தருவித்து இறந்துபோன அவன்பிராவையும் பிழைப்பித்து அல்வுபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷ மடையச் செய்தாரென்றும்,

13. தக்ஷணத்தில் அரியான்பட்டணத்தில் தூராசாரியென்ற ஒரு ஸ்திரீ வனத்திற் புலியாலடியுண்டிற்று நீசஸ்திரீயாய்ஜெனித்துச் சரிக்குங்காலையில் ஒருநாள் வாசுதேவனென்னும் பிராமணன் கதை யின் பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண அதிற் சில கேட்டதுகொண்டே மோக்ஷமடைந்தாரென்றும்,

14. சிங்கசுதேசத்த இராஜகுமாரன் வேட்டைக்குப் போன பொழுது பெரியவர்கள் பாதோதகசம்பந்த லேசத்தினால் மீருகாதி களும் திவ்யதேகம்பெற்றமை தோ சிவணமான்மியமென்று தெரிந்து தானும் தோ பதினான்காவது அத்தியாய உபதேசம்பெற்று மோக்ஷ மடைந்தா னென்றும்,

15. கெவுட தேசத்தில் கிருபாலாசியன் என்னும் இராசன் வேட்டைக்குப் போனபொழுது கிடைத்த ஓரிலைபிலெழுதிய தோ வாக்கியத்தை யுட்கப்படித்த விசேஷத்தால் தன் குதிரை மோக்ஷ மடைந்ததைப் பார்த்து வியப்புற்றுத் தானும் தோ பதினேந்தா மத்தி யாயத்தின் அரைச்சுலோகமாகிய அதைப் பெரியவர்களா லுப் தேசிக்கப்பெற்றுச் சந்தத் தியானத்தால் மோக்ஷமடைந்தாரென்றும்,

16. உச்சரிதேசத்துக் கஷ்கபாதனென்கிற அரசன்மதங்கொண்ட தனது பட்டத்துராஜைக்குச் சமீபமாய் வந்த ஒரு பிராமணனை அது உபத்திரிக்காததுப்டகாரணம் கதையின் பதினாறுமத்தியாய சில சுலோக மனன விசேடமென்றறிந்து அந்தவேதிபரால் அரசனும் அவ் வாக்கிய உபதேசப்பெற்றுவிவிர்த்தனாய் மோக்ஷமடைந்தாரென்றும்,

17. மேற்படி கஷ்கபாதன்பிள்ளை சுச்சியானன் களிற்றுத் கொல் லப்பட்டு யானையாப் பிறந்து மாணசமயத்தில் வைத்தியஞ் செய்ய வேண்வெதில்லை யென்றும், தோ பதினேழாமத்தியாயம் படித்தவர் களை மழைப்பித்தாய் பாராயணஞ் செய்வது நலமென்று சொல்ல, அந்தப்படி அவனும் அரசனும் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

18. தோ பதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம் படித் தவதுக்கு இந்திரபட்டங்கிடைத்த விபரத்தைப் பூர்வ இந்திர னறிந்து தானும் காலேகாரென்னும் பிராமணர் முகமாகப் பதி னெட்டாமத்தியாய உபதேசப்பெற்று விஷ்ணு சாயுச்சியமடைந்தா னென்றும், பத்ரா புராணத்தில் விரிவாகக் கூறியிருப்பதோடு,

இத்தபுகத்திற் சிலநாட்களுக்குமுன் இராச்சியஞ்செய்த இரா மதந்தராகிய பக்ஷாஸோருவர் இகபாசாதனமான சாஸ்திரமெறு வெழுது ஒருநாள் உசாவ, அக்காலத்தில் மகா புத்திசாலியாயிருந்த அப்பாஜியவர்கள் பகவந்தேயே யல்கருதிய எண்ணத்துக் கையற் ததென்று தெரிவிக்க, அதை விசுவலிங்கவொட்டாது தடுத்தவர்களின் அயேர்க்கியதைபும் நன்றாயறிந்து அப்பாஜியவர்கள் அபிப்பிராயப்படி நம்பிப் பிரதி தினமும் பகவந்தோ பாராயணஞ்செய்து சேவன்முத்த ரானென்றும்,

இவைகளையெல்லாம் யேறக்குறைய 100-வருஷங்களுக்குமுன் நடந்திருக்கிறதாய்த் தெரியவருகிறது ஒரு ஆச்சரியகரமான அற்புதங்கூறும்.

அக்காலத்தில் இத்தேசத்துக்கிடையாகவும் கெவ்னர் ஜெனரலாகவும் கோர்ட்டுபுட்டை ரெக்டர்ஸ் அவர்களால் தேமிக்கப்பட்டு விடையஞ் செய்திருந்த கனாடபொருந்திய (Warren Hastings) உவாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துஷ்யபவந்தர், இந்து மதாசாரமான வுண்மை நூல்களின் எதார்த்தத்தை ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்வதில் ஈஸ்வரபிரேரணையால் பகவத்கீதா கிரந்தமான பரமசுகிய நூலே சர்வத்திலுஞ் சிறந்ததென்று புத்திக்குத்தோற்றி அதன் சாரம்சத்தை இந்துதேசத்தவர்க ளனுபவித்துக் ககிப்பதுபோல ஐரோப்பியதேசத்தவர்களினவரும் அதன் பிரயோசனத்தை யடையவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தால் இக்கிரந்தத்தை ஆங்கிலேய பாஷையிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய போதுமான பொருளுக்கு ராங்கிஷன்செய்து அதற்குத் தக்க வல்லவராகிய ஒருவரை தேமக்கு செய்வதே கோர்ட்டுபுட்டை ரெக்டர்ஸ் அவர்களின் முக்கிய கடமைப் பிருக்கிறதென்று தெரிவிக்க, அவர்களும் இவர் கருத்துக்கிசைந்து, சகல சாஸ்திர சம்பன்னரும் மகாபுத்திரசாலியுமாகிய ஒருவரை தேமிக்க அவருக்குத் தக்க முயற்சி செய்து கூடியபிரயாசையெடுத்து இவ்விடத்திற் வித்துவான்களின் பேருதவியினால் அதன் சாரம்சத்தை என்னுயறிந்து ஐரோப்பியர்களுக்குப் பிரயோசனமாகத்தக்க இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ஸீப்ரு, லத்தின் முதலிய பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் இக்கிரந்த மான்மியத்தைக் குறித்துச் சொல்லிய விபரமாவன :-

“என்னுடைய புத்திக்குத் தோன்றினபட்டும் பகவத்கீதையே பெந்த நூல்களிலுஞ் சிறந்தது, இதனாலேயே இந்துக்களுக்கு இவ்வனவு மகிமையும் கிடைத்திருக்கிறது. இதன் அர்த்தத்தில் இந்துமத பிரபல சாஸ்திரிகளே மயங்குவார்களேயாகில் யானெப்படியும் கூற வல்லவனவேன் ; ஆகையால் இதை வாசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு ஏதேனுஞ்சிறிது குற்றங்கள் தோன்றுமாகிலும், அதுவும் என்னுடைய குற்றமாகவே கொள்ளவேண்டுமேதவிர, மகத்துவம் பொருந்திய இந்தநூலினிடத்துக் கஞ்சிக்கும் அருமைசெனிக்கவேகூடாது.”

என்றும், இன்னும் அநேகவிதமாகக் குறிப்பித்திருப்பது யவரது மொழிபெயர்ப்பைப்பார்த்த இங்கிலீஷிலும் தமிழிலும் தேர்ந்த மகாவித்துவான்களும் மெய்யன்பர்களு மானவர்களால் தெரியவருகிறது. இன்னும் இக்கீதையினது மான்மியத்தை விஸ்தாரமாகச்சொல்

லும் சரிதங்களைக்கேடையிருப்பினும் இதுவரை கூடியர்த்தமாய் வடமொழி, தென் மொழிகளால் வெளிப்பட்டிருப்பவைகளைப்போலல்லாது அமிர்தப்பிரவாகமாய்த் தோன்றியிருக்கிற இத்தக கிரந்தத்தை விசுவசித்துப்பார்க்கும் முழுநீச்சுக்களுக்குத் தந்தம். மனதிலேயே இதன்மான்மியம் நன்றாய்த் தோன்றத்தக்கதாயிருந்தனின் ஏனைய சரிதங்களை விரிவாக இம்மீட்டில் கிண்கியுள்ளதற்கு.

நூலின் வரலாறு.

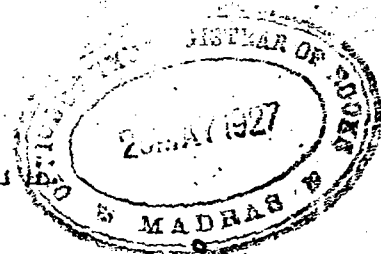
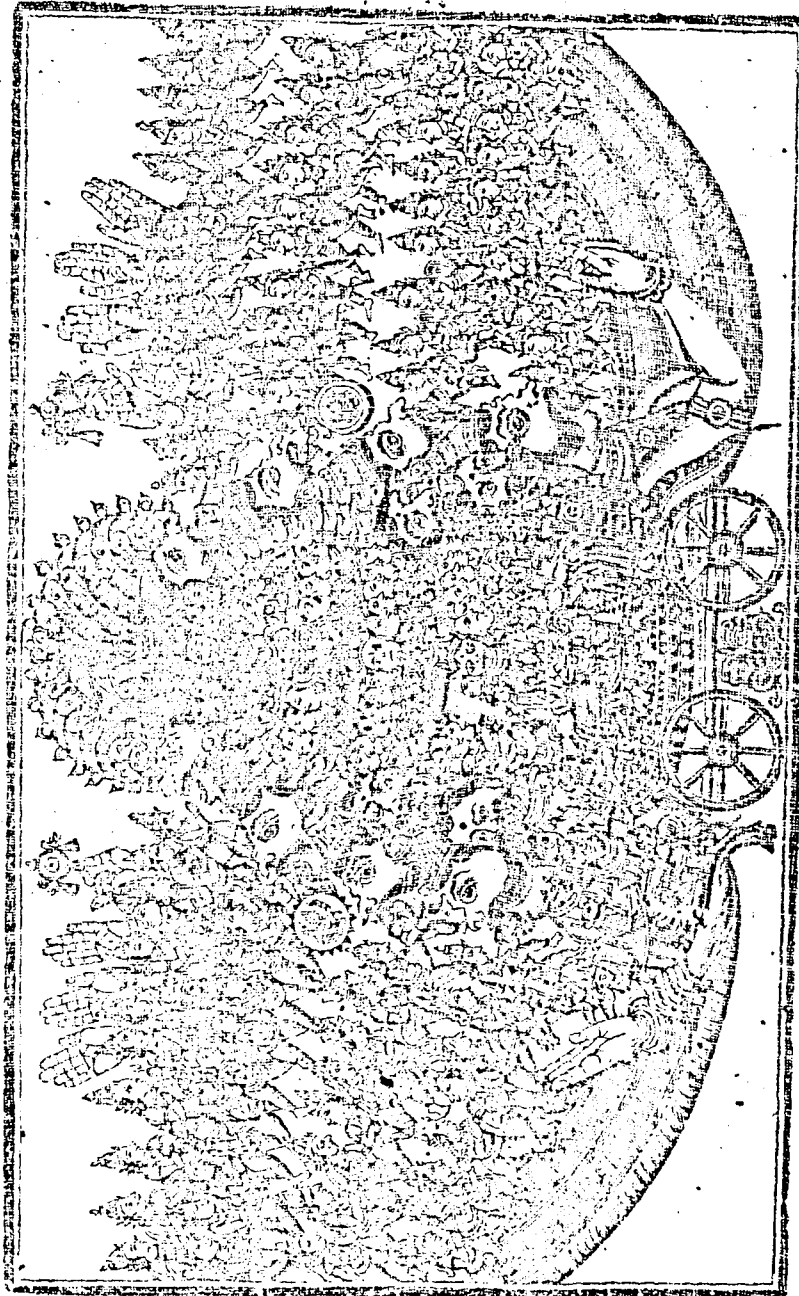
அன்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அப்பிரதி பந்த சாக்ஷாத்காரனானதை யவசியம் கொடுக்கத்தக்க இக்கீதா அமிர்தவசமானது ஏறக்குறைய நூலுவருடத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தஞ்சை இராஜநானியிற் செங்கோகநடாத்திய சோழ ராஜாக்களிலொருவர் கையெழுத்திட்டு லத்தியந்த விசுவாசமுடையராய்த் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணமும் அர்த்தவிசாரமும் செய்து வருகிறதைக் கேட்டிருந்த அவரது பட்டமஸ்திரிமுதலானவர்களுக்கு மதிர்சிரத்தையுண்டாய், ஸ்திரீஜென்மத்தையடைந்து யாங்கள் கீதா மூலம் பாராயணஞ் செய்ய அருகானாகவில்லாததினாலே அதனர்த்தத்தைத் திராவிட பாஷையிற் செந்தையாகத் தெளிந்த மகான் களால் வெளிப்படுத்தும்படியான தயவு செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பித்த அன்புடைய நாயகியின் ஆசை மேலீட்டை அக்காலத்திற் றுனயுமைபுண்டிருந்த மகான்சரிடத்திற் றெரிவிக்க, அவர்களும் கிருபை கூர்ந்து சங்கரபாஷிபத்தையே யாதாரமாகக் கொண்டெழுதிய இவ்வரிய நூலானது அரண்மனையிலிருந்து நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் வெளிப்பட்டுப் பெரியோர்களாற் பிழையாதவெழுதிச் சோன் செய்யப்பட்டிருந்த இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளில் காலத்தில் ஈகா பிரேரணையால் வெளிப்பட்டது.

இதுவரை பகவத்கீதையைப் பலவாறு பார்த்திருப்பவர்களுக்கும் இனிமேற் பார்ப்பவர்களுக்கு மிக்காலத்திற் கீதா அர்த்தம்ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரியாது மயங்குர் ஜீவர்களிடத்தி லிரகத்தாற் சாட்சாத்பகவானே திருவுருக்கொண்டு திருவாய் மலர்ந்ததாயெளித்திப்புலப்படும்.

இக்கிரந்தமானது கற்றவர்களுள் மற்றவர்களும் கீதா அர்த்தம்ஸ்பன்னுளாக வேணுபென்ற கிருபையால் வெளிப்படுத்தப்

பட்டதா யிருத்தலின், வாக்கிய கடையாதிகளிற் சாமசன்ய சமுத்தர
சோர்வுகளை யட்டே திருத்தியதைத் தவிர மற்றப்படி. வெவ்வித பேத
முஞ் செய்யாமைநி விதன் அர்த்தமானந்தவிர விபர்த்தமான குற்
மங்களை அதிலுயர்ந் கோக்காதொழித்தற்பாலவையு மிருக்கிறது.

அருமையாகிய இக்கொந்தத்தை அனுதினம் ஆசாரத்தோடு
இயன்ற அளவு பாசர்ப்பாட்டுசெய்து அவாளவா ளடையவேண்டிய
மோக்ஷலாப வந்தேச ஆசாதனைஞ் செய்யும்பொழுது ஆதியிலிவ்வமிர்
தத்தை வெளிப்படுத்திய பகானுபாவா ளரியாரோ அவாளுக் களவற்றி
வந்தனைஞ் சமர்ப்பிவிப்பதோடு அதை யிக்காலத்தில் வெளிப்படுத்த
முயன்ற அன்பர்களுக்கும் ஈஸ்வரப் பிரசாதத்தால் மோக்ஷ லாபம்
எவ்விதமுஞ் சித்திக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்தல் கடமைமாகவு
மிருக்கிறது.

கணபதிதனை,
சர்வம் கின் மய

பகவற்கீதை வசனம்.

காப்பு.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்துபெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே.

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்
தொருகையிற் குகைகளை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகையில் விசயனைப் புரிந்து கோக்கிமெய்
தருபொரு ஞானத்தவர் சரணம் போற்றுவாம்.

(க)

அரியயனோ டானாகி யகிலந் தன்னை
யாக்கியனித் தழித்தின்ற வனித்தைக் கென்றுங்
கரியதுவாய்க் கார்த்தத்தி னீரும்பு போலக்
கரணத்தின் சலனா திகழேதுவாகி
வரியமரு மரவணமே னெனிய வேறி
வைகுண்டத் தினிதமரு மாயொன் மண்மேற்
பரிபுணரு மணிசெய்தேற் பார்த்தற் கூர்ந்து
பரண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம்.

(உ)

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுந் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்கினை யிசண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பெருஞ்சுதிர் கிரித்த புத்தேதர்
கைவள ராழிச் செங் கண்ட கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பார்ம்.

(ஈ)

திரு மடந்தைதன் காதலன் சிறுத்ததான் மனஞங்
கருணை யந்தடங் கண்களு நாகியங் கமலந்
தொரு குழந்தையு முரித்தபொன் னுடையுந் தொடுத்த
மரு மலிந்தபைந் துளவுமென் மனத்துள்வா ழியவே.

(ச)

காப்பு - முற்றிற்று.

சுயர் சொல்லுவாரென்று உத்தரவுகொடுத்துவிட்டு அவருடைய ஆசீர்மத்துக் கொழுந்தருளினார். அப்பால் திரிதராட்டிரமகாராஜா வானவர் சஞ்சயரைப்பார்த்துத் தருமத்தைக்கொடுக்கிற குரு கேட்கத்தக்கதென்று யுத்தஞ்செய்யக் கூடிவந்துகிற நம்முடைய துரியோதனனையும் பாண்டவர்களும் என்னசெய்கிறார்களென்று கேட்க. (க)

சஞ்சயர் சொல்லுகிறார். அணிவகுத்து நிற்கிற பாண்டவர்கள் சேனையைப்பார்த்துத் துரியோதனன் துரோணசாரியரிடத்திற் சொல்லுகிற விபரத்தைக்கேளும். (2)

சுவாமி! உம்முடைய திருஷ்டிக்குமுன்னாலே உம்முடைய சீடனான வீமசேனனாலே அணிவகுத்து நிற்கப்பட்ட பாண்டவாள் சேனையைப்பாரும்? (ங)

இந்தச் சேனையிலே வீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமாமையிருக்கிற குமாரரும், விவ்விதையிற் கைக்காரர்களுமாகிய உதானன், விராடன், துருபதன்— (ச)

திருஷ்டகேதனன், செயிக்கிதானன், காகிராஜா, உருசித்தன், குந்திபோசன், சைப்பியன்— (ரு)

உதாமன்னியன், விக்கிராந்தன், யுத்திபோசன், அபிமன்னன் பிருதிவிர்தியாதி, திரோபதேயே பிரமுகரான மகாரதிகாரிருக்கிறார்கள். (3)

பிராமணோத்தமரே! நம்முடைய சேனையிலே முக்கியமாயிருக்கிற பேர்களை யுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும். (4)

நீரும், வீட்டுமரும், சன்னனும், ரோபனும், சமத்திஞ்சையனும், அசுவத்தாமாவும், விக்ரனனும், சோமதத்தனும். (5)

பின்னையுஞ் சூராவிரடுக்கிற பேர்க ளநேக ரென்னியித்த மாகப்பிராணனை விடுகிறோமென்று அநேகமான அஸ்திரசஸ்திர சம்பன்னுளாய் யுத்தத்திற் சமர்த்தானாய் அநேகமான ரதிகாரிருக்கிறார்கள். (6)

ஆனாலும் வீட்டுமரால் இரட்சிக்கப்படாநின்ற நம்முடைய பெலம்மிகவுந் தாழ்வாய்க் காணப்படுகிறது. வீமனால் இரட்சிக்கப்படாநின்ற பாண்டவாள்சேனை மகா செழுவிரமாய்த் தோற்றப்படுகிறது. (7)

இந்தக் காரணத்தினாலே யெல்லாத்திக்குகளிலும் நீங்கெல்லாருஞ் சாவதானமாக இருந்துகொண்டு வீட்டுமரைத்தானே காத்துக்கொள்ளுங்கென்று துரியோதனன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு. (கக)

வீட்டுமரானவர் துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷம் வரும்படியாக அட்டகாசம்பண்ணிச் சங்கத்தொனரி பண்ணினவுடனே.—

மற்ற மகாரதிகருஞ் சங்கத்தொனரியும், பேரிகைவாத்தியங்களும் முழக்கினார்கள். அந்தச்சத்தங்கள் பூமி ஆகாயமெங்கு நிறைந்தன. (கங)

வேள்ளைக் குதிரையோடுங் கூடின கனம்பொருந்திய மகாரதத்திலிருக்கப்படாநின்ற கிருஷ்ணமூர்த்தியும், அருச்சுனன் முதலானவர்களுந் திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற சங்கத்தொனரி செய்தார்கள். (கச)

அந்தச் சங்கங்களுடையபேர்க ளேதென்றால், ரிஷிகேசர் பாஞ்சசன்னியமும், தனஞ்செயன் தேவதத்தமும், பயங்கரமான வீமசேனன் பவுண்டரமும்.— (கரு)

தருமராஜா அனந்தவிஜயமும், நகுல சகாதேவாள் சுகோடகமும், மணிபுட்பகமும் கோஷித்தார்கள். (கக)

பின்னையுங் காகிராஜாவும், மகா ரதிகளு னெகண்டியும், துஷ்டத்தூய்மனும், வியாடனும், சாத்தகியும்.— (கஎ)

அபிமன்னனும் துருபதனும், துரோபதையினுடைய குமாரர்களும், பின்னமும் திக்குகளிலிருக்கப்பட்ட மகாரதிகாரும் அவா ளவாள் சங்கத்தைக் கோஷித்தார்கள். (கஅ)

இந்த விபரங்களெல்லாம் திருதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சஞ்சயர்சொன்னதற்கு மறுபடி யென்னநடந்ததென்று கேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (கக)

உயுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனனிடையே பார்த்துப்பாணங்கள் பிறயோகஞ் செய்வதற்கு நல்ல சமயமென்றருச் சன்னினைத்து வில்லை நானேற்றினான். (20)

அப்பாற் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து அச்சதா! உபய சேனைமத்தியில் நம்முடைய ரதத்தைக் கொண்டுபோய் நிறுத்த வேண்டும்; எதற்கென்றால்.— (21)

இந்த ரணாளத்தில் யாரோடே நான் யுத்தம்பண்ணுவேண்டுமோ அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் சொன்ன துமல்லாமல். (உஉ)

இன்னமும் இந்த யுத்தத்தில் துற்புத்தியாகிய துரியோதனனுக்குப்பிரியம்வரும்படியாகக் கூடியிருக்கப்பட்டவர்கள் யாரோ அவர்களை யெல்லாம் பார்க்கவேண்டு மென்று சொன்ன. (உ௩)

அருச்சுனனாலே பிரேரேபிக்கப்பட்டு ரிஷிகேசரானவர் உபயசேனைமத்தியில் வீட்டுமர் துரோணர் முதலிய பிரமுகாளுக்கு முன்பாக ரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தி அருச்சுன! இதோ நிற்கப் பட்டசுரவர்களைப் பாரென்று சொல்லுமிடத்தில்.— (உ௪-உ௫)

அருச்சுனனுனவன் யுத்தாங்கத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட பிதாக்களையும், பாட்டன்மார்களையும், ஆசிரியர்களையும், ராசாக்களையும், தமையன்மார்களையும், பிள்ளைகள் பேரப் பிள்ளைகள் இஷ்டான் முதலானவர்களையும்.— (உ௬)

இன்னமும் உபயசேனை மத்தியிலிருக்கப்பட்ட மாமன் மார்களையும், சகிர்த்தாயிருக்கப்பட்டவர்களையும், பந்து ஜனங்களையும் பார்த்து என்பொருட்டாகச் சிவனைக் திரணிகரித்து யுத்தத்தை நுவக்கிவந்து நிற்குநர்களைன்கிற தாற்பரியத்தினாலே. (உ௭)

அருச்சுனனுனவன் மிகவுந் தயவோடுங் கூடினவனாய் பகவானைப் பார்த்து யுத்தம் செய்கிறதற்குச் சித்தமாய்வந்திருக்கிற இந்தச் சசுனாளாகிய இவர்களைப் பார்க்கும்போது என்னுடைய அவயவங்க ளெல்லாம் தடுமாறுகிறது. வாயிலிருக்கிற ஜலம் எல்லாம் உலர்ந்து போகிறது, என்சரீரமுழுதிலும், நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சலுமுண்டாகிறது. (உ௮-உ௯)

பிள்ளை யிவர்களைப் பார்க்குந்தோறும் காண்டபமுங் சையினி ருந்து நடுவுகிறது தேகமெல்லாம் தாபத்தை யடைகிறது. மன தானது ஒருவழியிலும் நில்லாமல் வியாகுல மடைகிறது. இரதத்திலிருந்து சண்டைசெய்ய நான்சந்தனல்ல. (௩௦)

சுவாமி! விபரீதங்களாகிய சகுனங்களோ வெருவாய்க் காணப் படுகிறது, இந்த யுத்தத்தி லெனக்குரிமையாயிருக்கப்பட்ட ஆசிரியர் முதலான பந்துக்களைச் சங்கராஞ்செய்தால் அதனால் வரப்பட்ட ஐஸ்வரியமும் இன்பமு மெனக்குத் தேவயில்லை. (௩௧)

சுவாமி! இவர்களை யெல்லாங்கொன்று இராச்சியத்தைச் செயித்து அதனால் வரப்பட்ட சுகத்தை யடையவேண்டுமென்று நான் அபேட்சிக்கப்பட்டவனல்ல, ஆனதா வீரதராச்சியத்தினு லுண்டானபோகத் தை நான் பிராணனை வைத்துக்கொண்டதுபவிக்கிறதி லென்னபிர யோசனம், அதைவிட என் பிராணன் போனாலும் போகட்டும் அந்த விஷயத்தி லெனக்கு நிரம்பவுந் திருப்தியாயிருக்கிறது. (௩௨)

சுவாமி! எவ்வாள் நிமித்தமாக ராச்சியமும் போகங்களுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர் முதலான பந்து ஜனங்கள் தனங்களுக் கபேட்சித்துப் பிராணனை விட்டுக்கொடுக்கிற மென்று இந்தயுத்தத்திற் றுணிந்து வந்து நிற்கிறார்கள். (௩௩)

சுவாமி! அவர்க ளெப்படிப்பட்டவர்களென்றால் நான் பூசைகள் செய்துவரப்பட்ட ஆசிரியர், பிதாமார்கள், பாட்டன்மார்கள், அம்மான்மார்கள், மைத்துனன்மார்களா யிருக்கிறது பன்றி நான் பிரியஞ்செய்யும்படியான பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகள் சம்பந்திகளான பேர்களாகவல்லோ இருக்கிறார்கள். (௩௪)

சுவாமி! இப்படியாயிருக்கிறதிலே யிவர்களை நான் சங்கராஞ் செய்வதைவிட அவர்க ளென்னைக் கொன்றாலும், நல்லதே இவர்களைச் சங்கரித்ததினாலே திரிலோகாதிபத்தியம் வந்தாலும் எனக்கு வேண்டுமெனில்லை, அதன லிவர்களை நான் சங்கரிக்கத் தக்கவனல்ல. அப்படியிருக்கச் சொற்பமான இந்த ராச்சிய லோபத்தைக்குறித்து எனக்கு வேண்வேதென்ன. (௩௫)

சனாத்தனா! துரியோதனனாகிய சம்பராஞ்செய்தால் அதனால் நமக் டெயான சந்தோஷமாகத்தக்கது. *ஆததாயிகளாயிருந்த போதிலும் பந்துசனங்களுடனேகூடிய இவர்களைக் கொன்றால் நம் மைப்பாம்படையாமற் போகுமா. (௩௬)

சுவாமி! இவ்விதமா யிருக்கிறபடியினாலே பந்துசனங்களுடனே கூட இந்த துரியோதனனாகிய நான் கொல்ல எத்தனப்படுகிறது யுத்தமல்ல. மாதவா! சசுனனைக் கொன்றுபோட்டு எப்படிச் சுகத் தையடையத்தக்கவர்களாவோம். (௩௭)

சுவாமி! லோபகுணத்தினாலே அடிப்பட்ட மனதோடுங் கூடின வர்களாகிய இந்தக் கவுரவர்கள், மித்திராளை வதைசெய்வதிலும்,

* ஆததாயிகளாரெனில், தனத்தை யபகரித்தவன், தாரீத்தை யபகரித்தவன், பூமியை யபகரித்தவன், விஷமூட்டினவன், அக்கினியிட்டவன், கொல்லுபுத்தத்தோடு வந்து நிற்பவன்.

அதனால் குலட்சயமாவதிலும் பாவம்வருமென்று எண்ணத்தக்கவர்க ளல்ல, அப்படி நானெண்ணப் பட்டவெனல்ல. (உஅ)

சனார்த்தனா! குலட்சயத்தினாலுண்டாகப்பட்ட தோஷங்களை யாலோசித்துப் பார்க்கப்பட்ட கம்மாலே யிந்தப் பாபத்தைப்பிரிகரி க் கிறதற்கு எந்த வுபாயமுமில்லாததினாலே நானெவ்விதமும் பாவத் தையே யடையவேண்டியவனாகிறேன். (உக)

சுவாமீ! இந்த ராஜாக்கள் முதலானவர்களுடைய குலமெல் லாம் நாசமாய்ப்போனற் புராதனமாயிருக்கப்பட்ட குலதருமங்க ளெல்லாம் நாசத்தையடையும் அப்படிப்பட்ட தருமங்கள் நஷ்ட மானார் குலமெல்லாம் அதர்மத்திலே பிரவிர்த்திக்கும். அதனால் எவ்வளவு பாவமடையும்படியாகச் சம்பவிக்கும். (சு)

சுவாமீ! இப்படிப்பட்ட அதன்மத்தினற் குலஸ்தீரிகளெல்லாந் தாவிக்கப்படுவார்கள். ஸ்தீரிகள் துஷ்டாளாய்விட்டால் வர்ண சங்க்ரகமாகுமே. (சுக)

அப்படிப்பட்ட சங்க்ரகத்தினால் அவர்களுக்கு நாகமுண்டா கிறது மல்லாமல் அவர்களுடைய பிதூர்க்கணங்களும் பிண்டோ தகக்கிரியா ஈனளாய் நாசத்தையடையும்படியாகச் சம்பவிக்குமே, இவைகளுக்கெல்லாங் காரணம் நானல்லோ ஆகவேண்டும். (சுஉ)

சுவாமீ! இன்னமுங் குலங்களைக்கெடுத்ததினாலே வர்ண சங்க்ரக மாய்க் குலதருமங்களுஞ் சாகவதமா யிருக்கப்பட்ட சாதிதருமங் களும் கெடுதலாய்ப் போகிறதினாலே யெவ்வளவு பாபம்வந்தடையும். இதுபெரியவாளாயிருக்கிறவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்களா. (சுக)

சனார்த்தனா! குலதருமங் கெட்டுப்போன மனிதர்களுக்கு நாகத்தில் வாசமென்பது நிச்சயமென்று சாஸ்திர புராணங்களிற் சொல்லப்படுவதை அநந்தவிடங்களில் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்க அதைக்கெடும்படியாகச் செய்தவனுக்கு நாகம் விட்டுப்போகுமா. (சுச)

தெய்வமே! ராச்சியலோபத்தினால் ஆசிரியர் முதலான சுச னுனைச்சம்பாற்பண்ணி அவர்களுடைய செல்வத்தை யிச்சித்து மகத்தான பாபம் வரப்பண்ணிக்கொள்ள எத்தனப்பட்டோமே அப்படி முயற்சிக்கிறதைவிட. (சுக)

சுவாமீ சஸ்திர அஸ்திரங்களுடன் இந்த யுத்தாங்கத்தில் வந்தி ருக்கிற துரியோதனாதிகள் கோபத்தோடு யென்னைக் கொன்றாலும்

யாதொருபதிலுஞ் செய்யாதவனும்ப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறதே நன்மையென்றென் புத்திக்குத்திட நிச்சயமாயிருக்கிறது. (சுக)

இவ்விதமாய் அருச்சுனனுனவன் பகவானிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்து பரிதாபத்தோடுங் கடினவனாகியும் சோகத்தினால் வியாசுல மனதையுடைத்தானவனாய்க் கண்ணீர்சோரும்படி கையிலிருக்கிற வில்லைப்போட்டுவிட் புருந்தானென்று திரிதராட்டியனுக்குச் சஞ் சயர்சொன்னார். (சுக)

முதலாவது சோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிஷ்ணுயாமருருவே தணை.

ஸ்ரீ வாசுதேவ வாயாம.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அதற்குப் பின் என்ன நடந்ததென்று திரிதராட்டியன் கேட் கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். கண்ணீர்பெருகித் துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகியிருக்கப்பட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து. (க)

மகாராசா - இந்த யுத்தாங்கத்தில் விசமத்தோடுங் கடினதாயுங் கேவலமான புத்தியுடைத்தானவர்களாலே நடக்கப்பட்ட நடத்தை யாயும் சொர்க்கவிரோதமாயும் அபகீர்த்தியையுடைத்தான, இந்த மோகமானது நீனை யெந்தக்காரணத்தினு லடைந்தது, இஃதுனக் கெவ்வளவேனும் யோக்கியமல்லவே. (உ)

அருச்சுனா! பபமும் அதன்மமுமாகிய விசம்பாவத்தை யடை யாதே : இது கூத்திரிய தருமத்துக்குத்தகுந்ததல்ல குறைவானமன தையுடைத்தானவனாய் அதனுண்டாகப்பட்ட துற்பலத்தை விட்டு விட்டுச் சுதர்மமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தஞ்செய்கிறதற் கெழுந்திரு வென்று சொன்ன பகவானைப்பார்த்து. (ங)

அருச்சுனனுனவன் வணக்கத்தோடுங் கடி. சுவாமீ! யிந்த யுத்த களத்தில் வந்திருக்கிற என்னுற்செய்யப்பட்ட பூசைக்கு யோக்கியா ளாகிய வீட்டுமர் துரோணர் முதலானவர்கள் பேரில் நானெந்தவித பாகத் தீட்சண்யமாயிருக்கப்பட்ட பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய் வேன். பாக்யெங்களைச் சம்பாத்தியஞ் செய்து குருக்கன்மாருக்கும் தன்வடைய இனத்தார் முதலானவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்த

வேண்டுவது தருமமாயிருக்க அதை விட்டு விட்டு அவர்களைச் சங்கரித்துப் பின் அந்தப்பாக்கியங்களைக்கொண்டு என்னசெய்கிறது, அதனுலாவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்யப்பட்டேன். (ச)

சுவாமி! குருக்கள்மாராயும் மகானுபாவானுமாகிய விட்டுமர் துரோணதிகளைச் சங்கரித்து நாகத்தையடைகிறதைப் பார்க்கிலும் பிச்சைவாங்கியாவது பிழைக்கலாம். அதுவே வெகுநல்லது, அவர்களைச் சங்கரித்துப் பின் நான் அதுபவிக்கப்பட்ட அர்த்த காமமுதலாகிய போகங்களானவை இதத்தில் அவர்களுடைய இரத்தத்தைக் குழைத்துப் புசிப்பதற்குச் சமமானதாகும். (சு)

ஆனதாற் சுவாமி! எனக்கெதுவிகிதமோ அதையறியேன்: இதுவுமன்றி நான் ஜெயிப்பேனோ அல்லது அவர்களோ ஜெயிப்பார்களோ, எதிரோவந்துநிற்கிற குருக்கள் முதலான இவர்களைச் சங்கரித்தாலல்லாதே நாம்பிழைக்கமாட்டோமோ எல்லாரும் யுத்தமுடிந்தி, லொருமைப்பட்டுப் பிரானனுக்குத் துணிந்துவந்து நிற்கிறார்களே யிவர்களுடன் யுத்தஞ் செய்வதனா லெவ்வளவு ஐஸ்வரியம் வந்தபோதிலும் எனக்கு வேண்டுவதில்லை, ஆகையால் நான்யுத்தஞ் செய்யவேமாட்டேன். (சு)

சுவாமி! இது இதமென்றும் இது அயிதமென்றும் அறிந்துநடக்கத் தெரியாமலிருக்கிற என்னுடைய மூடமான சித்தத்துக்கு எது சிரோசகரமாயிருக்குமோ அந்த நிச்சயார்த்தத்தைத்தெரியும்படியானது க்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; எதனாலென்றால் சுவாமிகளுக்கு நான் சீஷனாகவும் சுவாமிசகோத்தரனாக எனக்கு வேறே கெதியில்லையென்று உங்களுையே சரணமடைந் திருப்பதால் என்னை யெய்திவதும் இரட்சிக்கவேண்டும். (சு)

சுவாமி! குருக்கள் முதலான பந்துக்களை நாசஞ்செய்யப்பட்ட யுத்தத்தினால் திரிலோகாதிபத்தியங் கிடைத்தாலும் எனக்குவேண்டுமதில்லை. வாயுலர்ந்துபோகிறது கண்க ளிருட்டிக்கொண்டு வருகிறது தேசமெல்லாம் விபரவை யுண்டாகிறது. இதனாற் கைவிடிறுக்கிற காண்டபுழும் மூழி, விழுந்துவிட்டது. சுவாமிகள் மொல்லப்பட்ட வாக்கியங்கள் கூறில் துழைகுதில்லை. மனது சுவாநீனமில்லாமற் சோகத்தையடைந்திருக்கிறது. இந்திரியங்களுல்லாம் பலவிதமாய்ச்சோகத்தையடைந்திருப்பதினாலே யிவைகள் விவருப்படியான உபாயத்தை யதங்கிரகம்பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லிப்போட்டு யுத்தஞ்செய்கிறதில்லையென்று அருச்சுனன் இருந்துவிட்டான். (சு)

சஞ்சயர் திரிதாட்டிரைப்பார்த்து அருச்சுனனுனவன் பகவா

னைப்பார்த்த திர்தப்பிரகாரஞ் சொன்னதற்கு அப்புறம் என்னநடந்ததென்று கேட்கப் பகவானுனவர் மறுபடி அதுக்கொஞ்செய்த விபரத்தைச் சொல்லுகிறார். (சு)

அதன்பின்பு இரண்டுவகைச்சேனைக்கும் நடுவேநின்ற துக்கப்படுகிற அருச்சுனனைப்பகவானுனவர் பார்த்தாக் குஞ்சரிப்புக்கொண்டு என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறாரென்றால். (சு)

அருச்சுனா! துக்கப்பட யோக்யானாகாத பேரைக்குறித்து நீ துக்கப்படுகிறாய், சகலமும்நிந்தவன் போலவும் சொல்லுகிறாய், பிராணசகிதமாய் அனாதம், தருமத்தோடுங்கூடிய தேசமானது மரிக்கப்படுகிறதைப்பற்றியும் நாசமின்றி நித்தியமாயிருக்கப்பட்ட ஆன்மதருமத்தோடுங்கூடியிருக்கிற பரமான்மாவைப் பற்றியும் பெரியோர்களுவ்வளவேனுந் துக்கப்படார்கள். (சு)

அருச்சுனா! துக்கப்பட யோக்யானல்ல வென்பதற்குக் காரணம் யாதெனில், பகவானுயிருக்கிற நானொருபோது மில்லாதவனல்ல எப்போதும் நித்தியமாயிருப்பதுபோல நீயு நிந்த யுத்தமுடிந்தில் வந்திருக்கிற சகலராஜாக்கள் முதலானவர்களும் நித்தியானாகவேயிருக்கிறீர்கள் இனி மேலும் நீங்களுல்லாரும் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்டவர்களே! எதனாலென்றால் எல்லாச்சீவானும் நம்முடைய அம்சமானபடியினாலே யினிமேலும் பிறக்கிறோமென்கிற எண்ணமுந் தேலையில்லை. அருச்சுனா! இவ்விதமாக நாமெல்லோரும் எப்போதுமிருக்கிற பேர்மனா யிருக்கும்போது நீ துக்கப்படக் காரணமேயில்லை. ஆகையால் அஞ்ஞானத்தினா லுண்டாயிருக்கிற துக்கத்தை விட்டு விட்டு நீ தருமமாயிருக்கிறயுத்தத்தைப்பண்ணென்றுசொன்ன பகவானைப்பார்த்து. (சு)

பகவானுயிருக்கிற தேவரீருக்குமாதிரம் ஜெனன மரணமில்லையென்பது சரியே; சீவானெல்லாருக்குக்கூட ஜெனன மரணமில்லாமலெப்படிப்போகும். அருச்சுனா! தேகத்துக்குப் பாலியம், கஷுமீரம், யவ்வனம், சரைவந்தாலும் போனாலும், தேகியான ஆன்மாவைக் கெப்படி நாசமில்லையோ அப்படி வேறே தேகம்வந்தாலும்போனாலும் ஆன்மாவைக்கு நாசமில்லை. இந்த அர்த்தத்தில் புத்தியானுயிருக்கிறவ னெவ்வளவும் மோகத்தை யடைவான். (சு)

சுவாமி! தேகத்துக்குள்ளிருக்கப்பட்ட ஆன்மாவைக் குறித்துத் துக்கப்படவில்லை நான் பூசையெய்யும்படியானவர்கள் தேகத்தை யிழந்து போகும்படி சம்பவிக்கிறதைக் குறித்து எனக்கு துக்கமுண்டாகிறது. அருச்சுனா! தேகங்கள் மாயா காரியமானதால் தோற்றுக்கிற

தும் மறைகிறதஞ் சுபாவமே, அதனுள்ளிருக்கும் நான்மட்டும் ஒருக் காலஞ்சாகிவனுமல்ல, பிறக்கிறவனுமல்ல, இதனாலே துக்கப்படக் காரணமேயில்லை ஆனால் சுகதுக்கப்படுகிறதென்றால், இந்திரியங்க ளானவை விஷயங்களைக்கிரகிக்கும்படித் தீர்த்தோஷணமுஞ் சுகதுக்க முஞ்சம்பவித்ததுபோல் தோற்றுமேதவிர அவைகள் வாஸ்தவமே யல்லவென்று நீ நிக்சயிக்கவேண்டும். (கச)

சுவாமி! சுகதுக்கம் நிகமல்லவென்று தேவரீர் அதுக்கிரகஞ் செய்தபோதிலும் எனக்குமட்டுஞ் சத்தியம் போலவே தோற்றுமிபடி யால் அவைகள் வாராமற்செய்ய உபாயங்களில்லைபா? அருச்சுனா! வராதபடிசெய்வதிலும் வந்ததைச் சகிக்கிறதே நல்லது எதனாலெனில் புருஷானுக்குள்ளே உத்தமனேசுகதுக்கங்களானவைஎந்தப்புருஷனை மகிழும்படி. வாடும்படி செய்விக்கமாட்டுவதில்லையோ யாதொரு தீர னானவன் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப்பார்க்கிறானே அவனே மோட்சத் துக்கதிகாரியாவன். நீயும் மோட்சத்தை யபேட்சிக்கிறபடியால் சுகதுக் கங்களைச் சமமாய் நினைத்துத் தீரான யிருந்துகொண்டு புத்தத்தைச் செய்வாயாகில் மோட்சத்துக் கருகுவாய். (கரு)

சுவாமி! சுகதுக்கங்களை யெப்படிச்சமனாய்ச் சகிக்கலாம். அருச் சுனா! மண்ணைத்தவிரக் கடங்களில்லாதது. போலச் சுகதுக்கம் ஆத்மா வைத்தவிர இல்லையென்றும் அசத்தான தேகத்துக்கு ஒருக்காலும் நித்யத்துவமில்லை, சத்தான ஆத்மாவுக்கு ஒருக்காலும் அநித்யத்துவ மில்லையென்றும்இல்லாத தொருக்காலமில்லை, இருக்கிறதொருக்கா லும் போகாதென்றுத் தத்துவஞானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் இந்த இர ண்டு நிண்ணயமும் விசாரணையினாலே நிச்சயித்திருப்பார்கள் அப்படிப் பட்ட புத்தியினாலே சகிக்கலாமேதவிர மற்றப்புத்திகளாறகூடாது.()

சுவாமி! இல்லாதது போகட்டும், இருக்கிற ஆத்மாவுக்கு எப் போதும் நாசம் வரமாட்டாதென்றதற் கேன்னபிரமாணம். அருச் சுனா! யாதொரு பரமாத்மாவானவர் தேகேந்திரியாதிக எல்லாம் விபாபிக்கப்பட்டு அவைகளை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வித்துக் கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்த ஆத்மாவுக்கொருக்காலும் நாசமேகிடா யாது. அப்படி. நாசமில்லாத அந்தஆத்மாவுக்கு எவைகளாலும் நாசம் பண்ணிவைக்க யாதினதுங்கூடாது; எதனாலெனில், பிரகிருதிருணங் களினால் விளங்கும்படியான பதார்த்தம் குணங்களுக் கப்பாற் பட்ட வரை யெப்படி. நாசம்பண்ணிவைக்கும் சுவாமி! தேகமானது வருகிற தும் போகிறதும் சத்தியமாகவே தோற்றுகிறதே. அருச்சுனா! பிரகிரு தியினுண்டான மனசு இந்திரியங்கள் முதலியவைகளால் அநியக்

கூடாதவராயும் எப்போதும் ஒரேபடித்தாய் நித்தியராயும் நாசமில் லாதவராயும், எல்லையில்லாதவராயும் இன்னபடியென்றுசொல்லப்போ காதவராயுமிருக்கிற சரீரியாகிய ஆத்மாவுக்குத் தேகமானது வருகி ருப்போலவும் போகிறுப்போலவுந் தோற்றுவது மாத்திரமே யல்லா மல் அவைகள் நிகமேயல்ல. இன்னமும் அந்த ஆத்மா எப்படிப் பட்ட வரென்றால், புராதனமாயிருக்கப் பட்டவர், அவரொருக்காலும் நாச மடையப் பட்டவரேயல்ல. இவைகள் யதார்த்தமென்று தத்துவஞா னிகள் சொல்லுவார்கள் ஆகையால் அவருக்குநாசமில்லை, சுகதுக் காதிகளுமில்லை யாகையால் அஞ்ஞானத்தினுண்டான சமுசயத்தை யுந் துக்கத்தையும் விட்டுச் சதன்மமாயிருக்கிற புத்தத்தைப்பண்ணு.

சுவாமி! தேகாதிகளைக்குறித்து வந்ததுக்கம் போய்விட்டது, நான் கொல்லுகிறேனென்கிற துக்கம் போகவில்லை. அருச்சுனா! யாதொருவன் நான் கொல்லுகிறேனென்றும், இவனால் நான் கொல் லப்படுகிறேனென்றும், இவராத் கொன்றேனென்றும், இவராத் கொல் லப்பட்டேனென்றும், கொல்லுகிறானே அவனெல்லார் தத்துவ சொ ருபமாகிய ஆத்மாவை யதார்த்தமா யறிக்வனேயல்ல, இவன் அறி வில்லாதவனே. நித்தியமான ஆத்மாவானவர் ஒருவரைக் கொல்லுகிற வருமல்ல ஒருவனாலே கொல்லப்படுகிறவருமல்ல; ஆனதாற் கொல் லுகிறவனுமில்லை, கொல்லப்படுகிறவனுமில்லை. (கசு)

சுவாமி! கொல்லாமலும், கொல்லப்படாமலும் இருக்கிறதெப்படி. அருச்சுனா! ஆத்மாசட்பாவ விகாரமின்றியிருப்பவர் ஆகையாற் செனிக்கவுமில்லை மரிக்கவுமில்லை, முன்னொருகாலத்திற் பிரந்திருந், ரொன்பதும்மில்லை யினி யிறக்கப் போகிறுரொன்பதும்மில்லை சென்யாதிரகி தராயும், சாஸ்வதராயும், நித்யராயும், புராணராயு மிருக்கப்பட்ட ஆத் மாவானவர், சரீரங்கள் மரிக்கப்பட்டாலும் மரிக்கப்படாதவர், ஆதலா லவரையொருவர் கொல்லுவாரும்மில்லை, அவரொருவரைக் கொல்லவுங் காரணமில்லை. (௨௦)

அருச்சுனா! ஆத்மா வுண்டானுரொன்பதும் வளர்ந்தாரொன்பது மின்றி நாசமில்லாதவரென்றும், நித்தியரென்றும், குறை வில்லாத வரென்றும் சமுசயமின்றி எவனறிகிறானே. அவனெவனைக்கொல்லப் போகிறுன், எவனவனைக் கொல்லப்போகிறுன், ஆகையாற்கொல்லுகிற வனுமில்லை, கொல்லப்படுகிறவனு மில்லை யென்று சொன்னதுண் மையே. (௨௧)

சுவாமி! ஆத்மாவுக்கு நாசமில்லாமற் போனாலும் அவர் ஒரு டைய சரீரத்துக்கு நாசம்வரும்போது அவர்களுக்குண்டான துக்கம்

தைப்பற்றி யெனக்குத் துக்க முண்டாகிறது! அருச்சுனா! விவேகத் தையுடைய புருஷன் சீரணமான வஸ்திரத்தை லட்சியமின்றியெறிந்து விட்டுச் சந்தோஷமாய் நூ தனமான வஸ்திரத்தையெவ்விதமாய்த் தரித் துக்கொள்ளுவானோ அப்படி யிர்தச் சீவனானவன் சீரணமாய்ப்போன சரீரங்களை விட்டு விட்டு நூ தனமான சரீரத்தைக் கிரமிக்கிறது சுபாவ மாகையால் அந்த விஷயத்திலும் விவேகியானவன் துக்கப்பட்டக் கார ணமே யில்லை. (௨௨)

சுவாமி! ஆத்மாவானவர் ஒன்றினாலும்பாதிக்கப்படாததற்கென்ன காரணம் அருச்சுனா! ஆத்மாவை அம்புகள் பேசிக்கொட்டாது, ஆபு தங்களும் வெட்டமாட்டாது, அக்கிரியைத் தசிக்கமாட்டாது, சலமும் நனைக்கமாட்டாது, வாயும் உலர்த்தமாட்டாது. (௨௩)

சீவனானவனை வெட்டவுந் ததிக்கவும், நனைக்கவும், சோஷிக்கவுந் கூடாத தெதனாலெனில்; எப்போதும் நாசமின்றி நித்யமாயும், சர்வ விபாபகமாயும், திரமாயும், அசலமாயும், புராணனாயும், வேறொரு ரூபத்தை வண்டயாததாயும், நன்மை குன்றாததாயும், ஆதியந்தமின்றி யிருக்கிறதாயும். (௨௪)

அவ்யத்தமாயும், மனதால் கிணைக்கக்கூடாததாயும், சட்டாவவிகா ரங்களில்லாததாயும், கைகளினு லெடுக்க வைக்கக் கூடாததாயும், கண்களினுந் பார்க்கக்கூடாததாயு மிருக்கிறதால் அவரை பெந்தப், பதார்த்தங்களைக் கொண்டு எவ்விதமாய் நாசஞ்செய்யக்கூடும்; அத னாலென்றினாலும் பாதிக்கப்படுகிறவ ரல்லவென்று வேதங்கள் முத லானவை கோஷிக்கிறதுந்தவிரபகானுபாவாளாயிருக்கிற பெரியோரு மிப்படியே சொல்லுவார்கள். ஆகையா விப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைக் குறித்து நீ சோகத்தையடைய எவ்வளவுந் காரணமேயில்லை. (௨௫)

அருச்சுனா! ஆத்மாவுக்குச் சுவன மரண மில்லாததாற்றங்க மில்லையென்று சொன்னோம், இப்போது தேசத்தோடே கூடின சீவ னுக்குக் கூடத் துக்கமில்லை யென்கிறதைச் சொல்லுகிறோங்கேள் ஆத்மாவாகிய சீவனானவர் எப்போதும் பிறக்கிறவர் எப்போதும் மரி, கிறவ ரென்பாயாகிவிட அப்போது 'மதைப்பற்றி மகானுபாவனுயிருக் கிற நீ சோகமடையக் காரணமில்லை. (௨௬)

அருச்சுனா! எப்படியெனில் பிறந்த போதேமரணம் நிச்சயம், மரித்தவனுக்குச் சலனம் நிச்சயம்! இந்த அபித்தந்தைப் பரிசுரிக்கக் கூடாததால் துக்கத்துக் கிடமேகானோம், தேசங்களுடைய கபர்வற் தையாலோசித்தால் அப்போதுந் சோகப்படத்தேவையில்லை. (௨௭)

அருச்சுனா! இன்னொரு சகல சீவானும் ஆதியில் பிசுருதியினி

டத்தி லீனமாயிருந்தார்கள். அப்போதும் யாதொன்றுத் தெரியமாட் டாது. மானகாலத்தினு மப்படியே ஒன்றுத்தெரியாதே மத்தியகாலத் தில் மாத்திரம் சொப்பனம்போல இருக்கிறப்போலவும் போகிறப் போலவும் நானென்றும், அவனென்றும், சுக்மென்றும் துக்கமென்றும் இவைகளை யறுபவிக்கிறோ மென்றும் பிரமையை யுடையதாயிருக்கும் மாயா சம்பந்தமானதால் அவ்வேகங்களுக்கு மட்டுந் சத்தியமாகவும் ஆசையுடைத்தானதாகவு மிருக்கும். இப்படியிருக்கிற விபரங்களை ந்யதிராமல் சொப்பனத்திற்கண்ட இதமானபந்துக்களை விழித்த பின் கானோமென்று துக்கப்படுகிறவனைப்போல இந்தச் சரீரங்களைக் குறித்து நீ துக்கப்படுகிறாய். (௨௮)

சுவாமி! அடியேனுக்கு வேண்டுமானால் துக்கமுண்டாயிருக்க லாம் விவேகிகளாயிருக்கிற மகாபண்டிதான்கூடத் துக்கப்படுகிறார்க ளே அது எதனால். அருக்கனா! ஆத்மாவையதார்த்தமாயறியாததால் அவர்களுந் துக்கமேயடைவார்கள். அறிந்தாற்போல் வசனிக்கிறா் களையெனில் ஆத்மாவைக் குருவானுஞ் சாஸ்திரங்களாலும் பரோட்ச மாயறிந்திருக்கப்பட்ட பரோட்சஞானிகள் ஆத்மாவினிடத்தில் ஆந் ந்தாதி குணங்களுண்டாயிருப்பதுபோலச் சொல்லுவார்கள். சிலரவ ரையோக மார்க்கமாய்த் தரிசனஞ்செய்ததுபோல யோகிகள் வசனித் துக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்னுஞ் சிலபக்தா ளவரிடத்தி லநந்த மகிமைகளு மநந்த கல்யாண குணங்களு முண்டாயிருப்பதுபோலக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கருமிகள் வைகுண்டாதி தலங் களிற் பகவானிருக்கிறாரென்று பரோட்சமாய் சாஸ்திரபுராணங்களிற் கேட்டு விசுவாசத்துடன் பூசை முதலியகருமங்கள் செய்துகொண்டு வருவார்கள் இவர்களுள்ளாம் ஆத்மாவை யதார்த்தமாயும் நன்றாயு மறிந்தவர்களே யல்ல. அறியாமற்போவதற் கென்னகாரணமெனில், குருவினிடத்திற் கேட்டாலுஞ் சாஸ்திரங்கள் விஸ்தாரமாய் வாசித் திருந்தாலும் அப்படியே யந்த அர்த்தங்களை பிறருக்கு விபரமாகப் போதிக்கும்படியான சக்தியிருந்தாலும் அவர்களுக்குமட்டுஞ் சமுசய பாவனை, அசுப்பாவனை, விபரிதபாவனை போகாமலிருப் பதினாலே யும் தேகமே தானென்றும், ஜெகத்திற் சக்திய புத்தியுண்டா யிருப்பதினாலேயும் ஆத்மாவையறியக்கூடாது. பின்னையறிவது தானுரெனில் இவர்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயு மிகவும் அதிகுட்ச மமான புத்தியுடையவர்களாயுமிருக்கிற புருஷனாரோ அவர்களா லறியலாமேதவிர மற்ற எல்லாதாலும் அறியலாமென் றெண்ண வேண்டாம். (௨௯)

ஆகையால், அருச்சுனா! எல்லாருடைய சரீரத்தினுமிருக்கிறீவ

ஞானவரையொருவராலும் கொல்லக்கூடாததால் எல்லாச் சிவர்களைக் குறித்தும் நீ துக்கப்பட வேண்டியதில்லை யென்று சொன்னதற்கு () சுவாமி! அநேகவிதமாய்ப் போதித்தாலும் யுத்தஞ்செய்கிற விஷயத்திற் பயமாய்ச் சீரீரம் நடுங்குகிறதே. அருச்சுனா! தருமத்தைக் குறித்ததளப்போதும் பயப்படவேண்டியதில்லை அதர்மமாயிருந்தால் நீ சொன்னபடி பயப்படவேண்டிவது விஷதமே கூத்திரியனுக்குத் தருமத்தைக்கொடுக்கிற யுத்தத்தைவிட வேறே காரியங்கிடையான மகத்தாயிருக்கிற நன்மைபானது தானேவந்தால் அந்த விஷயத்திற் பயப்படக்கூடாணமே யில்லைவே. (௬௧)

அருச்சுனா! சுவர்க்குத்தையனையும் பொருட்டுத் தெய்வானை மாய்ச் சம்பவித்திருக்கிற யுத்தத்தைப்பாக்கிப்பவான்களாயிருக்கிற கூத்திரியனாடையிலே வேண்டும். அப்படியிருக்க யுத்தஞ்செய்யாமற் போனாலுண்டான தோஷங்களைச் சொல்லுகிறோம். (௬௨)

தருமத்தைக்கொடுக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணுவிட்டால்சுதன்மத் தையுமிழந்து அபகீர்த்தியுமுண்டாய்ப் பாவத்தைபு மடைவாய். இது மாதிரி மல்ல. (௬௩)

எல்லாரும் வெகுநாளாக் கபகீர்த்தியும் சொல்லுவார்கள் வெகு மானத்துடன் கூடியிருக்கிற புருஷனுக்கு அபகீர்த்தியானது மானத் தைக்காட்டிலும் அதிகம். (௬௪)

அருச்சுனா! பயத்தினாலே யுத்தஞ்செய்யாதற் போனானென்று விட்டுமொதியான பேர்களுல்லாத் தேவலமாக எண்ணுவார்கள். யா ரொருவர் உன்னை வெகுமானமாக எண்ணினாலும்களோ அவர்களுல்லா ரும் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அது கூத்திரியதருமத்துக்குச் சரியல்ல. (௬௫)

அருச்சுனா! உனக்குச்சற்றருக்களாயிருக்கிறபேர்கள் உன்னுடைய தாமர்த்தியத்தை நிர்ந்தித்துச் சொல்லத்தகாதவார்த்தையைச் சொல் வார்கள்,இதைவிட வேறே துக்கமெது. (௬௬)

சுவாமி! செயிப்பேடுனே செயிக்கமாட்டேனே அதுவுந் தெரிய வில்லை. அருச்சுனா! யுத்தத்தில் மரித்தாலுஞ் சுவர்க்கமுண்டு, செயி த்தாலும் பூமியும் கீர்த்தியுமுண்டு. ஆகையாற் கூத்திரியதருமமாகிய யுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் நிக்ரயத்தோடேகூட எழுந்திரு. ()

சுவாமி! பாவாவருமென்று பயமாயிருக்கிறதே? அருச்சுனா! ஆத் மவானு முண்டானவனுய்ச் சுகதுக்கம் லாபசேதம், செயாபசெய மிவைகளைச்சுமாய் நினைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகிற் பாவ த்தையுடையுடாய். (௬௭)

அருச்சுனா! இந்த யுத்தமானது சுதன்மமென்று புத்தியினாலே திடம்பண்ணிக்கொண்டு செய்வாயாகில் ஜனனமாணத்தைவிட்டு நீந் கிப் பரமபதத்தையே யடைவாய் இதுவரையிலும் ஞானயோகத்தைக் குறித்துச் சாங்கியசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தத்துவத் தின் பிரகாரம் உபதேசித்தேன், அது உனக்குத்தெரியாமல் மயங்கி யிருக்கிறயாதலால், அந்தக்கரணத்தி வரவேண்டும், அது வரும்படி பகவான் பிரீதியாகக் கன்மங்கள்செய்தால் அந்தப் பகவானுடைய அதுக்கரணத்தினாலே சித்தசத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோகூத் தை யடைவாய், அதனுலே கருமயோகத்தைக் குறித்துச் சொல்வப் பட்ட யுத்தியைக்கேட்டு; நல்லபுத்தியை யுடைத்தானவனுய்ச் கன்ம பந்தங்களி லிருந்தும் விடுபடுவாயோ அவைகளைச் சொல்லுகிறோங் கேள். (௬௮)

சுவாமி! பாரிச்செய்கையைப்போலக் கன்மங்களிலே விக்கினங் கள் மிகவு முண்டாயிருக்கும்போது பல மெப்படி வரும். குறைந் தாற்றேஷமுண்டே? அப்படியிருக்கக் கருமங்களைப்படிச்செய்கிறது? அருச்சுனா! பகவத் பிரீதியாகப்பண்ணுகிற கருமங்களுக்குக் கொஞ்சம் விக்கினம்வந்தாலுந் தோஷமில்லை, இந்தக் கருமமானது துவக்கினமாதிரித்தில் எவன் எவன் எவ்வளவு எவ்வளவு அதுஷ டிக்கிறானோ, அவ்வளவு அவ்வளவுக்குச் சங்காரபயமின்றி யிரட்சிக் கும், காமிய கருமம்போலே சற்றே குறைந்தவுடனே பலமில்லாமற் போவதுபோலப் போகாது. (௬௯)

அதெப்படியெனின், பகவானுக்குப் பிரீதியாகச் செய்கிறோமென் றெண்ணிப் பகவானுடைய பத்தியினாலே அவசியஞ் செய்யவேண் டுமென்று கருமஞ்செய்கிறவனுடைய புத்தியானது காமிய நிடேத கருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய புத்திகளைக்காட்டிலும் அதிக மாயும் அந்நதங்களாயுமிருக்கும். (௭௦)

சுவாமி! ஜனனங்களையும், துக்கங்களையும் கொடுக்கப்பட்ட கரு மங்களைவிட்டுப் பகவான் பிரீதியாக, வேதங்கள் முதலானவைகளைப் படித்த வித்வாமிசான் முதலானவர்களும் ஏன் பண்ணவில்லை? அருச் சுனா! அர்த்தவாதங்களைச் சொல்லப்பட்ட வேதவாக்கியங்களில் ஆசையையுடையவர்களா யிதைக்காட்டிலும்திகம் வேறென்று மில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபேர்கள். (௭௧)

பலன்களிடத்தில் இச்சையோடுங்கூடின மனதையுடைத்தானவர் களாய்ச் சுவர்க்கமே புருஷார்த்தமென்றெண்ணிக் கொண்டிருக்கப் பட்ட அந்த வித்வாமிசான் போக ஜல்வரியங்களை யுத்தேசித்துச்

சென்மந்தையுந் கன்மந்தையுந் கொடுக்கப்பட்டதாயும் விஸ்தாரமான விசேடகன்மங்களை யுடைத்தாய்ப் புஷ்பித்த கொடியைப்போல மனோகரமாகிய வசனங்களைப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள் இதனாலே பகவானிடத்திற் பத்திவாராது. (ச௩)

அருச்சுனா! இப்படிப்பட்ட வசனங்களினாலே மனதைப் பறி கொடுத்தவராய்ப் போகின்றிடத்தில் மிகவு மிச்சையை யுடையவர் களுக்குப் பகவானுடைய தியானஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் அவரைப்பற்றி நிஷ்காமகருமங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் புத்தியே யுண்டாகமாட்டாது. அத்து லவர்கள் செய்யவில்லை. (ச௪)

சுவாமி! சுவர்க்காதிதன் பரமபதமாகாதேபோனால், வேதங்களில் அந்தக்கருபங்கள் சொல்லுவானேன்? அருச்சுனா! திரிவிதகுணங்கட் குட்பட்ட வேதத்தில் தேகமே தானென்றும் ஜெகத்துச் சத்தியமெ ன்று மென்கிறீர் காமங்களை யுடையவர்களுக்கே சுவர்க்கமுண்டெ ன்று சொல்லுகிறது. நீயோ வேதங்களுக் கதிதமான குணத்தினையுந் தேகவிலட்சணனுபு மாகப்போகிறவனாகையாற் காமங்க ளின்றியே யிருந்து பாவ புண்ணிடங்களினால் வரப்பட்ட துக்கசுகம் சீதோஷ் னாதிசனைப் பொறுத்துக்கொண்டு சமபுத்தியோடுஞ் சத்துவகுணப் பிரதானனாய், வாராததை வரவேண்டுமென்கிறதையும் வந்ததில் ஆசக் தியில்லாமலும் விட்டு ஞானவந்தனாயிரு. (ச௫)

சுவாமி! வேதங்களிற் சொல்லுகிற கன்மங்களையும் பலனையும் விட்டு விட்டுப் பகவானுக்காகக் கன்மங்கள் செய்கிறது பொல்லாத புத்தியல்லவா? அருச்சுனா! வெகு பிரயாசைகளோடும்கூடிப் பல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானாதிசனஞ்செய்து பலவிதமான பலன்கள் பெறு வதைப்பார்க்கிலும் அளவின்றிய சமுத்திரத்தில் ஸ்நானாதிசெய்வா னுதில் லெருவான பிரயாசையும் விசேடமான பலனும் கிடைப்பது போலவும், பல விதமாயிருக்கப்பட்ட வேதசான்றிர புராணங்களை யாராய்ந்து அந்தப்படி நடந்து பலன்களைப் பெருவதைப்பார்க்கிலும் பிரமநிஷ்டான் முகமாகச் சிவனுஞ்செய்து அந்தப்படி நடக்கிறதி னாலே லெருவான பிரயாசையும் விசேடமான பலனும் கிடைப்பது போலவும், பலவிதமான தேவதைகளைக் குறித்துப் பலவித இச்சை களோடும் காமியகருமங்களைச் செய்து பலவித பலன்களை யடைகிற தைப்பார்க்கிலும், பகவானைக் குறித்து கிட்காமமாய்ச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினாலே அதிக பிரயாசையுமின்றிச் சித்த சத்தித்துவாரா லோகங்களி லுநிக சிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட பலமான ஞானத்தை யடைந்து மோட்சமேபெறுவா ஞானதால், அவன்புத்தி பொல்லாத

தல்ல, சத்துவகுணத்தோடும்கூடின சிரேஷ்டமான் புத்தியை யுடை யவனென்று நியமி. (ச௬)

சுவாமி! கன்மங்கள் பிரயாசைப்பட்டுச்செய்வானேன். அவை களை மறுபடியும்—சுராற்பணமாகப் பண்ணுவானேன், சித்தத்தை யெந்நேரமும் பகவத் தியானத்திலேயே வைத்துவிட்டால் மோட்சங் கிடைக்காதா? அருச்சுனா! நீ சொன்னது சரியே, அந்தப்பிரகாரம் பிரமநிஷ்டான்யாரோ அவர்களால் மட்டும் நடக்குமேதவிர இதரா ளாலாகாது; அதுவுமன்றி, இந்தவிஷயத்தில் கஷத்திரியனாகிய உனக்கு அதிகாரமே கிடையாது. அல்லது அந்தப்படி சாதிக்கலாமென்றிற பட்சத்திலும் கூட முதலாவ துனக்குச் சித்தசத்தியே யில்லாததால் அது வரும்பொருட்டு நீ நிஷ்காம கருமமேசெய்யவேண்டும். அதற் கே நீ யதிகாரியென் றெண்ணிச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யா விட்டால் தேகத்தை நானென்கிறதும் திரிசியத்திற் சத்தியத்துவமும் விஷயங்களி லிச்சையும் போகாது. போகாததால் ஜனனமாணமான பந்தத்தைக்கொடுக்குமானதால் அவசியம்—மோட்சத்துக்குச் சாதன மான நிஷ்காமகன்மத்தையே பண்ணவேண்டும். (ச௭)

சுவாமி! நிஷ்காம கன்மங்களைச்செய்தாற் பலன்வாராம லெப்ப டிப்போகும். பலனை யிச்சியா ம லெப்படியிருக்கக்கூடும்? அருச்சுனா! மனதைப் பகவானிடத்திலவைத்து எல்லாம் பகவானுலேயே யுண்டா யிருக்கிறது, அவரே புத்திக் கந்தரியாமிபாயிருந்துகொண்டு எல்லாக் கருமங்களையுஞ் செய்யுப்படி. பிரேரகஞ்செய்க்கிறாரென்றும், இந்தக் கருமம் நான் செய்கிறேனென்றும், இந்தப்பலன்கள் என்னை யடையு மென்னும் எண்ணத்தையும்விட்டுப் பலனுண்டானாலு மில்லாமற்போ னாலுஞ் சமபுத்தியுடனே யிருக்கிறவனுக்குப் பலன்கள் வருவதற்கும் இச்சிக்கிறதற்கும் ஏதுவில்லையே, ஆனதால் நிஷ்காமகருமங்களைத் தவிரமோட்சத்துக்கு வேறே சாதனமில்லாததாற் பலன்களை யுத்தே சித்துக் கன்மங்களைச் செய்யாதே? செய்தாற் பலன்வருமென்று பண் னுமலு மிராதே? (ச௮)

சுவாமி! பின்னை யான் யாதுசெய்யத்தக்கது? அருச்சுனா பகவா னிடத்திலே யொருமைப்பட்டவனாய் நான் செய்கிறேனென்கிற அபி மானத்தையும்விட்டு, 'நிஷ்காமகருமத்துக்குப் பலம் ஞானம் வருகிற படியினாலே சுகதுக்கத்திற் சமமாயிருந்துகொண்டு பகவான் பிரீதியா கக் கன்மங்களைச்செய்; இப்படிச்செய்கிறவர்களையே பெரியவாரெ ன்றுசொல்லுவார்கள். ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கிற நிஷ்காம கன்மத்தைக் காட்டிலுங் காமியகன்மமானது மிகவுந் தாழ்வாகையால் ஞானத்துக் கேதுவாயிருக்கிற கன்மத்தைப்பண்ணு பலத்துக் காசைப்

படுறேவன் * கிருபண சித்தந்தையுடையவனே. (௪௯)

சுவாமி! நிஷ்காமகன்மஞ் செய்கிறவன் அதிகமா? அருச்சுனா! சுவர்க்கத்தையும் நாகுத்தையுங்கொடுக்கிற கருமங்களைச்செய்கிற புருஷன் புண்ணிய கருமங்களைச்செய்து பகவானுக் கற்பணஞ்செய்தால் இந்தச் சென்மத்திற்குள்ளே பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினால் ஞானத்துவாரா மோட்சமே யடைவன், ஆகையால் மோட்சத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட நற்கருமங்களை யேசெய். (௫௦)

சுவாமி! இது மோட்சத்தைக் கொடுக்குமா? அருச்சுனா! கன்ம பலத்தைப் பகவான் பிரீதிபாகச் செய்தேபர்கள் ஞானவந்தாளாகிச் சென்மமாகிற பந்தத்தைவிட்டு ஓ ருபத்திரவமுயின்ரியிருக்கிற மோட்சமே யடைந்திருக்கிறார்கள். (௫௧)

சுவாமி! இவ்விதங்களா யிருப்பதனாலே நானெப்போ நந்த மோட்சத்தையடைவேன்? அருச்சுனா! சர்வமு மென்னைத்தவிர வேறே யாதொன்றுங் கிடையாதென்கிற திடபுத்தியினால் தேகமே நா னென்கிற மோகமான காட்டையெப்போது கடக்கிறேயோ, நமக் கானபடியினாலே யிவ்வளவு தெரிந்திருக்கிற தென்கிற அகங்காரத்தையும் இப்போது நாம் சொன்ன அர்த்தத்திற் சமூசயம்வந்து இன்னமும் பிறரிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்பதிலும் உன்செப்போது கிராசைவருகிறதோ, அப்போது கேட்டதற்கும் கேட்கவேண்டுமென்றும் முடிவை யடைப்போகிறாய். (௫௨)

அருச்சுனா! முன் நாகாவிதமாயிருக்கிற கேள்வியினாலே விட் சேபத்தை யடைந்திருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது ஆத்மாவின் டத்திலே மக்கினமாக விஷயங்களை யடையாதிருக்கிறதோ அந்த அப் பிரியசத்தினாலே தத்துவஞான முதயமாகி மோட்சத்தை யடைவா யென்று அதுக்கிரகஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து:— (௫௩)

அப்படிப்பட்ட ஞானவந்தானுடைய லட்சணங்களெல்லாம் தேவ ரீருக்குத் தெரியுமானதால் அவர்க ளெப்படிப் பேசுவார்கள்? எவ் விதமாயிருப்பார்கள்? எவ்விதமாய் நடப்பார்கள்? அதைத் தெரிந்து கொள்ள இச்சையுடையவனு யிருப்பதால் - அதுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டும். (௫௪)

அருச்சுனா! மனதிலே யாதோ ரிச்சையுயிற்றிச் சுகல இச்சை களைப் பெப்போது நன்றாய் விடுகிறதோ, பரமார்த்த சொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலேதானே சந்தோஷத்தை யுடையவனு யெப்போ தாகிறதோ அவனைத்தான் ஞானியென்று சொல்லப்படும். (௫௫)

* கிருபணம் - உலோபம்.

அருச்சுனா! துக்கம்வந்தாற் கிலேசமும், சுகம்வந்தாற் சந்தோஷ முமின்றி யெப்போதாகிறதோ, இராகம் பயம் குரோதம் இவைகளைச் சுத்தராய் விட்டவனு யெப்போதிரூப்பானோ அவனை அப்போது தான் ஞானியென்று சொல்லப்படும். (௫௬)

அருச்சுனா! பென்சாதி பிள்ளை முதலானபே ரிடத்திற் பிரிய மின்றிப் பேசிக்கொண்டு பிராரத்தகன்மத்தினால் நல்லதுவந்தாற் சந் தோஷப்படாமலும், பொல்லாததுவந்தாற் துக்கப்படாமலும் இருக் கப்பட்டவனோ அவனைத்தான் ஞானி யென்று சொல்லப்படும். (௫௭)

அருச்சுனா! இன்னமுக்கேள், ஆமைக்குண்டான பஞ்ச அவய வங்களும் ஒன்றைப் பார்த்தாலுடனே யெப்படிச் சங்கோஷித்துக்கொ ள்லுகிறதோ அப்படிப் பஞ்சவிஷயங்களிலெவனுடைய இந்திரியங்க ளானவை செல்லாமல் திடபுத்தியினால் நிறுத்துவானோ அவனைத்தான் ஞானியென்று சொல்லப்படும். (௫௮)

சுவாமி! விஷயங்களைக் கிரகியாமலிருக்கிறதே ஞானவந்தானு டைய லட்சணமானாற் சித்தய்பிராமணத்துவ முடையவனும், உபா சனை விரதங்கள் முதலானவைகளால் உபவாசமாயிருக்கிறவர்களும், விபாகியுடையவர்களும், விஷயங்களைக் கிரகியாம லிருக்கிறார்களே அவர்களையும் ஞானிபென்று சொல்லக்கூடாது? அருச்சுனா தேகமே தானென்றுஞ் செகந்துச் சாத்திபென்று மெண்ணிக்கொண்டிருக் கப்பட்டவர்கள் கியாதி விரத முதலானவைகளால் அந்தத் தருணங் களில் மட்டும் விஷயங்களைக் கிரகியாமல் நிறுத்தல் செய்துவைத்தார் களே தவிர விஷயங்களி லாசை அவர்களைவிட்டுப் போகவேயில்லை. நாம் சொன்னஞானியோ சுகசொரூபமாயிருக்கிற பரமான்மவைத் தானா அறிந்து அதுபவிக்கிற சந்தோஷத்தினாலே அனாத்ம தன்மத் தோடுக்கடின விஷயங்களிலே சுத்தரா யாசையை விட்டிருப்பான். இவனை பரமானந்தசொரூபமாகிப் நன்மை யடைவன். அருச்சுனா! இதுதான் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம். (௫௯)

சுவாமி! ஞானி அப்பிரியசஞ் செய்கிறகாலத்தில் இந்திரிய நிக் கிரகஞ் செய்யாவிட்டால் அதனு லென்னதோஷமுண்டாகும்? அருச் சுனா ஞானப்பிரியசத்தி லீடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்து வரப் பட்ட வித்வாமிசனைக்கூட கலக்கஞ்செய்யப்பட்டசபாவத்தையுடைய இந்திரியங்களானவை பலாத்காரமா யவனுடையமனதைச் கெடுக்கும் படியான சாமர்த்தியம் அதற்குண்டாயிருப்பதால் அவசியம் நிக்கிர கஞ் செய்தே யிருக்கவேண்டும். (௬௦)

சுவாமி! இப்படியானால் ஞானியானவன் எவ்விதமாயிந்திரியநிக்

கிரகஞ் செய்துகொண்டிருப்பன்? அருச்சுனா! மேலாகச்சொன்ன ஞானி யானவன் இந்திரியங்களைப் பெல்லாந் தன்வசமாகச்செய்துகொண்டு வாசுகேதவனுடைய நாளை சிரேஷ்டமான வஸ்துவென்று பத்தி பூர்வமாக இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டுமிருப்பன். அருச்சுனா! இந்திரியங்க ளெவனுக்குச் சொன்னபடி வசமாயிருக்குமோ அவ னுடைய புத்தியே திரமாயிருக்கும். அவனைத்தான் ஞானியென்று சொல்லப்படும். (௬௧)

அருச்சுனா! பாகியேந்திரியநிகரகஞ் சொன்னேம், இனி ஆந்த ரேந்திரியத்தையும் நிகரகஞ் செய்யவேண்டு மென்றும், அது செய் யாவிட்டால் அதனால்வரப்பட்ட தோஷத்தைபுஞ் சொல்லுகிறோம். மனதினாலே விஷயங்களை நல்லதென்றெண்ணி அவைகளைத் தியா னஞ்செய்கிற புருடனுக்கு விஷயங்களிற் பற்றுதலுண்டாகும்; அந் தப் பற்றுதலினாலே காபமுண்டாகும்; அந்தக் காபனுக்கு விக்கினம் வந்த மாத்கிரத்திற் கோபமுண்டாகும். (௬௨)

கோபத்தினாலே திடமான மோகம்பிறக்கும்; அது பிறந்தவுட னே யின்னகாரியஞ்செய்யலாம் இன்னகாரியஞ் செய்யக்கூடாதென் றெனும், தெரியாமல் நடக்கிறதூற்றவிர குருமுக மாகக்கேட்ட சிர வணத்தினாலும் உபதேசத்தினாலும் நிச்சயித்திருக்கிற அர்த்தமும் மறந்துபோகும்; அதனு லவனுடைய விவேகமான புத்தியானது நாச த்தையடைந்துவிடும், அதனாலனைப்புருஷனென் றெண்ணக்கூடாது

சுவாமி! இந்திரியங்கள் விஷயங்களிலே செல்லுகிறதா அப்பாவ மாயிருக்க அவைகளை யெப்படி நிறுத்தக்கூடும்; நிறுத்தாவிட்டால் ஞானமெப்படிவரும்? அருச்சுனா! ஞானியானவன் மோட்சத்தையிச் சித்துளத்தனப்பட்ட துவக்கத்திலே முதலாவது சாதனத்திற் பிரம சொரூபத்தைத் தவிர அன்னியமாய்க் காணப்பட்ட செகமெல்லாம் மித்தையென்று நிச்சயித்தும் அவைகளில் இரண்டாஞ்சாதனத்தா லிச்சையைபுஞ் சுத்தமாய்விட்டிருப்பதினாலே அவனுக்குமனமுதலாகிய இந்திரியங்கள் சுவாதீனமாயிருக்கும் அப்படிச் சுவாதீனமாயிருக் கப்பட்ட இந்திரியங்களினாலே ஞானியானவன் இராகத் துவேஷங்க ளின்றி விஷயங்களைக் கிரகித்தாலும் அவைகளில் ஆசுத்தி யில்லாதவ னாகவே யிருப்பன் அதனால் நம்முடைய பிரசாதத்தையே யடைவன்.

சுவாமி ஞானிக்குமாத்திரம் உம்முடைய பிரசாத மெப்படியுண் டாகும்? அருச்சுனா! அந்தஞானிக்கு மனது கிரமலத்துவ முண்டான படியினாலே சந்தோஷம்பிறக்கும்; அதனாற் சகலதுக்கங்களுந்நசிக்கும் இந்தவிதமாகப் பிரசன்னசித்தனான அந்த ஞானிக்குச் சீக்கிரத்தில்

ஞானந் திடமாய் அதனால் நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (1)

அருச்சுனா! இந்திரியங்கள் வசமில்லாத புருடனுக்கு ஆத்மத்தி யானம் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற் புத்தியே வாராது, ஒருவேளை யந் தப் புத்தியுண்டானதுந் தியானஞ் செய்யச் சக்கிய மாகாது, தியான மில்லாவிட்டால் மனது உபசார்தியாகமாட்டாது. உபசார்தியெப்போ தில்லையோ அப்போது மோட்சச்சுக்ருமில்லை. (௬௩)

சுவாமி! புருஷனாகப்பிறந்து மிப்படிப்போவதற் கென்னகா ரணம் அருச்சுனா! விஷயங்களி லிச்சித்த ஓரிந்திரியத்துடனே மனது போகும்படிச் செய்வானேயாகில் அப்படிப்பட்ட மனதுடனேகூடின இந்திரியம் யோகேந்திரனுடைய ஞானத்தைக்கூட அபகரிக்கும். அப் படியிருக்க எல்லா இந்திரியங்களுடனேயும் மனதுபோகும்படிச் செய்வானேயாகில் அவனுக்குவருங் கேடு சொல்லிமுடியுமா? அதற்குத் திட்டாந்தம், போதைவசத்தினாற் சித்தம் சுவாதீனமில்லாத புருட னானவன் ஓடக்காரனாகச் சம்பவித்துவிட்டால் வாய்வுவசத்தினால் ஓட மானது சமுத்திரத்தில் திசைகள்தப்பி யலைவதுபோல் இராகாதி விருத்திகளுண்டாகி விட்சேபங்களை யடைந்து ஜனன மானமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்தும் கரையேறமாட்டான். (௬௪)

அருச்சுனா! இந்திரியநிக்கிரகமே ஞானிக்கு லட்சணமும் சாத னமுமாகையால், எவனுக்கு இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல் லாமல் நிற்றிறதோ அவனுக்குத்தான் ஞானம் லப்தமாகும்; அவனைச் தான் ஞானியென்றுந் கிருதகிருத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்(௬௫)

சுவாமி! நித்திரைசெய்கிறவனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமலும் சல னத்துவமில்லாமலும் மெப்படியிருக்கிறதோ அப்படி யிருக்கப்பட்ட டவான் ஞானியென்று சொல்லுகிறபட்சத்தில் அப்படி யொருவரு மிருக்கமாட்டார்கள்போலத் தோற்றுகிறதே? அருச்சுனா! சகல சீவானுக்கு மெந்த ஆத்மஞானமானது இரவுபோல நித்திரை யாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானத்தில் இந் திரியங்களைச்செயித்த யோகியானவன் எப்போதும் விழித்துக்கொண் டேயிருப்பான் சகல சீவானுஞ் சமுசாரத்துக்குக் காரணமாயிருக் கப்பட்ட எந்த விஷயங்களில் விழித்துக்கொண்டிருப்பாராகனோ அப் படிப்பட்ட விஷயங்களுடன் கலந்திருந்துந் கலவாமலிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவையறிந்த யோகியானவன் கோட்டானைப்போல நித்திரை செய்துகொண்டிருப்பான். (௬௬)

சுவாமி! இடைவிடாமலிந்த நிஷ்டையில் அவாவிருந்தால் தேக சமரட்சனைக் கென்னசெய்வார்கள், அல்லது கிடைத்தாலு மெவ்வித

மாகப் புசிப்பார்கள்? அருச்சுனா! ஜலமே பூரணமாயும் அசலமாயு
நிருக்கப்பட்ட சமுத்திரத்திற் சலனத்தோடுங்கூடிய நதிகள் பிரவே
சிப்பது போல அந்த ஞானிக்குப் பிராரத்தாதுகுணமாய்ச் சகல
விஷயங்களும் வலுவில் வந்தடையும். அப்படி யடைந்தபோதிலும்
சலனத்துடன் கூடின அநேக நதிகள் அடைந்தபோதிலும் அந்தச்
சமுத்திரத்தினுடைய நிலவரத்தை யெவ்விதமாய்க் கலக்கஞ் செய்து
வைக்கமாட்டுவதில்லைபோ. அப்படி யந்தர்முகத்தைபுடைய அந்த
ஞானியினது திரமான புத்திக்குச் சலனத்துவஞ் செய்துவைக்கமாட்
டாது. அவ் நெவ்விதமு மோட்சத்தையே யடைவன். (எடு)

சுவாமி! இதுவரையு போட்சமென்னப்பட்டது இத்தன்பைய
வான பெருமையுடைத்தானதென்றும், அதை யடைந்த மகான்களு
டைய லட்சணங்களும், அதையடைய அபேட்சிக்கிறவர்கள் நடக்க
வேண்டிய லட்சணங்களும், அப்படி நடவா விட்டால் அதனால்வருந்
துள் பங்களும் அநேகவிதமா யதுக்கொஞ்செய்தீர்கள், அவைகளெல்
லவந்தாரணங்கு வருவது வருத்தமாயிருக்கிறது; ஆகையால், நடப்ப
தற்குச் சஞ்ஞாயுமிருக்கவேண்டும், மோட்சமுமடையவேண்டும், அத
ற்கனுசரித்துச் சங்கடமாக அதுக்கொஞ் செய்யவேண்டுமென்று
கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா! விஷயபோகங்கள் வேண்
டுமென்றிச்சிக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு ஒருக்காலும் மோட்சஞ்சித்தி
யாது ஆகையால், யாதொருபுருஷனுனவன் பிராரத்தானுருணமாய்
வலுவில்வந்த விஷயங்கனி லாசக்தியில்லாமலும், உபேட்சையில்
லாமலும், வாராத போகங்களிற் கோரிக்கையும், புத்திராதிகளிதத்
தில் எனதென்கிற மமதையுந், தேகத்தில் நாஸென்கிற அகந்தையும்
விட்டு இவைகளெல்லாம் நர்மானதினுலே விட்டோமென்கிற நினைப்
புநீங்கி ஆத்மாவினிடத்தி லொருமைப்பட்டவன யெவனிருக்கிற
னோ அவனே மோட்சத்தையடைவன். (எக)

அருச்சுனா! இதுவரையுஞ்சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் பிரம
ஞானியினுடைய நிஷ்டையென்று சொல்லப்படும். இந்த நிஷ்டை
யடைந்த புருஷன் ஒருகாலு மோகத்தையுந் சஞ்சலத்தையு மடை
பான்; அதையுனக்கு அதுக்கொகம்பண்ணினோம்; இந்த நிஷ்டையை
மட்டும் அருச்சுனா! மரணசமயத்திலானாலு மொருஷணமாத்திரமடை
ந்தாலும் மோட்சத்தையே யடைவன். இப்படியிருக்க, வாலிபந்
தவாக்கொருபுடியாசஞ் செய்கிறவன் மோட்சமடைவனென்று நாம்
சொல்லவா வேண்டும். (எஉ)

துக்கசமுத்திரத்தில் அமுந்தியிருந்த பத்தனை அருச்சுனனைச்
சாங்கியவிசாரமான ஓடத்தைக்கொண்டு கையேறுப்படிச் செய்வித்த

பகவானுநிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நடஸ்காரஞ் செய்கிறேன். (எங)

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம், உ-க்குச் சுலோகம்-ககக.

உ :

ஸ்ரீ அச்சுதாயநாமி

மூன்றாவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை. இவ்விதங்களாக வாசுதேவனுலே ஞானயோகத்
தையும் கன்மயோகத்தையும் அருச்சுனனுனவன் கேட்டதில் ஞான
யோகம் மிகவும் சிரேஷ்டமாயிருக்க அதை விட்டுவிட்டுக் கோரமா
யிருக்கிற யுத்தத்தை யேன் பண்ணச் சொல்லுகிறானென்கிற அபிப்பி
ராயங்கொண்டு தனக்குண்டான சமுசயத்தைவிவரித்தசெய்ந கொள்
ளத் தொடங்கினான்.

சனார்த்தனா! கன்மயோகத்தைக் காட்டிலும் ஞானயோகமே
சிரேஷ்டமென்று தேவரீருக்குச் சர்மதமா யிருக்குமானால் அதை
விட்டுவிட்டுக் கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணு ப்படியாக அடி
யேனை யேனுக்கு நேமிக்கிறீர்கள்? (க)

சுவாமி! இன்னமும் ஓரிடத்திற் கன்மத்தைத் தோத்திரஞ் செய்
கிறீர்கள்; ஓரிடத்தில் ஞானத்தைத் தோத்திரஞ் செய்கிறீர்கள் இந்த
மிசிர வாக்கியங்களினுலே யென்னுடைய புத்தியானது மோகத்தை
யடைகிறது; அதனா லென்புத்திக்கு இதுதானிச்சயமென்பது லெளி
ப்படாததனால் கன்மஞ்ஞானமென்ற யிரண்டுவிதத்தில் நா லெனதுசெய்
தாற் சிரேயசுக்கா முண்டாகுமோ அதை யுபதேசஞ்செய்ய வேண்டு
மென்று வணக்கத்துடன்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து வாசுதேவ
ரானவர் சொல்லத்தொடங்குகிறார். (உ)

அருச்சுனா! லோகத்திலே யதிகாரிபேதத்தைக் குறித்துப் பூர்
வத்திலே சாங்கியானுக்கு ஞானநிட்டையும், கருமயோகிகளுக்குக்
கரும நிட்டையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாதொருவர் அந்தக்
காரண சுத்தியுடனே யிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மோட்சசாரநா
மான ஞானத்தையும், அந்தக் காரணத்தி யில்லாதவர்களுக்கு அது
வந்து ஞானத்துவாரா மோட்சமடைவதற்காகக் கன்மயோகத்தையும்

அதுக்கிரகம்பண்ணினேன்; அதனால் சித்தசுத்திவருமளவும் அவன் வன் சாதிவருணச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த நிஷ்காமகன்மங்களைப் பண்ணவேண்டும் பண்ணாவிட்டால் ஞானம் வராது. அதெப்போது வா விடவே போ அவனுக்குப் போட்டமுஞ் சித்தப்போது. (கூ)

சுவாமி! புருஷனுடன் கன்மங்கள் செய்யாமல் ஞானமடைய மோட்சமென்று சொல்லுவானேன்? அருச்சுனா! புண்ணியகன்மம் கன்செய்து பலனுக்கு இச்சிபாமம் பகவானுக்கு கற்பணன் செய்கிறதே விசேஷம். கருத்தமேதவிரக் கருமங்களைச் செய்யாமலேவிட்டிருக்கிற தல்ல; எதனாலென்றால், தேகமே தானென்றுச் செகத்துச் சத்திய மென்றும் எண்ணியிருக்கப்பட்டவன் கன்மங்களை யெப்போது ஆச ரிக்காமல் விட்டானோ அவனொருக்காலுமோட்சத்தையடையானாக யால், ஒருபோதும் கன்மங்களைவிடவேகூடாது. (சு)

அருச்சுனா! ஞானியானாலும் அஞ்ஞானியானாலும் ஒரு கண்ணி நோக்கடக் கன்மங்கள் செய்யப் பரிசுக்கமாட்டார்கள்; எதனாலெ ன்றால் கன்மங்களிலேயே சென்மமுண்டாயிருப்பதால் எந்தெந்தத் தேக மெந்தெந்தக்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகள் செய் தேதீரவேண்டுமென தானையாலும், பிரகிருதியினாலுண்டான குணங்க ளுக்கு வசமான புருஷா னெவ்விதமுங் கருமங்கள் செய்யாமலிருக்க ஒருபோதுஞ் சக்கிபமாகமாட்டாது. ஆகையால், பெரியோர்கள்கூட அசுத்ததாரகனாக இருந்துகொண்டு கருமங்கள் செய்தவருட்போது அப்பியாகியா யிருக்கப்பட்ட நீ யெப்படிச் செய்யாமலிருக்கக்கூடும்.

சுவாமி! சிலர் பெரியவர்களென்று சொல்லிக்கொண்டு கன்மங் கள் செய்யாமலே யிருக்கிறார்களே? அருச்சுனா! அவளாரென்றால் சுத்த அஞ்ஞானத்தையுடையவர்கள்; அதுவுமன்றிப் பிறகுடைய தீர விபங்களை அபகரிக்கவேண்டுமென்கிற கோரிக்கைகளை ஆந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டு வெளிக்குப் பகவானைத் தியானஞ்செய்கிறவனைப் போலக்கன்மேந்தியங்களைமட்டும் நிகர்களு செய்துகொண்டு மன தினுலே விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பன்; இவனே சுத்த மூடாத்மா; இடம்பத்தோடு மகிமைகள் வேண்டுமென்று மிச்சையு டையவன், மித்தையான ஆசாமுடையவன், இவனுக்கொருபோதும் நல்லகதியுண்டாகவே மாட்டாது. (சு)

சுவாமி! நல்லகதி யடைபப்பட்டவ னெவ்விதமாய்க் கருமங்கள் செய்யவேண்டுமே? அருச்சுனா! மனமுதலிய யிர்திரியங்களை விஷயங் களிற் சொல்லாமல் நிகர்களுக்கொன்று பலாபேட்சையுமின்றித்

கன் மேந்திரியங்களிலே வருணச்சிரம தன்மத்துக்குத்தகுந்தகன் மங்கள் செய்துகொண்டு வருவன், இவனுக்குச் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம் லப்தமாகி மோட்சமே யடைவன்; இதனை விவனேசிரேஷ்டன்.

சாங்கியாளெல்லாரும் கன்மங்கள்செய்தாற் பந்தமென்று சொல் லுகிறார்களே? அருச்சுனா! நிதேதகாமிய சன்மங்கள் பந்தமென்று அவர் சொன்ன தாற்பரியமேயல்லாமல், நித்காம கன்மங்களைக்குறித் துச்சொன்னதல்ல. ஆகையால், பலாபேட்சையின்றிப் பகவான் பிரீதி யாகப் புண்ணியகன்மங்களவசியஞ் செய்யவேண்டும்; செய்யாவிட் டாற் சரீர மெதற்காகவந்ததோ அந்தத்தன்மஞ்சித்தியாது. சித்தியா விட்டாற் பாக்கியிருக்கும். அதனுலனந்தசனனங்க ளுண்டாகும். இத னாற்றான் அபேதபுத்தியுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட மகான்கள்கூட வுல கத்தோடொத்து நித்காமமாகக் கன்மங்கள் செய்தே வருவார்கள். அப்படியிருக்கப் பேதபுத்தியுடன்கூடி யிருக்கிற நீ யெப்படிச் செய் யாம விருக்கக்கூடும். (அ)

அருச்சுனா! கன்மங்களில் நிஷ்காமத்தோடுகூடின இஷ்டாரா த்நேரூபமான கன்மங்களே சிரேஷ்டமானதனாலேயும், அதுதவிர மற்றக் கன்மங்களெல்லாம் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படியான தாலே யும், அவைகளைவிட்டு நிஷ்காமனுப் நீ கன்மஞ்செய்வாயாகில் தப்பா மல் மோட்சத்துக் கருகனுய்விவாய். (கூ)

அருச்சுனா! இந்தக் கன்மங்களாற் சிரேயசகரமுண்டாகுமென் பதைக்குறித்துப் பிரமதேவர் வாக்கினுற்சொன்ன அந்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன். பூர்வத்திற் பிரமதேவர் கன்மங்களுடனே பிர சைகளைச் சிருட்டித்துச் சீவானே! நீங்கள் விட்டுணுரூபமாயிருக்கப் பட்ட எக்கியங்கள் செய்வித்து விருத்தியடையுங்கள்; அப்படிச்செய் யப்பட்ட எக்கியங்களானவை உங்களுடைய இஷ்டமான கோரிக்கை களைக் கொடுக்கும். (கூ)

சனங்களை! நீங்களெக்கியத்தினுலே தேவதைகளை யாராதனை செய்யுங்கள்; அந்தத்தேவதைகள் உங்களை மழைரூபமாய் விருத்தி செய்விப்பார்கள்; அந்தத்தேவதைகளுநீங்களும் பாஸ்பரம்விருத்தி யடைந்து சிரேயசகரத்தையடையுங்களென்று சொன்னபடி யிது வரைக்கும் நடந்துவருகிறது. (கூ)

அருச்சுனா! இவ்விதங்களாய் நடந்துவருகிற எக்கியங்களினுலே பூசிதமாகிய தேவதைகள் மழைமுகமா யெல்லாருக்கும் இஷ்டமாகிய சகல போகங்களையும் கொடுக்கும்போது அந்தப் பதார்த்தங்களை யெக் கியரூபமாய்த் திரும்பவும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பிரசாத ரூப

மாய்ப் புதியமற் சதேவா, தான் புதிக்கிறேனென் றெவன்புதிக்கிறு னோ அவன் பெரியவாளாலேதுவிக்கப்படுவன், இவனே பரமமூடன்; இவனே மகாதிருடன். (கஉ)

அருச்சுனா! பஞ்ச எக்யங்கள் செய்து மிஞ்சின அன்னத்தைப் பிரசாதரூபமாய்க் கிரகிக்கப்பட்ட வித்வாம்சன் பஞ்சவிதமான பாபங் களினும் நின்று விடுபடுவன், இப்படியன்றி பெவனாகிலுந் தனக்காகப் பாபஞ்செய்யச் சொல்லுகிறானே அப்பேர்ப்பட்ட தராசாரன் பாப ரூபமாகிய அன்னங்கள் புதிக்கிறுனென்று நீயறியவேண்டும்; மேலும் லோகமெல்லாம் கன்மங்களாலேயே விளங்குகிறபடியாற் கன்மமே செய்யவேண்டும். (கஃ)

கன்மத்தாலேயே லோகமெல்லாம் எவ்விதமாய் விளங்குகிறதெ னில் கேள். சுக்கிலசுரோணிதத்தினுற் பரிணமித்த பிராணிகள் அன் னத்தினாலுண்டாம்; அந்த அன்னங்களமழையினாலுண்டாம்; அந்தமழை யிந்திரன் பிரசாதத்தாலுண்டாம் அந்த இந்திரன் பிரசாதம் எக்யங் களினாலுண்டாம். அந்த யெக்யங்கள் கருமத்தாலுண்டாம். (கசு)

அருச்சுனா! அந்தக்கன்மங்கள் வேதங்களிற் சொல்லப்படுகிறது; அந்த வேதம் பரப்பிரமமத்தினாலுண்டாம்; அந்தப் பரப்பிரமமங்க்கும் வியாபகமாயும் நித்யமாயு மிருந்தாலும் அந்தப் பிரமத்துக்கு எக்யம் அவசியமானதால் எக்யங்களிடத்திற் சுதசித்தமாயிருக்கும். (கசு)

அருச்சுனா! பகவானானவர் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் புருடா ர்த்தம் வரவேண்டுமென்று கன்மசக்கர முண்டாக்கி வைத்திருப்ப தால் அந்த கன்மசக்கரத்தின்படி நடவாதவனுடைய சீவனம் விருதா வாய்முடியும்; அதெப்படியென்றால் பகவானுடைய வாக்கிபமான வே தத்தினால் புருஷானுக்குக் கன்மத்திலே பிரவிர்த்திவரும்; அதனால் மழையுண்டாம், அதனால் அன்னமுண்டாம், அன்னத்தாற் சீவா னுண்டாவார்கள்; அந்தச் சீவானுக்குக் கன்மங்களிற் பிரவிர்த்தி வரும்; இப்படி வருகிற கன்மசக்கரத்தை யெவனாட்டிக்கவில் லையா அவன் பாபரூபமாயிருக்கிற ஆபுனையுடையவனே, அவ னிற் துரியங்களினால் விஷயங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு விருதாச் சீவனஞ் செய்கிறான்; இவனே சுத்த அஞ்ஞானி; யாதொரு நல்லகதியையும் அடையானாகையால், கன்மங்களைச் சனமாத்திரங்கட விடக்கூடாது. அப்படி விடாமற்செய்தால் சித்தசுத்தியுண்டாகும்; அந்தச் சித்த சுத்தியினால் அப்புருடானவன் ஒருபோதும் விருதாவாய்ப்போகான்.

அருச்சுனா! ஞானிக்குமாத்திரம் ஒரு கன்மமூற் தேவையில்லை எதனாலென்றால் யாதொருவன் புத்திராதிமுதலான பிரபஞ்சத்தில் எவ்

வளவும் மனதுவையாதவனாயும், ஆத்மாவினிடத்தில் அந்யந்தம் பிரி யத்தையுடையவனாயும், ஆத்மாதபவத்தில் திருப்தனாயும், சதா சந் தோஷத்தை யுடையவனாயும் இருக்கிறவனுக்கு அவைகளைக்காட் டிலும் விசேடமாய்ச் செய்யவேண்டுமென தொண்டமில்லாததனால் அவன் மட்டும் ஒரு கன்மமூஞ் செய்யவேண்டுமெனில்லை. (கௌ)

அருச்சுனா! அப்படிப்பட்ட ஞானி உலகத்தோ டொத்திருக்கப் பட்டவனுனதால் சத்கருமங்கள் செய்துகொண்டுமவருவான்; அதனால் புண்ணியமும்மில்லை, உலகத்தைவிட்டஞானிசெய்யாமல் விட்டிருப்பன், அதனால் துன்பமும்மில்லை, மோட்சத்துக்கு விக்கினம்வரப்போகிறதெ ன்று தேவதைகளை யதசரிக்கவேண்டாபா வென்றால் அது அப்பியாச திசையிலேயே தவிர ஆருடதிசையில் அவர்களுடைய விரோதம் வந் தாலும் அவர்களுக்கொரு பாதகமு மில்லாததனாலும், எழும்புமுதற் பிரமதேவர் பரியந்தமுள்ள சுகலசீவானிடத்திலும் அவனுக் காசரிக்க வேண்டியகாரியம் ஒன்றுமில்லாததால் ஒரு கன்மமூஞ் செய்யவேண் டெனில்லை; லோகோபகார நிமித்தமாக ஞானவந்தான் சத்கருமங்களை யதசரிப்பார்கள். (கஅ)

ஆனதால் அருச்சுனா! கன்மபலத்தி லாசையின்றி யிடைவிடாமற் செய்யவேண்டிய கன்மங்களை நீ செய்; புருடானவன் அசங்ஷாயக் கன்மங்களைச்செய்து பகவான் பிரீதிபண்ணினால் மோட்சமேயடை வன். (கஅ)

சுவாமி! இவ்விதமாகக் கன்மங்களை யதுபூத்து மோட்சத்தை யாடடைந்தார்கள்? அருச்சுனா! சனகாதிகள் முதலாய்க் கன்பங்கள் செய்ததனாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானசித்தியடைந்து மதுபடியும் லோகோபகார நிமித்தம் கன்மங்கள் செய்துவந்து மோட்சமடைந் திருக்கிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட ஞானம் உனக்குச் சித்தித்திருந்த போதிலும் லோகோபகார நிமித்தமானாலும் சத்கருமங்கள் செய்கிக் கிறதற்கு நீ யோக்யனுனதால் அப்போதும் செய்தேதீரவேண்டும்.

சுவாமி! அப்பியாசதிசையில் செய்யவேண்டியது விகிதமே ஆருடதிசையிலும் அவர்கள்ரெய்கிற கன்மங்களினால் லோகத்துக் கெப்படியுபகாரமாம்? அருச்சுனா! ஆருடதிசையையடைந்த சிரேஷ் டமான புருடாள் எந்தக்கருமங்களை யதுபூக்கிறார்களோ அவைகளையே அஞ்ஞானிகளும் அதசரிப்பார்கள். பெரியோர்கள் எந்தச் சாஸ் திரங்களைப் பிரமாணமாக எண்ணுவார்களோ அவைகளையே யவர் களு மெண்ணுவார்கள். ஆதலால் அவசியஞ் சத்கருமங்களை யதுஷ் டித்தே வருவார்கள். (உசு)

சுவாமி! இன்னம் ஞானம் சித்தித்தபின்னும் யாவாவது லோகோ பகாரமிதித்தஞ் சத்சுரும மதுட்டித்ததுண்டா? அருச்சுனா! திரி லோகத்திலும் எனக்குச் செய்யவேண்டுவதும் பின்னுக் கடைய வேண்டுவதும் முன்னடையாததும் ஒன்றுமில்லை; அப்படியிருந்தும் சத்கருமங்களில் வெகு பிரியத்தோடு கூடினவனாக விருந்துகொண்டு செய்துவருகிறேனே அப்படியிருக்க அப்பியாகியாயிருக்கிற நீ யெப் படிச் சுருபங்கள் செய்யாவிருக்கலாம். ஆனால் நீங்க ளெந்தக்கருமங் கள் செய்தீர்களென்று கேட்கிறேயோ சொல்லுகிறேனே. முதலா வது சாத்திரியமாக விவாகாதி முதலானவையும் செய்துகொண்டிருக் கிறோம்; சாந்திரியாகிய குருவிடத்தின்போய் உபதேசமும் பெற் றுக்கொண்டிருக்கிறோம்; இன்னம் அந்தக் குருவுக்கும் அவருக்குச் சமானமாகிய குசலவர் முதலான மகான்களுக்கும் சிகருஷை முதலா னவையும் செய்துகொண்டும் இன்னம் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பாதரேணுக்காகப் பின்னொடர்ந்து திரிந்துகொண்டுமிருக்கிறோம். இன்னமும் வேதோத்தமரான சத்கருமங்களை நான் செய்துவருகிறது உனக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவன்போற் கேட்டாய். (௨௨)

சுவாமி! லோகோபகாரமாக நீங்கள் செய்யாவிட்டால் அதனுலெ ன்னவாதகம்? அருச்சுனா! நாம் பண்ணுவிட்டால் லோகமெல்லாம் கெ ட்டுப்போம்; எப்படியென்றால், நான் கன்மங்கள் செய்யாவிட்டால் எல்லாரும் என்னுடைய மார்க்கத்தையே யறுப்பீர்பார்கள். (௨௩)

அப்படி அதுசரித்தா லென்னவென்றால் நாம் கன்மங்கள் பண் னாததைக்குறித்து மற்றப்போர்களுக் செய்யாமற்போகவே வருணங் களெல்லா மயங்கித் தலைகாலாய்க் கெட்டுப் பாவங்களை யடைந்து நா சத்தையடைவார்கள். இப்படிச் கெடுத்ததற்கு நாமே கர்த்தாவாய் விடுவோம், ஆகையாற் பிரமஞானியாயிருந்தாலும் பிரானிகளிடத்தில் தபவினாற் கன்மங்கள்செய்தே வரவேண்டும். (௨௪)

அதனால் அருச்சுனா! அவா எெப்படிச் செய்யவேண்டுவதெனில் அஞ்ஞானிகள் பலாபேட்சையோடுகூடிப் பிரியத்துடன் பண்ணுவது போல ஞானிகள் பிராசையோடுகூடி லோகோபகாரமிதித்தமாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவது. (௨௫)

சுவாமி! இந்தச் சீவானை பிரட்சிக்கவேண்டுமென். நெண்ணி யிருக்கப்பட்ட மகான்கள் அவர்களுக்குத் தத்துவ உபதேசத்தையே பண்ணலாகாது? அருச்சுனா! பலன்களை யபேக்ஷித்துச் செய்யப் பட்ட அஞ்ஞானிகளை ஞானிகள் நிஷ்காமமாய்க் கன்மங்கள் செய்

புங்களென்று கூடச் சொல்லி அவர்களுடைய புத்திக்குப் பேதத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடாது அப்படியிருக்க இவர்களுக்கும் காமியமாய்க் கூடப் புண்ணிய கன்மங்கள் செய்யாதவர்களுக்கும் தத்துவ உபதே சத்தை யெப்படிச் செய்வார்கள். ஆகையால், ஞானிகள் தங் களுடைய வருணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த கன்மங்களைச் செய்தும் மற்றவர்களையும் கன்மங்கள் செய்யச்சொல்ல வேண்டுமேதவிர ஒரு போதும் தத்துவ உபதேசம் பண்ணலாகாது; பண்ணினாலோ அவர் களை நாகத்தில் தள்ளினதாகும். (௨௬)

சுவாமி! கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் ஞானிக்கும் அஞ்ஞா னிக்கும் பேதமென்ன? விஜயா! மூலப்பிரசுருதி சம்பந்தமான திரிவித குணங்களினாலுண்டான தேகேந்திரியாதிகளை நானென்கிற அகங் காரத்துடன் கூடியிருக்கிற அஞ்ஞானியானவன் மாயையினாலே மறை யப்பட்டு மாயாகாரியமாயிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகளினாலே பண் ணப்படுகிற கருமங்களெல்லாம் நான் பண்ணுகிறேனென் நெண்ணு வான், இதனால் பந்தமேகொடுக்கும். (௨௭)

அருச்சுனா! ஞானியானவன் தேகேந்திரியாதிகளும் நாமல்ல, கன்மங்களும் நமக்கல்லவென்றுத், தன்னுடைய நிகரூபத்தையறிந்து மூலப் பிரசுருதி சம்பந்தமான தேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப் படுகிற கன்மம் திரிவிதகாரணங்களாலேயே பண்ணப்படுகிறதென் றும், தானொரு கன்மமும் பண்ணுகிறவனல்லவென்றுத் திடதிச்சயன் செய்திருப்பன்; இதனாலே போட்சமேபடைவன் (௨௮)

அருச்சுனா! மூலையின் குணத்தினாலே மூடாளாயொன்றும் அறி யாத மந்தபுத்தியுடையவர்களா யிருக்கிறபேர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றினபடி கருமங்களைப் பண்ணுவார்கள். எல்லாமறிந்த ஞானி கள் அவர்களுடைய புத்தியைக் கெடுக்கலாகாது, இப்படி ஞானிகள் முதலாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவதாயிருக்க நீ யிப்போது ஞானியல்லவே ஆகையாற் கன்மத்தையேபண்ணு. (௨௯)

தேவரீர் எப்படியும் செய்தே தீரவேண்டுமென்று உறுதியா யதுக்கொஞ்செய்வதால் நா னெவ்விதமாய்க் கன்மஞ்செய்கிறது? அருச்சுனா! பகவா னாதீனமாயிருக்கிற கன்மத்தைப் பண்ணுகிறே மென்றெண்ணி யிந்திரிய நிக்கிரகத்துடனே யிருந்துகொண்டு சகல கன்மங்களையும் நம்மிடத்திலேயே சம்பந்தித்துப் பலன்வேண்டுமென் கிற இச்சையுமின்றி நான் செய்கிறேனென்கிற அபிமானமுமின்றி யிந்தக்கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்பென்கிற துக்கத்தையும் ஆந் தரத்தில் நிசேஷமாய்க் கிட்டு புத்தத்தைப்பண்ணு. (௩௦)

சுவாமி! இப்படிச்செய்தா லென்னபல னுண்டாகும்? அருச் சனா! யாதொருவர் துக்கருபமாயிருக்கிற கன்மத்தைப் பண்ணச் சொல்லுகிறான் நெண்ணுபல் சிரத்தால்வந்தான் நம்பித்தில் அருளையின்றி யென்னுற்சொல்லப்பட்ட விதமாயே யெப்போதும் அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சித்தசத்தித்துவாரா ஞானம் வந்து கன்மபந்தங்களிலேயின்றும் விடுபட்டு மோட்சத்தையே யடைவார்கள். (௩௧)

சுவாமி! இவ்விதமாய் நடவாமற் போனதனா லென்னதோஷ முண்டாகும்? அருச்சனா! நம்முடைய மதப்பிரகாரம் நம்பித்தில் அருளையினாலே யாட்செய்யாமலிருக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரம ஞானமும், கருமஞானமுமன்றியில் நல்லகதிபடைவதற்குச் சாதகமான யாதொரு ஞானமுமின்றி விவேகமுங்கெட்டு நாசத்தையே யடைவர். (௩௨)

சுவாமி! அவளவான் சுதன்மத்தினாலேயே அனுவாய் மோட்ச மடையும்படியான யெதுவிருக்க, இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு பலத்தினு மாயின்றி யெல்லாரும் என் சுதன்மஞ்செய்ய வில்லை? அருச்சனா! தேகத்தினுடைய குணதோஷ முதலானவை விசாரித்தறிய வேண்டியதை யறிந்திருக்கப்பட்ட மகான்கள் முதலாய் அவாவர்கள் முன்செய்திருக்கிற கன்மாதுசாரியாக ஒவ்வொருவ ரொவ்வொருவிதமான சருமங்களைச் செய்யுப்படியா யிருக்கும் போது அஞ்ஞானிகள் முன்செய்த கன்மாதுசாரியாகத் துர்ப்பதத்தை யுண்டயவர்களாய் நடக்குப்படிச் சம்பவித்து அவர்கள் நடக்கும்போது அவர்களாலே யிந்திரிய நிக்கிரக மெப்படிச்செய்யப்படுமீம். அவர்களுக் கினுசெய்யவேண்டுமென்றும் இதுசெய்யாதேயென்றுஞ் சொல்வது கூட விருதாவாகமுடியும். (௩௩)

சுவாமி! பூர்வஞ்செய்த கன்மாதுசாரமாக நடக்கவேண்டுமெதுபெ மையிருக்கும்போது யார்தா னெப்படி யிந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யக் கூடும். அதனாகத்துவேஷங்க ளுண்டாய்த் தப்பாமற் பந்தமானது சம்பவிக்குந்தான். இப்படியிருக்கச் சீவான்பேரில் எவ்விதமாய்க் குற் றங்கள் சொல்லுகிறது? அருச்சனா! இந்திரியங்கள் விஷயங்களைக் கிர கிக்கிறபோது நல்லதானவிராகமும், பொல்லாததானா துவேஷமு முண்டாகும், இது முழுட்சவுக்குச் சத்துருவானதால் அவைகளின் வசத்தை யடையலாகாதென்று சாஸ்திரத்தினாலும் பெரியவாளாலே யுஞ் சொல்லப்படுகிறது. பூர்வகன்மத்தால் ஆற்றிலே விழுந்த புருஷ னைக் கரையேறவொட்டாமல் ஆறிழுப்பது போலப் பிரவிர்த்தி சாஸ்

திரங்களும் அவனவன் முன்செய்த பாபகன்மங்களுட் சத்கருமங் களைச்செய்து பகவானை யுபாசிக்கும்படிச் செய்யாமல் விஷயங்களை நினைக்கும்படிச் செய்வித்து அதனா லிராகத் துவேஷங்களை யுண்டாக்கிப் பந்தங்களைக் கொடுக்குப்படிச் செய்விக்கும். பூர்வசென்மங் களில் நல்ல புண்ணியகன்மங்கள்செய்து பகவானை யுபாசித்திருந்தால் நிவிர்த்தி சாஸ்திரங்களானவை இராகத்துவேஷங்களின்றிப் பகவானை யுபாசித்து மோட்சமடையச் சொல்லியிருக்கிறதையே நம்பியுபா சித்து மோட்சமடையவேண்டுமென்றும் இச்சையுடையவனை யிந்திரிய நிச்சரகஞ்செய்யாமற்போகும்படிப் பூர்வ கன்மமானது ஒருபோது மிழுக்காது. அவன் அப்படியே நடந்து மோட்சமேயடைவன். ஓடமேறினவனை ஆறிழுக்காமற் கரையேறிச் சுக்மாய்ப்போவது போல நீயே அனந்த சென்மங்களில் நல்ல புண்ணியகன்மஞ் செய்த வனுயிருப்பதாலும் அதற்கு ருசுவாக விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லா மல் மோட்சத்தி விச்சை யிருப்பதினாலேயும் அதை நினைவேற்றும் பொருட்டுப் பரிபூரண பரப்பிரம சொருபமாகிய நானே யுனக்குச் சாரதியாக வந்திருப்பதமன்றி ஞானோ பீதசமுஞ் செய்துவருகிறத னாலேயும், உன்னைப்போ லொத்தவர்களுக்கு இத்திரிய நிக்கிரகம் சகச மாயாகாலம், ஆகையா விராகத்துவேஷமின்றிச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைச்செய்து பகவானுக் கற்பணஞ் செய்வாயாகில் இந்தச் சென்மத்திலேயே மோட்சத்தையடைவாய்; இதைத்தவிர வேறே மார்க்கமில்லை. (௩௪)

சுவாமி! கன்மங்கள்செய்வதே மோட்சத்துக்குச் சாதகமானால் இந்த யுத்தத்தையேதவிர வேறே சிரேஷ்டமான கன்மங்கள் செய்யக் கூடாதா? தருஞ்சயா! பிறருடைய தன்மங்கள் சிரேஷ்டமாயும் நல்ல தாயு மிருக்கிறதென்று அவைகளைச் செவ்வையாகச் செய்வ திலும் குணமில்லாததாயிருக்கிற சுதன்மமே சிரேஷ்டம். இது சம் பந்தகரத்தை யுடையதாதலால் இராகத் துவேஷங்களின்றிச் சாவ தானமாயிருந்துகொண்டு சுதன்மங்களை யே நடப்பிவை, யிதே சிரேஷ்டம். சுதன்மத்திலே மரணபடைந்தாற் பரலோகமுங் கிடைக்கும்; பிறருடைய தன்மங்கள்செய்தால் இகலோகத்திலும் பாலோகத் திலும் பயமுற்றுக்கமும் குறைவு உண்டாகும். அவளவான் தன் மங்களிற்சிலது குறையாயிருந்தாலும் இருக்கலாயேதவிர பிறரு டைய தன்மங்களைக் கோரக்கூடாது. (௩௫)

சுவாமி! புருடனாவ விராகத்துவேஷங்களை யடைந்து பாவஞ்செய்யக்கூடாதென்றும், புண்ணியமே செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அந்தவழியே நடக்க வொட்டாமற்

பலாத்காரமாக ஒருவன லேவப்பட்டுச் சனைமரணங்களுக் கேதுவான பாபகன்மங்களைச் செய்யும்படியாகச் செய்விக்கப்பட்டவனா?

அருச்சுனா! புருஷனுனைவனைப் பாபகன்மங்கள் செய்யும்படியாகச் செய்துவைக்கிறவன் யாரென்றால், இராசதருணத்தினாலுண்டான காமனென்னப்பட்டவனாலே செய்விக்கப்படுகிறது; இன்னமும் அந்தக்காமனுனைவனைச் சித்த பதார்த்தம் லபிக்காவிட்டாற் குரோதருபமாயும் பரிணமிப்பன்; எத்தனை போகங்கள் வந்தாலும் அதுபவித்தாலும் போதாது; அவனுடைய வசமானவா எல்லையையும் பாபங்களை யே பண்ணச் சொல்லுவான்; மகா பாபிஷ்டன் மோட்சமார்த்தத்துக்கு முக்கியமான சத்துரு இவனென்று நீயறி. (௩௭)

சுவாமி! மோட்ச மார்த்தத்துக்கு அக்காம நெப்படிச் சத்துருவாவன்? அருச்சுனா! தாமத்தினால் அக்கினி மறைபட்டாற்போலவும், அழுகினும் கண்ணாடி மறைபட்டாற்போலவும், தோற்பையினும் பிண்டம் மறைபட்டாற்போலவும் யதார்த்தமாயிருக்கிற ஞானத்தை விச்சையாகிய காமனென்பவன் மறைப்பண்ணிப் புருஷனை நல்ல மார்க்கத்தில் நடக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கூட எண்ணவொட்டாமலுந் தன்னுடைய யதார்த்த சொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமலே நாசத்தையடையும்படியாகச் செய்விப்பன். (௩௮)

அருச்சுனா! பின்பும் ஞானத்துக்குச் சத்துருவாகியும், ஒருவராலேயும் அறியாதவனாயும் விஷயங்களைக் கோருகிறதில் திருப்தியடையாதவனாயும் அக்கினியைப்போலத் துக்கத்தை யுண்டாக்குகிறவனாயும் ஞானிக்குச் சத்துருவாய் மருக்கப்பட்ட காமனாலே யதார்த்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம் சத்தமாக மூடப்பட்டிருக்கும். (௩௯)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட காமனிருக்கிற இடத்தை யதக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்? அருச்சுனா! காமனுக்கு இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியையிருப்பிடம் ஆகையால், இந்திரியங்கள் மனது புத்திகளினாலேயே யதார்த்தமான ஞானத்தை மறைவுசெய்து தூலிந்தக்காலத்திற் பிறந்தவனென்றும், இந்தக் காலத்தில் மரணமடையப்பட்டவனென்றும், தானின்னனுடைய பிள்ளையென்றும், இன்னவிதமான குலவந்தனென்றும் பலவிதமான பிரபைகளை யுண்டாக்கித் தேகியாயிருப்பவனை மோகிக்கச் செய்துகொண்டிருப்பன். (௪௦)

சுவாமி! மோட்சமார்த்தத்துக்குக் காமன் சத்துருவாகையால் அவனைச் செயிக்கிறதற்கு உபாயத்தை யதக்கரகம்பண்ணவேண்டும்? அருச்சுனா! காமனுனைவன் உன்னை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னரே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று சாகாதிகளை விட்டுப் பத்தி

கிரகையுடனே விதிதான புண்ணியான் னாளில் இந்திரியங்களை கேமித்து விட்டாற் புத்தி முதலான சகல இத்திப்பங்களும் நீங்குதல் செய்ததாய்விடு: அப்போது சாந்திாங்கனாலும் ஆசிரியாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களைத் தெரிந்து நிச்சயித்திருக்கிற பரோட்சஞானத்தையும் அந்தப்படி யதுபவமாகிய அபரோட்சஞானத்தையும் நாசமடையும்படிப் பண்ணத்தக்க அந்தக் காமனைச் செயிக்கலாமே தவிரவேறுமார்த்தமில்லை. (௪௧)

சுவாமி! புத்திமுதலான இந்திரியங்களையும் சன்மார்க்கங்களிலைவாக்கும்படிச் செய்வதனாலே யிந்திரியநிச்சராமுண்டாகி அதனாசமனைச் செயிக்கலாமென் றதக்கிரகஞ்செய்தீர்கள்; அந்தப் புத்திமுதலானவைகளைக் காட்டிலும் தவிரேயே யொருவனிருந்தல்லோ அப்படிச்செய்யவேண்டும், அதனால் அவனை யெனக்குத் தெரியும்படியதக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? அருச்சுனா! தூலபூதமான தேகங்களைக்காட்டிலும் சூட்சுமமான இந்திரியங்கள் அதிகம். அந்த இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனது சூட்சுமம். சங்கற்பவிகற்பங்களையுண்டாக்குகிற மனதைக்காட்டிலும் நிச்சயிக்கிற புத்தி சூட்சுமமும் சிரேஷ்டமுமாகு; அந்தப் புத்திக்குச் சிரேஷ்டமாயும் சாட்சியாய் மிருக்கிறவரே தேவபென்கிற ஆன்மா; அவர்தான் னுனது நிசரூபம்; அவரையே தொப்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியே கான்மாவென்றும், அவரே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அருச்சுனா! இந்த நிச்சயத்தினாலே சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும் விட்டுப்போனாலும் பிரார்த்தமுள்ளவரையில் திருவித கரணங்களைக்கொண்டு புண்ணிய கருமங்களை யேசெய்து வருவாயாகல் சாமனைச் செயித்தவனாவாய். (௪௨)

அருச்சுனா! சகல கன்மங்களும் புத்திக்கேயென்றும் ஆத்மா நிர்விசாரி புத்திக்குச் சாட்சிபென்றறிந்து இப்படி விசாரித்த புத்தியால் மனதை நிரகஞ்செய்து ஒருவராலும் செயிக்கக்கூடாத இச்சாருபமான சத்துருவாயிருக்கிற காமனைச் செயப்பண்ணிப் போட்டு ஆந்தமாயிருக்கக்கூடவாய். (௪௩)

யாதொருபகவானைச் சதன்பத்தினாலே பூசித்த பெரியோர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களென்று பரமாத்ம ரூபமாயிருக்கிற கிருஷ்ண மூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். (௪௪)

மூன்றாவது
கர்மபிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம் - ௧௧௨.
ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திகாபயம்.

ஸ்ரீ பான்ரோங்காயநம:

நான்காவது

ஞானயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை. முன்சொன்ன இரண்டாவது மூன்றாவது அத்தியாயங்களினாலும் தற்பத வட்சியார்த்த மன பரமான்டாவே தொம்பத வட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றுசொன்ன அர்த்தத்தில் அனாதம் தன்மமாகிய தேகாதி திரிசியப் பிரபஞ்ச மிஞ்சியிருப்பதாச்சு சமுசயந் தோற்றுபாகையால், அதுவும் தன்னைத்தவிரக் கிடையாதென்பதைப் போதிக்கிற நிமித்தபாகவும், முன்சொன்ன அர்த்தம் பெல்புடிப்படியாகவும் இந்த யோகமானதைக்கேட்ட முன்னோர்கள் அவானவா னெத்தெந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்தார்களோ அந்தந்த விதவ களாகவேயிருந்து வருகிறார்களென்றே விபரந்தெரியவேண்டியும் இந்த ஞானயோகத்தை அதுக்கொஞ்சுகிறார்.

அருச்சுனா! நாசரகிதமாயும் அவ்வியத்தமாயுமுள்ள மோட்ச பாகிய பலத்தைக் கொடுக்கத்தாதுயிருக்கிற இந்த ஞானயோகத்தைப் பூர்வத்தில் ஆதித்தனுக்கு நாட உபதேசம் பண்ணினோர்; அந்த ஆதித்தனுனவர் தன் புத்திரான வைவசு தன் மனுவுக்குச்சொன்னார், அந்த மனு இட்சவாகு மகாராஜாவுக் குபதேசம் பண்ணினார். (௧)

அருச்சுனா! இப்படிப் பாரம்பரையா யடைந்துவந்த இந்த ஞான யோகத்தை நிஷிகளும் ராசரிஷிகளும் ராஜாக்களும் தங்கள் பிதாக்கள் உபதேசிக்க அறிந்துநடந்தார்கள். அந்தக்காலம் இப்போதைக்கு வெகு காலமாகிப்போனபடியிலேயும், இந்த லோகத்திலுள்ள சீவான் காமனுக்கு வசாய்ப் போய்விட்டதாலேயும், அந்த யோகமானது பிரபல மில்லாமல் நஷ்டபடைந்திருக்கிறது. அது இனி யுன்னாலே பிரகாசிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து முன் னிரண்டத்தியாயத்தினு லுஞ் சொன்னேன். அதைப்பின்னமுந் திடப்படும் படியாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன். (2)

அருச்சுனா! உனக்குபாத்திரம் சொல்வானென்றால், இப்போது நீ நம்முடைய பந்தனியிருப்பதுமன்றித் தோழனு யிருக்கிற

படியினாலும், விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாதவனு யிருப்பதனாலும், சீவானிடத்திற் கருணையும் மோட்சத்திலிச்சையு முடையவனு யிருப்பதனாலேயும், புராதனமாயும் உத்தமமாயும் அத்தியந்த ரகசியமாயு மிருக்கப்பட்ட அந்த யோகத்தை யின்ன முனக் கதுக்காகம். பன்னு கிஞ்ஞெமென்பதற்கு. (௩.)

சுவாமி! வசுதேவருக்கு இப்போது சொற்பகாலத்தாக்கு முன் பிறந்த தேவரீர் பூர்வீகமாயிருக்கிற ஆதித்தனுச் செவ்விராக உப தேசித்தீர்கள்? இதைப்பார்த்தா லொன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம் விரோதமாயிருக்கிறதே? (௪)

அருச்சுனா! நமக்கு முனக்கும் அநேக டென் ங்கள் நடந்திருக்கிறது. நமக்கு மாயை சுவாதீனமானதிலேயுந் சர்வஞ்சனாதி னாலேயுந் அத்தனை சனனங்களும் அப்போது நடந்தாரியங்களும் நமக்குக்கெரியும். நீயோ அனிக்கைக்கு வசாயி னியடர்யாகிப ஒரு தேகத்தி லே மனம்வைத்துத் திரியங்களி லாயையுடைத்தான சீவனுய்ப்போய்விட்டதால் ஒன்றுமறிபாரட்டாய் (5)

சுவாமி! புண்ணிய பாவ சனன மரணமாகிப ரிவைசனின்றி யெப்போதும் அவ்வியத்த மாயிருக்கிறவரென்று முன் அதுக்கொஞ் சொய்தீர்கள்; அதைநானும் நம்பியிருக்க இப்போது சீவானிப்போலச் சனனாதி பெப்பயுண்டாயிற்று? அருச்சுனா! லோகங்களுக்கெல்லாம் பகவானுயிருக்கிற நாடிபிறந்தோன் என்று வளர்ந்தோமென்றுப் பரம பகம்மைந்தோடுன்றும் இன்னப் பலநிசமானசெய்கைகள் செய் வித்தோமென்று மகா வித்வா மிசாளுடைய யிருநயத்திற்கூட இந்தச் சமுசய மிருப்பதால் அது வெளியாகுப்பொருட்டிப் பார்த்தா! நீ நல்ல சங்கைசெய்தாயென்று பகவானுனவர் ஆந்தரத்தில் மிரவுஞ் சந்தோஷத்தையுடையவராய் நீ சொன்னபடி புண்ணிப பாவ சனன மரணதிகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியத்த மாயிருப்பது சரிதான்; அதில் எவ்வளவுஞ் சந்தேகப்பட வேண்டுமெனில்லை; ஆன லவதாருஞ் செய்ததுபோலத்தோற்றுக்கிறதென்றால் சுத்த சத்துவரூபியாயி நம்முடைய சுத்தசங்கற்பமென்னப்பட்ட மகாமாயையை யிடை விடாத ஞானசத்தியானது நாவதாருஞ்செய்ததுபோலவும் இடை விடாதஞானம், வயிராக்யம், எயசு, அஷ்ட ஐஸ்வரியம், பலர் என்னப் பட்ட விரியம், லட்சுமிசரம் இந்த ஆறுருணங்களுடன் கூடி யுண்டா யிருப்பது போலவுஞ்செய்வித்திருக்கிறதேதவிர நா னெதார்த்த மாய்ப் பிறக்கவேயில்லை; இப்படியிருந்தால் மகா மகாவித்வாச்சான் முதலானவரும் நா மவதாருஞ்செய்ததுபோ லனுமானமின்றிக்

சுவாமி! பேராட்சி பலத்தைக் குறித்தே எல்லோரும் ஏனுபா

சிக்கவில்லை? அருச்சுனி இந்த மனிதலோகத்திலிருக்கப்பட்ட சீவான் தங்களுக்குருக்கிற இச்சைகளினாலே மோட்சத்தி லென்னசுகமிருக்கிற தென்று இந்நிராதி தேவதைகளைக் குய்த்துக் காமிய கன்மங்களைச் செய்தால் சுவர்க்காதிபுலன்களைச் சீக்கிரத்தி லதுபவிக்கலாமென்று நினைத்துக் காமிபகன்மங்களை யே செய்துகொண்டு உடனுக்குடன் அந்தப் பலன்களை யதுபவித்துச் சன்ன மாணத்தையும் அடைந்துவருகிறார்கள். அதற்கு நாமென்னசெய்யலாம். (கஉ)

சுவாமி இப்படி யுபாசிக்கச்சொல்லுகிறதன் தேவரீர தானே அருச்சுனி பிரம், ஸுத்திரிய, வைசிய, சூத்திரா னென்னப்பட்ட நான் குலர்ணமும், அவாளுடைய வர்ணங்களுக்குத்தகுந்த குணங்களும், அவாள் கடைத்தீற்றுப்பொருட்டுக் கன்மங்களும், அவைகள் தெரிந்து நடக்குப்படியாக வேதங்கள் முதலானவைகளும் நா முண்டு பண்ணி வைத்தோம்; இவைகளுக்கு கெல்லாம் நான் கர்த்தாவாக உனக்குத் தோற்றினாலும் நா னென்றுஞ்செய்யவேயில்லை பென்றும் அகர்த்தா வாகவே யெப்போது மொரோபடித்தாயிருக்கிறோமென்றும் நம்மை நீ யறியவேண்டும். (கஉ)

சுவாமி எல்லாவற்றையு முண்டுபண்ணிவைத்த உங்களுக்கு அதன லேற்றக்குறையும் கன்மபந்தங்களும் எப்படி ஒட்டாமல் அகர்த்தாவாயிருக்கக்கூடும். சிருட்டி, சித்தி, சம்மாரம், திரோ தானம், அதுக்கிரகம் ஆகிய பஞ்சகிர்த்தியங்களுந் தேவரீராலேயே யுண்டாயிருக்கிறதாக வேதங்களிலு சொல்லியிருக்கிறதே? அருச் சுனி அப்படிச் சொன்னாலும் நா னென்றுஞ் செய்யவேயில்லை; எல்லாம் செய்ததாகக் காணப்படுகிறதென்றால், சூரியனுடைய சந்திரானத்தில் லோகபெல்லா மெப்படிச் சேட்டிக்கிறதோ அப்படி நம்முடைய சந்திரானம்கிடையைக்கொண்டு மாயையினாலே யிர்த்தச் சுகமுதலான சுகல கிருத்தியங்களு முண்டாய்ச்சேட்டிக்கிறது. இப் படி மாயையினுண்டான சமட்டிபூதங்களும் சூரிய சந்திர நட்சத் திரங்களுமே யெல்லாச்சீவானுக்கும் சவுக்கியமாகவும் சமயமாகுமிடங் கொடுத்துக்கொண்டு சீவாளாலே செய்யப்பட்ட சந்திருத்தியங்களி னாலையும் துற்கிருத்தியங்களினாலேயும் யாதொருவைசம்மியங்களும் பாவபுண்ணியங்களு மடையாமலிருக்கும்போது அந்தமாயைக்கு மதிட்டானமா யிருக்கிற நம்மை யெவ்விதமாயொட்டும், ஆகையால்; அந்தக்கருமங்களில் எனக்கு யாதோ ரிச்சையுமில்லை, யந்தக் கருமங் களும் நம்மை யெவ்வளவு மொட்டாது. இப்படி நம்மை யாற்றுகிற களோ அவர்கள் கூடச் செய்யப்பட்ட கருமங்களாற் பந்தமடையாமல் மோட்சமே யடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க நமக்கேன்

பந்தம்வரப்போகிறது.

(கச)

சுவாமி இப்போது சொன்னபிரகாரம் யார்டந்திருக்கிறார்கள்? அருச்சுனி நானெப்படிச் சுகல கருமமுஞ்செய்தாலும் செய்யாதவனு யும், அசங்குபுமிருக்கிறேனோ அப்படியே பூர்வத்திலுண்டான சன காதிமுதலிய மசாத்மாக்களும் கருமங்கள் செய்தே மோட்சமடைந் திருக்கிறார்கள். ஆகையால், பூர்வீகமாயிருக்கிற கருமங்களையே நீ செய்யவேண்டுவது; ஆனால், பாமரன் ஒருவரைப்பார்த் தொருவர் செய்திறதுபோல், அல்லது தமக்குத்தோற்றினபடி செய் கிறது போலச் செய்யாதே; நம்மை யதார்த்தமாய்த்தெரிந்து அது தானுபதுபவிக்கப்பட்ட மகான்களைத்தேடி யவர்களுக்குவேண்டிய சிசுருஷை முதலானவையுஞ்செய்து பத்திபூர்வமாக அவாளாலே நீ தெரிந்துகொண்டு நீ பண்ணவேண்டுவது. (கசு)

சுனர்த்தன! தேவரீரைத்தவிர அடிபெணுக்கு வேறேகதியில் லாததனாலு மிர்தச் சரணத்தையே நம்பியிருக்கிறவனதாலும் அதன் விபங்களையெல்லாம் தேவரீரே யதங்கிரகஞ்செய்யவேண்டு மென்றுசேட்ட அருச்சுனைப்பார்த்து மகா புசாகருமமாவது இது, அகன்மமாவது இது, எந்தக் கருமங்கள் செய்தாற் பந்தத்தைக் கொடுக்கும்; எந்தக்கருமங்கள் செய்தால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்; இந்த விபங்களைத்தெரிந்துகொள்ளுகிற விஷயத்தில் மகாமகா வித்வாம்சாங்கூட மோகத்தைபுஞ் சமுசயத்தையு மடைந்திருக்கிறார் கள். அப்படியிருப்பதால் எந்தக்கருமங்கள் செய்தால் அசுபமாகிய சன்ன மாண சமுசாரத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தக் கருமங் களைச் சொல்லுகிறேன்கேள்- (கசு)

சுவாமி தேகேந்திரியாதிகளினாலே செய்யப்பட்டவைகள் கன்ம மென்றும், செய்யாமலிருப்பது அகன்மமென்றுஞ் சொல்லுகிற அர்த் தத்தில் வித்வாம்சாங்கூட மயங்குவானேன்? அருச்சுனி! அவாள் வாளுடைய வருணத்துக்குத் தகுந்த விசிதமான கன்மங்க ளின்ன தென்றும், பாபத்தைக்கொடுக்குப்படியான கருமங்களாகிய நிடேத கருமங்களின்ன தென்றும், பலனைத் தருவதான கருமங்க ளின்ன தென்றும், விசிதமான கருமங் களதுட்டிக்கும்போது தவிர்தலுண் டான பாபகருமங்களின்னதென்றும், இன்னகருமங்களாகவேயாகா தென்றும், எத்தனை கருமங்கள்செய்தாலும் அவைகள் கருமமேயல்ல வென்று மின்னமும் பலவிதமாய்க் காடாய் வளர்த்திருக்கப்பட்ட கருமங்களுடைய எல்லையை யொருவராலு மறியப்படாது, அறிகிற தானால் நிரப்பவும் அபுருபமாயுஞ் சூட்சுமாயு மிருக்கும், ஆகையா லெல்லாருஞ் சகசுமாயறியத்தகுந்ததல்ல. (கசு)

அருச்சுனி இவ்விதமாக யிருக்கப்பட்ட கருமங்களி லுனக்கெவ் வளவு உபயோகமாக அவ்வளவுபட்டுக்கொல்லுகிறேன்; கன்மமென்றும் விகன்மமென்றும், அகன்மமென்றும், கிர்ச்சனகன்மமென்றும் காண்கு விதம் அதிற் சுவர்க்காரிகளைக் குறித்துக் காமியமாகச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களெவையோ அவைகளுக்குக் கன்மமென்றுபெயர், அதற்குப் பலம் சுவர்க்குகம். அந்தச்சக மதுபவித்தவுடனே சனை மாணமு முண்டு. ஆதலா அசங்கக் தேகேந்திரியாதிகள் மித்தை யிவைகளி னுலே கன்மங்களைச்செய்து அவைகளை யீசார்பணஞ் செய்வானே னென்று சில விதவாடகாள் வாக்கினுற் சொல்லிவிட்டு எவ்வளவேனு மவரவர்கள் வருணத்துக்குத்தகுந்த புண்ணிய கருமங்கள் செய்யா மலே மனதுடனிரந்திரியங்களை யுந் தடக்கு வேண்டிய விஷயங்களி லிச்சரையுடனே செலுத்திக்கொண்டிருக்கப்பட்ட புருஷனாரோ அவர்கள்தான் சகல பாபகருமங்களும் செய்தவர்களென்று சொல் லப்படும். இதற்கு நிடேதமான விகன்ம மென்றுபெயர். இதற்குப் பலம் நாகமும், சனை மாணங்களும் துக்கமுமே. சகலகருமங் களுந் தேகேந்திரியாதிகளினுலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும், ஆத் மாவானவர் அசங்கமென்றும், அவர்யாதொரு கருமங்களுஞ்செய்கிற வருமல்ல செய்யத்தக்கவருமல்லவென்றுங் குருமுகமாக நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு திரிவித கரணங்களினுலே அவ்வளவன் சாத்வரு ணத்துக்குத் தகுந்த நிடேத காமிய கன்மங்களைவிட்டு நித்ய ணைமித்ய பிராயச் சிந்தனையிதமான கன்மங்களைச்செய்து அவை களின் பலத்துடனீசார்பணஞ் செய்து வரப்பட்ட முழுட்சவுக்குச் சித்தசத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறபடி யினுலிந்தக் கன்மங்களை மோட்சரூபமென்று சொல்லப்படும். ஆனதா லிவைகளைக் கன்மங்களென்று ஒருபோதஞ் சொல்லக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட கருமங்க ளெவ்வளவு செய்தாலும் ஒரு கன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவனுக்கே சொல்லப்படும். இதற் குத்தான் அகன்மமென்றுபெயர். இதற்குப்பலம் துக்கநிமித்தியும், ஆந்தமும் மோட்சரூபமே அருச்சுனி இந்த மோட்சரூபமான கன்மங்களைக்கொண்டு ஜீவன்முத்தி பதத்தைப்பெற்று ஆருடரா யிருக்கப்பட்ட மகா புருஷன் மோட்சரூபமான கன்மங்கள் செய் தாலும் செய்யாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு பாபொரு பிரயோசனமும் பாபகருமமில்லை எந்தெந்தவேளையிற் பிராரத்தாதுருணமாய் வலுவில் வருகிற போகங்கள் விதிசீயா, நிடேதமோ எழுவந்தாலும் அவைகளி லிச்சையும் துவேஷமுமில்லாமற் சூரியன் சகல ரசங்களையும் கிரகித் தாலும் அவ ரொப்படியொட்டாதிருக்கிறாரோ அப்படிச் சமமாகக்

கன்ம டுப்பவிப்பன். இவனைத்தான் புருஷனாஞ்சூர் புந்திரானென் றும் யோகியென்றும் கிருதகிருத்திய னென்றும் பண்டிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும். சுவர்க்கம் நாகம் மோட்ச மிவைகளைக்கொடுக்கப் பட்ட திரிவிதமான கன்மங்கள் செய்தாலும் செய்தவனல்ல, இதற் குத்தான் கிர்ச்சனைகன்மமென்றுபெயர். இந்த மகா புருஷனைத்தான் மோட்சரூபியென்றுஞ் சொல்லப்படும் இப்படியிருக்கப்பட்ட மகா புருஷனுக்கு விதிவிடேதமும் கன்மமுந்தேவை யில்லையென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் தேகமே தானென்றுஞ்செய்துச் சத்தியமென்று மெண்ணிக்கொண்டிருக்கப் பட்ட சேவனவனு மிர்தப்படி நடப்பானெயாகில் சகல பாபங்களுக் குஞ் சகல நாகங்களுக்கும் அவனையே பாத்தியஸ்தனென்று சொல்லப்படும். (கஅ)

கவாமி! ஆருடாருக்குமாதிரியும் விதிவிடேதமும் கன்மங்களும் ஏன் தேவையிலலை? அருச்சுனி! எவனுக்குச் சகலகன்மங்களுங் காமிய சங்கதப்பமில்லாமலிருக்குமோ ஞானாக்கிரியினால் விதிவிடேத கருமங்கள் முதலான சகலத்தையுந் தகிச்சப் பண்ணிப்போட்டு யேகார்த்தத்தை யுடைத்தான புருஷனு பெவனிருக்கிறானே அவ னுக்கு, அவனைத்தவிர அன்னிய மொன்றமில்லாததனாலும் அவனுக் கிர்தப்பதார்த்தம் விதிபென்றும் இர்தப்பதார்த்தம் நிடேதமென்றுஞ் சொல்ல இடமில்லாததாலவனைத்தான் விதிவிகளாகிய விதவாமி காளாலே பண்டிதனென்று சொல்லப்படும். (கஆ)

இன்னமும் இம்மபலத்தில் ஆசக்தியைவிட்டுச் சொலுபா கந்தத் தில் திருப்பதைய் லெறென்றையும் ஆசரியம லெவனிருக்கிறானே அவன் சகல கருமங்களை யும் பண்ணினாலும் பண்ணவேயில்லை. ஒரு பதார்த்தமாவது தனக் கன்னியயாயில்லைபென்று நன்றாய்த் தெரிந்த தனால் அதி லாசையில்லாதவனுந் திரபுத்தியுண்டானவனுயும் சர்வ சங்க பரித்தியாகியுமான அர்தப்புருஷன் தேகசம்சுகளைக்காக அவன் ஜாதிக்குத்தகுந்த விதிதான கன்மங்களாவது அல்லது அவன் தேக பிராரத்தாதுருணமாய் வேறே சுபாவத்தையுடைத்தான கன்மங்கள் செய்தாலும் பாபத்தையடையான். (உஅ)

இன்னமும் ஆசாரகிதனாயும் மனதிந்திரியங்களை வசப்படுத்திக் கொண்டு திரிசுபங்களில் மாதையில்லாதவனுயிருக்கப்பட்ட மகா புருஷன் சேவல்மாதிய சரீரசம்சுகளைக்காகச் செய்யப்பட்ட கன் மங்களினால் பாபபலன்னை யடையான். (உஆ)

இன்னமும் கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷத்தையடைந்து சுகதுக்க சிதோஷ்டனுதிகளைச் சமமாகப் பாலனைசெய்துகொண்

டொருவரிடத்திலும் வயிரமின்றி லாபால்பங்களு டெதிரிச்சையாய் வரப்பட்ட விஷயங்களையும் சரியாகப்பார்க்கிறவன் தேகசுர்பந்தத் துக்கு வேண்டிய கன்மங்கள்செய்தாலும் பந்தத்தைபடையான்.(௨௨)

சுவாமி! பந்தமடைபாததற் கென்னகாரணம்? அருச்சுனி! யா டொருபலன்களிலு மிச்சையைவிட்டு யிராகாதிகளின்றி ஞானத்தினு லொருமைப்பட்டிருக்கப்பட்ட மகா புருஷன் பண்ணப்பட்ட கன்மங் களும் அந்தக்கன்மபலனும் சொருபத்தில் லயமாய்ப் போய்விடுமே தவிரப்பந்தத்தைக் கொடுக்கமாட்டானு. (௨௩)

சொருபத்தில் லயமாகும்படியான கருமங்கள் எவை? அவை களெப்படிச் செய்கப்படப்படு என்று கேட்ட அருச்சுனனுக்கு முன் வாச்சியார்த்தங்களை நியதிசெய்தித்து லட்சியார்த்தத்தை யுபதேசஞ் செய்திருப்பதால் அந்த வாச்சியார்த்தங்களுந் தன்னைத்தவிர வேறே யில்லையென்று போதிக்கவேண்டு மென்கிறதாகப் பகவானுவர் அபிப் பிராயங்கொண்டு அருச்சுனி தேகமே தானென்றும், செகத்திச் சத் தியமென்றும் எண்ணியிருக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு மோட்சாபேட்சை யிருந்தால் நிட்காமகருமங்களால் மோட்சத்தை யடையலாமென்று சொன்னோம். இப்போது அந்தக் கன்மங்களை பிரம சொருபமென் றும் அவ்விதமாகவே மகாபுருஷானாலே எக்கிபஞ்செய்யப்படுமென் றிற விபரத்தைபுஞ் சொல்லுகிறோங்கேன்? எக்கிபங்களுக்கும் தகுந்த பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்ட பூர்த்திரங்கனும் பிரம சொருபம்; அந்தப் பதார்த்தங்கனும் பிரமசொருபம்; அக்கினியும் பிரமசொருபம்; எக்கியஞ் செய்யப்பட்டதானல் பிரமசொருபம். இப்படியாகச் செய்து வருவார்கள். அப்படிச்செய்யப்பட்ட மகா புருஷன் பிரம சொருபமாகவேயிருக்கிறார்களென்பதற்குக் கேட்க வேண்டுமோ, இதற்குத்தான் ஞானமென்பமென்றும், மகாசிரேஷ்ட மென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௨௪)

சுவாமி! இந்த எக்யம் எல்லாரும் என்செய்யவில்லை? அருச்சுனி! தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று நித்ப சந்தோஷத்தைபுடைய மகாபுருஷானாலே லோகரட்சணுத்தமாக இந்த எக்கியம் செய்யப் படுமேதவிர அந்தக்கரண சத்தியில்லாத மற்றவர்களாற் செய்யப் படாது; ஆனால் அவானெல்லாம் எவ்விதமாய்க் கரையேறுவார் களென்று கேட்பாயாகில் சித்தசுத்திச்சாக அவாவானுடைய அநி காரத்துக்குத்தகுந்த எக்யங்கள் வேதத்தில் அநேகவிதமாய்ச்சொல் லப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளிற் சிரேஷ்டமான ஞானஎக்யம் சித்திக் கிறதற் ருச் சாதனமாகவும் மூழ்கியமாகவு யிருக்கிற பன்னிரண்டு எக்யங்களைச் சொல்லுகிறேன்கேள்; தனஞ்சயா, சில கன்மயோகிகள்

தேவேந்திராதினாளுக்கும் பிரியம் வருப யாச நிட்காபனாய்ச் செய் யப்பட்ட எக்யங்களினுண்டான அக்கினியிற் திரிசியவிஷயங்களை யோபஞ்செய்வார்கள்-௧. இன்னஞ்சில ஞானிகள் யாதொரு காரியங் களும் நிட்காபனாய்ச்செய்துகொண்டு பிர. சொருபமே யிருக்கிற தென்கிற நிச்சயத்தினாலேமறபடியு. தோற்றுகிற விஷயங்களைச் சொருபத்திலேயே அயிச்சயஞ் செய்கித்துக்கொண்டு வரப்படா நின்ற நிச்சயமாகிற ஞானாக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னஞ்சிலர் திரிவிதகரணங்களினாலே நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்து கொண்டு சிரவண மனநிதித்திபாசனம் நிரந்தரஞ் செய்துவரப் பட்டதனுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள். இன்னஞ் சிலர் துறவாச்சிராத்நையடைந்து ஆகார வேளைபோகச் சதா சமாதியிலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள்-௨. நயிபுடகப்பிரசுசாரிகள் சுரோத் திராதி யிச்சியங்களை கிராஞ்செய்து அதனுண்டான நிச்சய மாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள்-௩. இன்னஞ் சில கிரகஸ்தாள் நல்லது பெல்லாதது என்னப்பட்ட சப்தாதிவிஷ யங்கள் யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில் யிசார்பணமாக ஓமஞ்செய்வார்கள்-௪. (௨௫-௨௬)

இன்னஞ் சில தியானகிஷ்டாள் இத்திரியங்கள் பஞ்சப் பிராண ளிவைகளினுடைய கள்பங்கொல்லாம் நிரோதஞ் செய்யப்போது அதனுண்டான நிச்சயமாகிய ஞானாக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள் ௫. (௨௭)

இன்னஞ் சில கிரகஸ்தாள் நாம் தானங்கொடுத்தோ மென்றும் இன்னர் வாங்கினார்களென்றும் யாதோ ரபிராணமு மில்லாமல் சூஸ் தமும் பகவானாலேயே நடக்கப்படுகிறதென்று கிரபிபாண விருத்தி யினுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய் வார்கள்-௬. இன்னஞ்சிலர் தபசென்கிறநிச்சரகாந்திராயனத்தி விரதங்கள் தீர்த்தங்கள் முதலானவை செய்யப்பட்டதனு லுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள்-௭. இன் னஞ் சில அஷ்டாங்கயோகத்தினுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினி யில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னஞ்சிலர் பிராணாநான்களை அசபாமந்திராபமாக மகாவாக்கிய அர்த்தத்தினால் அயிச்சியமான உகவாச நிசுவாசரூபமா யெப்போதும் அதுசந்தானஞ் செய்யப் பட்டதனுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள்-௮. இன்னஞ் சிலர் குருமூகமாக வேதங்கள் முதலான வைகளைச் சதா சிரவணஞ்செய்யப்பட்டதனு லுண்டான நிச்சயமாகிய

அக்கினியில் விஷயங்களை ஒழுங்கெய்வார்கள்-௬. இன்னஞ் சிலர் வேதம் உபபிடதமுதலானவாளை வாசித்து அவைகளின் அர்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வாழப்பட்டதனுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஒழுங்கெய்வார்கள்- இன்னஞ்சிலர் அந்த அர்த்தங்களை யாதொருபயனு மிச்சிபாபல் பகவத்பிரீதியாகப் பிறருக்குச் சதா போதித் தவருவதனுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஒழுங்கெய்வார்கள்-௭ (௨௮)

இன்னஞ் சிலர் ரேசக பூசக சூக சூம்பகமென்னப்பட்ட மூன்று மார்க்கங்களினாலே பிராணபானை அயிக்கியம் பண்ணப்பட்டதனுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஒழுங்கெய்வார்கள்-௮. (௨௯)

இன்னஞ் சிலர் தினந்தோறும் ஆகாரங்களைக் குரைத்தும் விஷயங்களை விச்சைகளைக் குரைத்தும் இரண்டுபங்கு அன்னமும் ஒரு பங்கு ஜலமும் ஒருபங்கு வாழ்புஞ்சாரத் துக்கிடமாகவும் வைத்துக் கொண்டு செய்யப்பட்டதனுண்டான நிஷ்டையாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஒழுங்கெய்வார்கள்-௯. (௩௦)

அருச்சுனு! இத்தனைபேருர் எக்யங்களை யறிந்தவர்களே? இவர்கள் புசிக்கப்பட்ட எக்யரேஷ அன்னர் அமிர்த்தத்துக்குச் சமானமாகும். இவர்கள் சகல பாபங்களிலுமிருந்தும் விடுபட்டு ஞானத்துவாரா புராதனமாயிருக்கிற பிரம்ம சொருபியையே யடைவார்கள். இவைகளிலொன்றையாவது அதுஷ்டித்துக் கலையேறாமற் பாபமாயிருக்கிற அன்னங்களைப் புசித்தாக்கொண்டு விஷயங்களை விச்சை யுடைத்தான புருஷானுக்கு இந்த லோகத்திலேயே சகசம் பாத்தியம் துர்லபமானதற் பரலோகத்தில் கூடுதல்படிவரப்போகிறது. (௩௧)

அருச்சுனு! இப்படி யநேகஎக்யங்கள் வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளெல்லாம் பிரயாசையுடன் கூடினதாகவும் சித்த சக்தியார்த்தமாகவு முடியுமெல்லாமல் ஞான எக்யத்துக்குச் சமானமாகமாட்டாது. ஆனதற் பிரயாசையின்றியும் சுருவாயுமிருக்கப்பட்ட ஞானஎக்யத்தை யப்பியாசித்தவர்கள் மோக்யபேயடைவார்கள். ஆனதால் ஞானஎக்யத்தைச் சிரேஷ்டமென் றுணக்குச்சொன்னோம். இந்த எக்யங்களெல்லாம் மனோவார்க்குக் காயத்தற் பண்ணப்பட்டதே யன்றி ஆத்மாவார்க்குச் சர்பத்தமில்லையென்று நீ யறிவாயே யாகில் முத்தனுவாய். (௩௨)

அருச்சுனு! ஞானத்தின்பொருட்டே சகலகன்மமுஞ் செய்கிறதாயினும், சகலகன்மங்களுக்கும் ஞானமே யாதாரமாயிருப்பத

னாலும் முன்சொன்ன எக்யங்களைப்பார்க்கிலும் ஞானஎக்யம் சிரேஷ்டம். (௩௩)

சுவாமி! அப்படிப்பட்ட ஞானம் எவ்விதமுயற்சியால்வரும்? அருச்சுனு! சாதனசதுஷ்டபங்களைப் பெற்றவனுய் பெரியவாளிடத்திற் போய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து சுவாமி! சமுசாரசமுத் திரத்தில் முழுக்கிடக்கிற அடியேனை இருபைசினு விரட்சிக்க வேண்டுமென்று வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்தி அவாளிடத்திற் படி சிசுருவைச் செய்து கொண்டேவரும்காலத்தில் நீ நடக்கப்பட்ட நல்ல நடத்தைகளினாலே தயவுபிற்று அவாறுபவர்க்கப்பட்ட அபயோக ஞானத்தை யுனக்குப் பிசகுஞ்செய்வார்கள். (௩௪)

சுவாமி! அப்படிப்பட்ட உபதேசமும் அதற்குப்பலமும் சுவாமிகளை யதுக்கரசுஞ்செய்யவேண்டுமென்றகேட்ட அருச்சுனைப் பார்த்து மகாபுருசா சகலவிதங்களும் பரமாத்மாவாகிய நம்மைத்தவிர வேறேயில்லை யென்றும், அப்படிப்பட்ட நம்மை யுன்னுடைய லட்சியார்த்தத்தைத் தவிர வேறே யில்லையென்றும் நீ தெரியத்தக்க தெனுவோ அதுவே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அந்தஞானம் உனக்கு லப்தமானால் இப்போது பந்துக்களெல்லாம் மரிக்கப்பட்டுப் போவார்களென்று துக்கப்படுவதுபோ லொருபோதும் துக்கப்பட மாட்டாய். அப்படித் துக்கப்படுவதும் சந்த மித்தையென்றும் தெரியவரும். அதுனால் நீ யெல்லாவு செய்தாலும் ஒன்றுஞ் செய் யாமலிருந்ததாகவுந் தெரியவரும். ஆகையால் அந்த ஞானத்தைத் தெரிந்து கொண்டு நீ யப்பியாசஞ்செய்வாயகில் இந்தச் சென் மத்திலேயே மோக்யத்தையடைவாய். (௩௫)

அருச்சுனு! இன்னமும் அந்த ஞானத்தினுடைய பெருமையை யும்பலையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்; மகாபாதகங்கள் செய்யப்பட்டவனைக்காட்டிலும் நீ யதிகமான பாபியானாலும், அப்படிப்பட்ட பாப ரூபமான சமுத்திரத்தை ஞான மென்கிற தெப்பத்தினால் எளிதற் கடப்பாய். அதுதெப்படிப் போலென்றால் சொப்பனத்தற்கண்ட பாப புண்ணியங்களெல்லாம் விழித்தவுடன் எப்படி யில்லாமற்போகுமோ அப்படிப்போலென்று நீ யறிபத்தக்கது. (௩௬)

சுவாமி! இந்த ஞானத்தைத்தவிரப்பாபங்கள் நசிக்கவேறே யுபாயங்களில்லையா? அருச்சுனு! எறிகிற அக்கினியானது காஷ்டங்களை யெல்லாம் தன்னைப்போ லெப்படித் தகனம்பண்ணிப் போகிறதோ அப்படி பிராரத்தம் தவிர மற்றக்கன்மங்களையெல்லாம் ஞானத்தினி யானது தகனப்படுத்தும். இதைப்போல மற்றொன்றும் பரிசுத்தம் பண்ணிவைக்கமாட்டாது. (௩௭)

சுவாமி! இப்படியானால் எல்லோரு. மித்தனானத்தையேன் அப்பியாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா! சமுசாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டு கிறதற்கு இந்த ஞானத்துக்குச்சமானம் வேண்டுமென்றுங்கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஞானமானது இராகத்துவேஷமின்றிப் பகவத்பிரீதியாக வெகுதூரம் கன்மபோகங்கள் செய்து அதனால் சித்திக்கும்படியாயிருக்கிறது. (௩௮)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்தப்புருஷன் எவ்விதமாய் நடக்கவேண்டுமென்றால் குருவிடத்திற் போய்ச் சிகுருஷை முதலானவை செய்து அவர்களுக்கேற்ற நடந்து பின்னவாளாலே சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்திலெவ்வளவாகிலும் தெரிந்துகொண்டு இந்திரியங்கிரகத்துடன் சிரத்தாபத்தியோடுங்கூட இடைவிடாமல் ஞானப்பியாசஞ் செய்ப்பட்ட புருஷனுக்கு ஞானத்துவாரா சிக்காததில் மோட்சமானது லப்தபாகலாம், அப்படிச் சுன்னியி விருக்கப்பட்ட எல்லாருக்கு மெப்படி அந்தஞானம் சித்திக்கும். (௩௯)

அருச்சுனா! இன்னமும் மத்தஞானம் சித்திக்காமற்போவதற்குண்டான தண்டனையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். முன் சொன்னபிரகாரம் நடக்கவேண்டுமென்கிருக்க அப்படி நடவாததுந்தவிரத் தேகமே தானென்றுத், செகத்துச்சத்தியமென்றும் சகல இச்சைசஞ்ஞாங்கூடிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அஞ்ஞானிக்கும், பெரியவாளிடத்திலும் தெவ்வத்தினிடத்திலும் எவ்வளவேனும் சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், இந்திரியங்கள் முதலானவை வசமில்லாதவனுக்கும், எந்தக்காரியங்களிலும் சமுசயத்துடன்கூடி யிருக்கிறவனுக்கும், அல்லது ஒருவேளை நல்ல வார்த்தை காதிற்பட்டாலும் அதிலும் சிரத்தையின்றிருக்கிறவனுக்கும், ஏதாவது அற்பம் சிரத்தையுண்டானாலும் நடக்கும் இந்த ஞானத்துக்கும் வெகுதூரமென்றெண்ணியிருக்கிறவனும். இந்த ஞானம் ஒருபோதும் நடக்கு வாவேயாட்டாதென்கிற நிச்சயபுத்தி யுடையவனுக்கும், இந்த ஞானமான தெப்படிவரும், இதனால் எல்லாரும் அடையக்கூடும் படியானதல்ல, ஆனாசிப்படிப்பட்டவர்களுக்குபலமே தென்றால் இகலோக பரலோகத்திலுஞ் சுகமில்லை, இதனா விவர்களுமிவர்களுக்கு கருகூலமாயிருக்கிறவர்களுங் கெட்டு நாகத்தையே யடைவார்கள். (௪௦)

அருச்சுனா! முன்சொன்ன சங்கியபோகத்தையும் கன்மயோகத்தையும் இரண்டுசேலோகத்தினுற் சங்கரகமாகச்சொல்லுகிறோன்கேள், பகவானுடைய நயமிடத்திலே சகல கன்மங்களும் சமர்ப்பித்து அதனாலே ஞானத்தையடைந்து சகல சமயமும் போக்கடிக்கப்பட்டவனாயும், தேகாபிமானமுமின்றித் தானே தானாயிருக்கப்பட்ட மகா

புருஷனாரோ அவர்களுக்கு யாதொருகன்மங்களும் செய்யவேண்டுமதில்லை. அல்லது லோகாதுக்கிரகமித்தஞ் செய்தாலும் அந்தக் கன்மங்கள் பரதந்தைக்கொடுக்காது. (௪௧)

ஆதலால் அருச்சுனா! சொருபரிச்சயமறியாததால் அஞ்ஞானத்தினு லுன் னிருதயத்திலிருக்கிற சந்தேகத்தை ஞான மென்ற வானினாலே வெட்டிப்போட்டுச் சிக்கிரமாக எழுந்திருந்து கன்மயோகமென்னப்பட்ட உனக்குச்சதன்மமாகிய புத்தத்தைப்பண்ணக்கூடவாயென்று பகவானுவை ரணக்கிரகம் பண்ணினார். (௪௨)

நான்காவது ஞானயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம், நாலுக்குச்சேலோகம்-௨௦௪

ஸ்ரீசோகுலவாசப்பிரியாயநம:

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநம:

ஐந்தாவது

சந்தியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை. ஞானமென்ற வானினால் அஞ்ஞானத்தினு லுண்டான சமுசயத்தை வெட்டிப்போகென்று உத்தரவானதைப் பார்த்தால் யாதொரு கன்மமுஞ்செய்யவேண்டுமதில்லை, அப்படியிருக்க மதுபடியும் புத்தமே செய்யும்படியாக என்னொல்லுகிறு ரென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்சுனானுவன் சுவாமி! ஓரிடத்தில் கன்மங்களே விடச்சொல்லுகிறீர்கள், ஓரிடத்தில் பண்ணாதுசொல்லுகிறீர்கள் இந்த இரண்டில் சிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட வொன்றையெனக்குபதேசஞ்செய்யவேண்டும். (௧)

அருச்சுனா! சகலகன்மங்களும்விட்ட சந்தாசமும் கன்மயோகமுமான இந்த இரண்டுமேமோகத்ததைக் கொடுக்கப்பட்டதே? அப்படியானால் இரண்டுவிதமாய்ச் சொல்வானென்றால் சித்தசந்தியில் லாதவர்களுக்குக் கன்மயோகமும், அது லாதவர்களுக்கு ஞானயோகமும் அதிகாரபேதத்தினுற் சொன்னதேயல்லாமல் ஒன்றுக்கொன் றதிகமல்ல ஏதனென்றால், இரண்டுபோகளு மடையப்பட்டபலம் எதுவோ அது ஒன்றுயிருப்பதால் இரண்டுமொக்கமுஞ் சரியானதேதவிர எற்றத்தாழ்ச்சிக்கிடையாது. ஆனால், உனக்குமாகிதாம் இன்னம் பேதபுத்திபோகாததால் விடக்கூடாதுக் கன்மங்கள் செய்தே தீரவேண்டும். (௨)

ஆனால், அருச்சுன! எந்தப்புருடன் கன்மங்கள்செய்ய வேண்டு வதில்லைபோ அவனுடைய லட்சணமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். சுததுச்சங்கரிகுல்வரப்பட்ட பிரியமும், துவேஷமுமில்லாதவனாயும் தோஷ்டனாகி தொந்தராகிதனாயும், நிர்மலசித்தனாயும், பேதபுத்தி யில்லாதவனாயுமிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனைவனோ அவனையே நித் தியசந்தியாசியென்று தெரியத்தக்கது. அந்தப்புருஷன் சம்சாரப் பத்திலிருந்தும் சுகரமாய் விடுபட்டவனென்றுஞ்சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்டமகாபுருஷனுக்கு யாதொரு கன்மங்களுஞ் செய்ய வேண்டவதில்லைபென்று முன் நாம் சொன்னது சரியே, ஆனால் அவனும் முன்னாலே கிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனாலேயே மிப்போ திருந்த ஞானத்தை யடைந்திருக்கிறாரே தவிரக் கன்மங்கள் செய்யா மலே யடைபவரில்லை ஆனதனாலேயும்; அந்த ஞானத்தையடைந்த மகாபுருஷான்குட மறுபடியும் லோகோபகார நிமித்தமாகக் கருபங் கள் செய்வதற்குத்தனாலேயும், உனக் கப்படிப்பட்ட ஞானம் இன்னஞ் சித்திக்காததனாலேயும், பகவான் பிரீதியாகக் கன்மங்கள் செய்தால் சித்த சத்தித்துவவரா ஞானம்வந்து எளிதாகச்சமுசாரத்தி னின்றும் விடுபட்டு ஞானிகள் எந்தப்பதத்தை யடைவார்தனோ அந்தப்பதத்தையே நீயுமடைவாயென்றுசொன்னால் இரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டது சரியல்ல. (௬)

அருச்சுன! சந்தியாசமும் கன்மமும் வெவ்வேறே என்றும், இதி லெவ நல்லதென்றும் சங்கிக்கிறவர்கள் அஞ்ஞானிகளேதவிர விவேகி கள் அப்படிச் சங்கிக்கமாட்டார்கள்; எதனாலென்றால், சாங்கிய விசாரத்தினாலே யெந்ததானஞ் சித்திக்கிறதோ அதையே நித்காம கன்மங்கள் செய்ததனாலே யடைபவர்கிறபடியினாலேயும் இரண்டி லொன்றையறுட்டித்தவன் இரண்டினாலும் அடையப்பட்ட பலமெது வோ அதையே யடைவதாயிருப்பதனாலேயும் இரண்டிலொன்று நல்ல தாய்ச் சொல்லவேண்டுமென் றெப்படிச் சங்கிப்பார்கள். (சு)

அருச்சுன! ஞானிகள் யாதொருபலத்தைபடைவார்களோ அதையே கன்மயோகிகளு மடைவார்கள். இந்த இரண்டுமார்க்கத்தி னுண்டானபலம் ஒன்றென்றும், அதுவேதானென்றும் எந்த மகா புருஷனாகிறானோ அவனே யறிமவேண்வேதை யறிந்தவனென்றும் அடையவேண்வேதை அடைந்தவனென்றுஞ் சொல்லப்படும் (௮)

சுவாமி! இந்த இரண்டுமார்க்கத்தினாலும் பலமென்றுயிருப்ப தால் சகலகருமமும்விட்ட சந்தியாசமாகவேயிருக்கலாமே? அருச் சுன! நித்காமகன்மங்கள் அறுட்டித்துச் சித்தசத்தித்துவவரா ஞானம் வந்து தேசாபிமானமும் போனபின் சதா சமாதிபுத்தனாயிருந்

னுக்குச் சந்தியாசம் சித்திக்குமேதவிர, அதுவன்றி வேறே காரணங் களால் சந்தியாசம் பெற்றுக்கொள்வானேயானால் மூன்றுவித வாசனை னு மவனை விட்டுப்போகாது. அதனால் விஷயங்களி லிச்சையுன் டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும். இந்திரியநிக்கிராமில்லாததால் சதாப் பகர் முகனிருத்திகளே யுண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பதனால் அந்த ஜென்மங்களுக் கேதுவுந் துக்கமும் பிராப்தியாகுமேதவிர, சுகமென் னப்பட்டது அவன்மனதில் லேசங்குட இருக்கமாட்டாது, ஆனதா லிப்படிப்பட்ட சந்தியாசத்தைப் பெறுவதைப்பார்க்கிலும் ரித்காம கன்மங்கள் அறுட்டிக்கிறதே மிகவுஞ் சிரோஷ்டம். அப்படிப்பட்ட முனீசரானவன் சித்திரத்தில் சித்தசத்தித்துவவரா ஞானக்கினியா லந்தசென்மங்களுக்கேதுவாயிருக்கிறசஞ்சித்தத்தைத் தக்கிக்கப்பண்ணி மோகமடைய அனுகாரியாவன். (௯)

சுவாமி! ஞானத்துவவரா மோகத்துக் கதிகாரியாய் விட்டபின் பும் அந்த ஞானவந்தான் கன்மங்கள்செய்து வருவார்களென்றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள், அதனாற் பந்தமானது சம்பவிக்காதா? அருச்சுன! நித்காமகன்மங்கள் செய்தவனாயும், அதனால் நிர்மலசித்தனாயும் தேகேந்திரியங்களைத் தன் வசமா யடைத்தானவனாயும், அனுமுதற் பிராப்தேவர் பரியந்தமான சகல புத்தங்களிடத்திலுமிருக்கப்பட்ட ஆன்மா ஏக ரென்றுமீதுதவே தானென்றும் அறிந்து அதுபவிக்கப் பட்டபுருஷன் லோகோபகாரமாக அவன் வருணத்துக்குத்தகுந்த காரங்களைச்செய்தாலும், அல்ல தவனுக்குச் சுபாவமான இதர கள் மங்கள் செய்தாலும் அவனென்றுஞ் செய்தவனெயல்ல அதனா லொருபோதும் பந்தத்தையடையான். (௧௦)

சுவாமி! கன்மங்கள்செய்தால் எப்படிப் பந்தத்தைக் கொட்டாமற் போப்? அருச்சுன! அந்த ஞானியானவன் கேத்திரேந்திரியங்களினாற் பார்த்தாலும், சரோத்திரேந்திரியங்களினார்கேட்டாலும் தொக் கிந்திரியத்தாற்பரிசித்தாலும், கிராணேந்திரியத்தால்வாசனைப்பார்த் தாலும், சிங்ஷுவையிர்திரியத்தால் ரசங்களைக்கிரகித்தாலும், பாதேந் திரியத்தால் நடந்தாலும், பாணீந்திரியத்தாற் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தாலும், மனோனைத்தாற் றாங்கினாலும், பிரணவாயுவால் மூச்சு விட்டாலும்.— (௧௧)

வாக்கால் வானித்தாலும், பாயுருபஸ்தத்தால் மூத்திரபுரிசாதி கள் விரர்ச்சனம்பண்ணினாலும் கூர்மனென்றவாயுவாற் றண்மூடி விழித்தாலும் இவைகளெல்லாம் அந்தந்த இர்திரியங்கள் அந்தந்த விஷயங்களிற் பிரவிந்திக்கிறதென்றுந் தானென்றுஞ் செய்கிற வனல்லவென்றுந் தான் அசங்கினென்றுந் திடநிச்சயமா யறிந்திருக்

லுண்டாசிய இச்சையானது போகவேமாட்டாது. அது எவ்வளவு வரையும் போகவில்லையோ அவ்வளவும் இந்திரியநிக்ரிகர முண்டாகவே மாட்டாது. அது எவ்வளவுவரையு முண்டாகவில்லையோ அவ்வுடைய சித்தப்பானது ஆந்தரத்தில் அநேகவிதமான கற்பனைகளை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதந்தளிப்பாகியவியஷயங்களும் இந்திரியங்கள் வழியாகச் சென்றுகொண்டேயிருக்கும்; அப்போதத்தப்படி யறுபவிக்கக்கூடாமற் போகிறதனாலும், அல்லது ஒருவேளை யறுபவிக்கும் பாஷத்திலும் பிரகஸ்தாச்சிரமத்தி விருக்கப்பட்டவர்களைப் போல வறுபவிக்கக் கூடாதாகையாலும், இப்படிப்பட்டபலவிதமான செய்கைகளினாலே யந்த துக்கத்துக்கு மந்தஜென்மங்களுக்கு மெதுவாகி எனடா இந்த ஆச்சிரமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோ மென்று கவலை யடைகிறதைப்பார்க்க இல்லறத்தி விருந்துகொண்டு சாஸ்திரியமாக விவசாதிகள் முதலானவையுஞ் செய்துகொண்டு கிட்காமனாகச் சற்கன்மங்களதுட்டிக்கிறதே மிகவும் சிரேஷ்டமாகும்; ஆனால் முன் நாம்சொன்ன மகாபுருஷன் வாத்திர மிப்படிப்பட்டவ னல்ல, அந்தப்புருஷ னெவ்விதமா யிருப்பவென்றாலோ நவத் துவாரத்துடன்கூடி யிருக்கப்பட்ட தேகமென்ற புரத்திலேயே சுமாய் வாசஞ்செய்து கொண்டிருப்பன். (கௌ)

சுவாமி! சகல சீவானுக்கு மாதாசமாசம் பொதுவாயிருக்கிற ஈசான் ஒருவருக்கு ஞானம் ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமும் கொடுக்கிற தானுற்பட்சபாதமு மதனாற்புண்ணிய பாபகருமங்களு மவருக்குச் சம்பவியாதா? அருச்சுனா! மகாபிரபுவாகியஈசானுவர் கிரீனிகாரி, யவருக்கிந்தச் சீவானைப்போ லொருகர்த்தத்தவமுங்கிடையாதாகையால், சீவானுக்குண்டானகர்த்தத்துவமும் அவான் செய்யப்பட்ட கன்பங்களு மந்தச்சன்மங்களுக்குத் தருந்த பலன்களை யவர்களது பவிக்கிறது பந்த ஈசான் கற்பிக்கவில்லை, இதனா லவருக்குப் பட்சபாதமும் கிடையாது, யாதொரு பலன்களு மவரைபொட்டாது, அந்தச்சீவானுடைய நன்மங்களுக்குத்தருந்த பலன்களை யவராவ் களையே யறுபவிக்கப்பண்ணுகிறது. இப்படிச் சீவானுக் கருதியாய் அஞ்ஞானத்திலே நடந்துவருகிறது; இதை நாம் செய்கிறோமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் சுத்த மூடான், நம்முடையபிரகிருதியினுண்டான சிருட்டி முதலானவைகளைப்பெல்லாம் ஈசானாகிய நாம் செய்த தந்த நம்பித்தி லாரோபஞ் செய்துகொண்டு துக்ககரமாயிருக்கப் பட்ட சனை மானத்தை யடைகிறார்கள். ஈசானுவர் கற்பக விருட்சம்போ விருக்கப்பட்டவர் எவான் எவான் பாவனை பெப்படி பெப்படியோ, அப்படியப்படிப் பலமு மடையப்படும். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்தப் பரமேசுவானுவர் வியாபகர், அவரைத்தவிர வேறே யந்தியமில்லாததனால் அவரொருவருக்கு ஞானமும், ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமும் கொடுக்கக்காரணமேயில்லை இப்படிப்பட்ட பசவானுவ ரெப்போது மெங்குஞ் சரியாயிருக்கிறவ ரென்ற ஞான மானது அகந்தாமமையினுண்டான அஞ்ஞானத் தினால் மறையப் பட்டதனும் சீவான் ஈசானிடத்தில் தேஷத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு வீணான மோகத்தினால் நமத்தையடைகிறார்கள். விவேகிகளாயிருக்கிற பேர்கன்மட்டும் இந்தப்படி மோகத்தையடை யார்கள். (கௌ)

சுவாமி! விவேகிகள்பட்டு மெதனால் மோகத்தையடையார்கள்? அருச்சுனா! கிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தகர்த்தத்துவார ஞானம் பெற்றமானபுருஷனுக்குச் சூரிய பிரகாசமானது இருட்டடைப் போக்கடித்ததுபோல் அந்த அஞ்ஞானமானது எடுப்பட்டுப்போய் எங்கும் பிரகாசொருபமே பிரகாசிக்கிறதென்றும், அதைத்தவிர வேறே யந்திய மில்லையென்று முண்டான திடஞானத்தினால் அஞ் ஞானியைப்போ லொருபோதும் மோகத்தையடையான். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும்பந்த ஞானியானவ னெங்கும்பாமாத் மாவே யிருக்கிறாரென்றும், அதுவே தானென்றும் திடபுத்தியினா லந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும் அதையே மனதினாலே கிளைக்கிறது. அதையே வாக்கினால் வசனிக்கிறதூடாக கிரேட புத்தியோடு கூடினவருயுமிருப்பன். அப்படிப்பட்ட மன புருடனுக் கந்தப் பரமாத்மாவினுடைய பிரகாசத்தினாலே சகல பாபங்களும் நசிக்கப்பட்டு இனிச் சன்னமில்லாம விருக்கும்படியான கைவல்லி யத்தையே யடைவன். (கௌ)

சுவாமி! லோகத்தில் நாலாவிதபேதத்தோடும் கூடிய சிவானை யந்தத்தப்படி தாசதஸ்மியமாய்த்தானே பார்க்கவேண்டும்; அப்படி யிருக்கக் கைவல்லிய பெப்படிச் சித்திக்கும்? அருச்சுனா! வித்தை யோடும் கணையத்தோடுங்கூடின பிராபணனிடத்திலும், பசுவிலிடத் திலும், யானையிலிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய்க்குப்போடுகிற அன்னத்தைத் திருடிச் சாப்பிடப்பட்ட சுவசனிடத்திலுஞ் சுமமா யிருக்கிற பீரமொருபத்தைத் தனது ரூபமாகவே பாப்பார்கள். இதனாலேயவர்களிப்போதே மோகரூபமாகவே யிருக்கிறார் கென்றறி. (கௌ)

சுவாமி! கனிப்ட நிதேதங்களைச் சரியாய்ப்பார்க்கிறது தேஷ மென்று சாத்திர புராணங்களிற் சொல்லியிருக்க மகாஷ்களாயிருக்கப் பட்ட ஞானவந்தான் சுமாய்ப்பார்க்கிறதனாலே தேஷஞ்சன்சய்பவி

யாதா? அருச்சுனா! எங்கும் பிரமசொருபமேயிருக்கிறதென்றும் அதுவே தானென்றும் நிச்சயித்திருக்கிற யாருடைய மனதானது சமத்துவமா யிருக்கப்பட்ட சொருபத்தில் திரமாயிருக்குமோ அவாள் சன்னமாண மென்னப்பட்ட சமுசாரத்தைச் செய்க்கப்பட்டிருப்பிரம சொருபமா திரமா யிருப்பதனாலேயு மொருதோஷமு நில்லாமலெங் கும் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொருபத்தை யதார்த்தமாய்ப்பார்க்கிறத னாலே யாதொருதோஷத்துக்கு மிடமில்லை. சாதிபேதங்களினாலுங் கன்பலவ சித்திரியங்களினாலும் நானாவிதங்களாய்த் தோற்றினாலு மனவகளைல்லா மூயாக்காரியான குணங்களைச் சேர்த்ததென்றும். அவைகள் சந்த மித்தை யென்றும் நிச்சயித்துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்ட வராயிருக்கிற சொருபமே தானென்று மதுவிக்கப்பட்ட மகான்களுக்கீர்தப் பேதங்களாலுந் தோஷம்வரக் காரணமெயில்லை, குணங்களுக்குட்பட்ட யாதொரு விபரமுந் தெரியாத சிவபாவத்தை யுடைத்தான புருஷன் அவிலவ்வையாய் நோந்தபடி நடந்து நகங் களை யடையாமலிருக்கும்பொருட்டு, அவாளைப்பற்றி யுண்டான நீதிசாஸ்திரங்களினுடைய தாற்பரியத்தை யதார்த்தமா யறிந்த மகான்களிடத்தில் ஆரோபணஞ்செய்யது எவ்வளவுக் கூடாது; ஆனால் அந்தச் சீவான்யட்டும் அந்த நீதிபாகவே தப்பாமல் நடக்க வேண்டிவது யுத்தமே.

(௪௩)

சுவாமி! ஆந்தரந்தி லெப்படி யிருக்கப்பட்டவாளென்றெப்படித் தெரியும்; பாகியல் சணங்கன்சொன்னால் அறிந்துகொள்ளலாமென்று கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தால் அந்தப் பிரமசொருபமே தனதுருபமாய் அந்தத் ததுபவிக்கப்பட்ட புருஷனுனைவனுக்குப் பிரிய மான விஷயங்கள் சம்பவிக்கிறதனு லொருசந்தேகமும் அப்பிரிய மான விஷயங்கள் சம்பவிக்கிறதனு லொருவிசனமு மிருக்கமாட்டாது, எதனுலென்றால், தனது ரூபத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாததனால் அந்த விஷயங்களி லெவ்வளவும் மோசத்தை யடையான். ஆனால் சகலவிஷயங்களும் மற்றையர்போலதுபவிக்கிறநாகக் காணுகிறதே பென்றால் நேகத்துக்குப் பிரபாத்தானகுணமாக எங்கேயுள்ளதில் எது எதுவுருமோ அது அது வந்தேதீருமென்கிற நிச்சயபுத்தி யுடைத் தானவ னானதாலும், அவைகளையுங்கூடச் சொப்பனம்போ லெண்ணி யிருக்கப்பட்டவனுனதாலும் அந்தவிஷயங்களிற் சமத்துவபுத்தி யாகவேயுபபிப்பன்.

(௨௪)

சுவாமி! நானாவிதமாகத் தோற்றுகிற சகத்தில் சமபுத்தியா யெப் படி யிருக்கக்கூடும்? அருச்சுனா! பாகிய விஷயங்களிலெவ்வளவும்

ஆசக்தியில்லாதவனாயும், இந்திரியநிகராகஞ் செய்தவனாயு மிருக்கப் பட்ட மனதினுலே ஆத்மாவின்மீடத்திலாசையுடையவனு மிடைவிடா மற் சுகத்தைபடைத்துக்கொண்டிருப்பதனாலேயும், அப்படிப்பட்ட சுகமே தனது ரூபமாயதுபவமுண்டான யோகியானதனாலேயும், எப் போதும் பரமசுகந்தைய யடைந்துகொண்டிருப்பதனாலே சதா சமபுத்தியாகவேயிருப்பான்.

(௨௫)

சுவாமி! விஷயங்களைப் பறபவிக்கிறதனுண்டாகிற பிரத்தி யட்சமான சுகத்தை விட்டுப்போட்டுமோட்சத்தி லேதோ விசேட சுகமிருக்கிறதெய்த் சொல்லுகிறீர்கள், அந்திமோட்சத்தி லெப்படிச் சுகமுண்டாகும்? அருச்சுனா! விஷயவாசனைகளினால்வந்தசுகம் ஆதியந்த முடையதாயும், அந்தத் துக்கத் துக்கம், அந்தச் சன்ன மரணங்களுக்கு மோது வாயிருக்கும். அநாதப்பற்றி பந்தச்சுகத்துக்காக விவேகியாயும் மோட்ச இச்சையுடையவனாயு மிருக்கப்பட்ட புருஷனெவ்வளவும் விரும்பான். மோட்ச சுகமான தொருக்காலும் நாமடையமாட்டாது. இதுவே யதிதமான ஷட்சபசுகமென்றும், இதை யடைகிறதே பரம புருஷார்த்த மென்றும் விவேகியானவராவான்.

(௨௬)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட மோட்சசுகத்துக்கு இச்சையுடைய புருஷானையிந்தப்படி நடக்கவொட்டாமற்செய்கிற பிரதிபந்தமெது? அருச்சுனா! கண்கிவந்த உத்திதாடிக்க முங் கடுகெக்க மயிர்க்குச் செறியத் தோமாமென்ற இந்த அடையாளங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற காமக் குரோதமுருகைய வேசங்களைத் தேகவியோகமாகிற பரியந்த மும் யாதொரு புருஷன் வருவதற்கு முன்னாடியே செய்க்கிறதே அவனைத்தான் விவேகியென்றும் அதிதமான சுகத்தை யதுபவிக்கிற தற்கும் மோட்சத்திற்கும் அதிகாரியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(௨௭)

அருச்சுனா! காமாதிபைச் செய்க்கிறதனால் மோட்சம். வாராது, அதனுடன் ஞானமுமடைந்திருக்கவேண்டுமென்று சொன்ன பகவா னைப்பார்த்து அருச்சுனனுனைவன் சுவாமி அந்த ஞான மெப்படிப் பட்டது? அதையடைந்த மகாபுருஷானென்ன லட்சணமுடையவர் களாயிருப்பார்கள்? இவைகளை விபரமா யதுக்கிரகம் பண்ணவேண்டு மென்றற்கு, அருச்சுனா! விஷயங்களால்லாப்பட்ட சுகங்களைத் துக்கமென்றெண்ணிச் சாதன சதாஷ்டய சம்பந்தப்பெற்றுப் பஞ்ச கோச விலட்சணரும் அவத்தாத்திய சாட்சியுமான சுகசொருபமே தானென்றும், அதுவே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென் றும், இப்படிப்பட்ட ஞானத்தைக் குருமுமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டு அந்த ஞானத்தினாலே சதா ஆன்மாவின்மீடத்திலேயே சுதித்துக்கொண்டு, அதிலேயே கீர்டையும், அதிலேயே திருஷ்டி

யுண்டானவனாயும், அந்தச் சொருப சாயுட்சியத்தையே யடைந்து தேகார்த்தத்தில் அந்தச் சொருபத்திலேயே லபத்தை யடைவன். (உச)
அருச்சுனா! இன்னமும் அந்த ஞானவந்தனாவன் இராகாதி விருத்திகளென்னப்பட்ட பாபங்களைப் போக்கடித்திருக்கப்பட்டவனாயும் குருசொன்ன அந்தத்தி லெவ்வனவேனும் சமுசயமில்லாதவனாயும், சகல இந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்தவனாகியும், சருவ பிராணிகளிடத்திலுந் தயவோடே கூடினவனாயு மிருந்துகொண்டு முடிவில் மோக்ஷமே யடைவன். (உரு)

அருச்சுனா! இந்தக் சாமக் குரோதங்ஙனிலும் நின்று சுத்தமாய் விடுபட்டவனாயும் பேதபுத்தியைவிட்ட மனோநிக்கிரகத்தினாலே தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று தெரிந்தமாத் திரத்தில் காரணசரீர முஞ் சூட்சுமசரீரமும் நசிக்கப்பட்டுப் பிரமசொருபமே தானென்றது பவிக்கப்பட்ட சந்தியாசியானவன் சீவித்திருந்தாலுந் தேகம் விபோக மாய்ப்போனாலும் எப்போதும் பிரமசொருபமாகவே யிருக்கிறு னென்று நீ யறியவேண்டும். (உசு)

அருச்சுனா! இந்தப்படி யெல்லாநாலு மநுபவிக்கப்படாததுபோ ளத் தோற்றுசிற தெய்வென்றால், போகநிஷ்டையினாலும் மோக்ஷமடை யலாம், அதையும்சேன். பாகிபவிஷ்டங்ஙனி விச்சையைவிட்டு வைராக்கி யத்துடன் புருவமந்தியில் திட்டியைவைத்து நாகிகாக்கிரத்தில் வசிக் கப்பட்ட பிரானுபானைகளைக் கும்பகத்தி கிறுத்தும்தபோது மனது சமாதானத்தை யடையப்பட்டுச் சொருபத்தைத் தியானிக்கிறதற்கு யோகமுண்டாகும். (உசு)

இன்னும் அந்த யோகியானவன் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்துக் கொண்டு சொருபத்தை வாக்கினால் வசனிதலும், மனதினால் நினைத் தும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும், அதுவே தானென்றும் புத்தியினாலே நிச்சயித்தும் ஏகத்தியானஞ் செய்துகொண்டு இச்சை, பயம், குரோதமாகிதனும் மோட்சத்தை மிச்சிக்கப்பட்ட முனீகர னாவனதுந் தேகமிருக்கையிலும் தேகம்போனகாலத்திலு முத்தனாக வேயிருக்கிறுன். (உசு)

அருச்சுனா! இன்னம் சகல தபசுகளும், எக்பங்களுந் நம்மையுத் தேசத்து நம்முடைய பத்தூளாலே செய்யப்படுகிறதனாலே யவாள் திட்டியாய் நம்மப் போத்தாவென்றுஞ் சகல லோகத்துக்கு மயே ஸ்வரனாயுஞ், சகல பூதங்களுக்குஞ் சுகிர்த்தாயும், புத்திசாட்சியும்,

அந்திரியமியுமாகிய நம்மைத் தானென்றறிந்த மகா புருஷனை வனுக்கு மோட்சமே யுண்டாகும். (உசு)

ஐந்தாவது
சந்தியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
அஃ அத்தியாயம் ௫-க்குச் சுலோகம்-௨௩௩.
ஸ்ரீகுக்குமணிப்பிரியனோகம்:

ஸ்ரீகோவிந்தாயநம:

ஆருவது அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை. கிட்நாமகன்மானுட்டானங்கனிஞற் சித்த சுத்திவந் தாலும் தியானமின்றியிருக்கப்பட்ட புருஷன், சந்தியாசம்பெற்றுக் கொண்டதனால் மோட்சம் வராநென்றும், அதனால் முந்தின அத் தியாயத்தின் முடிவிற்கொன்ன தியானயோகத்தை விஸ்தரித்துச் சொல்லவேண்டியும், அது சித்திச்சிறதற்குச் கன்மயோகமும், அது சித்தித்தபிறகு அந்த சித்தத்தினுந் தியான அப்பியாசமுஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த ஆருமத்தியாயத்திற்கொல்லத் தொடங்கு கின்றார்.

அருச்சுனா! தியானஞ் சித்திக்கிறதற்கு முன்னே சித்தசுத்தி வரும்பொழுட்டுக் கன்மங்கள்செய்து அதன் பலத்துடனே பகவானுக் கயிக்கியஞ் செய்வதினாலே யோகியென்றும், அந்தக்கன்மங்கள் சங்கற்பபூர்வமாகச்செய்யாததனாற் சந்தியாகியென்றுஞ் சொல்லப் படும. விசிதமாயிருக்கிற அக்கினி ஷேலாத்திரங்கள் முதலானவை களைப் பண்ணுமலும் பகவானுடைய வேதவாக்கியங்களின்படிக்கு இஷ்டா பூர்த்தங்களைந கிரியைகள் செய்யாமற் சந்தியாசம் பெற்றுக் கொள்ளவேயானால் அவனைச் சந்தியாகி யென்றொருபோதுஞ் சொல்லக் கூடாது. எதன லென்றால் அந்தப் புருஷன் கிரமமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளாதவனுதால் திரிவிதமானவாசனைகளில் இந்திரி யங்களும் மனதும் அமுந்தி துக்கத்தை யடைந்து அநேக ஜெனன மரணங்களுக் கேதுவாகச் செய்து விடும. அதனால் மோக்ஷ இச்சை யுண்டான புருஷனுக்கு அதுமார்க்கமேபல்ல. (சு)

அருச்சுனா! யோகியென்றும் சந்தியாகி யென்றும் எதற்குச் சொல்லுகிறதென்றால், விசிதமா யிருக்கப்பட்ட நித்திய, நைவித்திய, பிராயச்சித்த சர்வ கன்மங்களுஞ் செய்து அவைகளின் பலத்துடனே தியானஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குச் சொல்ல வேண்டுமேதவிரச்

சங்கற்ப பூர்வமாக நான் செய்கிறேன் என்றதாக அபிமானத்துடன் கன்மங்கள் செய்யப்பட்டவன் யோகியுமல்ல சந்தியாசியுமல்ல. (உ)

அருச்சுனா! இன்னமும் கேள் ராகத் துவேஷங்க ளின்றி நீட்காமகன்மங்கள் செய்வதனாலே சித்தசுத்திவரும் அந்தச் சித்தத் தைக் கொண்டு சொருபத்தியானஞ் செய்வதனாலே மீனாகிக்கிரக மாருமே தவிர ராகாதியிருத்திகளுடன் கூடிக்கொண்டு பலன்களை யபேட்சித்துச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களுடன்கூடச் சித்தத்தினால் சொருபத்தியானஞ்செய்ய எவ்வளவேனு மிடங்கொடுக்கமாட்டாது.

சுவாமி! சந்தியாசம் பெற்றுக்கொள்வோ பென்றால் நீட்காமகன் மங்களாலே சித்தசுத்திவரவேண்டுமென்றும், அது வந்தாலுஞ் சொருபத்தியானமின்றியிற் கூடாதென்றும், அதுக்கிரகஞ்செய்திற் கள். அதனால் கன்மங்கள் செய்தேதிரும்படியாயிருப்பதால் எது வரையுஞ் செய்யவேண்டும்? அருச்சுனா! சித்தசுத்திவந்த சர்வமும் சுசுரபாவனையாகத்தோற்றிவிடப்பி அந்தச் சித்தத்தினால் சொருபத் தியானஞ் செய்துவரப்பட்ட அபியாசத்தினால் அந்தச் சொருபமே தானென் றிடைவிடாமல் அனுபவம் திடமாகிறவரையிலுந் கன்மங் கள்செய்யவேண்டும் அப்படி யனுபவம்வந்த திடமான புருஷனாலே விஷயங்களிலுந் கன்மங்களிலு மொரு பற்றில்லாமலும் சர்வ சங்கற் பங்கையுஞ் செயிக்கப்படும் இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனையே யோகி யென்றும் சந்தியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படிவரப்பட்ட அனுபவம் தேகமே நானென்றும் சுகத்துச் சத்தியமென்றும் பேத புத்தியுடனே கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுக்குக்கூடமா? அதனால் மோட்சத்தைக் கொடுக்கத்தக்க நீட்காமகன்மங்களை நீ செய்வா யாகில் அந்த மோட்சமே யடைவாய். (ச)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட ஞானம் எனக் கெப்படியாவப்போகிறது? அருச்சுனா! கல்லடத்தைகளில் வைத்திருக்கப்பட்ட தன்னுடைய விவேகசென்னிய மனதினாலே தன்னை யெப்போதும் மேன்மை யாகவே பண்ணிக்கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமற் சன்ன மரணமென்னப்பட்ட சமுசார விபாபங்களுக்கு அனுசுணமாபிருக் கப்பட்ட விஷயங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அந்த ஆயாசங்களி னால் நான் பாபிபென்றுந், துஷ்டமென்றும், நா னெருக்காலு முன்னுக்கு வருகிறவனல்லவென்றும், இன்னமும் பலவிதமான அபாவஞானத்தைபடைந்து தன்னைத் தாழ்த்துபண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. எதனாலென்றால், தன்னுடைய மனதே தனக்குப் பந்து வாகவும் சத்துருவாகவுமிருப்பதாற்சொன்னேம். (ரு)

சுவாமி! எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது பந்து வாகும்; எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன்கூடினமனதுசத்துருவாகும்? அருச்சுனா! நீட்காம கன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா தேகேந் திரியாதிகளைச் செயித்துச் சாதன சக்தியங்களைப்பெற்றுந் குருவி னிடத்திற்போய் கிரவண முதலானவையும் செயித்த மோட்சத் துக்குச் சாதனமாகச் செய்நவரப்பட்ட விவேகசென்னியமனதானது பந்துவாகும் இப்படியின்றி மாயகாரியமாக இருக்கப்பட்ட தேகமே நானென்றுஞ்செகத்துச் சத்தியமென்றுந் திடப்படுத்தியாயிராகாதி விருத்திகளுடன்கூடினதாயும், அனந்த செனன மரணங்களுக்கும், அனந்ததுச்சங்களுக்கு மேதுவான பாபகன்மங்களைச் செயித்தும் நரகங்களையடையும்படியாயுஞ் செயித்தப்பட்ட அவிவேகத்துடன் கூடினமனதானது சத்துருவென்றறியவேண்டும். (சு)

சுவாமி! பந்துவான மனதையுடையவர்களின் லட்சணமெப்படி யிருக்கும்? அருச்சுனா! சிதோஷ்ண சுகதுக்க மாணவமானங்களுந் தேகத்துக்கேயல்லாமற் றனக்கில்லைபென்றும், அவைகளு மாயா காரியமானதாற் சத்த யித்தையென்றும், யாதொருகலக்கமுமின்றிச் சமசித்தனாயும், யாதொரு சங்கற்பமுமில்லாமற் சாந்தையுமிருப்பன். இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனுனவன் பரமான்மாவில் சாட்சாத்காரமே யடைவன். (ஊ)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்த நீட்காமகன்மங்களாற் சித்த சத்தித்துவாரா சாதனங்களையடைந்து குருவினிடத்திற்போய்ச் சிருகஷை பூர்வமாக உபாதிதாய்பெற்றுக்கொண்டு கிரவண முதலான துஞ் செய்துவரப்பட்டதனா லுண்டான பரோட்சனுனத்தினாலும், அந்தப்படி யதபவிக்கப்பட்டதனுண்டான அபரோட்ச ஞானத்தி னாலுந் திருப்திபடைந்நவனாயும், நிர்விகாரனாயும், இக்கிரிய நிக்ரக முண்டானவனாயும், மண்ணாக்கட்டாரினிடத்திலுந் தங்குந் கினிடத்திலு ன்கல்லினிடத்திலுஞ் சமபுத்தியுண்டானவனாய் மிருப்பன். இவனைத் தான் யோகாருடனென்றுஞ் சந்தியாசியென்றும் சொல்லப்படும். (அ)

அருச்சுனா! இந்தச் சந்தியாசியானவன் தான்மட்டுக்கிருதார்த்த னவனைதவிர அன்னியரையுந் கரையேற்றிவைக்கும்படியான ஏது வில்லாததனால் றுதுங்ககையேறி யன்னியரையுந் கரையேற்றிவைக் கும்படியான மகாபுருஷனுடைய லட்சணத்தையுந் சொல்லுகிறேன் கேள்; முன்னொன்னபடி யபரோட்ச ஞானம்வரையிலுந் திடமாய்ச் சம்பாதித்துக்கொண்டு இல்லறத்துடன் கலந்திருக்கிறவரைப்போற் சகல கன்மங்களையுந் திரிவித கரணங்களினுந் செயித்துக்கொண்டு

தன்னிடத்துக்கு வரப்பட்டவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடி யுபதேசமுதலானவைகளையும் அனுக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு தானும் ஒருவிஷயத்திலும் பற்றில்லாமல் அசங்குயிருந்துகொண்டு சுகிர்த்தா யிருக்கிறவ னிடத்திலும், மித்திரனிடத்திலுஞ் சத்துருவினிடத்திலும், நிசத்தைக்கண்டுபிடித்து ஞாயளு செய்ப்பட்ட மத்தியஸ்த னிடத்திலுந், தனக் கழிதங்கோரப்பட்ட துவேஷனிடத்திலும், இதஞ்செய்யப்பட்ட பந்துக்களிடத்திலுஞ், சாதுக்களிடத்திலும், பாபிஷ்டாளிடத்திலும், பிரியாபிரியமில்லாமற் சமமாயும் பார்ப்பன். இவ்வினையுருஷாளுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டனென்று சொல்லப்படும்; எதனுலென்றால் தொய்தத்தைச் சிலபேர்களிச்சிப்பார்கள், அத் தொய்தத்தைச் சிலபே ரிச்சிப்பார்கள், தொய்தாத் தொய்த வர்ச்சித் தமான சமத்தத் துவத்தை யிச்சிக்கப்பட்ட மகா புருஷான் நிரம்பவும் அபுருபமானதால் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனைச் சிரேஷ்டனென்று சொன்னோம். (க)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட ஞான மெவ்விதமாகச் சித்திக்கும் அருச்சுன! சமுசயப்படவேண்டாம்; அதற்குச் சாதகமாயிருக்கிற தியானயோகாப்பியாசத்தினுற் சித்திக்கலாம்; அதெப்படிபெனில், யோகாப்பியாசஞ் செய்ப்பட்ட யோகியானவன் கல்லகூத்திரத்திற் சங்கமின்றி யோகாந்தமாயிருந்துகொண்டு சுகல இச்சைகளையும் விட்டுப் பரிக்கிரகமின்றி யித்திரியம் மனது முதலானவைகளை நிக்கிர கஞ்செய்திருக்கிற திடத்தினு லெப்போதும் ஆன்மாவினிடத்தில் மனதை லயப்படுத்திக்கொண்டே வரவேண்டும். (ஈ)

அருச்சுன! இந்த அப்பியாசஞ்செய்கிறதற்குச் சாதனமான ஆசனங்கள் முதலானவைகளைச் சொல்லுகிறோங்கேன்: மேடுபள்ள மில்லாமற் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்திலே குகைப்புல்பாப்பி யதன் மேல் மான்றோல்விரிந்து அதன்மேல் வஸ்திரத்தை மடித்துப்போட் டிக்கொண்டு அந்த ஆசனத்தில் உட்காரவேண்டும். (கக)

அருச்சுன! இப்படி யுட்கார்ந்துகொண்டு சித்தமுதலான இந்திரி யங்கள் விஷயங்களின்போய் விழாமலும், தாணையெய்யாமலும் நிக் கிரகஞ் செய்துகொண்டு மனது கலங்காமல் ஏகாக்ஷிப்படுத்தித் தியானாப் பியாசஞ் செய்வானேயாகில் சித்தத்திலிருக்கிற பேதபுத்தி பெடுபட்டுச் சித்தசுத்தமாகலாம். (கஉ.)

அருச்சுன! இந்தத் தியானாப்பியாசத்துக்குச் சாதகமான தேக தாணையையும் சொல்லுகிறோங்கேன், மூலாதாரத்துவக்கிச் சிர சென்னப்பட்ட மூர்த்தார்தபரியந்தங் கோணலின்றி யசையாமற்

சுவது அப்பியாசயோக அத்தியாயம். எக

சமானமாக நிறுத்தித் திக்குநனைப்பாராமல் திடத்தோடுங்கூட மூக்கு நுனிபென்னப்பட்ட சமுமுனைபை மத்திபாட்டமாக ஆன்மாவைத் தானாகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (கங)

அருச்சுன! இராகாதிகளோடுங்கூடன விருத்தி விட்டதனற் சார்த சுத்தத்தை யுடைத்தானவனுயர் தன்னைத் தவிர அன்னியமில் லாததனால் யாதொரு பயமுமில்லாதவனாயும் பிரமச்சரிதவிரதனாயும் மிக் கஞ்செய்த மனதினாலே பென்னிடத்தில் லயப்படுத்தி நானே பாம புருஷார்த்தமென்றெண்ணிச் சாவதானமாக யோகாப்பியாசம் பண் னக்கூடவன். (சச)

சுவாமி! இப்படியாப்பியாசஞ் செய்ப்பட்டவனுக்குப் பலமெ ன்ன? அருச்சுன! எப்போதுமித்தப்படி மனதை யாத்ராகாமாய்ச் செய்துவந்த அப்பியாசத்தினாலே யந்தமனதானது அன்னியசங்கப் பஞ் செய்யாமல் எந்தப்படிஷனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் புருஷனுனவன் குக்கிதிக்கமான என்னைத் தானாக அறிந்திருப்பத னாலே மோஷமே யடைவன். (சரு)

சுவாமி! இந்தத் தியானத்தைப்பார்த்தால் ஒரு அவயவமும் அசைக்கக்கூடாது, ஒன்றும் நினைக்கவுமடாதுபோலல்லோ இருந் திருது, அப்படியானு லெப்படிச் சாதிக்கக்கூடும்? அருச்சுன! தேகமே நானென்றும், சகத்துச் சத்தியமென்று பிராகாதிருளுடன் கூடிந் கொண்டு தமோகுணத்துடனிரம்பப் பட்சிக்கிறவனுக்கும், அல்லது உபவாசமாயிருக்கிறவனுக்கும், எப்போதும் வித்திரைசெய்கிறவனுக் கும் அல்லது அதை முழுமதம் விட்டிருக்கிறவனுக்கும் நீ சொன்ன படி சாதிக்கிறது துர்லபந்தான். (சக)

அருச்சுன! அப்படியின்றிச் சாதனங்களுடனே மோக்ஷா பேகைஷயுண்டான புருஷன் குருமுசமாக வேண்டிய விபரங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு யுத்தமான ஆகாசங்களை யுத்தமான காலங்களிற் புசித்தும், யுத்தமான சன்மங்களைச் செய்குகொண்டு, யுத்தமான நித்திரைவிழிப்புடன் காலங்களை நயிப்பித்து வரப்பட்டவனுக்கு இந்தக் அக்க ரகிதமான யோகஞ் சகசமாய் சித்திக்கும். (சஎ)

சுவாமி! இந்தயோகம் ஏதுவரையும் அதுட்டிக்கவேண்டும்? அருச்சுன! எந்தக்காலத்திற் சித்தமானது யாதோ என்னியசங்கற்பஞ் செய்யாமற் சுத்தசித்தமுகிறதோ அந்தச் சித்தமானது எப்போது ஆன்மாவினிடத்தில் சமுத்திரத்தில் உப்புக்கல் கரைந்தாற்போல் லயமடையப்படுகிறதோ எப்போது சுகல கோரிக்கைகளிலும் ஆசை யின்றிச் சுத்தமாய் விடுபட்டுப்போகுமோ சதுவரையும் அதுட்டிக்க

வேண்டும்; அப்போதுதான் அவனை யோகியென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா! அப்படிப்படித்ததனால் காற் றில்லாதவிடத்திற் சலியாமலிருக்கிற தீபத்தைப்போல அந்த யோகியினுடைய சித்த மானது யாதொரு சுவைமுமின்றி பெப்போது மான்மாவின்னிடத்தி லேயே சமாதியென்னப்பட்ட லயத்தை யடைந்திருக்கும். அந்த யோகிபானவன் எப்போதும் அந்த நிச்சயத்தில் திரபுத்தியுண்டான வனாவேயிருப்பன். (கக)

சுவாமி! சித்தாமகன்மங்கள் செய்வதே யோசமென் றனாக் கிரகஞ்செய்தீர்கள், இப்போது சமாதியெய்வதே யோகமென்கிறீர் கள் இதனென்புத்திக்குப் பி.மைபுண்டாடிந் தானதால் இரண்டி லெது சிரேஷ்டமோ அதை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? அருச் சுனா! எந்தக்காலத்திலிருந்த யோகாப்பியாசத்தினால் இதரவிஷயங் களாவது கோரிக்கைகளாவும் சித்தமானது சொப்பனம்போலப் பரிணமிக்காம லெந்த அவஸ்தையிலொழிவையடைகிறதோ அந்தக் காலத்தி லந்திரிமலமான மனதினாலே யான்மாவைத் தானாகப்பார்த் துக்கொண்டு சந்துஷ்டியுண்டானவனு யான்மசுகந்தையே யனுப வித்துக் கொண்டிருப்பன். இந்தப்புருஷன் கன்மஞ்செய்தாலும் விட்டாலும் யாதொரு பிரயோசனமும் பாதகமுமில்லை அப் படிச்செய்யச் சக்தியில்லாத புருஷனுக்குயோசகத்தி லிச்சை யிருக்குமேயானு லவனுக்குக் கன்பயோசத்தைச் சொன்னோம். அதனாலேயுள் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து முன்சொன்னபலத் தையே யடைப்படுகிறபடியா லிசண்டுக்கும் யோகமென்றே யதிகாரி களைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டது. (உ௦)

சுவாமி! மனது இந்திரியங்களின் துவாரா விஷயங்களையனுப விக்கிறதனால் சுகமுண்டாயிருக்க இவைகளெல்லா மொழிவை யடைந்தவிடத்தி லெப்படிச் சுகமுண்டாகும்? அருச்சுனா! விஷய சுகங்கள் நித்தியத்துவமல்ல; அநித்தியத்துடனுந் துக்கந்தையுள் ளென மரணங்களையுங் கொடுக்கப்பட்டது இந்த யோகிஸ்வரானுவ னனுபவிக்கப்படுகிற சுக மப்படிப்பட்டதல்ல. பின்னை பெப்படிப் பட்டதென்றால், நித்தியமாயும் ஆனந்தகரமாயும் ஒருகாலத்திலும் நாசமின்றியிருக்கப்பட்டது ஆனால் அந்தச் சுகமெப்படி லப்தமாகு மென்றால் தானும், மற்றச்சீவானு மெப்போதும் நித்தியமானாயும் ஆனந்த சொருபானாயுமிருக்க அது தெரியாமல் மறைபட்டாற் போலிருந்ததென்கிறதனால் லத்தியந்த அநிசயமும், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி யிவைகளுக்குக் கோசமில்லாதவரா யிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவே தானாக இருக்கிறோமென்கிற சந்தோஷமுந் தேதேந்திரி

யங்கள் முதலான சுகல விஷயங்களு மித்தையென்று விசாரித்து அனைவரளி லெவ்வளவேனு மிச்சையின்றி யிருக்கப்பட்ட மனது மெப்போதுண்டாகிறதோ அப்போதுதான் அந்த ஆத்மசுக முண் டாகும். அந்தப்புருஷன்தான் அந்தச் சுகத்தை யறிந்தவனென் றும், அவனாலேயே யனுபவிக்கப்பட்டுக்கொண் டிருக்குமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ௧)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்தயோகி ஆக்மானந்தமே தானாக இருக்கிறோமென்கிற லாபத்தையடைந்திருப்பதனால் தைதக்காட்டிலு மதிகமான வெறொரு லாபமுமில்லையென் றெண்ணப்பட்ட யோகி, புத்திமுத லீந்திரியங்களாய் விடாந் சதா சமாதியையடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குச் சஸ்திர அஸ்திரங்கள் முதலானவைகளால் அவன் தேசத்தை வெட்டினாலும், அடித்தாலும் அதனனுண்டாகப்பட்ட சீதோஷனுதி சுகதுக்கங்களால், சொருபாகாரமா யிருக்கப்பட்ட புத்தியானது ஒருபோதுஞ் சலிக்கமாட்டாது; இவையே யோகி யென்று சொல்லப்படும். (உ௨)

சுவாமி! இந்த யோகமானது எப்படிச்சித்திக்கும்? அருச்சுனா! சுகல சுகதுக்கங்களினாலு மெவனுடைய புத்தியானது சலியாதிருக்கிற தோ அதற்குத்தான் யோகமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட யோகானது மகா பலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதென்றும் சாஸ்திர ஆசிரிய ருபதேசத்தினாலுண்டாகிற நிச்சயபுத்தியினால் துவலசர்க்குஞ் செய்து என்ன பலத்தைக் கண்டோமென்கிற தபோரூண்மான னுல்கியாதிக்ஷையடையாம லிடைவிடாமல் தினந்தோறு முபாயமாக அப்பியாசிக்கவேண்டும். (உ௩)

அருச்சுனா! இன்னம் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களை யடை யாதபடி, கிரோதஞ்செய்தவனாயும், மனதினுடைய சங்கற்பங்களினு ணுண்டாகப்பட்ட சுகல கோரிக்கைகளையும் ஆந்தரவாசனையுடன் கிரேஷ்டமாய் விடப்பட்டவனாயும், சாஸ்திர ஆசிரியருடைய உபதே சத்தினால் விசாரித்த விவேகசென்னியான மனதினாலே யான் மானை நிரானஞ்செய்தால் அப்போது சித்திக்கும். (உ௪)

சுவாமி! சிசேரகுணமாயிருத்தினால் மனதுசலிக்கிறது, சபாவமா யிருக்கிறபோது அதை யெப்படி கிரோதஞ்செய்யக்கூடும்? அருச்சுனா! நித்தியமாயும் பூரணமாய் யிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தோ தாளென்ற வையிருத்தினால் சலியாதுயிருக்கப்பட்ட நிச்சயமான புத்தியினால் மனதையான்மாவிலிடத்தில் மெள்ள மெள்ள கிறுத்தி யிந்திரியங் களாவது விஷயங்களாவும் போராமல் ஒழிவையடையுப்படிச்

[illegible]

அருச்சுநாடு நெகரிதர பந்த யோசியாவான் எப்பொதுந்
சத்தவநுராயுந் தாவனசத் தன்வசமாய் செய்துகொண்டு அருளுந
முதலான பந்திரங்கலிலாவது நாயுந் பிதவாகையின்றி பந்திரங்க
சகபாநாபிபித சபத்கார தகைதபுனட்டு சுவம்முத்தனிருப்பன.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் காலத்தில் சிங்களப்
மாண்புமிகு அமைச்சரவரின் முகத்தின் மீது தாண்டிலாகியது.

சுலாமி! இவ்விதமாக யனுட்டிக்கும்போது திரிவிதகரணங்களினால்
 னுற்செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் புண்ணியப்பாபங்கள் வந்ததை
 யாதா? அநுச்சுவி யாதொரு புருஷனாவன் தாபாசங்கமரூபங்
 களாகிய சமஸ்த பூதங்களிடத்திலும் காணொருவனே யிருக்கிறே
 னென்றும், அது தானென்றும் அறிந்து பத்தி விசுவாசத்துட
 னிருக்கப்பட்டபோது ஜனகாதிசனைப்போல நித்காமமாய்க் கன்மங்
 களைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும், அல்லது துரிபாச்சிரமத்தைநட
 கூடின வியாச வர்க்கராதினைப்போல விட்டிருந்தாலும், அல்லது
 தத்தாத்திரயர் முதலானவர்களைப்போல வீதிநிடைதகன்பங்களைத்
 தள்ளி நடக்கப்பட்டவனுனாலும் என்னிடத்திலேயேயிருப்பன். (நக)

அருச்சுனா! இப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்க்கிறும் சிரோஷ்டமான
ஞானவந்தானைச் சொல்லுகிறேன்கேள்; ஆந்தரத்தில் நற்பதலட்சி
யார்த்தமான பரமான்மாவே தானென்கிற நிச்சயம்வைத்துக்கொண்டு
பாகியத்திற் திரிவித கரணங்களுையும் புண்ணிபகன் பங்களில் நயிப்
பித்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனுனவன் பிறருக்குவந்த சுகதுக்கத்தைத்
தனக்குவந்ததாக எண்ணித் தயவோடே சுகல சீவானையும் சயமாகப்
பார்க்கிறானே அவனை சிரோஷ்டன். அவனையோகி. இந்தப்படி
நடக்கிறதே நம்முடைய சித்தார்த்தம். அதுதான் நமக்குச்சம்மதி.
ஏனென்றால், மற்றவர்களால் லோகத்துக் குபகாரமில்லாததனாலே
யும், இந்த மகாபுருஷனால் உபகாரமிருப்பதனாலேயும் சிரோஷ்ட
னென்றுசொன்னோம். (௩௨)

அவதாரிகை.—ஞானம் சித்திக்கிறதற்கு யோகசித்தியாக வேண்டுமென்றும், அந்தியோசம் சித்திக்கிறதற்கு இந்திரியம் மனது முதலானவைகளை நிக்ரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றும், அவைகளை நிக்ரகஞ்செய்வதற்குச் சாதனங்களுடன் ஆகாரம், நித்திரை, ஆசன முதலான நியமங்களிருக்கவேண்டுமென்றும் சொன்ன விபரத்தைப் பார்த்தால், மனதைச் சமமாய் நிக்ரகஞ் செய்யப்படுவது துர்லபமென்கிறதாக அபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்சுனனானவன் சுவாமியைப்பார்த்து மதுகுதனா! மனதைச் சமமாய் நிறுத்தவேண்டுமென்றும் அதுவே யோகமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது; அநந்தகந்த மனது சுஞ்சலசபாவத்தை யுடைத்தானதாகையாற் சமமாயுந் திரமாயும் நிறுத்துகிறதற்கு அசக்கியமாய்த் தோற்றப்படுகிறது. (௩௩)

சுவாமி! இன்னமு மெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்த மனதானது ரசோகுணத்துடன் கூடினதாயும், சுஞ்சலமாயும், விஷயங்களைக் கோரப்பட்டதாயும், இராகாதி விருத்திகளுடன் கூடினதாயுந், தேகேந்திரியங்களைச் சோஷிக்கப்பண்ணாததக்கதாயு மிந்தக்காரியஞ் செய்யவேகூடாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போது அதையே மறுபடி செய்யப்படியாகப் பலவந்தஞ் செய்யப்பட்டதாயும், ஒருகிரியை யனுசரித்தால் அதைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படியான திடத்தையுடையதாயும் லய விட்சேப கஷாயங்களை யுடையதாயு மிருக்கப்பட்ட இந்த மனதைச் சமமாக நிக்ரகஞ்செய்திற்று வாயுவைக் கையினுற்பிடித்துக் குடந்திலடைப்பதுபோல துஷ்கரமென் றெண்ணுகிறேனென்று சொன்ன அருச்சுனனைப்பார்த்து. (௩௪)

பகவானுவர் அந்த வார்த்தைகளைப்பெல்லாம் அங்கீகாரஞ் செய்து கொண்டு என்னசொல்கிறாரென்றால், அருச்சுனா! மனது சுஞ்சலத்தை யுடைத்தானதாகையால் அதை நிக்ரகஞ் செய்யக்கூடாதென்கிறதாக நீ சொன்ன அர்த்தத்திற் சமசுபாயில்லை, ஆனாலும் விஷயங்களினுடைய யிருக்கிற வைராக்ய பெலத்தினாலும் யோகாப்ரியாச திடத்தினாலும் நிக்ரகஞ்செய்யக்கூடும். (௩௫)

ஆனால் அருச்சுனா! இந்த அதிகாரியினுலே கூடாது இந்த அதிகாரியினுற் கூடு மென்கிற விபரமும் சொல்லுகிறோங்கேள் தேகமே நா னென்றுஞ் சேசத்துச் சத்தியமென்று மிராகாதி விருத்திகளுடன் கூடினவனாயும் இந்திரியம் சித்த முதலானவைகள் தனக்கு வசமில்லாமலு மிருக்கப்பட்ட அதிகாரியானவன் பூர்வம்சொன்ன யோகஞ் செய்யவேண்டுமென்றிச்சித்தானு மந்தவிஷயத்தில் நீ சொன்னபடி சக்திவந்தனல்லவென்பது சரியே, இதன்நிச் சாதன சதுட்டய சம்

பத்தியுண்டானவனாயும், மோட்சத்தி லிச்சையு மிந்திரியங்கள் சித்த முதலானவைகளும் வசமானவன் வைராக்ய பெலத்தினாலும் யோகாப்ரியாச வுபாயங்களினுலே சதாமுயற்சி யுடையவனுக்கு எளிதாகச் சமமாய்ச் சொரூபாகாரமாக மனதை நிக்ரகஞ்செய்யக்கூடும்; அதனாலு லய, விட்சேப, கஷாய மென்னப்பட்ட பிரதி பந்தங்கள் நிவிர்த்தியாய்ப்பரிபூரண ஞானமுண்டாய்க் கைவல்லியமே யடைவன். ()

அவதாரிகை:—இப்படியப்பியாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் போது தேகவியோகமானால் அவனுக்கென்ன பலமுண்டாகுமோ வென்கிறவிபரந்தெரிந்துகொள்ள அருச்சுனன் இச்சையுடையவனுய்ப் பகவானைப் பார்த்து சுவாமி! துவக்கத்திற் சாதன சதுட்டயங்களை யடைந்து குருமுகமாக உபதேசமுட் பெற்றுக்கொண்டு யோகத்தி லிச்சையுண்டானவனு யோகாப்பியாசமுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் போது கொஞ்ச காலத்துக்குப் பிறகு பூர்வகன்மங்களினுலே யதை விட்டு நமூஷிப் பகிர் முதமான மனதினுலே நிடேத காமிய கன்மங் களைச்செய்யாமல் கிட்காமமாய்ப் புண்ணிய கன்மங்களை யுஞ் செய்து கொண்டு யோகத்தினிடமா யிச்சையுமுண்டா யிருக்கப்பட்ட புருஷன் யோகஞ் சித்தியடைகிறதற்கு முன்பாகவே யவன்தேகம்வியோகமாய்கிட்பால் அவன் லல்லகதியடையான் என்றுநானெண்ணுகிறேன்.

சுவாமி! இந்த விஷயத்தில் இப்படிச் சமுசயம் ஏன்வந்த தென்றால் சொற்காதிபலனைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யாததாற் சுவர்க்கபலமுமில்லை, கிட்காமமாய்ப் புண்ணி பகன்மங்கள்செய்து யோகாப்ரியாசத்தினுண்டான சித்தசிக்கிரகம் முதலிற் பூரணமாகப் பண்ணாததால் மோக்ஷமடைய ஏதாவையும் காணோர்; இந்த இரண்டினாலும் உபயப்பிரஷ்டனாய் விஸ்தாரமான மேகத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒரு துண்டானமேசம் மற்ருரு விஸ்தாரமானமேகத்திற் போயடையு முன்னே நடுவில் வாயுவானது அதையடித்துச் சின்னாபின்னமாகச் செய்துவிட்டதுபோ லிந்தப்புருஷன் ஆதாரமில்லாதவனாய் நாசத்தையடையானா? (௩௮)

சுவாமி! இந்தச் சமுசயம் விசேஷமாய்ப் போக்கடிக்கிறதற்குத் தேவாரீரே யோக்கியர், இப்படிப்பட்டசமுசயம்விவரித்தசெய்கிறதற்கு உங்களைத்தவிர வேறே யொருவரு மில்லை, எல்லாவற்றையுமறிந்த தேவாரீரேயிதை நீக்கவேண்டுமே? அருச்சுனா! யோகத்திற் பிரஷ்டனான அந்த யோகியானவனுக்கு இகலோகத்திலும் பாலோகத்திலுஞ் சுகமேயல்லாமற் துன்பமொருக்காலுமில்லை. சுகத்தைக் குறித்துக் கங்கணங்கட்டினவன்போல் மோக்ஷபலத்தை யிச்சித்துப்

புண்ணிய கன்யைகளை யாரம்பித்து விட்டவ னொருக்காலுந் தற்கதி யடையான். (௩௯)

ஆனாலும்! சுவாமி! அந்தயோகி யெந்தப்பலத்தை யடைவன்? அருச்சுனா! யோகத்திற் பிரஷ்டனானவன் அநேக திவ்யங்களைக் கொண்டு அநேக சிராத்தாடன்கூடி அசுவமேத முதலான எக்யங்கள் செய்தவர்களுக் கெந்தலோகமுண்டாகுமோ அந்தலோகத்தையடைந்து வெகு காலஞ் சுகமனுபவித்துத் திரும்பி நல்லருலத்தோடு மயப் பிராசத்துக்குத் தகுந்த திடீகாமகன்மங்களைச் செய்தவரப்பட்ட நல்ல ஆசாரகிதமான ஐஸ்வரியத்தோடுங் கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய கிரகத்தில் அவதரிப்பன். (சௌ)

அருச்சுனா! கொஞ்சகான் அப்பிராசஞ்செய்தவனுக் கிர்தப் பலனைச்சொன்னோம், அநேககான் அப்பிராசஞ்செய்து கொஞ்சகா ளடைய வேண்டிய பாக்கியிருந்தாற் கைவல்லியத்தை யடையும்படியா யிருக்கப்பட்ட யோகிக்குப் பலனைச்சொல்லுகிறோங்கேள், மகா புத் திவந்தாளாயும், மகாருலத்திற் பிறந்திருக்கப்பட்டவளாயு மிருக்கிற ஆனா ளாகிய பிரமசிஷ்டனுடைய குலத்திலவந் தவதரிப்பன். இப் படிப்பட்ட ஜனன முண்டாகிற்று லோகத்தில் நிரம்பவும் அபுருபம்.

சுவாமி! அவ்விடத்திற் சனித்தபின் என்னசெய்வான்? அருச் சுனா! பூர்வசென்ம சமஸ்காரத்தினால் விட்டடைகுறையத் தொட்டுக் கொண்டு திரும்பவும் அந்த யோகத்தையே யப்பிராசித்து மோட் சமார்க்கத்துக்கு வேண்டிய பிரயத்தினஞ் செய்துகொண்டேயிருந்து அந்தச் சென்மத்திலேயே மோக்ஷமடைவன். சுவாமி! ஐஸ்வரியந் தானுடைய கிரகத்தில் அவதரித்தா லதனால் விக்வினங்கள் வாராதா? அருச்சுனா! அந்த யோகியானவன் திரும்பவும் யோகாப்பிராசஞ் செய்யும்போது அந்த விஷயங்களினு லொருபோதும் விக்வினங்கள் வரவே மாட்டாது அல்லது வந்தாலும் அதில் அமுர்திப்போகாமல் வைராக்யபெலத்தினால் நிராகரித்துவிட்டுத் தான் செய்திருக்கிற பூர் வாப்பிராச பெலத்தினால் திரும்பவும்ந்த யோகத்துக்கு விக்வினங்கள் வாராமலிருக்கிறமார்க்கத்துக்கே அந்த விஷயங்களை உபயோகப்பிடும் படியாகச் செய்வித்துக்கொண்டேவருவன். அதுனு லந்தவிஷயங்களா னவை அந்த யோகாப்பிராசந் திடமாகிறதற்கே பலாக்காரஞ் செய் விக்கும்படியான ஏதுவையுண்டாக்கித் தேகாந்தத்திற் கைவல்லியத் தைக்கொடுக் குமேயல்லாமல் அவனுக்குமட்டும் பிரதிபந்தங்களொரு போதுஞ் செய்யவேமாட்டாது; இப்படியிருக்க அனந்த சென்மங் களிற்செய்தபுண்ணியத்தினுந் சித்த சுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்த

புருஷனுக்கும் அந்தச் சென்மத்திலேயே மோக்ஷமுண்டென்பதற்கு நாம் சொல்லவாலேண்டும். (சௌ)

அருச்சுனா! இன்னம் அந்த யோகத்தினுடைய பெருமையும், அதனுண்டாகிற பலனையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். யோகஞ்செய்ய அதை யறியவேண்டுமென்று யதார்த்தமா யிச்சையுண்டான மாத் திரத்தில் அவன் சுகல் பாபங்கனிதுமிருந்து விடுபட்டவனாயும் யா தொருதிரிருணுத்மசமான வேதங்களுக்குட்பட்ட காமிய கன்மபலன் களுத்தொடராமல் அநீதமாயிருக்கிற மோக்ஷபலத்துக்கே யறிகாரி யாய்விடுவன். (சௌ)

அருச்சுனா! இப்படியிருக்க யோகியானவன் அந்தச்சென்மங் களிற் செய்த புண்ணியபிராசத்தினால் விடாமல்பாத்திரம் பிரயத் தனஞ்செய்துவருவானேயாகில் அதனால் அஞ்ஞானமுதலிய சுகல சமு சயாதிகளும் விடுபட்டுக் கித்தந்தானாகி யந்தச் சென்மத்திலேயே மோக்ஷமடைவானென்பதற்கொருவரைச் சேட்கவாவேண்டும். (சௌ)

அருச்சுனா! கிரீச்சாசாந்திராயுணுதி விரதங்கள் தபஃமுதலான வைகள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், வேதார்த்தகாஸ்திரங்களி னுடைய அர்த்தங்களைத் தெரிந்து பிறருக்குப் போதிக்மும்படியான பரோக்ஷஞானவந்தானை பார்க்கிலும், சுவர்க்காதிகள் முதலான இஷ்ட டாபூர்த்தங்களைச்சூழித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யப்பட்டவர்களைப் பார்க்கிலும், சீவான்மா-பரமான்மா அயிக்கியருசெய்துவரானின்ற இந்த போகியென்னப்பட்ட ஞானிமிகவும் சிரோஷ்டனுதலால் அந்த ஞானியாக நீயுமாகி விடவேண்டும். (சௌ)

அருச்சுனா! இந்த ஞானியைத்தவிரச் சித்திகளுக்காகவும் சித்த நிரோதத்துக்காகவும், இயம்-நியமாதி யாட்டாங்கியோக முதலானவை கள் செய்யப்பட்ட யோகிகளைப்பார்க்கிலும் என்னுடைய பக்தன்சிரே ஷ்டனென்றுஞ் சொல்லுகிறேன். யாதொருவன் கன்மை யதார்த்த மாயநின்ற நம்மிடத்தில் மனதைவைத்துப் பகவானுயிருக்கிற நம் டை, யேகதேசமாகப் பாராமற் சர்வபூதங்களிடத்திலும் நாமிருக் கிறோமென்றும் சர்வபூதங்களும் நம்மைத்தவிர இசைவேன்றும் உபா சிக்கிறோனோ, அவனே யிந்த யோகிகளுக்குப் பெரியவனென்றும் அவ னே பெனக்குப் பிரியனென்றும் நம்முடைய நிச்சயமானையால் நீயுந் தொம்பதலட்சியார்த்தபூரணவரே தற்பத லட்சியார்த்த மென்னப் பட்ட நிச்சயத்தை யாந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாகியத்தில் இப்போது நாம்சொன்ன விதமாகத் திரிகரணங்களால் பத்திசெய்து கொண்டு வருவாயாகில் மோக்ஷமேயடைவாய். (சௌ)

பரமாத்மநூபமாயும் பத்தாளுக் கபிஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறவரு
மாகிய பகவானான் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை நமஸ்காரசெய்கிறேன்.

ஆறுவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறு அத்தியாயம் சு-சுருச் சுலோகம்-௨௮௦.

ஸ்ரீபாண்டவசகாயனே நம:

ஸ்ரீபக்தஜனப்பிரியாயமம:

ஏழாவது

விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை.—முந்தின ஆறு அத்தியாயத்தில் தொம்பதசோதனை
செய்து லட்சியார்த்தம் போதித்தபின்பு அதைத்தவிர அன்னியமில்
லாமலிருக்கிற தற்புத லட்சியார்த்தமாகிய பரமாத்மாவே யிருக்கிற
ரென்கிற திடர்வாராததனாலே யதற்குப் பிரதிபந்தமாகத் தேற்ற
கிற தற்புதவாச்சியார்த்தங்களும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று
உத்தமமாயிருக்கப்பட்ட பத்தியெய்தால் அந்தத்திடம் வரலாபென்
கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவில் அட
யோகிகளைப் பார்க்கிறும் பந்தன் கிரேஷ்டனென்றுசொன்ன அந்
தத்தை விஸ்தாரமாக யிந்த யேழாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத்
தொடங்குகின்றார். (ச)

சுவாமி! முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவி தேவாரை யுபாசித்
கிறவர்களே கிரேஷ்டமானவர்களென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள்,
அதற்குத் தேவாரிடைய நிசொருபத்தையயிந்ததலோ உபாசிக்க
வேண்டும். அது தெரியும்படி யனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும். நாமே
பிரத்திபக்ஷமாயிருக்கும்போது உனக்குச் சமுசயம்வருவானெயென்
னால், தேவாரை வைகுண்டத்திலிருக்கிறதாகச் சில புராணங்களிலுந்
திருப்பாற்கடலி விருக்கிறதாகச் சில புராணங்களிலும், மச்ச கர்ம
வராகாதிமுதலான ரூபங்களாக இருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுஞ்
சொல்லுகிறபடியினாலும், தேவாரீ ரிதற்குமுன் அனுக்கிரகஞ் செய்
திருக்கிறதில் அவ்விபக்கமென்றும், பரிபூரணமென்றும், நித்தியமென்
தும், நிம்மலமென்றும், கிரீசுருணமென்றும் தெரிவித்திருப்பதனாலே
இதி லெதுவிரிசயோ அதையறிய விருப்புகிறேன்? அனுக்கிரகப்பண்ண

வேண்டியென்றுசேட்ட அருச்சுனனைப்பார்க்குக் கிருபையுடனே பக
வானாவர் என்ன உத்தரவு சொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுன! பா
மேஸ்வரானாகிய நாமே யெல்லாவற்றிற்கு மாதாமாயிருக்கிறவரென்
தும் அவ்விபத்த மென்றும், பரிபூரணமென்றும், நித்தியமென்றும், நிம்
மலமென்றும், கிரீசுருணமென்றும் முன் நாம் சொன்னது நிசமே,
அப்படியே நீயறிந்து பத்தியெய்யவேண்டுவது. அதற்கு மாயைக்குட்
பட்ட திரிருணங்கனையடைந்த சீவானாலே பிந்தப்பத்தியெய்யக் கூடா
தாகையா விடைவிடாத ஞானம், வைராக்யம், கிரீத்தி, அஷ்டைஸ்
வரியம், பெலம், லட்சுமிகரம் இந்த ஆறுகுணங்களுடன்கூடிச் சருண
மூர்த்தியாக நாமேயவதாரஞ் செய்ததுபோலவும், மகாமாயை யென்
னப்பட்டது தோற்றுவதிலுக் கொண்டிருப்பதை நாமேயிவ்விதமாகப்
பிரகாசிக்கிறென்கிற ஞானத்தினாலேபத்தியெய்துகொண்டுவந்தால்
தினக்கிரமேனு முன்சொன்ன கிரீசுருணபத்தி சகசமாய் வந்தபா
லாம் வைகுண்டத்திருப்பாற் கடலாதிவிஷ்ணுக்கிறதாகச் சொல்லப்
பட்ட புராணங்களினுடைய சிச்சபமு மர்பைக்குடப்பட்ட சீவானைப்
பற்றிச்சொன்னதேதவிர மாயையைக்கூடத்திருக்கிற புருஷானைப்பற்றிச்
சொன்னதல்ல. ஆனதாம் சீவபாவமுள்ளவரைபிற பரிபூரண மாயிருக்
கிற பரமான்மாவே, அவ்விடங்களிலும் சருணமூர்த்தியாக யிருக்கிற
மென்றும், மவரோ மமந்த மூர்த்திகளாகவுந் தோற்றப்படுகிறாரென்
தும் உத்தமமான பத்தியெய்யவேண்டும்; அதன் விபங்களைபுஞ்
சொல்லுகிறேன் கேள், அதெப்படிப்பட்டதென்றால், எதை யறிந்
ததனாலே யதைவிட வேறென்றும் அறியவேண்டுவதில்லையோ,
எதைப் பார்த்த மாத்மிதத்தி லைதைவிட வேறே யாதொன்றையும்
பார்க்கவேண்டுவதில்லையோ, எதையடைந்ததன லைதைவிட வேறென்
றையு மடைபவேண்டுவதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையும்
விக்ஞானத்தையும் சொல்லுகிறேன். (உ)

ஆனால், அருச்சுன! இதை யெல்லாரு மறிந்தனுபவிக்கலாமே
யென்று சேட்பாயோகில், நம்முடைய கிருபையென்பவராகுது,
அதுவுமன்றி யெல்லாவற்றிற்கு மிகவும் கிரேஷ்ட முள்ளதாகையால்
எல்லாருக்குஞ் சக்கியமுமாகுது. எதனாலென்றால், இந்தப் பிரபஞ்
சத்திலிருக்கிற தாபாசங்கமமாகிய என்பத்தாநான்குடச்சஞ் சீவாரி
களுக்குள் மனிதர்களைத் தவிர மற்ற சீவர்களுக்குப் பகவா னொருவ
னுன்னென்கிற ஞானமே ஈடுபடையாகுது; அப்படி நினைக்கத்தக்க ஞானந்
துடன் கூடியிருக்கப்பட்ட மனிதர்களிடம் அநேகம்பெய்களுக்கு
னொருவன் நான் உன்னென்று நினைப்பல், அப்படி நினைக்கப்பட்ட
ஆபிரமீபர்களிலொருவன் பல்லித காரிய கன்மங்கள் செய்தவரு

வான்; அப்படிச் கருமங்கள் செய்துவரப்பட்ட ஆயிரம்பீர்கள் லொருவன் தேவதைகளைக்குறித்து யாகாதி முதலான கருமங்கள் செய்துவருவான். அப்படிச் செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பீர்கள் லொருவன் கிட்காமகருமங்கள் செய்வான் அப்படிச் செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பீர் களிலொருவன் என்னை யறியவேண்டுமென் நிச்சிப்பன், அப்படி யிச்சிக்கப்பட்ட ஆயிரம்பீர்களிலொருவன் என்னை யதார்த்தம் யறியவேண்டுமென்று தீவரத்துடன் எத்தனப்படுவன்; அப்படி பெத்தனப்பட்ட ஆயிரம்பீர்களிலொருவன் என்னைப் பரோகாமா யறிவன்; அப்படியுட்க ஆயிரம்பீர்களிலொருவன் என்னைத் தானு கக்கண்டு அபரோகாமாயனுபவிப்பன், இப்படி யபுருபவாயிருக்கப் பட்ட ஞானத்தை யெல்லாமாலேயு பெய்துத்தெரிந் தனுபவிக்கக் கூடும்; அதனாலே யருச்சுனா! நீ நமக் கெங்கேவாப்போகிறதென்கிற அபாவ ஞானத்தை யடைந்துவிடாதே அந்த ஞானத்துக்குண்டாயி யசிரேஷ்டத்துவத்தைச் சொன்னோம்; ஆனால் உன்னைப்போலொத்த புண்ணிய புருஷானுக்குமாந்திரம் வெகுதகுவாயடையத்தக்கதாகவு மிருக்குமானையால் அந்தவிஷயத்தில் நீ சமுதாயப்படுவென்பதில்லை.

அவதாரிகை:—பரிமுகத்தினால் சாகாதிகங்களாய்த் தோற்றுகிற தையந்தர் முகத்தினால் தன்னைத்தவிர அன்னியபில்லையென்று தெரியத் தக்கதாக எந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத்தைப் போதிக்கிறகிறித் தம் பலவிதங்களா யுண்டாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்கேதமத்தைப் சொல்லத் தொடங்கியதவுந் தன்னுடைய சொப்பிரகிருதியான மாயையினு லுண்டானதென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறார். அருச்சுனா! பிரதவி, அப்பு, தேய்யு, வாய்யு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அக்ஷரம் இந்த எட்டும் நம்முடைய பின்னப்பிரகிருதியினு லுண்டானது. அதுவே சத்த சடம். (சு)

அருச்சுனா! இதைக்காட்டி னும்சிரேஷ்டமாய் நம்முடைய அபின் னப்பிரகிருதி யொன்றுண்டென் றறியவேண்டும், அதனாற் சகல சுகத்துகளுந் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும் சேவனென்று பேருடைந் தானதாயும் முன்சொன்ன எட்டுவிதமான சடங்களையும் இன்ன திள்ளதென்றறிபந்தக்கதாயுமிருக்கும். (ரு)

அருச்சுனா! சர்வபூதங்களு முண்டாகிறதற்குத் காரணமாயிருக் கப்பட்ட இரண்டு பிரகிருதி+குண்டு. அவைகளிடத்திலிருந்து சமஸ்தமுண்டாம். அதெப்படியென்னில் பின்னப்பிரகிருதி சமஸ்த தாவர முதலான தேகவிசனாம். அபின்னப்பிரகிருதி சமஸ்தசீவர களாம். இந்த இரண்டுக்கும் சம்முடைய சந்தைநாப்பினியில் வேறே சத் தையில்லாததனால் இந்த ரீதியாகச்சமஸ்த பிராருசங்களுமுண்டாகிற

தற்கும் லயமாகிறதற்கும் நாமே காரணமென்று சொல்லுவார்கள் அதுவே தவிர யதார்த்தமாய் நம்முடைய திட்டியாக நாமொன்றுஞ் செய்பவியில்லை, அதெப்படி. யென்றால் பின்னப்பிரகிருதியைப் பிரவிலாபனக்கிரமமாய் விசாரித்தால் அபின்னப்பிரகிருதியைத்தவிர வேறில்லாததனாலும் அந்த அபின்னப்பிரகிருதியை விசாரித்தால் நம்மைத்தவிர வேறில்லைபென்றுத் தெரியவருமானதால் இந்த விதமாகச் சமுதாயமின்றி விசாரித்து நாமே என்கு மிருக்கிறோமென்கிற நிச்சயத்தினாலே உத்தமமாயிருக்கிற பத்தியை நீ செய்யவேண்டுவது.

சுவாமி! உற்பத்தி லயவிபரந் தெரியப்பட்டது, திதி காலத்தில தேவரீ ரெப்படியிருக்கிறீர்கள்? அருச்சுனா! நம்மைவிட அன்னியமா யொருவஸ்துவங் கிடையாது. அதெப்படி யென்றால், தங்கக்கயிற்பிறற் சுவர்ணமணிகள் கோக்கப்பட்டாப்போலவும், தங்கத்தினிடமாய் ஆபரணங்க ளுண்டானதுபோலவும், இந்தச் சமஸ்தலோகங்களும் நம்மிடத்திலேயே கோக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலே சமஸ்த லோகங்களும் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்றாக (எ)

சுவாமி! தேவரீரே யெங்குமிருந்தாலும் பசுவின் தேக மெல்லாம் பாசிருந்தாலும் ஸ்தன்னியத்திலிருந்து வெளிப்படுவதுபோலத் தேவரீ ரிருக்கிற முக்கியமான விபூதிகளைச் சொன்னு லதையறிந்து நான் பத்திசெய்யலாம். (அ)

அருச்சுனா! சுலத்தினிடத்தில் ரசகுணம் நாமே, சூரியசந்திராதி களிடத்திலுண்டாகிய தேபிசகுணம் நாமே, சகல வேதங்களிடத் திலும் பிரணவமந்திரம் நாமே, ஆகாயத்திலு ண்டானசப்தகுணம் நாமே, மனிதர்களிடத்திலுண்டான புண்ணியமாயிருக்கப்பட்ட புருஷப்பிரபத்தனம் நாமே, பூமியினிடத்திலுண்டான சுகந்தகுணம் நாமே, அக்கினிடத்திலுண்டான பிரகாசகுணம் நாமே, சகல சீவாளிடத் திலுண்டான பிரணவாயுவாகிய ஆபுச நாமே, தபசுளிடத்திலுண் டான சீர்தாஷணாதி 0 சகனமுள்ள சார்த்தகுணம் நாமே. (க)

அருச்சுனா! இன்னமுஞ் சிருஷ்டியிலுண்டான சமஸ்த சீவராசி களும் அந்தந்தச்சாதி யந்தப்படி யுண்டாகிறதற்கு பிஜுசத்திநாமே, அப்படிப்பட்ட சத்தியுள்ள நம்மை விசாரித்து அடைகிறதற்கு அனு கூலமான நல்லசெய்கைகளைப்பற்றி நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்திமான்சளு டைய புத்திநாமே, தேவாலயமுதலான நல்ல தருமங்கள் செய்யப் பட்டவர்களுடைய சாமார்த்தியமுள்ள ரீர்த்தியான தேயிசநாமே (ஃ)

அருச்சுனா! இன்னம் வாராதகவர்க்குதிசுசங்கன் முதலானவை களில் ரசோருணமான காமனுலுண்டாகிய கோரிக்கைகளுந் வந்ததில்

திருப்திபடையாமல் தமோகுணமான இச்சையுமின்றி நித்காமகன்மங்கள் செய்துவரப்படாநின்ற சத்துவகுணவந்தானுடைய பலமும் நாமே சாஸ்திரியமாய் விவாகஞ்செய்துகொண்டு குலவுத்தாரணநிமித்தம் புத்திரோற்பத்திக்காகச் சையோகஞ்செய்யும்போது எந்தச்சையோ கத்தினாற்புத்திரோற்பத்தியுண்டாகிறதோ அந்தக் காமமு நாமே.

அருச்சுனா! இத்தியாதிவிதங்கவாக நாமேயிருந்தாலும் பற் றுதலாட்டும் அடையமாட்டோம். அது எப்படியென்றால் மாயை யினாலுண்டான மூன்று குணங்களுக்கு முட்பட்ட சீவோகஜகத்தைச் சத்தியமாயொப்புக்கொண்டு அவைகளிற் கமையோடுங்கூடப் புண் ணியகருமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட சத்துவகுணத்தை யுடையவனும் யாகாதிகள் முதலான தானதன்மங்கள் செய்வதன லுண்டான பலவித விட்சேபங்களை யடையப்பட்ட சீவோகுணத்தை யுடையவனும் சார்வதாதேகமே நானென்கிற திடபுத்தியினுற் சோக மோகதுக்காதிபடையப்பட்ட தமோகுணத்தை யுடையவனுமான இந்த மூன்று குணங்களுக்குட்பட்ட வாளிடத்தில் சீவனைப்போல நாம் வசமாகமாட்டோம்; அவைகளைச்லாம் நம்முடைய பின்னப் பிரகிருதி அபின்னப்பிரகிருதியைச்சேர்ந்த புருஷானென்றறி. (௬௨)

சுவாமி! இப்படிப்பட்டவும்மை யெல்லாரும் ஏனறியவில்லை? அருச்சுனா! குணத்துக்குட்பட்ட காமக் குயோத லோபாதிகளி னாலே செகத்திலுள்ள சகல சீவானும் மறையப்பட்டுத் தேகமே நானென்றுஞ் செகத்துச் சத்திபமென்றும் மோகத்தையடைந்திருப்ப தால் அந்தப் புஷாளாலே யிர்தக் குணங்களுக்கும். அதிதனும், பரனும், யெல்லாவற்றினும் கலந்திருந்தும் ஒன்றினும் பற்றில்லா மலும் நாசமின்றியிருக்கிற நம்மைப்பறியார்கள். (௬௩)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட வம்மை யார்தானறிவார்கள்? அருச் சுனா! சத்துவாதி மூன்றுகுணங்களுக்காங் காரணமாயும், அதிக அற்புதமாயும், ஆச்சரியத்தோடுங் கூடினவனுயிருக்கிற நமக் கண்ணியமின்றியிருக்கிற சுத்தசத்துவருபியும், சுத்த சங்கற்பமுமான நம்முடைய மாயையை யிதாயெத்தனங்களினாலே கடக்கச் சக்கிய மாகாது; ஆனால் நித்காமசன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினிடத்தி லுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு நம்மையே சரண மடைந்து இடைவிடாமல் நம்மையே அவிசாரபத்தியாக ஆருபாசித் திருக்கின்ற அவர்கள் ஒருவராலேயுங் கடக்கப்போகாத நம்முடைய மாயையைக் கடந்து நம்முடைய சொருபத்தையே யடைவார்கள்.

சுவாமி! இப்படியே யெல்லாரும் ஏன் உபாசிக்கவில்லை? அருச் சுனா! பாயாகாரியமான திரிசியவியங்கனிநாலே தன்னைமறந்து விவே கங்கெட்டு அசுரசம்பத்தையடைந்து முடமனதினாலே பாயசிலத்தை யுடைத்தான புருஷ அதமார் நம்மையொருக்காலு முபாசிக்கமாட் டார்கள். (௬௪)

அருச்சுனா! இப்படியானால் யார்தா னுபாசிப்பார்களென்று கேட்பாயேயாகில் நம்மை யுபாசிக்கப்பட்டவான் அநேகருண்டு அவர் களில் முக்கியமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணிய புருஷான் நான்குபே ருண்டு; அவர்கள் யாரென்றால், தன்னுடைய தேசமுதற் புத்திரதா ராதி விஷயங்களுக்கு விபாதிமுதலான சங்கடங்கள் சம்பவிக்குங் காலத்தில் அவைகள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டு இதரதேய்வங்களைக் கோராமல் என்னையே கோருகிறபுருஷனாரோ அவனும், இகத்திலும் பாத்திலும் போகங்களனுபவிக்கவேண்டுமென் றிச்சையுண்டாகி யவ்ணிய தேவதைகளைக்கோராமல் என்னையே கோருகிற புருஷ னாரோ அவனும், நம்மை யதார்த்தமாயறிந்து நம்மை யடையவேண்டு மென்றும், அதற்குத் தகுந்த சாதனங்களுடனே எத்தனப்பட்ட முழுட்சத்துவத்தை யுடைத்தான புருஷனாரோ அவனும், என்னைத் தானாக அறிந்திருக்கப்பட்ட ஞானியாகிய மகாபுருஷனுமாக இந்த நான்குபேர்களும் 'நம்மையே யுபாசிப்பார்கள். (௬௫)

அருச்சுனா! இந்த நான்குபேர்களுக்குள் ஞானிமாதிராம் எப் போதம் நம்மிடத்தி லொருமைப்பாடாக மனதைவைத்து வேறே சிந்தையில்லாம லிருக்கிறவனுனதால் அவனென்றும் நானென்றும் பேதமில்லாததனால் அவனே சிரேஷ்டன். அந்த ஞானிக்கு நான் அத்தயந்த பிரியனுயிருப்பேன் அவனெனக்கும் அத்தயந்த பிரியனு யிருப்பன். (௬௬)

சுவாமி! இப்படியானால் மற்ற மூவருக்கு மென்னக தியுண்டாகும்? அருச்சுனா! நான்குபேரும் உத்தமோயானாலும் தேகவாசனை லோக வாசனை சாத்திரவாசனையாகிய மூன்றுவாசனைகளுஞ் சுத்தமாய் விடு பட்டவனாய் நம்மையே ஏகாந்தமாய்ப் பத்திசெய்துகொண்டிருக்கப் பட்ட அந்த ஞானியானவன் நாமேயென்றும், நாமேயவனென்றும் நம் முடைய சித்தாந்தம். இப்படிப்பட்ட உத்தமோத்தமானாகிய ஆத்ம ஞானி என்னிடத்திற் சித்தத்தைநிறுத்தி யென்னைத் தானாக அடைந் திருப்பதனாலே யவனே மகாசிரேஷ்டன்; மற்றமூவருந் திரிவித வாசனைகளிற் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எவ்விதமான சுகதுக்காதிகள் வந்தாலும் நம்மையே நினைத்துச் சகல சுகத்துக்கும் நம்முடைய சத்தை யைத்தவிர வேறே சத்தையில்கே யென்றும், யெங்கும் வியாபகமா யிருக்கிற பரமாத்மாவே லோகாட்சணர்த்தமாகச் சகுணமூர்த்தியாய்

அவதாரங்கள் செய்திருக்கிறார் என்னும் விச்சயபுத்தியினால் நம்மிடத் திற் பத்திசெய்துகொண்டு வருவதால் அவரையும் உத்தமபுருஷர் என்று சொன்னோம். (௧௮)

அருச்சுனா! இந்த மூன்றுபேர்களுமிப்படி யனெகஜென்மங்களிற் செய்துவாப்பட்ட சுகிர்தவிச்சைத்தினு லிராகத் துவேஷாதிகள் முழு தும் விடுபட்டுச் சித்தத்திலிருக்கிற மலினமெல்லாம் போனபின்பு ஞானமானது ஸத்தமாகும். அந்த ஞானத்தினாலே யிந்தச் சராசராத்தமகமான பிரபஞ்சமெல்லாம் வாசுதேவானுகிய நம்மைத்தவிர வேறேயன் னியமில்லையென்று சமுசயமின்றித் தெரிந்து சதா நம்மையே யுபாசிப்பார்கள். அப்படி யுபாசிக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் நம்முடைய பதத்தையே தம்மாமடைவார்கள், ஆனாலுப்படிப்பட்ட உத்தமபுருஷர் லோகத்தில் மிகவுந் துல்லபமாயிருக்கும். (௧௯)

சுவாமி! மூன்றுபேர்களில் இரண்டுபேர்கள் உம்முடைய பதத்தையடைந்தாலுமடையலாம் போகங்களை விச்சிக்கப்பட்டவனுந் தினக்கிரமேனா யெப்படியடைவன்; கவர்க்காதிசுனை விச்சிக்கப்பட்டவன் கூடச் சனை மாணத்தையிட்டு நீங்கமாட்டார்களென்று முன் அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கிறீர்களே யென்றுகேட்ட அருச்சுனைப் பார்த்து நான்கு சிலோகத்தா துத்தரவுரொல்லுகிறார். அருச்சுனா! சவர்க்காதிபோகம் களைக்குறித்து நமக்குக் கீழ்ப்பட்ட தேவதைகளை யும் புத்திரனுண்டாக வேண்டுமென்றும், சீர்த்திகள் பெறவேண்டுமென்றும், சத்துருக்களைச் செயம்பண்ண வேண்டுமென்றும் இன்னம் பலவிதமான கோரிக்கைகளினாலே விவேசைச்செட்டுத் தேவதைகளுக் குந் தாழ்வாயிருக்கப்பட்ட பூதபிரேத பசாச முதலாவவைகளையும் அவனவனுடைய பூர்வசென் மங்களின் வாசனைகளினாலே யந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குத் தகுந்த அந்தந்த நியமங்களைரோடே கூட உபாசிக்கிறவர்களைக்காட்டி யு மெல்லாதேவதைகளுக்கும் நம்மையே பெரிய தெய்வமென்று தெரிந்து இதாதெய்வங்களை நினையாமல் நம்மாலேயே போகங்களடைய இச்சித்த நம்மையே நினைத்துப் பத்திசெய்யப்பட்டவன் மிகவும் சிரேஷ்டனுதால் அவனுக்கு நான் வேண்டியபோகங் களையுஞ்சொலித்து அந்தப் போகங்களை யனுபவித்துத் திருப்தியடைந்தபின் நம்மையே யடையும்படியாகவுஞ் செய்கிறேன். (௨௦)

அருச்சுனா! இன்னமும் எந்தெந்தத் தேவதாயத்தன் எந்தெந்தத் தேவதைகளை யுபாசிச்ச இச்சிப்பானே அந்தந்தப் பத்தனுக்கு அந்தந்தத் தேவதைகளிடத்திற் பத்தியுண்டாகும்படிப் பண்ணுவோம். (௨௧)

அருச்சுனா! இன்னம் அந்தந்தத் தேவதைகளிடத்திற் சிரத்தாபத் திருநடனே யவைகளையே யாராதிக்கிறதற்கு இச்சிப்பார்கள். எந்தெந்த தேவதைகளைக்குறித்து எந்தெந்த ஆராதனை செய்வார்களோ அவள வாளுக்குத்தகுந்த பலன்களும் நம்மாலேயே மேகப்பட்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட பலன்களை யந்தந்தத் தேவதைகளாலேயே யவளவா ளுக்கு ஸபிக்கும்படியாகவும் பண்ணிவைப்பேன். (௨௨)

அருச்சுனா! இன்ன மிவ்விதமா யந்தந்த தேவதைகளுக்கும் நாமே யாதாமாயிருந்து பலத்தைக்கொடுத்து வந்தாலும் அந்தந்த தேவதை களை யுபாசிக்கிற புருஷாளுக்கும், நம்மை யுபாசிக்கிற பத்தாளுக்கும் பேதமுண்டு. அதெதென்றால் அற்புத்தி யுடைத்தானவா ளெனக்கன் னியமாயிருக்கிற தேவதைகளை யுபாசித்து அவர்களாற் கொடுக்கப் பட்ட பலன்களையு மடைவார்கள். அந்தத் தேவதைகளைல்லா மத்தியி லுண்டானதாயாற் காலாந்தத்தில் நாசத்தை யடையும்போது அவைகளாற் கொடுக்கப்பட்ட பலன்களும் நாசமடையுமென்று நாம் சொல்லவாவேண்டும். எப்போதும் நாசமில்லாதவனுடும் நித்தியனுடும் மிருக்கப்பட்ட நம்மைப்பிரதாராதனை செய்யப்பட்ட நம்முடைய பத் தாள் நம்மைப்போல் நித்தியமாயும் சால்வதமாயு மிருக்கப்பட்ட பதத் தையே யடைவார்களானதால், நீயும் நம்மையே பத்திசெய்து நம்மு டைய பதத்தையே யடைவாய். எல்லாத் தேவதைகளுக்குத் தாங்களே யாதாமாயிருந்து பலனைக் கொடுக்கிற பகஷத்தில் அந்தந்தத் தேவதை களை யுபாசித்தாலும் தேவரீர்தானே யந்தந்தத் தேவதைகளுக் குள்ளா கவும் எங்குமிருக்கிறீர், அந்தப்பகஷத்தில் தேவரீசையே யுபாசிக்கிறது போலேதானே யார்களு; அப்படியிருக்க அவர்களுக்கும் நல்லபத் தையே கொடுக்கலாகாதவென்று கேட்பாயெயாகில் கற்பகவிருஷம் போலிருக்கிற நம்மிடத்தில் எவாளெவாள் எந்தெந்தத் தேவதாபாவனை செய்கிறார்களோ, எந்தெந்தக்கோரிக்கைகள் கோருகிறார்களோ அந்தப் படி யந்தந்தப் பலன்களையு மடைகிறார்களேயல்லாமல் நாம்கொடுக்கிற தென்கிறதும் வாங்குகிற தென்கிறதற்குக்கிடையாது தேவரீரே பலன்கள் முதலனவையும் கொடுக்கிறதாகச் சொன்னீரே யென்றால் நம்முடைய அபின்னாசத்தினாலே சமஸ்தமு முண்டாயிருக்கிறதென்றி. (௨௩)

சுவாமி! மிகவுந் சிரத்தாபத்தியுடனே நாசத்தையடைவப்பட்ட தேவதைகளைக்கோரி நாசமடையப்பட்ட பலன்களைப் பெறுவதைப் பார்க்க அந்தச் சிரத்தாபத்தியுடனே தேவரீரைத் தானே யுபாசித்துச் சால்வதமா மிருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய சொருபத்தையே அடைய லாகாது? அருச்சுனா! சகத்துக் கதிதலு மிருக்கப்பட்ட நம்மை மச்ச

சுடும் வராகாதிருபந்தரே யடைந்தவனென்றும், தேவதைகளுக்குச் சமானமானவனென்றும் சீவானைப்போலப்பிறந்து நாதாகித் திரிசயங்கள் செய்யப்பட்டவரென்று மெண்ணப்பட்ட கேவலமாகிய அற்ப புத்தியை யுடைத்தானவானாலே யுத்தமோத்தமமும் நாசமின்றி பெப்போதும் நித்தியமாயும் அவ்யக்தமாயு மிருக்கப்பட்ட பிரமசொ ரூபமாகிய நம்முடைய நிச்சொருபத்தை யறிந்துபாசிக்கமாட்டார் கள். (உச)

சுவாமி! இப்படியறிவாமற்போவதற் கென்னகாரணம்? அருச்சுனா! சர்வலோகத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தை யுடைத்தான சீவான் நம்முடைய நிச்சொருபத்தைக் காணமாட்டார்கள் எதனாலென்றால் சச்ச சர்ப்பம்போலத்தோற்றப்பட்ட தேசத்தை நானென்றுஞ் சொகத்தைச் சத்தியமென்றுங் காணற் சகத்துக்குச் சமானமாகிய திரிசயவிஷயங் களிலிச்சையு முண்டாக்கப்பட்ட பெண்ணுடைய யோகமாயையினு டைய சாமர்த்தியத்தினாலே அவாளுடைய ஞானமானது மூடப்பட்டு விவேக ஈனமாயும் சுத்தமூடானாயு மிருக்கப்பட்ட அந்தச் சீவான் சென்மாதிரிகதையும் நாசமில்லாதவனாயும், எப்போதும் நித்தியமாயு மிருக்கப்பட்ட நம்மைமறியவேமாட்டார்கள். (உரு)

அருச்சுனா! இந்தச் சகத்துற்பத்தி, திதி, லய மிவைகளுக்குக் கா ரணமாயிருக்கப்பட்ட மாயையானது எனக்குச்சுவாதீனமாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிலும் நான் கலந்திருந்தும் ஆகாயம்போ லென்றிலும் பற் றில்லாமலிருப்பதால் பூத பவுஷ்டிய வர்த்தமானகாலங்களும அந்தக் காலங்களிலுள்ள சீவானையும் அவாளுடைய செய்கைகளையும் நானறி வேன்: அவித்தைக்குவசமாகி பேகதேசமான ஒரு தேசத்தை நானென் றும் திரிசயத்திற் சத்திபந்துவ புத்தியையுமுடைய சீவான் எங்கும்பரி பூரணனுபுஞ்சகல சீவானுடைய புத்திக்குச் சாட்சியாகவுமிருக்கிற நம் மை யறியவேமாட்டார்கள். (உசு)

சுவாமி! இப்படியெங்குமிருக்கிறவராயும் அந்தந்தச் சீவானுடைய புத்திக்குச் சாட்சியாயு ம்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற வும்மைச் சகச மாயத் தெரிந்துகொள்ளும்படியாயிருக்க ஒருவரு மறியவேமாட்டார் களென்று சொல்லும்படியான பிரதிபந்தமெது? அருச்சுனா! நம்மு டைய பின்னாபிரகிருதியாகிய கானற்சலம்போற் றேற்றுகிற பஞ்சவி ஷயங்களைச் சத்தியமாகவும் முன்னுமின்னுமில்லாமல் மத்தியில் சச் சசர்ப்பம்போலத் தோற்றப்பட்ட தேசத்தை நானென்று மொப்பிக் கொண்டு இந்தக்காலத்தி லுண்டானவனென்றும், இந்தக்காலத்தில் மாணமடையப்பட்டவனென்றும் இவ்விதமான நிச்சயபுத்தியுடனே யிருந்துகொண்டு அந்தந்த தேசத்துக் கணுகூலமாய்வரப்பட்ட விஷ

யங்களி லிராகமும், பிரதிகூலமாய் வரப்பட்ட விஷயங்களில் துவேஷ மும் அவைகளினுண்டான சுகதுக்கதொந்த போகத்தைச் சார்வதா அடைந்து அதுவே பாம்புருஷார்த்தமென்றெண்ணி முழுகியிருக்கப் பட்ட சீவான் அந்த மோகத்தைவிட்டு நம்மை விசாரித் தெய்வையறி யப்போகிறார்கள். (உஎ)

சுவாமி! இப்படியானால் உம்மை யார்தான்றிந்து உபாசிப்பார்கள் அருச்சுனா! அனந்தசென்மங்களில் நிட்காமமாய்ச் செய்த புண்ணிய கருமங்களாற் சிந்தசுத்தித்துவாரா சுகதுக்கம், சனனமானம், சுவர் க்கநாகமென்னப்பட்ட தொந்தமாகிய சகல பாபங்களும் விடுபட்ட சுகிந்தபுருடாள் தேகமே நானென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்கிற மோகத்தைவிட்டவாளாகி நானே நானென்று குருமுகமாகச் சந்தேக மற அறிந்து அந்தப்படி யேகாந்தமாக ஆந்தரத்தி லனுபவித்துக்கொ ண்டு பிரார்த்தமிருக்கிறவரையி லும் லோகோபகாரமாகத் தன்னுடைய திரிவித காரணங்களைக்கொண்டு சமஸ்தவிஷயங்களு மென்னைத்தவிர அன்னியபில்லைபென்றிறநாகப் பாவிந்துச் சுகதுக்கங்களையும் சாமமாக வெண்ணி யென்னையே சார்வதா பத்தியெய்துகொண்டு யார்வருவார் களோ அவர்கள்தா னென்னையறிந் துபாசிக்கப்பட்டவர்கள். (உஅ)

அருச்சுனா! இவ்விதமா யனுஷ்டிக்கும்போது தேகமானது மத்தி யில் நழுவிவிட்டாற் பலனென்னவென்று முன்போலச் சங்கியாதே, யவர்களைப்போ லிவர்களை பெண்ணாதே; இவான் சமஸ்தமு மறிந்தவா னென்றும் நம்முடைய ரூபமாகவே பெப்போது மிருக்கிறதேயவர்களு க்குப் பலபென்கிற பரமார்த்தத்தைபுஞ் சொல்லுகிறோம்கேள். சனன மானத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னை யடையவேண்டுமென்று அதற் குத் தகுந்த புண்ணிய கருமங்களுடனே என்னை யாசரித்து இடை விடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்த மகாபுருஷர்களாரோ அவர்கள் தான் சகல கன்மங்களினுடைய விபரமும் நன்றாய்த் தெரிந்தவர்களென்றும் அத்தியாத்மமென்னப்பட்ட பரப்பிரமத்தைத் தானாக அறிந்து சதா சந்துஷ்டியை யடைந்து கொண்டிருக்கப்பட்டவானென்றும் சனன மென்றெடுத்ததற்கு எதை யடையவேண்டுமோ அதை யடைந்தவா னென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உச)

இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷானுக்கு நடுவி லேதாவது பிரதிபந்தங் கள் சம்பவித்தாலும் அதனு லந்தஞானத்துக்கு விர்கினம் வராமல் அந்தியகாலத்தி லென்னையே படைவார்களென்கிறதையுந் சொல்லு கிறேன்கேள். அதி பூதத்தோடும், அதி தெய்வத்தோடும், அதி யெஞ்ஞத்தோடும் கூடியிருக்கிற நம்மையாதொருவ ரறிந்து நம்மிடத்திலே தானே முனதை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தானு

குணமாய் பத்தியில் ஏதாவது விட்சேபங்கள் சம்பவித்துக்கொண்டிருந்தாலும் மரணசமயத்தில் நம்மைத்தானே நினைந்து நம்முடைய ரூபத்தையே யடைவார்கள். (கூ.0)

தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சியார்த்த ரென்பப் பட்ட ஞானம் சித்திக்கிறதற்குப் பிரதிபந்தபாயிருக்கப்பட்ட தற்பத வாச்சியார்த்தங்களையும் தன்னைத்தவிர இல்லைபென்று இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்தில் அனுபவையோகமென்னப்பட்ட பத்தியோகத்தைப் பத்தனாகிய அருச்சுனனுக்குப் போதித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஏழாவது விக்ஞானபோகமென்னப்பட்ட

பத்தியோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௭ - க்ருச் சலோகம் - ௩௫௦.

ஸ்ரீ ஆந்தாயநம:

உ

ஸ்ரீ இரங்காயநம:

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம்.

சுவாமி! தேவரீருடைய பக்தானாயிருக்கிறபேர்கள் பிரமசொருப முதலானவைகளையும் அறிவார்களென்றனுக்காஞ் செய்தீர்களே, அந்தப் பிரமசொருபனென்ப தெது, அத்தியாயம்மென்ற தெது, கன்மமெது, அதிபூதமெது, அதிதேயவமெது? (கூ)

சுவாமி! அதியெக்ஞமெது, நிரியாணகாலத்தில் மனதைச் செயித்தவர்களால் எவ்விதமா புன்மையறிந் தடையப்படுகிறது? (உ)

அருச்சுனா! நாசாகிதமாயும் சகத்துக்குக் காரணமாயு மிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையே பிரமசொருபமென்று சொல்லப்படும். தேகத்தினிடத்திலிருந்து கந்தத்ததுவ போகத்ததுவத்தை யடையாததற்கு முன்பாக உண்டான ஆதிசங்கற்பமான சாட்சியெதுவோ அதற்கு அத்தியாயம்மென்று சொல்லப்படும். தேவதைகளைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட ஒழுத்திரவிய தியாகங்களினாலே சகல் பூதங்களுமுண்டாகி விருத்தியு மெப்படி யடையப்படுகிறதோ, அப்படிப்போ லந்தந்தச் சீவானுடைய கன்மானுகுணமா யவளவன் நடந்தவேண்டிய கன்மங்களை

அ-வது அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம். கூ.கூ

விருத்திபண்ணப்பட்ட தெதுவோ அதற்குக் கன்மமென்று சொல்லப்படும். (கூ)

அருச்சுனா! நாசத்தையடையப்பட்ட தேகமுதலான தெதுவோ, அதை யதிபூதமென்று சொல்லப்படும். என்னுடைய அம்சமாகிய கந்தத்ததுவம் போகத்ததுவங்களை யடைந்த சீவாத்மாவுக்கு அதிதேயவமென்று சொல்லப்படும். சர்வதேகங்களிடத்திலும் சீவனுக்கும் அந்தரியாமியாகவு மிருந்துகொண்டு சமஸ்தகர்மங்களும் பண்ணும்படியாகப் பிரோகம் பண்ணிவைத்து அவைகளுக்குத் தகுந்த பலத்தையுங் கொடுக்கப்பட்டதெதுவோ அதற்கு அதியெதுவென்று சொல்லப்படும். இந்த ஆரவிர லக்ஷணத்துடனையும் நாம யிருக்கிறோம் நம்முடைய சக்தையன்னியில் ஒன்றுச் நடவாழ்ந்து மறிந்து நம்மையே பத்திசெய்துகொண்டுவருவார்கள். (கூ)

அருச்சுனா! மரணகாலத்தில் எப்படி நம்மை யடைவார்களென்று கேட்டாயல்லவா? யாதொரு புருஷனுடைய அந்தியகாலத்தில் நம்மையே நினைந்துகொண்டு சரீரத்தை விடுவானென்று நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (கூ)

அருச்சுனா! மரணதிசையில் நம்மைநினைத்துத் தேகத்தை விட்டு விடலாமென்றெண்ணி யிப்போது நேர்ந்தபடி நபக்கலாமென்பாயாகில் அதனுண்டாகப்பட்ட பாதகத்தைச் சொல்லுகிறோம்கேள். எதை நினைத்துத் தேகத்தை விடுவானோ அதையேயடைவன். தேவநிரியக் மனிதாதி பாவங்களுக்குள் அவனவன் கன்மானுகுணமாய் எதை நினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்தை யடையும்படியா யிருப்பதனுலே அந்நவேளைக் கப்படியே நடப்போமென் றெண்ணுவாயாகில் அது சித்திக்கமாட்டாது; எதனுலென்றால், எவனென்பதத்தை யடையவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச் சித்துச் சாதனங்களையுஞ் சம்பாதித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் நம்மைத் தவிர இல்லைபென்றும், அப்படிப்பட்ட 'நம்மைத் தன்னுடைய லட்சியார்த்தத்தைத் தவிர இல்லைபென்றும் ஆந்தரத்தி லெவ்வாவுஞ் சமுசயமின்றி யுடைவிடாத அப்பியாசமுஞ் செய்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனுக்குக்கூடப் பூர்வசென்மத்திலாவது, அல்லது அந்தச் சென்மத்திலாவது வாசனாசேஷியுந்ருந்து தேகமெடுக்கும்படியாகச் சம்பவிக்கிறதும், அதற்கனுசரணமாய் சாக்கிரத்தி லெந்தவாசனை யதிகமாய் மேலிப்பிருந்ததோ அதையே சொப்பனங்காண்பதுபோல் அந்ந மகாபுருஷனுடைய தேசம் விடையாகமாதும்போது நம்மை நினைக்கவொட்டாமல் மோசஞ்செய்து வேறென்றை நினைக்கும்படிப் பலாத்காரஞ் செய்விக்கிறதூர் தவிர நினைத்தபொதிலும் அதைவிட இதரவாசனைடந்தரத்

தில் ஏதாவது பெலத்திருக்குமேயானால் சுருத்தியடையும்போது அதை நினைத் தடைந்ததோ அனாதைய சொப்பனங்காணாமல் அதை லட்சிய மன்னியில் நிராகரித்துப்போட்டு அதற்குமுன் னெதைப் பெலமாய் நினைத்து ஆந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்ததோ அதுவே மேலிட் டிச் சொப்பனங்காண்பதுபோல அப்போது நினைத்ததை விட்டுப் போட்டுப் பெலத்திருக்கப்பட்டதைப் பிடித்துக்கொள்வதுஞ் சுபாவ மாயிருக்கிறதனாலேயும், அப்படியிருக்க முன்சொன்ன நடவடிக்கை களையல்லாமல் அந்தியகாலத்திற் சாதித்துக்கொள்வோமென்று நேர்ந் தபடி நடக்கப்பட்டவாளுடைய புத்தியைக்குறித்தும் அவா எடையப் பட்ட பலன்களைக்குறித்தும் நானுஞ்சொல்லவேண்டுமா ; ஆனதால் அருச்சுனா! இந்தவிஷயத்தில் இதரவாசனைகள் யாதொன்றுமில்லாமல் சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட : புத்திமன்களாயிருக்காநின்ற உன்னையொத்த வான் தேகம் வியோகமாகிறதரியந்தமுஞ் சாச்சிரதையாக இருந்து கொண்டு முன் நான்சொன்னபடி நடந்துவருவார்களேயாகில் அவர்க ளுக்குமட்டும் அந்திபத்திலும் நம்முடைய நினைப்பாகவே யிருப்பத் தாலே நம்முடைய சொருபத்தையே யடைவார்கள். (சு)

அருச்சுனா! ஆகையாற் சார்வமாலயும் அன்னியசிர்த்தனை யில்லா மல் எதைப்பார்த்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம் நாமேயென்றும், அந்த நாமே யுடைய நிரூபமென்றும் நினைத்துக்கொண்டு இதனால் மனப்புத்தியை நம்மிடந்திற் சமீபித்தவனுந் திராகத்துவேஷமின்றி யுத்தத்ததைப் பண்ணுவாமாகில் நீ நம்மையேயடைவாய் இதற்குச் சமு சயமில்லை. (சு)

அருச்சுனா! இந்தப் பதத்தை யடைகிறதற்குச் சக்கியமாகாதுபோ லத் தோற்றுகிறதேயென்றால், முன்சொன்ன யோகாப்பியாசஞ் செய்ய வேண்டும்; அதெப்படியென்றால் முன்சொன்ன ஆசனநிபமங்களுடன் இந்திரியங்களை வரப்படுத்திக்கொண்டு யோகத்தை யப்பியாசஞ்செய்து வருகிறதும்ல்லாமல் யாதொரு அன்னியசிர்த்தனையும்ல்லாமல் பிரகாசங் களுக்கும் பிரகாசரூபமான பரமபுருஷனாகிய நம்மை யிடைவிடாமல் நினைந்துகொண்டிருப்பாயாகில் நம்மையே நீயுடையவாம். (அ)

அருச்சுனா! நீ நினைக்கப்பட்ட அந்தப் பரமபுருஷனுடைய லட்ச ணத்தைச் சொல்லுகிறோம். சர்வஞ்ஞாயும், ஆதிமத்தியாந்தமு யில் லாதவராயும் புராணராயும், சமஸ்தத்தையும் பிரேரணைசெய்யப்பட்ட வராயும், அனுஷ்டக் கணுவாயும், மகத்துக்கு மகத்தாயும், சகலசெய்க் களையுஞ் சமரட்சனை செய்ப்பட்டவராயும், சிந்திக்கத்தகாத ரூபமுள் ளவராயும், ஆதித்தனைப்போலத் தானுஞ் சுயம்பிரகாசரூபாயிருந்து கொண்டு தன்னுடைய சந்நிதானத்திலுண்டான சகல்களையும் விளங்

தும்படிசெய்திருக்கிறவராயும், பிரகிருதிக்குப்பானாயும், இருக்கப்பட்ட புருஷோத்தமனைவர் எவரோ அப்படிப்பட்டவரையே, தியானஞ் செய்யவேண்டும். (க)

சுவாமி! இப்படிச்செய்தாற் பலனென்ன? அருச்சுனா! மாண காலத்திற் பூர்வம் அப்பியாசஞ்செய்துவந்த யோகயலத்தினால் அசஞ் சலபான மனதைக்கொண்டு புருவமத்தியத்திற் பிரணவாயுவை நிரோ திக்கப்பட்டவன் பிரமர்த்தாததைப் பேதித்துக்கொண்டு சுயம்பிரகாச ரூபனாகிய பரமபுருஷனையே யடைவன். (சு)

அருச்சுனா! பிரமரிஷ்டா னெதையறிந் தனுபவிக்கிறார்களோ, கா மக் குரோத முதலானவைகளை விட்டிருக்கப்பட்ட எதிசரா னெதை யடையக்கோருகிறார்களோ, எதை யடைய நிகரவித்துப் பிரமசரிய விரதத்தை யனுபடிப்பார்களோ, அப்படிப்பட்ட அட்சாமாயிருக்கப் படாநின்ற திவ்யியபத்ததையடைகிறதற்குச் சுருவாயிருக்கப்பட்ட மார்க்கத்தை யுனக்கு இரண்டுகிலோகத்தினற் சொல்லுகிறோம்கேள்.

அருச்சுனா! சர்வெந்திரியங்களுக்கும் நிகர்கஞ்செய்து மனதையிரு தயத்தில் நிறுத்தி பிராணபானைத் தடைசெய்து பிரமர்த்தத்தில் நிறுத்தி யோகநிரணைய யாசரிக்கக்கடவன். (சு)

அருச்சுனா! பிரமசொருபத்துக்கு வாச்சியார்த்தமான பிரணவமந் திரயாகிய ஏகாட்சரத்தை யுச்சரித்து நம்மையே நினைத்துக்கொண் டெந்தப்புருஷன் தேகத்தைவிடவானோ அவன் பரமகதியடைவன். (சு)

அருச்சுனா! நம்மையடைய யிச்சித்தவர்கள் வவராகியத்துடனே யிந்திரியங்களை நிகர்கஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றையும் திணையாமல் எப்போது நம்மிடத்திலேயே யேகாந்த பத்தியோடுங்கூட நமஸ்காச வந்தனங்கள் செய்கிற யோகிக்கு நா மெனிதா உடன்பட்டிருப்போம்.

சுவாமி! எளிதாக உடன்பட்டதாற் பலனென்ன? அருச்சுனா! இப்படி நம்மை யுபாசிக்கப்பட்டவர்கள், அநித்தியமாயும் அனந்த துக் கங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாய் மிருக்கப்பட்ட செம்மத்தையுடைந் தான தேகத்தையடைவார்கள். மோட்சரூபமாயும் சாவதமாயும் நிர திசயானந்தமாய் மிருக்கிற நம்மையே யடைவார்கள். (சு)

அருச்சுனா! பிரமலோகபரியந்தம் போனாலுந் திரும்பவும் பிறக்க வேண்டும் நாசாநிதனாயும் கித்யனாயும் பூரானாயும் மிருக்கப்பட்ட நம் மையடைந்தான்பட்டிந் திருப்பச் சென்னமுண்டாகமாட்டாது. ஆனால் தபசு தானம் யாகமுதலான புண்ணிய கன்மங்கள் செய்தால் இந்தலோ கத்துக்கு மேலான லோகங்களை யடைவார்களென்று சாத்திர புராணங் களிற் சொல்லியிருக்க இப்போது லோகங்களுக்கெல்லாந் திரேஷ்ட

மான பிரமலோகம்போனாலுந் திருப்பவும் பிறப்பார்களைன்று எப்படிச் சொல்லலாமென்று கேட்கிறாயோ, அருச்சுனா! அந்தப் புண்ணியங்களுக்குத் தகுந்தபடி யெவ்வளவு காலம்வரையில் அந்தந்தலோகங்களை யடைந்தனுபவிக்கவேண்டுமோ, அவ்வளவுகால மனுபவித்துத் திரும்பவும் இந்தலோகத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள். அந்தலோகங்களைச் சாஸ்வதமில்லா ற் போதும்போது அதையடைப்ப போன்வான்மட்டும் எப்படிச் சாஸ்வதமாயிருப்பார்கள். இந்தலோகத்திலிருக்கும்போது மோட்சமடையவேண்டுமென் றிச்சித்துச் சமஸ்தமூர் நம்மைத்தவிர இல்லையென்று கன்மங்கள் செய்துவரப்பட்ட எதிசுரான்மட்டும் பிரமலோகமார்க்கமாக முத்தியடைகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருதிவாக்கியப்படிக்குப் பிரமலோகத்தையடைந்து அந்தப் பிரமதேவருடனே சொருப விசாரஞ்செய்துகொண்டிருந்து அந்தப் பிரமதேவர் என்னுடைய சொருபத்தையடையும்போது இந்த எதிசுரானும் அடைவார்களேதவிர அந்தப் பிரமலோகத்தையடையவேண்டுமென்று நமக் கன்னியமாக இருக்கிறதாக இச்சித்துப் புண்ணிய கருமங்களினாலடைந்த எல்லாபுருஷானுந் திரும்பவும் வருகிறதில் எவ்வளவுஞ் சமுசயத் தேவயில்லை. (கக)

அந்தப் பிரமதேவர் வாசஞ்செய்யப்பட்டசத்தியலோகமுதலாய் அநித்யமென்கிற விபரத்தைத் தெரிந்து, அதில் வைராக்கியம்வருகிற நிமித்தமாகச் சிருஷ்டக் கிரமத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறார். அருச்சுனா கிரேதா, திரேதா, துவாபர, கலி யிர்த நான்குபுகங்களுங்கடின்னு ஒரு சதுர்யுகமென்று சொல்லப்படும் இப்படிப்பட்ட சதுர்யுகம் ஆபிரமாதூம் பிரமாவுக்கொரு பகலென்று சொல்லப்படும். இப்படியே இரவும் இப்படிப்பட்ட காலவிரணயத்தை யாருடைய சங்கற்பத்தைத் தவிர இல்லையென் றறிவார்களோ அவர்கள் தான் இந்தப் பகலு மிரவு மெல்லாவற்றையுமறிந்த மகான்களென்று சொல்லப்படும். (கக)

அருச்சுனா! அவ்விபக்தமான பிரமாவின்னுடைய பகலிற் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களு முண்டாகிச் சமஸ்த கன்மங்களுந் நடந்துகொண்டிருக்கும். இரத்திரியில் அந்த அவ்விபக்தத்திற் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களுங்கன்மங்களுடங்கியிருக்கும். (கக)

அருச்சுனா! அந்தந்தச் சீவானுடைய சன்மவரங்களினுற் பிரமதேவருடைய பகலினுண்டாவார்கள். இரத்திரியில் அவ்வபக்தத்தி லடங்குவார்கள். இந்தப்படி பிரபஞ்சங்கள் பிரவாக ரூபமாய்ப் பிரவிர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும். இவ்விதமா யந்தப் பிரமதேவருக்கு நூறுவயகான வுடனே அவர் வாசஞ்செய்யப்பட்ட சத்தியலோகமும் அதற்

குக் கீழ்ப்பட்ட லோகங்களும் அதிலுள்ள சகல சீவகோடிகளும் மற்றுமுள்ளனயாவும் நசிக்கப்பட்டு ஆவர்மாத்நிரம் எப்போது என்னுடைய சொருபத்தையேத்யானித்துக்கொண்டிருந்ததா லந்தச்சொருபத்திலேயே தப்பாமல் அபிச்சயமாய்விடுவார். (கக)

சுவாமி! இந்தப் பிரமலோகமுதலாய் அநித்தியமாய்ப் போகும் போது பின்னையெதுதான் நசியாமல் சாஸ்வதமாயிருக்கும். அருச்சுனா! சத்தியலோகமுதலான சமஸ்தலோகங்களும் நசித்துப்போனாலும் நசியாமலும் நித்தியமாயும் எப்போதும் சாஸ்வதமாயிருக்கிற பிரமசொருபத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேளும் சராசராத்மகமான பிரபஞ்சங்களுக்கும் அவைசனிலிருக்கிறலோகங்களுக்கும் அந்தலோகங்களும் அதிலுள்ளசீவர்களும் விளங்குபடி யுண்டாயிருக்கிற வேதங்களுக்குங் காரணமானது மாயை. அந்த மையக்குங் காரணமாய் மித்திரியங்களுக்கும் மனதுக்கும் அகோசரமாகியும் புராதனமான பாபிராம சொருபமானது சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் நசித்துப்போனாலும் நசியாமலிருக்கும். (௨௦)

சுவாமி! அந்தச் சொருபம் நசியாதென்பதற் பென்ன பிரமானம்? அருச்சுனா! இந்திரியங்களினுலே கிரகிக்கப்படாதவராயும், பனதினிலே நினைக்கப்படாதவராயும், அவ்யக்தமாயும், அட்சரமாய் மிருக்கப்பட்டது எதோ அதையே பரம புருஷார், தமென்று சொல்லப்படும். ஆரையடைந்தாற் றிருப்பிச் சனனத்தை யடையார்களை அப்படிப்பட்ட பரமானந்த சொருபமே பெனதுசொருபம். (௨௧)

சுவாமி! இந்தச் சொருபத்தையடைவதற் கென்ன வுபாயம்? அருச்சுனா! சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் எந்நிடத்திலுண்டாயிருக்குமோ இந்தச் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களையும் எது வியாபித்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டபரம புருஷனுதய என்னை யன்னிய சிந்தனையில்லாமல் எவன் அந்தாங்க விசுவாசத்துடன் அந்நிரப பத்திசெய்துவருவானோ அவனுலேயே யடையப்படும். அவனுக்கே நானு யடையத்தகுந்தவன். இப்படி யல்லாமல் வேறே மார்க்கங்களினுற் போனபேர்கள் திரும்பவும் சனனத்துக்கு வந்துவிடுவார்கள். (௨௨)

சுவாமி! எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்புவார்கள்? எந்த விதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்பார்கள்? அருச்சுனா! எந்தக்காலத்திற் சரீரத்தவீட் டெந்தமார்க்கத்திற் போன யோகோசரான் திரும்பியும் பிரக்தபாட்டார்களோ, எந்தக்காலத்தில் மரணமடைந்து எந்தமார்க்கத்திற் போன சன்மயோகிகள் திரும்பவும் பிறப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட காலத்தையும் மார்க்கத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௩)

அருச்சுனா! அக்கிளிதேவதையையும், தீவர வென்னப்பட்ட சூரிய அபிமான தேவதையையும், சுக்கிலபட்சாபிமான தேவதையையும், உத்தராயணபிமான தேவதையையும், என்னைத்தவிர இல்லையென்ற பாக்ஷினைச் செய்துகொண்டு விசார முன்ன ஞானவந்தான். அப்பேர்ப்பட்ட தேவதைகளுடைய மார்க்கத்தின்வழியாக அந்தந்தக் காலங்களிலேயே தேகத்தை விட்டுப்பதத்தையே யடைவார்கள். இவர்கள் தான் திரும்பவும் பிறவர்கள். (உச)

அருச்சுனா! தாமாபிமான தேவதையையும், இராத்நிரி பென்னப்பட்ட சந்திராபிமான தேவதையையும், இருஷ்ண பட்சாபிமான தேவதையையும், தெட்சணாபிமான தேவதையையும், காமியமாக வுபாக்ஷினைச் செய்துகொண்டுமுதலான தபசு, தானம் விரதங்கள் செய்யப்பட்ட கன்ம யோகிகள் கவர்ச்சாதி லோகங்களிற் போகங்களை யனுபவித்துச் சந்திரமண்டல மார்க்கமாகத் திரும்பியும் பிறப்பார்கள். (உடு)

அருச்சுனா! அர்ச்சராதிமார்க்கமென்றுத் தாமாதிமார்க்கமென்றுமிரண்டுமார்க்கம் லோகத்தி லெப்போதுஞ் சாஸ்வதம் விருக்கும். அதில் ஞானயோகிகள் அர்ச்சராதி மார்க்கமாகப்போய் மோட்சத்தை யடைவார்கள். கன்மயோகிகள் தாமாதிமார்க்கமாகப்போய்த் திரும்பவும் பிறப்பார்கள். (உஊ)

அருச்சுனா! இந்த இரண்டுமார்க்கமுமுற்றித் திருநெய்யை யோகிக்குப் பலத்தைச் சொல்லுகிறேன். அருச்சுனா! இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்த யோகிந்தான் மோகத்தை யடையானுந் தால் நீ பெப்போது மென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிற திட நிச்சயத்தினாலே பரமேசுரானுகிய வென்னுடைய தியானத்தைச் செய்துகொண்டு வருவாயாகில் சமஸ்த மோகங்களிலு மிருந்தும் விடுபட்டு நம்பையே யடைவாய். (உஎ)

அருச்சுனா! இந்த அத்தியாயத்திற்சொன்ன எட்டுப் பிரச்சன் னத்தினுடைய அர்த்தத்தினால் என்னைத்தவிர அன்னிய மில்லையென்கிற அர்த்தத்தென்கிற யோகிவேதங்களைப் படித்து அனைவரின்னுடைய அர்த்தங்கள் தெரிந்ததனுலேயும் எக்யங்கள் செய்ததனுலேயும் தபசு கள் பண்ணினதனுலேயும் தானங்கள் கொடுத்ததனுலேயும் எந்தப் புண்ணியங்களுண்டாமோ அந்தப் புண்ணியங்களுடனே சிரோஷ டமுஞ் சகத்துக்கு முலபூதமும் சர்வோகாட்டமுமாகிய சம்முடைய சொருபத்தையே யடைவான். (உஅ)

எட்டாவது

அகூரப்பிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் அ-க்குச் சிலோகம்-௨௩அ.

ஸ்ரீவாசுதேவாயநம;

உ

ஸ்ரீ பக்தஜனப்பிரியாயநம:

ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவைத் தரி சிக்கிறதற்குப் பிரதிபந்தாபிநுக்கிற தற்பத வாச்சியார்த்தங்களையும் அர்த்தப்பரமாத்மாவைத் தவிர அன்னியமில்லை யென்று பத்திசெய்தால் அர்த்தப் பத்தியினுற் பரமாத்மாவையடையலாமென்று ஏழாவது, எட்டாவது இந்த அத்தியாயங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதற்கு விசேடமாயிருக்கப்பட்ட தர்முடைய விபூதி மகத்துவத்தையும் தம்மைப் பத்தி செய்யவேண்டிய விபாங்களையும் தம்மையறியவேண்டிய ஞானமுதலிய யவைகளையும் இந்த ஒன்பதாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத் தொடங்குகிறார்.

அருச்சுனா! என்னுடைய விசேஷங்களையும் பத்தினான முதலிய வைகளையும் அடிக்கடி நான் சொல்லிவருவதில் அருமையின்நிக் கேட்கப்பட்ட வுனக்குத் தொம்பதலட்சியார்த்தமான ரகசியமாயிருக்கிற ஞானத்தையும் அந்தத் தொம்பத லட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சி யார்த்தமென்றனுபவமாயும் அதிரகசியமாயு மிருக்கப்பட்ட விஞ்ஞானத்தையும் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்; அதை நீ யறிந்தாற் சங்சார பந்தத்திலிருந்தும் விடுபட்டு யோட்சியேயடைவாய். (க)

அருச்சுனா! அந்த ஞானமான தெப்படிப்பட்டதென்றால், சமஸ்த வித்தைகளுக்கெல்லாம் இராசாவாகவும், தொம்பத லட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரே தானென்னப்பட்ட ரகசியத்தை யுடைத்தானதாயும், அந்தக் கூடஸ்தரே தற்பத லட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றும், அவரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும், தெரியத்தக்கதான அதிரகசியத் துடனும், அதிக சிரோஷடத்தை யுடைத்தானதாயும், சகலவிதமான சமுசயங்களையும், எனன மாணமென்னப்பட்ட சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடுத்திப் பரிசுத்தத்தைப் பண்ணிவைக்கப்பட்டதாயும், உத்தமங் களுக்கெல்லாம் உத்தமமானதாயும், பிரத்தியட்சமாயனுபவத்திற் காணப்படுவதாயும், உத்தமத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதாயு மிருக்கப்பட்டது இதனால், அருச்சுனா! அதையறிகிற விஷயத்தில் அதிகப்பிரயாசையும்

கோரிக்கைகளினால் விரதங்களைச் செய்ப்பட்டவர்களும் இன்னஞ் சிலர் அஞ்ஞானத்தை யுடையவர்களாய்ப் பலவிதமான கேவலமாகிய தெய்வங்களை யாராதிக்கப்பட்டவர்களும், இன்னஞ்சிலர் பலவிதமான விடேத கன்மங்களே செய்ப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ் சிலர் சத்து வகுணத்தையுடைய மோகினி பிரகிருதியையடைந்து வேதசாஸ்திர முதலான வைகளைவாசித்து அர்த்தங்கள் தெரிந்துகொண்டு சாமான் யமாகப் பத்திசுருமங்கள் செய்ப்பட்டவர்களுடைய புத்தியைக் குத ிக்க யுத்தினினி னுற் பிரபையை யுண்டாக்கப்பட்டவர்களாயும், இன் னஞ் சிலர் சசோகுணத்தையுடைய அசுரப்பிரதியையடைந்துடம்பம் தற்பம் அகங்கார முதலானவைகளை அவலம்பித்து எப்போதும் பிற ருக் கிடஞ்சல்களே செய்ப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ் சிலர் தமோ குணத்தையுடைய இராட்சதப் பிரகிருதியையடைந்து எப்போதும் பிறரை யிம்சாகன்மங்கோ செய்ப்பட்டவர்களாய் மிருக்கப்பட்ட அவிவிவேகிகளாகிய இவர்களுன்னையறிந் தெங்கே யுபாசிக்கப் போகிறார்கள். (க௨)

ஆனால்; ஆர்தானறிந் துபாசிப்பார்கள்? அருச்சுனா! காமாதியின்றி யிருக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் தெய்வப் பிரகிருதியை யுடைத்தான குணங்களை யாசரித்த மனசினாலே பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிபூத மாயும் அவ்வியனுயிர்க்கப்பட்ட என்னைத் தானாக அறிந்த சந்தோ ஷத்தை ஆந்தரத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டு பாசிபத்திற்கானப் பட்ட சகல விஷயங்களை யு மென்னித்தவிர அன்னியமில்லையென்று திரிவிதகரணங்களினால் அநனியபத்திசெய்துகொண்டு வருவார்கள்.

அருச்சுனா! இன்னம் எப்போது என்னுடைய கீர்த்தனங்களை பண்ணிக்கொண்டு, என்னைத்தவிர அன்னியபத்தி செய்கிறதில்லை யென்கிற விஷயத்தில் திடவிரதாளாகிய யென்னுடைய அனுக்கிரகமுண் டாகவேண்டுமென்று அதற்குத்தகுந்த வெத்தனமுஞ் செய்துகொண்டு என்னையே யுத்தேசித்து நமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு நா னொரு வனே விசுவரூபமா யிருக்கப்பட்டவனென்று மென்னித்தவிர அன் னியமேயில்லையென்னு மனசோடுங்கடினவர்களா வென்னையே பத் திசெய்துகொண்டும் வருவார்கள். (க௩)

அருச்சுனா! இன்னஞ் சிலர் ஞான எக்கியத்தினாலே வென் னையேயுபாசிப்பார்கள். இன்னஞ் சிலர் சகல பிரபஞ்சங்களும் வாச தேவரென்றும், அந்த வாசுதேவரே தாமென்றும் உபாசித்துவருவார் கள். இன்னஞ்சிலர் சகல பிரபஞ்சமும் வாசுதேவரைத் தவிர அன் னியமில்லை யென்று முபாசிப்பார்கள் இன்னஞ் சிலர் அந்த வாசுதேவ ரே லோகரட்சணர்த்தமாக இப்பேர்ப்பட்ட அவதாரஞ் செய்திருக்

கிறாரென்று மாயையுபாசிப்பார்கள். இன்னஞ் சிலர் அந்தவாசுதேவ ருக்குத் தாசானுதாசரென் றுபாசிப்பார்கள். இன்னஞ் சிலர் அந்த வாசுதேவரே பிரமா விஷ்ணு ருத்திராதிருபமென்பு றுபாசிப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுல்லாமென்னையறிந் துபாசிக்கப்பட்ட பக்தாளே

சுவாமி! இப்போது இத்தாவானவியத்தத்தத்தவீர இன்னமும் திதி காலத்தில் எவ்விதமாயிருக்கிறீர்கள், அருச்சுனா! எல்லாமாய் நாமே யிருக்கிறோம், நம்மைத் தவிர அன்னியமேயில்லை. அப்படியிருக்க நீ இன்னமும் கேட்பதால் முக்கியமாயிருக்கிற விபரங்களைச் சொல்லு கிறேங்கேள், வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட பஞ்சயெச்யங்களும் மிருத்தவேள்விசனும் மர்திரங்களும் தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஆகுதிக்கொடுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களும். எது எது புசிக்கப்படுகிற தோ அது அதுகளும், ஓமந்திரவியங்களும், அக்கினியும், ஓமமும் கிருதமும் இவைகளெல்லாநாமேயாயிருக்கிறோமென்றுபாசிப்பார்கள்

அருச்சுனா! இன்னஞ் செகத்துக்குமாதாவும் பிதாவும் நாமே பிரமதேவரும் நாமே. அவரவர் பூர்வஜென்மங்களிற் செய்ப்பட்ட டிருக்கிற கன்மங்களுக்குத் தக்கதாகக் காலந்தாங்களிற் பலனைக் கொடுக்கப்பட்டவனும்நாமே. சகல திரிசியவிஷயங்களும் நாமே. பரி சுத்தம்பண்ணத்தக்க பிரணவமும் நாமே. இருக்கு வேதம் எசுர் வேதம், சாமவேதம் நாமே யென் றுபாசிப்பார்கள். (க௪)

அருச்சுனா! எல்லாருமடையதக்க பலத்தை யுடைத்தான ஸ்தா னமும் நாமே சமஸ்தையு மிரட்சிக்கிறதும் நாமே. எல்லாவற்றிற்கும் பிரபுஸ்தானமும் நாமே சுகதுக்கங்களுக்கும் சாக்ஷிபாக இருக்கிறதும் நாமே. போகங்களை யனுபவிக்கப்பட்ட ஸ்தானமும் நாமே. சரண மடைகிறதும், எல்லாவற்றிற்கும் இதஞ்செய்கிறதும் நாமே. எல்லா வற்றிற்கும் கர்த்தாவும் நாமே. சமஸ்தமுமுண்டாய்த் திதி யடைந்து லயப்படுவதற்கு ஸ்தானமாகிய பிரகிருதிக்காதாமு மெல்லாவற்றையு முண்டு பண்ணுகிறதற்கு நாசமன்னியிலிருக்கப்பட்ட பிதமும் நாமே யென் றுபாசிப்பார்கள். (க௫)

அருச்சுனா! ஆதித்தையிருந்து சகத்தை யுஷ்ணப்பிரகாசத்தோ டுங்கடி விளங்கப்பண்ணுகிறதும் நாமே. காலங்களிந்து பழைகள் பெய்யும்படியாயும், பெய்யாமலிருக்கும்படியாயுஞ் செய்ப்பட்டதும் நாமே, அசத்தான ஆல பூதங்களும் அதற்குப் பானையிருக்கிற சத்தா கிய ருட்சமும்நாமே. எல்லாவற்றையுஞ் சலிக்கும்படியாகப் பண்ணப் பட்ட சத்தியும் நாமே. யித்தனைவிதங்களாயும் நாமேயிருக்கிறோமென் றுபாசிப்பார்கள். அப்படியே நீயுமுபாசிக்கவேண்டும். (க௬)

சுவாமி! இத்தனை விதங்களாயுந் தேவரீரேயிருக்க எல்லாரும் ஏன் அந்தப்படியறிந் துபாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா! லோகங்களிற் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்பட்ட யாகாதிகள் செய்து இர்திராதி தேவதைகளை யுபாசித்தால் தேவபோகங்களை யனுபவிக்கலாமென்று சந்தோஷத்தை யுடைத்தானவர்களாகி, அதனால் இர்திரான் முதலாகிய தேவதைகளுக்கும் நாமே யந்திரியாமிபாயிருக்கிறோவென்கிற ஞானத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டவர்களாகியும், நம்மைத்தவிர அவாள் வேறே யிருக்கிறதாகச் சத்தியத்துவ புத்தியுடனேயு மிருந்து கொண்டு அவாளைச்சுறுத்து மூன்றுவேதங்களினுற் சொல்லப்பட்ட காமியபலன்னை யபேஷித்து அந்தவேதோக்த எங்கியாதி கன்மங்கள் செய்து சோமபானத்தைப் புசித்துச் சமஸ்த பாபங்களும், போக் கடித்துக் கொண்டவர்களாகிச் சுவர்க்கத்தைப் பிரார்த்தித்துப் புண்ணிய சொரூபமாகிய தேவேந்திர லோகத்தைபடைந்து, திவ்வியமா யிருக்கப்பட்ட தேவபோகங்களையனுபவிக்கிறதே சிரேஷ்டமென்று நினைத் தனுபவிக்கிறபடியினு லென்னையறிந் தெங்கே யுபாசிக்கப் போகிறார்கள். (உ0)

அருச்சுனா! புண்ணியத்துக்குத் தகுந்தகாலம் வரையில் அந்த விசாலமாகிய சுவர்க்கலோக சுகங்களை யனுபவித்து, அந்தப் புண்ணியந் தீர்த்தவுடனே மனுஷலோகத்தில் வந்து பிறந்து திரும்பவும் அந்த சத் கருமங்களை யே பண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்படிப் பட்டவாள்படிக்கடி போச்சுருவரத்தா யிருக்கப்பட்ட சனை மானங்களை யே யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் நம்மையுபாசிக்கிற நம்முடைய பக்தாள்மட்டும் நம்மையே யடைவார்கள். அவாளுக்கு மட்டும் எப்போதும் புனராவிர்த்திகிடையாது. (உச)

சுவாமி! இவர்களுக்குமட்டு மெதனாகிடையாது? அருச்சுனா! எனக் கன்னியமா யொரு தேவதையிருக்கிறதென்றும் அதையும் பத்தி செய்பவெண்டுமென்கிற எண்ணஞ் சொப்பனத்திற்குட எவ்வளவு மில்லாமல் நானொருவனே பெல்லாய் யிருக்கிறேனென்றும் அதுவே தானென்றும் நிச்சயித்து என்னையே தியானித்துக்கொண்டு எதைப்பார்த்தாலும், அவைகளெல்லாம் நானே மென்றும் பத்திசெய்து கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்குப் புனராவிர்த்திகிடையாது. எப்போது மென்னையே யடைந்திருப்பார்கள் எதைப்பார்த்தாலும் தாமா கவே பார்க்கிறதும் வேறொன்றையும் நினைவாமல் நம்மையே நினைத் துக்கொண்டிருக்கிறபட் சத்திற் சூட்சும சரீரமும் காரண சரீரமும் நசித்துப்போய் விட்டாலுந்தாலதேக மிருக்கிற பரியந்தம் அதற்குச் சம்மத்சனை யெப்படி நடக்குமென்றால், என்னைத் தானாக அடைகிற

தேயோசம், அதற்குப் பிரதிபந்தங்கள் சம்பவியாமற் சமாதானைச் செய்கிறதே சேஷமும்; இப்படி யிருக்கப்பட்டவர்களுடைய யோகசேஷமத்தை நாம் வகிக்கிறது மல்லாமல் அவர்களுடைய தேசம்மத்சனை முதலானவைகளுக்கு வேண்டியவைகளையும் பலவந்தத்திற்கொடுத்து நாமே பிரட்சிப்போம். (உஉ)

சுவாமி! தேவேந்திராதிகளை யுபாசிக்கிறபேர்களுந் தேவரீரைத் தானே யுபாசிக்கிறார்கள், அவர்கள்மட்டுந் திரும்புவானேன்? அருச்சுனா! எல்லாருக்கும் அந்தரியாமியாய்நாமே யிருப்பதால் தேவதைகளை யுத்தேசித்து உபாசிக்கிறவர்களும் நம்மையே யுபாசிக்கிறதானாலும், எங்கும் பரிபூரணனாயும் நாசரகிதமாயு மிருக்கப்பட்டவனாகிய நம்மை பெதார்த்தமாயறிந்து மோட்சம்வேண்டுமென்று விதிபூர்வமாக வுபாசியாமற் காமியமாக அந்தத் தேவதைகளை சிரேஷ்டமென்று பத்தி யோடே யுபாசித்தால் அந்தத் போகங்களை யனுபவித்துத் திரும்பவும் வந்துவிடுகிறார்கள். (உ௩)

அருச்சுனா! இன்னம் நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். சகல எக யங்களுக்கும்கூட போக்தாவென்றும், அந்தந்த எக்யங்களுக்குத்தகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கப்பட்டவனென்றும் எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் அந்தரியாமியாகவும் எல்லாவற்றிற்கும் பிரபுவாகு மிருக்கப்பட்டவனென்றும், என்னையறிந்து விதிபூர்வமாக வுபாசியாமல் எகதேசமாயிருக் கப்பட்ட தேவதைகளை யுபாசித்தால் அவர்களாற் பலன்னை யடையலாமென்றெண்ணி அதற்குத் தகுந்த எக்யாதிகளைச் செய்வதனாலே யந்தலோகத்தையடைந்து புண்ணியத்துக்குத் தகுந்த பலனனுபவித்தவுடனே திரும்பி வந்துவிடுகிறார்கள். அந்த லோகமே காலாந்தத்தில் நாசமடையும்போது அவர்களுந் திருப்புவார்களென்று நான் சொல்லவா வேண்டும். (உ௪)

அருச்சுனா! தேவதைகளை யுபாசிக்கிறவர்கள் அந்தந்தத் தேவதைகளுடைய லோகத்தையடைவார்கள். பிதூர்க்களை யுபாசிக்கிறபேர்கள் பிதூர்க்களுடைய லோகத்தையடைவார்கள். விநாயகர் முதலான பூதகணங்களை யுபாசிக்கிறபேர்கள் அந்தலோகத்தையடைவார்கள். நம்மையுபாசிக்கிறவர்கள் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட பரமானந்தசொரூபமாகிய நம்மையேயடைவார்கள். (உ௫)

சுவாமி! அனேக திரவியங்கள் சம்பாதித்து அதனால் நானாவிதமான வஸ்துக்களையுஞ் சேகரித்து மிகுந்த பிரயாசைகளுடனே பத்தி சிரத்தையோடுங் கூடினவர்களாகி எக்யமுதலான ஆபாதனைசெய்யப் பட்டவர்களுக்கே யடைப்பட்டலோகமும், பலனும் அகித்தியமாய்ப்

போகும்போது சாஸ்வதமாயும் நித்தியமாயும் பரமாத்ம சோரூப மாயுமிருக்கப்பட்ட உம்முடைய பதத்தை யடையவேண்டுமானால் மிகுந்த திரிவியங்களுமும் மிகுந்த வஸ்துக்களும் மிகுந்த பிரயாசைகளு முண்டாகும்போலத் தோற்றுவதா லும்முடைய பதத்தையடைவது லெருவாயிருக்கமாட்டாதென்று சொன்ன அருச்சுனுக்குப் பக வான் உத்தரவுகொல்லுகிறார். அருச்சுனா! வெகு திரவியசாதனங் களுடனே யிதாதேவதைகளை யாராதனை செய்வதைப்பார்க்கிலு மென்னை யாராதனைசெய்கிற விஷயத்தில் அவ்வளவு சிரமங் கிடையாது வெகு சஞவாயும் அதிகப் பிரயாசை யின்றியு மிருக்கிறது பலமோ மகத் பலத்தையடைபதக்கதாயும் நித்தியமாயு மிருக்கிறது. அஃதெப்படி யென்றால், அவாள்வாளுடைய சக்திக் கதிகமாய் அநேக வஸ்துக்களைக் கொண்டு என்னைக் கண்டாய்ப் பாவித்துக் காமியமாக சிரத்தாபத்தி யுடனே யாராதனை செய்பவர்களைப் பார்க்கிலும் அவாள்வாளுடையசக்தியனுசாரமாய்ப்பத்திரமானாலும் புஸ்ப மானாலும் பழமானாலும் செலமானாலும் என்னைத்தவிர அன்னிய மில்லை யென்று அகண்டா யிடைவிடாத திடப்பதியோடே சுத்தார் தக்காரானு யிருந்துகொண்டு நித்காமனாக யாதொருவன் எனக்குச் சமர்ப்பிப்பானே அவைகளை நான் வெகு பிரியத்தோடுங் கிரகித்துக் கொள்வேன். அதற்கென்ன பலமென்றால் சாஸ்வதமாயும் நித்திய மாயும் பூரணமாயு மிருக்கப்பட்ட என்னுடைய சொரூபத்தை யடை யுப்படிச் செய்வேன். (உச)

அருச்சுனா! என்னிமித்த மாகப் பத்திர புஷ்பாதி சம்பாத்தியஞ் செய்வதுகூடப் பிரயாசையா யிருக்கிறதென்று ஒருவேளை யெண்ணு வாயானால் அதைவிடச் சஞவா யிருக்கப்பட்ட பார்க்கத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். தேகத்தினு லெந்தெந்தக் கருடங்கள் செய்கிறாயோ, எந்தெந்தவஸ்துக்களைப் பட்சிக்கிறாயோ எந்தெந்தத் திரிவியங்களைக்கொண்டு ஓடஞ்செய்கிறாயோ, எந்தெந்தப் பதார்த்தங் களைத்தானங்கொடுக்கிறாயோ, எந்தெந்தத் தபங்கள் செய்கிறாயோ, அவைகளை யெல்லாங் சிரத்தாபத்தியுடனே பெணக்கே யற்பணஞ் செய்வாயாகில் அதனாலும் நான் முன்போலவே திருப்தி யடைந்தவ னாய்விடுவேன். (உச)

சுவாமி! இப்படிச்செய்து லென்னபலம்? அருச்சுனா! இந்தப்படி சகல கன்மங்களும் எனக் கீத்பணஞ் செய்வாயாகில் இந்த அனிட்டம் எப்போ தென்றாவிட்டு நீங்கும். இந்த இஷ்டமெப்போதென்னு லடையப்படுமென் றெண்ணப்பட்ட கோரிக்கைகளினாலே யுண்டான

ஜனன பரணமாகிய சன்மபந்தங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு என்னைத் தவிர அன்னியமில்லையென்றும் அதுவே தானென்றும் அனுபவமான சையோகயுத்தையிருந்து தேகமுள்ளவரையிலும் நித்காமனாகத் திரிவிதகாரணங்களினாலும் புண்ணிபகன்மங்களே செய்துவந்து தேகார்த்தத்திற் பரிபூரணமாயிருக்கிற என்பதத்தை யப்பிரதிபந்த சாட்சாத்தகாரமாயடைவாய். (உஅ)

சுவாமி! உம்மைப் பத்திச்செய்யப்பட்டவர்களுக்கு மோட்சமும், அது செய்யாதவர்களுக்குப் பந்தமுந்தருகிறபோது சீவானிட்போ லோகத்துவேஷமுண்டாகுமே? அருச்சுனா! சமஸ்தபூதங்களுக்கும் நான் சமமாயிருக்கப்பட்டவனுனதால் எனக்குப் பிரிய முள்ளவனுந் துவேஷமுள்ளவனுங் கிடையாது; அப்படியிருக்க இருட்டையுங் குளிரையும் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அக்கினியையும், தரித்திரமுதலானவைகளைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கற் பக விருட்சத்தையும் அனுசரிக்கப்பட்டவர்களைப்போ லென்னை யடைந்து நித்தியாகமாயிருக்கப்பட்டதை யனுபவிக்கவேண்டுமென் கிறவர்க ளென்னையேயாராதனை செய்து என்னையே தியானிக்கப் பட்டவர்களா யிருப்பதற் லென்னையே யடைகிறார்கள். அப்படிப் பட்டவாள் தேகமிருக்கும்போது மென்னிடத்திலேயே யிருக்கிறார்கள் நானும் அவர்களிடத்திலேயே யிருப்பேன் எனக்கும் அவரானுக்கும் எப்போதும் பேதமே கிடையாது. இதன்றித் தேவலோகத்தை யடையவேண்டு மென்றிச்சித்து ஆராதனை செய்யப்பட்டவாள் அந்த லோகத்தையடைந்து திரும்பவுஞ் சனனத்துக்குவந்துவிடுகிறார்கள். இந்தவிதங்களாய் அந்தர்த்தப்பந்தானுடைய பாவனைகளைப்படியோ அந்தர்த்தப்படிபலன்களுமடையப்படுகிறார்களேதவிரக் கற்பகவிருட் சம்போலிருக்கப்பட்ட என்னிடத்திற் பட்சபாதம்வரக்காரண மெயில்லை. (உச)

சுவாமி! நல்ல ஆசாரத்தோடே யிருக்கப்பட்டவர்களால் இந்தப் பத்திச்செய்யவேண்டுமெயல்லாமல் அப்படி யில்லாதவர்களு மிர்தப் பத்திச்செய்தால் மோட்சமடைவார்களா? அருச்சுனா! சிரேஷ்டமான ஆசாரத்தோடுங்கூடினவனாக இருந்துகொண்டென்னைக் கண்டங் கண்டமாய்ப் பாவித்துப் பத்திச்செய்யப்பட்டவர்களைப் பார்க்கிலும் பாபநடத்தைகளின்றி மிகவுந் துராசாரநடத்தை யுள்ளவனானும் மன்னிய தேவதைகளுடைய பக்தனாகாமலெங்கும் நானையிருக்கிறே னென்றும் எனக்குஞ் சகத்துக்கும் பேதமில்லையென்றுப், அகண்ட

ஸ்ரீ வாகுதேவாயநம:

பத்தாவது-

விபூதி அத்தியாயம்.

அவதாரிகை :—முன்சொன்ன ஏழு எட்டு ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களிற் பகவானுவர் தன்னுடைய விபூதிகளைச் சங்கரகமாகச்சொல்லி அவைகளையெல்லாம் தானேயென்று பத்திபண்ணும் படியாகச் சொன்னதுநவீர இப்போது விஸ்தாரமாயும் ரகசியமாயும் மிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய விபூதிகளைத்தெரிந்து அவைகளையும் தானேயென்று பக்தியெய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினாலே யந்த விபூதிகளை யிந்தப் பத்தாம் அத்தியாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். 'அருச்சுனா! ஏழு எட்டு ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களில் நாம்சொன்ன நம்முடைய விபூதிகளைக்கேட்டுச் சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கிற உனக்கு இதஞ் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்துப் பரமமாயிருக்கிற விஸ்தாரமான நம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்தியெய்யும்படியாகத் திரும்பும் உனக்குபதேசம் பண்ணுகிறேன். (ச)

அருச்சுனா! இப்போது நாம் சொல்லப்போகிற நம்முடைய புகிமையை யுடைத்தான விபூதிகளை யொருவரும் அறியமாட்டார்கள்; முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணூறிரம் ரிஷிகள் முதலிய இவர்களாலேயும் அறிகிறதற்குத் துர்லபமாயிருக்கும். நம்முடைய அறுக்கிரசமுண்டானால் மாத்திரம் அறியலாமேயல்லாமல் வேறே யெந்த எத்தனங்களினாலும் அறியத்தக்கதல்ல. (உ)

சுவாமி! இதைப்பற்றித்தனாலே பலமென்ன? அருச்சுனா! சன்னமில்லாதவனாயும் அனாதியாயும் லோகங்களுக்கெல்லாம் மயேசரனாயுமிருக்கிற நம்மை யெதார்த்தமா யார் அறிகிறார்களோ அவாள் மனுஷானுக்குள் சிவோஷ்டாள்; அல்லாமலும் சமஸ்த மோகங்களிலும் சமஸ்த பாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டு நம்முடைய பதத்தையே யடைவார்கள். (ஈ)

அருச்சுனா! சகலலோகங்களும் நம்முடைய விபூதியினால் விளங்குகின்றதென்கிற விபரத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேள். நல்லது பொல்லாதது என்று நிச்சயிக்கிற புத்தியும் எல்லாமாய் நாமே இருக்கிறோமென் றறியப்பட்ட ஞானமும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதே மோகமன்றியிலிருக்கிறதும் ஒருவரால்வரப்பட்ட இடஞ்சல்களைச் சகிக்கிறதே பொறுமையும் எது நடந்தாலும் எது வசனத்தாலும் சரியாக நடக்கிறதும், சரியாக வசனிக்கிறதும் சத்தியமும், துர்விசயங்களிற் போகாமல் தடைசெய்யப்பட்டதே பாகியேந்திரியங்கள் நிக்ரகமும் அன்னியசிந்தனைகள் செய்யாமற் பகவானையே நினைக்கும்படி செய்ப்பட்டதே ஆந்தரிந்திரிய நிக்ரகமும் சிதோஷ்ணாதிக்கினால் வரப்பட்ட சுகமுந் துக்கமும் சன்னமும் சன்னமில்லாமையும் பயமும் பயமில்லாமையும். (ச)

இராகத்துவேஷமின்றி யிருக்கிறதே சமத்துவமும் அபிமேசையும், சந்தோஷமும், தபசும், தானமும், கீர்த்தியும், அபகீர்த்தியும் இவை முதலான இன்னம் நானாவிதமான பாபங்களெல்லாம் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் நம்மிடத்தி லிருந்துண்டாம். நிராகாரசொருபமாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் இவைகளெல்லாம் எப்படி யுண்டாகலாமென்றால் அவாவாவானுடையகன்மாவானுணமாக அவாவாவாள்பாவனைப் படி நம்முடைய பிரகிருதியினால் லுண்டாகப்பட்டதை நம்மாலே யுண்டானதாகச் சொல்லுகிறதேதவிர நாமொன்றுஞ் செய்யவேயில்லை.

அருச்சுனா! பிரகிருதிமுதலான சப்தரிஷிசக்தும், சனைச, சனைத் தார் முதலான ஞானவந்தானாகிய நான்குபேர்களும், பதினான்கு மனுக்களுஞ் சமஸ்த தூலதேக அபிமானியாகிய இரணியகர்ப்பனென்னப்பட்ட என்னுடைய பிரகிருதியான மனோசங்கற்பத்தினால் லுண்டானார்கள். அவர்களெல்லா மென்னுடைய அம்சாருபானே யவாளாலேசகல பிரபஞ்சமுமுண்டாச்சது, பிரமதேவனுலே சிருட்டி யுண்டானதாகச் சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லப்படுகிறதேயென்றால் அந்தப் பிரமதேவரும் என் சங்கற்பத்தினாலேயே யுண்டானவனே அப்பாலவர் மனோசங்கற்பத்தினாலே சிருஷ்டி யுண்டானதென்கிறதும் சரியே, இனி யுன்மனசினாலே யந்தச் சிருட்டியுண்டானதென்றும் நாமே நீ யாரும்போது உனக்கே அதனுடைய நிசந்தெரியவரலாம்.

சுவாமி! இவ்விதமாய்ச் சகலமும் உம்முடைய விபூதியென் றறிந்ததனு லென்னபலன்? அருச்சுனா! என்னுடைய விபூதியையும் யோகமகத்துவத்தையும் யதார்த்தமா யாதொருவ னறிவானே

அவன் நம்மிடத்தில் அருச்சுனாயிருக்கப்படாநின்ற தியானயோகத் தைபடைவன், இதற்குச் சமுசயமில்லை. (எ)

சுவாமி! உம்முடைய விபூதியையறிந்ததனாலே தியானயோகத் தையெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுனா! சொருபமா யிருக்கப்படா நின்ற சகல பிரபஞ்சங்களும் உற்பத்தியாகிறதற்கும், அவைகள் விருத்தியடைந்து விவகரிக்கப்படுகிறதற்கும் நாமே காரணமென்றும் நம்மைத்தவிர அனுமாத் திரங்கூடச் சலிக்காதென்றும் நம்முடைய விபூதிமகிமையையறிந்த விவேகமுள்ள நம்முடைய பக்தான் பிரீதி பூர்வமாகவும் அந்சியமாக நம்மையே புராசிப்பார்கள். (அ)

அருச்சுனா! இன்னம் அந்தப் பக்தானானவான் என்னிடத்திலே யேபிடைவிடாத சித்தமும் பிராணனு முண்டானவர்களாய் நம்மையே பாசியத்திற் பூசைபண்ணுவார்கள். நம்முடைய மகத்து வங்களையும் நம்முடைய தீவ்யமான சரித்திரங்களையும் நம்முடைய கிர்த்திகளையும் தனிபேயிருக்கும்போது வசனித்துக்கொண்டிருக் கிறதாமல்லவல் தான்போதிக்கத் தக்கவர்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டும் இருக்கிறதனாலேயும் அவைகளிடத்தில் எதார்த்தமாய்ச் சந்தோஷத்துடன் ஆனந்தத்தைப் படைந்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட புருஷனுக்கு நம்முடைய யெதார்த்தமான ஞானத்தை யனுக்கிரகஞ் செய்வித்துச் சனன மாண துக்கத்துடன் கூடியிருக்கிற சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் நிவிர்த்திசெய்து மோகாத் தை யடையும்படியாகவும் பண்ணிவைப்போம். (க)

சுவாமி! பிராகாஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவரீர் எவ்விதமாக ஞானத்தை யதுக்கிரகஞ்செய்வீர்? அருச்சுனா! எப்போதும் நம்மிடத்தி லேயே தியானபரானாயும் பிரீதிபூர்வமாகவும் நம்மைப் பக்திபண்ணப் பட்டவர்களுக்கு எந்த புத்தியினாலே நம்மை யடைவார்களோ அப் பேர்ப்பட்ட புத்தியோகத்தை நாம் செய்ப்போம். (உ)

சுவாமி! அப்படிப்பட்ட புத்தியோகத்தைத் தேவரீர் எங்கே யிருந்தெவ்விதமாய்க்கொடுப்பீர்? அருச்சுனா! நம்முடைய பக்தானை யதுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டி அவர்களுடைய புத்திக்குச் சாஷி யாகவும் அந்தரியாமியாகவும் நாயிருப்பதனாலே அவ்விடத்திலிருந்து அந்தப்புத்திக்கு நாம் சோதகம் பண்ணிவைத்துக் கொண்டிருப் போம். அந்தச் சோதகத்தினாலே பிரகாசரூபமாகிப் ஞானமென்கிற தீபமுண்டாகி அஞ்ஞானத்தினுண்டான சமுசாரபந்தகாரத்தை

விலகும்படி பண்ணிவைத்து நம்முடைய சொருபத்தை யடையும்படி யாகவும் செய்விப்போம். (கக)

அவதாரிகை:—ஏழு எட்டு ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களிற் சொன்ன முக்கியமான விபூதிகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது பகவா னைத்தவிர அன்லியமில்லையென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட விபூதியை யுடைத்தான பகவானை யேகதேசமாய் ஒரு விசேஷாகிய புருஷா னைப்போல நா மிதவரைக்கும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தது மிகவுங் சேவலமான புத்தியென்றும், பகவானுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகியும் அந்தமுமிருக்க மாட்டாதென்றும் புத்திக்குச் சமுசயமின்றி நிச்சயப் பட்ட படியினாலே அருச்சுனனுனவன் பகவானைப்பார்த்துத் துதி செய்வத்தொடங்குகின்றான். சுவாமி! பரப்பிரமாஸ்வரூபராயும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து பாவனஞ் செய்வத்தக்கவராயும் எல் லோரும் அடைகிறதற்கு ஸ்தானமாயும், மிகவும் அத்தயந்தம் சிரேஷ்ட முள்ளவராயும், சுயம்பிரகாசஸ்வரூபராயும், சாஸ்வதராயும், நித்திய ராயும், தீவ்விய புருஷராயும், எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் ஆதிதேவ ராயும் ஜனன மரணமகிதராயும், எங்கும் விவாபகராயும் தேவரீர் இருக்கப்பட்டவரென்றும், இப்போது அடியேனுக்குத் தெரியவந்தது.

அருச்சுனா! இதுவரையும் நம்மை நானவிதமாகப் பாவித்திருந்த நீ இப்போதொருவிதமா யெப்படிச் சொல்லுகிறாய்? சுவாமி! சப்தரிஷி களும் தேவரிஷியானநாரதரும், அசுரனும் தேவலனும் விபாச முனீந்திரனும் இன்னாருக்கப்பட்ட மகான்கள் முதலானவர்களும் இப்போது நானிச்சயித்துக்கொன்னபடிக்கே சொல்லிக்கொண்டிருப் பார்கள். தேவரீரும் அப்படியே பலதடவைகளிலும் அதுக்காகஞ் செய்திருக்கிறீர்கள் அதனையேயுந்தேவரீருடைய விபூதிமகிமைகளை யிப்போது பார்க்கிறதனாலேயும் என் புத்திக்கு இப்போது சரியாய் நிச்சயப்பட்டு நானுஞ்ஞானேன். (கங)

சுவாமி! தேவரீர் எனக்குபதேசிக்கப்படாநின்ற எல்லா அர்த்தங்களும் நிசமென்றெண்ணுகிறேன். சட்குண ஐஸ்வரிய சம்பன்னா! தேவா திகளாலேயும் அசுராளாலேயும் உம்முடைய நிச ரூபத்தை யறியக்கூடாது. (கச)

சுவாமி! பின்னை யார்தானறிவார்களென்று கேட்பீர்களேயாகில் சமஸ்தபூதங்களையுமுண்டாக்கி அவைகளைத் திதி யடையும்படியாக வுஞ்செய்வித்து அந்தப் பூதங்களுக்கெல்லா மீசாகாக இருந்து

கொண்டு அவாள்வாளுடைய கன்மானு குணமாகப் பலன்களையும் கொடுத்துக்கொண்டு ஆதித்தனுதிப் பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் பிரகாச ரூபமாயிருந்து பிரகாசித்துக்கொண்டு, செகந்தியாவும் புருஷோத் தமராயுமிருக்கப்படாநின்ற தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தை தேவரீரே யறியவேண்டுமெயல்லாமல் வேறே யொருவருமறியமாட்டார்கள்

சுவாமி! தேவரீர் எந்தவிபூதி விஷேத்தினுலே யிந்தச் சகங் களெல்லாம் விபாதித்திருக்கிறீர்களோ அப்படிப்பட்ட ஆச்சரியகர மாயும் திவ்யமாயு மிருக்கப்படாநின்ற உம்முடைய விபூதிகளைச் சிருட்டியுண்டான பிறகு உண்டானவாளாலே விபரமாகத்தெரியக் காரணமில்லாததனுலே அவைகளையெல்லா சொல்லுகிறதற்குத் தேவரீரே தகுந்தவர் சமஸ்தமும் அவிடத்துக்கே தெரியவரலாம். (கௌ)

சுவாமி! யோகிகளானுக்கெல்லாம் யோகிகளே யெப்போதும் நானும்மை யெவ்விதமாகச் சிந்திக்கவேண்டுமோ எவ்விதமாத் துதி பண்ணவேண்டுமோ எந்தெந்த விபூதிபாவங்களைத் தாமாக நான் சிந்திக்கிறதற்குத் தகுந்ததாயிருக்குமோ அவைகளை நான் தெரியாத வனுயிருக்கிறேன். (கஎ)

ஆகையார் சனூர்த்தன! தேவரீருடைய யோகமகத்துவத்துவத் தையும் விபூதிவிசேஷங்களையும் எந்தெந்த வஸ்துக்களில் தேவரீரை யெப்படி யெப்படிச் சிந்திக்கவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சவ்ஸ்தாரமாகத்திருப்பவும் அதுக்காகம் பண்ணவேண்டும். தேவரீ ருடைய வாக்கிபங்காசு அமிர்தத்தை யெவ்வளவு கேட்டாலுந் திருப்தியடையாதவனு யிருக்கிறேன். (கஅ)

அருச்சுன! நம்முடைய விபூதிகளெல்லா வற்றையும் வசனிக்கிற தற்குச் சக்கிபமாகாது; ஆனதாற்றெய்வசம்பந்தமான திவ்யரூபங்களா கிய என்னுடைய விபூதிகளிற்பிரதானமாயிருக்கிற விபூதிகளோட்டும் விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன். இவைகளை யறியும்போது மற்ற விபூதிக ளெல்லா மதற்கு வந்தர்ப் பூதயாய் விடுகிறதற்கு விர எல்லாவிபூதிகளையு மறிந்தா லெந்தப்பலனுண்டோ அந்தப்பலனே யிவைகளினு லுண்டா கும். நாம் சொல்லப்பட்ட விபூதிகளிற் சில என்னுடைய சொரூபமாக வே பாவனை செய்யவேண்டும்; சிலவற்றில் மாயாக்காரியமான சடாம்ச மாகிய நாமரூபத்தைத்தன்னி நம்மைச் சைதன்யமாத்திரமாகப் பாவனை பண்ணவேண்டும். (கக)

அருச்சுன! சகலபூதிகளுடைய இருதயத்தில் அந்தரியாமியாக வசிக்கப்படாநின்ற பரமாத்மா யாரோ அவரே நாம், சர்வசாக்ரமான

பிரபஞ்சமுண்டாகிற தற்கும் அவைகள் நிதி யடைகிறதற்கும் அவை யின் லயமடைகிறதற்கும் காரணமா யிருக்கப்பட்ட தெதுவோ அது டும்நாமே. இவைகளினுலேயே சமஸ்த விபூதிகளு மறிந்துகொண்ட பனுனாலும் அந்த நிச்சயத்தை யாந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாதி நித்திற் பத்தியெய்யவேண்டி நீ செட்டப்படிக்கு முக்கியமான விபூதி களையும் சொல்லுகிறேன்கேள். (உ0)

அருச்சுன! துவாதசாதித்தானுக்குள் விஷ்ணு நாமத்தை யுடைத் தான ஆதித்தன் நாம், பிரகாசங்களிலே சூரியப்பிரகாசம் நாம். சப்த யாயுக்களில் மரீசியென்னப்பட்ட வாயுவு நாம், நட்சத்திரங்களிற் சந் திரன் நாம். (உக)

வேதங்களுக்குள்ளே உபதேசவாக்கியங்களைச் சொல்லப்பட்ட நாமவேதம் நான்; தேவதைகளுக்குள்ளே தேவோத்திரன் நாம்; இந்திரி யங்களுக்குள்ளே மனசு நாம்; சமஸ்த பூதங்களிலு மிருக்கப்பட்ட நானம் நான். (உஉ)

ஏகாதசுத்திரங்களுக்குள்ளே சகத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட சங்கதான் நான்; எட்சராஷுசாளுக்குள்ளே குபேரன் நான்; அஷ்ட வகத்தகளுக் துள்ளே பாவகன் நான்; மஹாளுக்குள்ளே மேருபருவதம் நான். (உ௩)

புரோகிதாளுக்குள்ளே முக்கியமான பிரகல்பதி நான். சேனாதி யதிகளுக்குள்ளே சுப்பிரமணியர் நான்; நதிகளுக்குள்ளே சமுத்திரம் நான். (உ௪)

அருச்சுன! மகாபிஷ்டிகளுக்குள்ளே பிருகுமகாபிஷ்டிநான்; மந்திரங் களிற் பிரணவமந்திரம் நான்; எக்யங்களுக்குள்ளே செப எக்யம் நான்; அசைவிலாதனுக்குள்ளே யிலையபருவதம் நான். (உ௫)

அருச்சுன! விருட்சங்களுக்குள்ளே அசுவத்தவிருட்சம் நான்; தேவரிஷிகளிலே நாரதனான்; கெந்தருவாளுக்குள்ளே சித்திரத்தேரவ னுன்; சித்தானுக்குள்ளே கபிலமுனிநான். (உ௬)

அசுவங்களுக்குள்ளே உச்சைசிரவம்நான்; நெஜங்களுக்குள்ளே அயிராவதம் நான்; புருஷாளுக்குள்ளே யிராஜாக்கள் நான். (உ௭)

அருச்சுன! ஆயுதங்களுக்குள்ளே வச்சிராயுதம் நான்; பசுக்களுக் துள்ளே காமதேனு நான், பிரசைக னுற்பத்தியாகிற மன்மதம் நான், சர்ப்பங்களுக்குள்ளே வாசகி நான். (உ௮)

அருச்சுன! விஷயமின்றியிருக்கிற நாகாளில் ஆதிரேடன் நான், லத்திற்சஞ்சாரம்பண்ணப்பட்ட சகல சீவாளுக்கும் ராஜாவாகிய வரு

னன் நான்; மிதிர்க்களுக்குள்ளே யரியமன் நான்; தப்பாமற் றண்டிக்
கிறவர்களுக்குள்ளே யியாதன்மராஜனன். (உ௯)

அசுராளுக்குள்ளே பிரகலாதன் நான்; நிமிஷமுதற் கணக்கு செய்
யப்படா நின்ற காலம் நான்; மிருகங்களுக்குள்ளே சிங்கம் நான்; பட்
கிசுக்குள்ளே கருடன் நான். (௩௦)

அருச்சுனா! வேகங்களுக்குள்ளேவாயுவேகம் நான்; வில்வித்தை
யுடைத்தானவாளுக்குள்ளே ரெகுபதிநான்; மச்சங்களுக்குள்ளே ராஜா
வாகிய மகாமச்சம் நான், நதிகளுக்குள்ளே கெங்காபவானிநான் (௩௧)

அருச்சுனா! சகல பிரபஞ்சங்களுக்கு மாதியாகிய கிருஷ்ணயும்
மத்தியாகிய நிதியும் அந்தமாகிய சம்மாமும் இந்தமூன்றும் நான்;
சமஸ்த வித்தைகளுக்குள்ளேயும் அத்தபாதம் மென்னப்பட்ட பிரம
வித்தை நான்; வாதங்களுக்குள்ளே நான் பிழத்தகாரியம் செயிக்க
வேண்டுமென்று அதற்குச்சாணையாக நியாயமோ அநியாயமோ ஒரு
வருக்கொருவர் செய்யப்பட்ட வாதங்களுக்குச் செற்பென்று சொல்
லப்படும். நீனைக்கொன்றும் பிரயோசனமில்லாமல் ஏதிரிக்குமட்டுங்
குறைவுசெய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தவனுக் கெந்த இடங்களிற்
பூஷணமு முபகாரமு முண்டாயிருக்குமோ அவைகளைக் கெடுத்துப்
போடும்படியாக அவாவிடத்திற்போய்ப் பேசப்பட்ட வாதமுதலான
வைகளுக்கு விரண்டபென்று சொல்லப்படும். ஆதம் ஞானத்தைப்பற்
றிச் சமாளஸ்தாளாவது அல்லது அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட முழுட்சுக்க
ளாவது இவான் ஒருவருக்கொருவர் செய்யப்பட்ட வாதங்களெது
வோ அதற்கு வாதமென்று சொல்லப்படும் இந்த மூன்றுவாதங்களி
லும் முன்சொன்ன ரசோகுண தமோகுணமாகிய இரண்வாதங்களும்
நாமல்ல; சத்துவகுணமாகிய மூன்றுவதுசொன்ன வாதமேநான். (௩௨)

அருச்சுனா! அட்சரங்களுக்குள்ளே பெந்த அட்சரங்களுக்குள்
சேர்ந்து பிரகாசிக்காநின்ற அகார அட்சரம் நான், சமமென்று சொல்
லப்பட்டவைகளுக்குள் ராமரென்றுங் கிருஷ்ணரென்றுஞ்சொன்னல்
அவைக ளெப்படிச்சமமோ அப்படிப்போலேயிருக்கப்பட்ட சமங்க
ளெல்லாம் நான்; காலங்களுக்குட் கிருஷ்ணயுண்டானபோதும் ஸ்திதி
யானபோதும் அவைகளடலயமடைந்தபோதும் அட்சயமாயிருக்கப்
படாநின்ற காலமெதுவோ அந்தக்காலம் நான்; கன்மங்களுக்குள் அந்
தந்தச் சீவாளுடைய கன்மனுருணத்துக்குத் தருந்தபலன்களைக்கொடு
ச்சப்பட்ட தெதுவோ அந்தக்கன்மங்கள் நான். (௩௩)

சர்வமுஞ் சங்கரிக்கிறதில் மிருத்திவுநான்; சமஸ்த பூதங்களையும்
அந்தந்தப்படி யுண்டாசப் பண்ணப்பட்ட சத்தியெதுவோ அது நான்;
ஸ்திரீகளில் நல்லகீர்த்தியும் லட்சுமீகாமும் நல்லதர்மமும் வரப்போகிற
காரியத்தில் யுகிச்சிற ஸ்மிருதியும் முன் நடந்திருக்கிற விஷயங்களைத்
தாரணையெய்யப்பட்ட சித்தமும் தைரியமும் சமையும் இவைகளெல்
லாம் நாமே. (௩௪)

அருச்சுனா! யாகாதிகளைக்குறித்து வசனிக்கப்பட்ட மந்திரங்க
ளிற் தேவேந்திரனைக்குறித்துச் சுருவதேவ தாத்தமாய்ச் சொல்லப்
பட்டசாமவேதமந்திரமெதுவோ அது நான்; சந்தஸ்களுக்குள் காயத்
திரிசந்தஸநான்; மாசங்களுக்குள்ளே சமஸ்த தேவாலயங்களிலும் விசே
ஷகரமாகப் பூசைமுதலானவைகளுக்குச் செய்வித்துக் கொண்டாடப்பட்ட
மார்கழிமாதம் நான், இருதுகளுக்குள்ளே தேவாலயங்களி லுச்சவாதி
களும் பிரசைகளுக்கு விவாகாதி முதலான சுபங்களும் நடக்கப்பட்ட
சித்திரை வைகாசிமாதமாகிய வசந்தருது நான். (௩௫)

அருச்சுனா! வஞ்சனைக்குட் சொக்கட்டா னுட்டத்தில் அவனவ
னிஷ்டப்படிக்குப் பகடைகள் விழும்படி யாகப் பண்ணப்பட்ட சத்தி
யெதுவோ அது நான்; தேயிசகளுக்குள்ளே தேவாலயங்கள் பிரமால
யங்கள் முதலானவையுஞ் செய்யப்பட்டதனுண்டான கீர்த்தியாகிய
தேயிசெதுவோ அது நான், எந்தெந்தப் புருஷாளாலே பெந்தெந்தச்
செயமடைகிறார்களோ அந்தந்தச் செயமெல்லாம் நான்; எந்தெந்த விஷ
யங்களைப்பற்றி பெந்தெந்தப் புருஷாள் முயற்சிசெய்வார்களோ அந்தந்த
முயற்சியெல்லாம் நான், சாத்துவீகவந்தாளுக்குள் அன்னிய சங்கற்ப
மின்றியிருக்கப்பட்ட சாந்தமெதுவோ அது நான். (௩௬)

அருச்சுனா! யாதவ வம்சாளுக்குள் வசுதேவ புத்திரனாகிய இப்
போது பிரத்தியட்சமாயுனக்குடதேசஞ் செய்யப்பட்ட வாசுதேவனும்
நானே; பாண்டவாளுக்குள்ளே தனஞ்சயனென்னப்பட்ட நீயும் நாமே;
முனீசராளுக்குள் வியாசமுனிநாமே; திரிகாலங்களும், அறிகிலவர்களுக்
குட் சுக்கிரபகவானுமே. (௩௭)

அருச்சுனா! தண்டனைகளில் யாவரையும் வசப் படுத்தும்படியான
தண்டனை யெதுவோ அதுநாம்; நீதிகளி லெவர்களைச் செயிக்கவேண்டு
மோ அவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டதனாலே யவர்களொப்புக் கொண்
டுடன்பட்ட நீதி யெதுவோ அது நாம்; இரகசியங்களுக்குள்ளே அன்
னிய சங்கற்பமின்றித்தானே தானுமிருக்கப்பட்ட மவுனரகசியமெதோ
அது நாம்; சகல சீவாளுடைய ஞானங்களுக்குள் தத்துவத் தெரிந்த
ஞானவந்தாளுடைய ஞானம் நான். (௩௮)

அருச்சுனா! சகலபூதங்களுக்கு முற்பத்தியென்ன திதியென்ன லயமென்ன இத்தமுன்றுக்குந் காரணமான பிரஜமும் நாமே; இந்தச் சராசரம்மான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் நம்மைக்காட்டிலும் அனுமாத் திரங்குட அன்னியமே கிடையாது; இதுதான் இயல்பும் நாமேயான ிருக்கிறோம். (கஉ)

அருச்சுனா! நம்முடைய திவ்வியமான விபூதிக்குப் பிரமாணத் தொல்ல முடியாது; அப்படிக்கு விந்தாரமாயிருக்கப்பட்ட விபூதிகளினுள்புத்தி கிரகித்துப்படியான தெவ்வனவோ அவ்வளவுமத்திரம் கிரேஷ்டமாயிருக்கிற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்கரமாகச் சொன்னோம்.

அருச்சுனா! இவ்விதமாய் நாம் சொல்லியிருக்கையிலு மின்னமுமெல்லா விபூதிகளும் விபயமாய்க் கேட்க வேண்டுமென்று உனக்குப் பிரியமுண்டாயிருப்பதனாலே அவைகளெல்லாம் நாம் சொன்னாலும் நீ யறியச் சக்திவந்தனல்லாததனாலேயெல்லா வற்றையு மறியத்தக்கதான னருவாகிய ஒரு மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறோம்கேள் அருச்சுனா! சகல லோசங்கனிலும் ஐஸ்வர்யியங்கனோடும் பிரகாசத்தோடும் மகிமைப்போடும் அதிக கிரேஷ்டத்தோடும் பலன்களோடுங்கூடி யெந்தெந்தஸ்தலங் களிடத்திலும் எந்தெந்தவஸ்துக்க ளிடத்திலும் விளங்கு கின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நம்முடைய முக்கியமான விபூதிகளென்றும் நம்முடைய அச்சந்தினு லுண்டானதென்று மறி. (கஉ)

அருச்சுனா! உன்னுடையசித்தம் பகர் முகமாகுமபோது நீபத்தி செய்ப நம்முடைய விபூதிகளை ந்தெரியவேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பரிச்சின்னத்தோடும்வெகு பிரகாரமாக முக்கியமாயிருக்கப்படாநின்ற விபூதிகளை மட்டுஞ் சங்கரமாக நாம் சொன்னோம். அப்படிப் பட்ட விபூதிகளைமட்டுஞ் தனித்தனியே நீ பத்தி செய்வதனாலே பூரணமான ஞானத்தையும், பிரபோசனத்தையு மடைய மாட்டாய். ஏதனாலென்றால் நா மெப்போதும் சகல பிரபஞ்சங்க ளிடத்திலும் நம்முடைய ஏகாம் சத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டு விளங்குகிறபடியினாலே தனித் தனியே நீ பத்தி செய்தால் விபசாரபத்தியாக முடியுமே யல்லாமல் அவிபசாரபத்தியாக மாட்டாது. ஆகையால், சகல பிரபஞ்சமாகிய சமஸ்த வஸ்துக்களிடத்திலும் நாமே யிருக்கிறோ மென்றும், நம்மைத் தவிர அன்னியமில்லை யென்றும் திட பத்தியுடனே அவிபசார பத்தி செய்பவேண்டும்; அப்போதுதான் பூரணப் பிரயோசன மாகிய வைவல்ய பதத்தைத் தப்பாமல் நீ யடைய அதிகாரியாவாய். (கஉ)

இந்திரியங்கள் வழியாகச் சித்தம் பகர் முகமானால் எந்த வஸ்துக் களைப் பார்த்தாலும் பகவத்பாவனை யே பண்ணவேண்டுமென்கிற அபிப் பிராயங்கொண்டு தன்னுடைய விபூதிகளைப் பந்தா மத்தியாயத்தினாலே அதுக்காகஞ் செய்த யாதோரு பகவானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

ப த் தா வ து

விபூதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ. அத்தியாயம் ௧0-க்குச் சீலாகம் - சகச.

பாமருருவே துணை.

உ

ஸ்ரீ ஸீலமானுஷஸிர்கிரகாயநம:

ப தி னெ ரு வ து

விசுவரூப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:-பகவானுளவர் விபூதிமனமையை அதுக்காகஞ்செய்ததனாலே அந்த விபூதிஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தைக் காணவேண்டுமென்று அருச்சுனன் அபேட்சிக்க, அந்தப் பிரகாரமே தன்னுடைய விசுவரூபத்தைக் காண்பித்த விபரங்களை விர்த அத்தியாயத்திற் சொல்லப்படுகிறது.

அவதாரிகை:-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிலே சகல பிரபஞ்சங்களையும் ஏகாம்சத்தினால் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறோமென்றனாகஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து அப்படி வியாபித்திருக்கிற ஸ்வரூபத்தைத் தான் பிரத்தியட்சமாய்க் காணவேண்டுமென்று ஆந்தரத்தி லிச்சையுடையவனாய் அருச்சுனனுளவன் பகவானைப்பார்த்துப் பிரார்த்திக்கிறான். சுவாமி! அடியேனை யதுக்காகஞ் செய்து இரட்சிக்கிற நிமித்தமாக இரகசியமாயிருக்கப்படாநின்ற அத்யாத்மசமாதிய ஸ்வரூப ஞானத்தை யுபதேசித்ததனாலே யென்னுடைய மோகமென்னப்பட்ட அஞ்ஞான முழுதும் நஷ்டமாய்ப் போய்விட்டது. (க)

தாமசையிதழுக்குச் சாமானான நேத்திரத்தை யுடைத்தான பகவானே! தேவரீரிடத்திலேயே சமஸ்தபூதங்களு முண்டாயி ஸத்தியான பின் லயமுமடைகிறதென்கிறதையும் அவ்வியப்பான உம்முடைய

மகத்துவமும் விஸ்தாரமாக அதுக்காளு செய்ததனாலே தெரிந்து கொண்டு அதனாலே அத்தியந்த சந்தோஷத்தை யு மடைந்தேன். (உ)

ஆனாலும் பாமேஸ்பரா! உம்முடைய விசுவரூபத்தை யெவ்விதமாக அதுக்காளு செய்திரோ அவைக ளெல்லாம் சத்தியமே, அவைகளில் எனக்கு யாதொரு சமுசயமுமில்லை. ஆனாலும் புருஷோத்தம! ஞானம், ஐஸ்வரியம், சக்தியம், பெலம், தைரியம், தேயச இவைகளுடன் கூடியிருக்கிற தேவரீருடைய சஸ்வர சொரூபத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று மிகவு மிச்சையுண்டானவனு யிருக்கிறேன். (ங)

அருச்சுனனவன்! இன்னமும் எவ்விதமாய்ச் சொல்லுகிறு கொன்றால், யோகிகாராருக் கெல்லாம் ஆதாரமா யிருக்கப்பட்ட பாமேஸ்பரரே! உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறதற்கு நான் யோக்யனே அல்லவோ, அது தேவரீரே யறியவேண்டும். தரிசனஞ்செய்ய நான் யோக்யனுயிருந்தால் அவ்விதமாயும் வியாபகனாய் யிருக்கப்படா நின்ற உம்முடைய விசுவரூபத்தை யெனக்குத் தரிசனம் பண்ணி வைக்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கப் பகவானுந்தய வோடே அந்த விசுவரூபத்தைக் காண்பிக்கிறமியித்தம் சஞ்சயன் சாவதானமாக இருந்து பார்க்கவேண்டுமென்று என்ன உத்தரவு சொல்லுகிறுமென்றால்.

(ச)

அருச்சுன! அநேக தூறு தூறையும் அநேகம் ஆபிரமாயிரமாயும் நானுவிதபேதாபேதங்களுடைய நானுவிதமான திவ்யங்களாயும் பிரகா சிக்கிற நானு வர் னங்களோடும் நானுவிதமான ஆதிர் தி விசேஷங்களோ டுங்கூடி யிருக்கப்படாநின்ற நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பாரென்று சொல்லி.

(ரு)

இன்னம் துவாதசாதித்தானையும், அஷ்டவகக்களையும், ஏகாதசரு த்திரங்களையும், அரவினீதேவதைகளையும், மருத்துதேவதைகளையும், சப்தவாயுக்களையும் நம்முடைய இடத்திலேயேபாரும். அருச்சுன! நீ முன்காணுமலும் கேட்காமலும் இருக்கிற இன்ன மனேக ஆச்சரியங்களுடனே யிருக்கிறவைகளையெல்லாம் நம்பிடத்திலேயார்ப்பாயாக.

பார்த்தா! நம்பிடத்தி லிருக்கப்படாநின்ற சராசராத்மகமான சகல பிரபஞ்சங்களும் இப்போது பாரும் அருச்சுன! நீ என்ன என்ன பார்க்கவேண்டுமென்று இச்சையுடனே நிச்சயித்திருப்பாயோ அவைக ளெல்லாம் நம்முடைய இடத்திலேயே பார்.

(ஸ)

அருச்சுன! நம்முடைய விசுவரூபத்தையுன்னுடைய சருமசட்ச வினாலேபார்க்கச் சக்கனாமாட்டாய்; ஆனதினாலேயுனக்குத் திவ்யமா

யிருக்கப்படாநின்ற ஞான நேத்திரத் தருகிறேன். ஆனால் சராசரம்பந்த மான நம்முடைய யோகமாயை யினுடைய பிரபாவத்தை யுடைத் தான் நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பாரென்று பகவானுனவ ரனுக்கா ளு செய்தாரென்று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் ஆமுகலோகங் களிதற் சொல்லுகிறார்.

(அ)

வாருமையா திரிதராட்டிரரே! மகா யோகிகாருக் கெல்லாம் யோகேஸ்பரா யிருக்கப்படாநின்ற பகவானுனவர், அருச்சுனனைப் பார்த்து அனுக்ரகத்துடனே நம்முடைய சிஷ்யோட்டமா யிருக்கிற விசுவரூபத்தைக் காண்பித்தார்.

(சு)

அதெப்பேர்ப்பட்டரூபமென்று கேட்பிரேயாகில், அதன் விபர முஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும். அநேக முகமும், அநேகக் கண்களும், அநேக ஆச்சரியங்களும், அநேக ஆபரணங்களும், அநேக ஆயுதங் களும்,—

(கௌ)

அநேக திவ்யமாயிருக்கிற பூமாவையும், அநேக திவ்யமாயிருக் கிற பிதாம்பர முதலான வஸ்திரங்களும், அநேக திவ்யமா யிருக் கிற கந்தங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும், அளவற்ற சர்வ ஆச் சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற முகத்தோடுத் தரிசனங் கொடுத்தார்.

(கக)

மகாராசாவே! நானுவிதமான அனந்த ரூபங்களோடுங் கூடின விசுவரூபமாகப்பட்டது ஆகாயத்தில் அநேக ரூரிய பிம்பங்களுடைய காந்தியானது ஏககாலத்திற் பிரகாசித்ததே யாமாகில் அதுகூட அந்த மகாத்மாவினுடைய பிரகாசத்துக்குச் சரியென்று சொல்லக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தை அருச்சுனனுக்குத் தரிசனமாகும்படிக் காண்பித்தார்.

(கஉ)

மகாராசாவே! அப்பேர்ப்பட்டவிசுவரூபத்தில் அநேக விதம்விதங் களா யிருக்கப்படாநின்ற சர்வ பிரபஞ்சங்களும் தேவாதிதேவனுயிருந் கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சர்வமாய்வி ஆகாயத்திலிருக்க, அருச்சுனனவன்பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியகரத்தையடைந்தான்.

(கங)

மகாராசாவே! அருச்சுனனவன் இப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தைக் கண்டமாத் திரத்திலே சந்தோஷத்தை யுடைத்தானவனுய்த் தேகமெல் லாம் மயிர்க்குச்செரியப் புனகாங்கிதமாகி ஆச்சரியத்தோடே கூடின வனுய்ப் பகவானைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காருஞ்செய்து

அஞ்சலிபந்தனஞ்செய்துகொண்டு பதினேழு லோகத்தினுள் சேரத் திாஞ் செய்கிறான். (கச)

சுவாமி ! உம்முடைய திவ்யஸ்வரூபத்தி லாதித்தனாகி தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும் நான்குவிதமான சீவானையும் பேருவிலிருக்கிற பிரமாவையும் ருத்திரரையும் வசிட்டாதி மகான்களையும் தட்சணாதி சர்ப்பங்களையும் கண்டேன். (கடு)

சனாத்தனா! அனேகங் கைகளோடும், புத்திகளோடும் வதனங்க ளோடும், நேத்திரங்களோடும் கூடினதாய் அளவற்ற நானாவிதமான ரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற தேவரீரை தரிசனஞ்செய்தேன். விசுவமே ரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற பகவானே! உம்முடைய ஆதிமத்தியாந்தமாகிய மூன்றையும் காண்கிறதற்கு ஒருவராலும் கூடாது. (கசு)

அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தான வராயும் அநேக கிரீடங்கள் நெகைகள் சக்கரங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவராயும், தேயசகளுக்கெல்லா மிருப்பிடாராயும், எங்கும் பிரகாசிக்கிறவராயும், ஒருவராலும் பார்க்கப்படாதவராயும், பிரகாசிக்கின்ற அக்கினி ஆதித்தனினர்கள் பிரகாசத்துக்கும் பிரகாசம் கொடுக்கிறவராயும் இன்னபடியென்று நிச்சயிக்கக்கூடாத தேவரீருடைய சொரூபத்தைத் தரிசித்தேன். (கசு)

மகாபாசாவே! இன்னமும் மெய்விதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்கிறு னென்றால், நாசமின்றியிருக்கப்பட்ட பரப்பிரமஸ்வரூபராயும், தேவரீருடைய பதத்தை யடையவேண்டுமென்றெனர்த்தமா யிருக்கப்பட்ட முழுட்சுக்களாலே யறியப்படுகிறவராயும், விசுவத்துக்கெல்லாம் ஆதாரராயும், கிரேஷ்டமான காரணராயும், அவ்விவராயும், சாஸ்வதமான தன்மங்களை பிரதிக்கிறவராயும் நித்யராயும், புராதனராயும் மோட்சம் வேண்டுமென்கிறபேருக்கு யோட்சரூபமாகவு மிருக்கிறவர் தேவரீர் தாமேயென்று நானறிந்தேன். (கசு)

இன்னம் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதராயும், அனந்த மனையை யுடைத்தானவராயும், அனேக ரூபிய சந்திரமாகிய நேத்திரங்களை யுடைத்தானவராயும், அனேக அஸ்தங்களை யுடைத்தானவராயும், பிரகாசித்தாக் கொண் டிருக்கப்பட்ட அக்கினி முதலான தேயசகளுக்கெல்லாம் கிரேஷ்டமான தேயச ரூபமாயிருக்கப்பட்ட அனேக வதனங்களை யுடைத்தானவராயு மிருக்கப்பட்ட தேரீருடைய ஈயம்பிரகாசத்தி

னிலே சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் தாபப்படும்படியாக யிருக்கிற தேவரீரைத் தரிசனம் பண்ணினேன். (கசு)

இன்னம் பூமி ஆகாயம் திக்குகள் விதிக்குகள் முதலாகிய எங்கும் வியாபித்திருக்கிற மகாத்மாவாகிய தேவரீர் அதிக ஆச்சரியகரமாயும் உக்தமாயுமிருக்கப்படாநின்ற சொரூபத்தைப்பார்த்து லோகத் திரயங்களிலுள்ள சகல சீவாரும் மகாபயத்தை யடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (௨௦)

இன்னமும் சகலதேவதைகளும் பயப்பட்டுத் தேவரீரைச்சரண மடைகிறார்கள். இன்னம் சிவபேர்கள் பயப்பட்டவர்களாகி அஞ்சலி பந்தனஞ்செய்துகொண்டு இரட்சிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்கள். மகாரிஷிகளும் சித்தாள் முதலானவர்களும் சுபங்களிவேண்டி அனேகவிதமாய்த் தேவரீரைத் தோத்திரஞ் செய்கிறார்கள். (௨௧)

இன்னம் ஏகாதசருத்திராள், துவாதசாதித்தாள், அஷ்டவசங்கள், சாத்கியாள், விசுவதேவதைகள், அசுவனிதேவதைகள், மருத்துதேவதைகள், பிதிர்தேவதைகள், கெந்தருவாள், எட்ச ராட்சச அசுரர்கள், சித்தாள் இவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியத்துடனே திகைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னம், மகாபுஜா ! அநேக வரனங்களுடேயும் அநேக நேத்திரங்களுடேயும் அநேக அஸ்தங்களுடேயும் அநேக துடைகளோடேயும் அநேக பாதங்களோடேயும் அநேக உதரங்களோடேயும் அநேக வாய்களோடேயும் அநேக கர்ஜங்களோடேயும் கூடினதாய் அதிக ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற தேவரீருடைய ரூபத்தைக் காண்கிறானும் பயப்படுகிறேன். லோகங்களிலேயுண்டாகிய சமஸ்தபேரும் பயப்படுகிறார்கள். (௨௨)

இன்னம் விஷ்ணுமூர்த்தியே! ஆகாயத்தைபளரவிப் பிரகாசமாய் அனேக வர்ணபேதங்களும் பயங்கரமான வதனங்களும் விசாலமாய்ச் கொலித்துக்கொண்டிருக்கப்படாநின்ற அனேக நேத்திரங்களை யுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட உங்களைப் பார்த்துப் பயமும் பிரமையை யுங்கூடின சித்தத்தை யுடைத்தானவனா யொன்றர் தெரியாதவனா யிருக்கிறேன். (௨௩)

இன்னம் கோரத்தங்களுடனே பிரளயகாலக்கினிக்குச் சமானமான பயங்கரத்தோடுங்கூடிய தேவரீருடைய முகத்தைப் பார்த்துத் திக்குத்திசைகளோன்றும் அறியக்கூடாது சுகமென்னப்பட்டது லேசங்கூட இல்லாமலாயிருக்கப்பட்ட என்னுடையபயத்தைப்போக்கு

கிற நிமித்தம் ஜெகநிவாசா ! தேவேசா ! சீக்கிரத்திற் பூர்வம் போலப் பிரசன்னமாப்விடும். (உரு)

இன்னம் திரிதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய துரியோதனாகியானபேர்களும் அவர்களுடனே கூடின இராசாக்கள் முதலான சேனைகளும் விஷ்டமர், துரோணர், கன்னன்முதலான பேரும் நம்முடையசேனையில் த்ருஷ்டத்தாய்மன் முதலான இராஜாக்களும் ஆகைச்சேர்ந்த சேனைகளும் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உசு)

சுவாமி ! அதிக வேகத்தோடுகூடினவர்களாகிக் கோரதந்தங்களடனே பயங்கரமாயிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவாக்கிற் சில யோகன் பிரவேசிக்கிறார்கள். இன்னம் சிலபேர்கள் பல்லுக்களுடைய துணியில் அகப்பட்டுத் தேகங்களெல்லாம் பொடிப் பொடியாய்ப் போகிறுப்போலக் காணப்படுகிறார்கள். (உஎ)

சுவாமி ! அனேகவிதமான நதிகளெல்லாங் சமுத்திரத்திலே வந்து விழுகிறுப்போலத் தேவரீருடைய முகத்திற் பதினெட்டு அச்சோணி சேனையும் பிரவேசிக்கிறார்கள். (உஅ)

இன்னம் சுவாமி ! உம்முடைய மகிமைதெரியாமல் எரிந்துகொண்டிருக்கப்பட்ட தீபத்திலே விழுந்தால் சாவோமென்று தெரியாமல் விளக்குவெட்டிப் பூச்சியானது வேகத்தோடேபோய் விழுகிறுப்போல இந்த யுத்தத்திலேநிற்கிற சேனைகளெல்லாம் சாவோமென்றறியாமல் உம்முடைய முகத்திலே பிரவேசிக்கிறார்கள். (உக)

விஷ்ணுமூர்த்தியே ! இந்தச் சமஸ்தராஜாக்களும் அவர்களைச் சேர்ந்த சேனைகளும் சொலிக்கப்படாநின்ற காலாக்கினிக்குச் சமானமான உம்முடையவாயில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற எல்லாரையுந் தேவரீர் பட்டிநித்திரி. அதிக உக்ரமான தேவரீருடைய தேயசானது சகல சகலங்களையுந் தழிக்கும்படியாகப் பண்ணிவைக்கிறது. (ரு0)

இன்னம் தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிறவரே ! உக்ரசொருபமாயிருக்கப்படாநின்ற தேவரீர் ஆர் ? எனக்குத் தெரியும்படி அதுக்காஞ்செய்யவேண்டும் ; நான் உமக்கு நமஸ்காஞ்செய்கிறேன் மிகவும் அற்புதமாயும் ஆச்சரியகரமாயு மிருக்கப்படாநின்ற உம்மை யின்னாரென் றறியவேண்டுமென் ற்ச்ரையுடைத்தான எனக்குத் தேவரீர் பூர்வம்போலப் பிரசன்னமாகவேண்டும் ; எதற்காக இந்தச் சொருபமெடுத்திர் ; அந்த ரகசியமு மெனக்குத்தெரியும்படி அதுக்காஞ் செய்வண்டும். (ருஉ)

இந்தவிதமாகக்கேட்ட அருச்சுனைப்பார்த்துப் பகவானுவர் என்ன உத்தரவு சொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுனா ! லோகத்தையெல்லாம் சங்கரிக்கிற காலன் நான், உன்னைத்தவிர இந்த இரண்டுவகைச் சேனையிலே யுண்டானபேர்களையெல்லாம் சங்கராஞ்செய்யவேண்டிய இந்த அவதாரஞ்செய்திருக்கிறேன். இவானையெல்லாம் நீ சங்கரிக்காமற் போனாலும் நம்மாலே நாசத்தையடைகிறது நிசமென்றெண்ணு. (ருஉ)

அருச்சுனா ! ஆனதால், நீ தானே பெழுந்திருந்து யுத்தத்தைப் பண்ணிச் சத்துருக்களையெல்லாஞ் செயித்து விஷ்டமாதிரியானபேர்களையெல்லாம் அருச்சுனை செயித்தானென்று கீர்த்தியையடைந்து குறைவில்லாத இராச்சியத்தையும் ஆண்டுகொள். இத்தனைசேனைகளும் நம்மாலே முதலிலேதானே கொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆகையால் நான் செயிப்பேனோ செயிக்கமாட்டேனோவென்று சந்தேகப்படாதே, அருச்சுனா ! நீ நிமித்தமாத்திரமாகும். (ருரு)

அருச்சுனா ! துரோணசாரியார், விஷ்டமர், கன்னன், முதலான நான்கு திக்குகளிலுமிருக்கப்பட்ட ராஜாக்கள் முதலானவர்களெல்லாம் நம்மாலே முன்னமே கொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். அவர்களை யெல்லாம் நீயும் நிமித்தமாத்திரமாயிருந்து கொல்லு. இதனாலே பயப்படாமல் யுத்தத்தைப் பண்ணுவாயானுற் சத்துருக்களையெல்லாஞ் செயிக்கப்போகிறுயென்று பகவான்சொல்ல. (ருச)

திரிதராட்டிர மகாராஜாவே ! அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட அருச்சுனைக்குத் தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்சுலுண்டாகி நடுநடுங்கி, வாய்குளறி, அத்யந்த சந்தோஷத்தையும் பயத்தையும் அடைந்தவனாயிரண்டு கையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு பகவானுடைய மனனையைப்பார்த்து அடிக்கடி நமஸ்காஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்கிறான். (ருரு)

மகாராஜாவே ! எவ்விதமாகத் தோத்திரஞ் செய்கிறானென்று கேட்கிறீர்களோ, ரிஷிகேசா ! உம்முடைய பகத்துவத்தைப் பார்த்துத் தோத்திரங்களைச்செய்துகொண்டு தேவரிஷிகளெல்லாரும் சந்தோஷத்தை யடைந்து திரும்பித் திரும்பி உம்முடைய சொரூபத் துதப் பார்க்கிறதற்குப் பிரியத்தையுடைத்தானவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இராட்சச கணங்களெல்லோரும் பயத்தையடைந்து திக்குகள் தோறும் ஓடுகிறார்கள், சித்தர் கண்களெல்லோரும் பத்தி விசுவாசத் துடனே நமஸ்காஞ் செய்கிறார்கள். (ருசு)

இன்னம் செகத்துக்கெல்லா மாதாரியுங் காரணமாயு மிருக்கிறவரே ! பரமான்மாவாகவு மனந்தரு பத்தையுமுடைத்தானவரே ! தேவ

தைதருக்கெல்லாம் தேவனுய் மோட்சரூபமாய் மிருக்கிறவரே! ஜெக விவாசா! இன்னமும் பிரமதேவருக்கும் ஆதிகாரணமாயும் சிரேஷ்ட மாய் மிருக்கிறவரே! சத்து சொரூபமான சேவனுக்கும் அசத்துசொரு பமான பிரகிருதிக்கும் பரனாயும் அட்சரமான பரப்பிரமசொரூபமாய் மிருக்கிற வுமக்கு யார்தான் நமஸ்காரஞ் செய்யாமலிருப்பார்கள். (௩௭)

இன்னம் ஆதிதேவனாயும், புராணனாயும், புருஷனாயும், விசுவத் துக்குப் பரமமான காரணமாய் மிருக்கிறவரே! சமஸ்தத்தையு மறி கிறவராயும், சமஸ்தரூபங்களாயுந், சிரேஷ்டமான மோட்சவீடாகவு மிருக்கப்பட்ட தேவரீரே அனந்த ரூபமாயும் விசுவமெல்லாம் வியா பிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். (௩௮)

இன்னம் வாயு, அக்கினி, இமன், வருணன், சூரியன், சந்திரன் பிரமவுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுவர் தேவரீர்தாமே, அப்பேர்ப்பட்ட தேவரீருக்கு அனேகந்தரம் முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரமென்று அடிக்கடி நமஸ்கரித்து. (௩௯)

தேவரீர் சபஸ்த பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக் கிறபடியினாலே சருவமுந் தாமே ஆதியந்தயில்லாத விரியத்தை யுடைத்தானவரே! அபிரிமிதமாய்ப் பராக்ரமத்தை யுடைத்தானவரே! உமக்கு முன்பாகவும் பின்பாகவும் நமஸ்காரம் என்கும் நமஸ்காரம்.

அருச்சுனனுனவன் மிகவுந் சிரத்தாபத்தியுடனே அபிமுகம் பண் ணிக்கொள்ளுகிறான். சுவாமி! உம்மைச் சினேகிதனென்கிற பிரிய பெலத்தினாலே ஏ நிருஷ்ண! ஏ யாதவா! ஏ மைத்தன! ஏ சினே கிதாவென்றும் இன்னமும் பலவிதமாயும் முடைய மனமையையும் ஸ்வரு பத்தையும் அறியாமல் நான் மோகவசத்தினாலேயும் சினேகத்தினாலே யும் என்ன என்ன பேசியிருக்கிறேனோ அத்தனையும். (௪௦)

இன்னம் விவகார காலங்களிலுங்கூடப் படுத்துக்கொண்டிருக் கிறபோதும் விளையாடுகிறபோதும் கூடவிருக்கும்போதும் போசனஞ் செய்கிறபோதும் சபைகளி லிருக்கும்போதும் மனோவாக்குக் காய கன்மங்களினு லென்னென்ன அபசாரஞ்செய்தேனோ அச்சுதா! அவை களை யெல்லாம் அப்பிரமேயமா யிருக்காமின்றதேவரீர் சகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டம்பண்ணி அவர் மகிமையை யின்னமுந் தோத்திரஞ் செய்கிறான். (௪௧)

ஓம் மகாராசாவே! ஒருவராலு மறியக்கூடாத பிரபாவத்தை யுடைத்தானவரே! சராசராத்மமான இந்த லோகத்துக்குப் பிதா

வும் பூச்சியருந் குருக்களுக்கெல்லாம் குருவுந் திரிலோகத்தினு முமக் குச் சமானமா யொருவரு மில்லையென்றும் சிரேஷ்டமுண்டென்று என்கே சொல்லுகிறது. (௪௩)

ஆனதால் லோகத்துக்கெல்லாம் பகவானுயிருக்கிறவரே! தேவ ரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன். செகதிசரானுகியுந் தோத்திரம் கருங்கருக ராய் மிருக்கப்படாநின்ற தேவரீரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். புத் திரர்களுடைய அபராதங்களைப் பிதாக்களும், சினேகிதன் செய்த அப சாரத்தைச் சினேகிதனும், பிரியமா யிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீசெய்த அப சாரத்தை அன்புடைய பர்த்தாவும் எப்படிச் சகிப்பார்களோ அப்ப டிப்போலு அஞ்ஞான திசையினு லென்னுந் நடந்த சகல அபராதங்களை யும் தேவரீர் தயானுவானதனாலே கஷமைசெய்து கொள்ள வேண்டும். (௪௪)

இன்னம் முன் எப்போதும் பார்க்காமலிருக்கப்படா நின்ற உம் முடைய ரூபத்தைப்பார்த்துக் கிருதார்த்தனுனேன். ஆனாலும் என் னுடைய மனதானது பயந்தினுல் மிகவும் வியாசுலத்தைபடைந்திருக் கிறது. ஆகையா லுட்பமுடைய பூர்வரூபத்தைப்பார்த்தா லெனக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் அதனால் தேவேசா! ஜெகவிவாசா! இப்போது பூர்வரூபமாகத் தரிசனஞ் செய்துவைக்கவேண்டும். (௪௫)

இன்னம் அனேகம் புஜங்களுடன் கூடினவரே! விசுவமே ஆகிர் தியாக உடைத்தானவரே! தெதாயுதசகிதமாய்க் கீர்ட் குண்டலங்கள் தரித்துச் சதுர்ப்புயங்களுடே சவுமியமான தேவரீருடைய பூர்வ சொரூபத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும். (௪௬)

அவதாரிகை:—தற்பத வாச்சியார்த்த முழுமையும் தன்னைத் தவிர அன்னியமில்லையென்கிற போதம் அருச்சுனனுக்கு உண்டாக வேண்டுமென்று இந்த விசுவரூபதரிசனஞ் செய்துவைத்தபடியால் அதனுடைய பெருமையைப் பகவானுனவர் மூன்று சீலோகத்தினுந் சொல்லுகிறார். அருச்சுனா! என்னுடைய யோகமகத்துவத்தினாலே யிப்போது பிரசன்னமாயிருக்கிற உத்தமமான ரூபத்தை யுன்னிடத்தி லிருக்கிற கடாக்ஷத்தினாலே நீ காணும்படியாகச் செய்வித்தேன். தேசோமயமாயும் விசுவாத்மமாயும் ஆதியந்தயில்லாமலிருக்காநின்ற ரூபத்தை நீ யொருவன் கண்டாயே தவிரப் பூர்வத்தி லாருங்காண வில்லை. அதனாலே அருச்சுனா! நீ கிர்தார்த்தனுய். (௪௭)

இன்னம் வேதசாத்திரங்கள் வாசித்து அர்த்தங்களைத் தெரிந் ததினாலும், எக்யாதிகள் செய்ததினாலும், அக்கினி ஹோத்திராதி

கிரியைகளாலும், சிரோஷ்டமான தானங்களினாலும், உக்ரமான தபசுகளினாலும், இன்னமும் பலவிதமான கன்மங்களினாலும் மறியக் கூடாத அனேகவிதமான ரூபங்களை யுடைத்தான விசுவரூபமாகிய நம்மையிந்த மனுஷலோகத்தி லுன்னைத் தவிர வேறொருவரும் பார்க்க நாம் சக்கியமாகமாட்டோம். (௪௮)

அருச்சுன! ஆனதால் இப்படிப்பட்ட ரூபத்தை நீ திபானஞ் செய்ய வேண்டி யுனக்குக் காண்பித்தோம். அதைப்பார்க்க உனக்குப் பயங்கரமாயும் வியாசுலமாயும் மூடபாவமு முண்டாயிருப்பதாக நீ சொல்லுகிறபடியால் அவைகளெல்லாம் நீ இனிமேலடைபார்மல் சந்தோஷசித்தனாய்ச் சவுமியமான நம்முடைய பூர்வரூபத்தைப் பாரொன்று பகவானுவர் விசுவரூபத்தை மறைத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்திரூபமாய்க் காண்பிவித்தார். (௪௯)

மகாராஜாவே! கேளும், இவ்விதமாய் வாசுதேவராவவர், பயத்தையடைந்திருந்த அருச்சுனனைப்பார்த்து மிருதுவான மதுரவாக்கியங்களினால் சமாதானஞ்செய்து மறுபடியுஞ் சவுமியமான தன்னுடைய பூர்வரூபத்தைக் காண்பிவித்தார். (௫௦)

இப்படிப்பட்ட சவுமியரூபத்தைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன் எவ்விதமாய்ச் சொல்லுகிறானென்றால், சனர்த்தன! உம்முடைய சவுமியமாகிய மனுஷரூபத்தைப் பார்த்து இப்போதல்லவா பூர்வம் போல பிரசாந்த சித்தத்தை யடைந்தவனானேனென்று சொல்ல. (௫௧)

பகவானுவர் அருச்சுன! ஆராலும் காணுகிறதற்குச் சக்கியமாகாத நம்முடைய ஈஸ்வரஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தை நீ பார்த்தாய். தேவதைகள் முதலானவர்களு மிதுவரைக்கும் பார்த்தவர்களல்ல. ஆனால் எப்போது மிந்த விசுவரூபநிசனத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கோரிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ரூபத்தை யுனக்குத்தியானஞ் செய்யவேண்டி நாம் காண்பித்தோம்.

அருச்சுன! இவ்விதமாய்க் காணுகிறதற் கபுருபமாய்ப்போவானேனென்று கேட்பாயேயாகில், இப்போது நீ பார்த்த விசுவரூபமாகிய நம்மை யெதார்த்தமாயறிந்து பிரீதி பூர்வமாகப் பத்தி செய்யார்மல் வேதாத்தியயனங்கள் செய்கிறதனாலேயுந் தவங்க ளாசரிக்கிறதனாலேயுந் தானங்கள் கொடுக்கிறதனாலேயும் எக்யங்கள்செய்வதனாலேயும் நம்மையொருபோதும் காணமாட்டார்கள். (௫௩)

சத்துரு சம்மாரணிய அருச்சுன! பின்னை யாருக்குத்தான் இந்த ரூபம் காணப்படுமென்று கேட்பாயேயாகில் இதர தேவதை

களை யுபாசிபாம் லென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென் மென்னையோ யார் பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சாத்திரங்களினாலேயும் மறியப்படுவேன் சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட சித்தத்துக்குக் காணப்படுவேன். இப்பேர்ப்பட்ட நானே யவர்களைன்று தெரிந்தனுபவிக்கும் படியாக நான் சுருவாடிமுடன்பட்டிருப்பேன். (௫௪)

அருச்சுன! சகல சாஸ்திரங்களினுடைய சாராம்சமாகியும் பாமாகசியமாயு நிருக்கப்பட்ட தெதுவோ அதைச் சங்க்ரகமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்கேள். யாதொருவர் நம்மையுத்தேசித் துப் பிரியத்தோடுங்கூடி நிட்காம கன்பங்கள் செய்கிறார்களோ, நம்மைத்தானே பாம புருஷார்த்தமாக எண்ணுகிறார்களோ நம்மைத் தானே யாசரித்தவனா யீஷணத்தியங்களைவிட்டு நம்மையே அநஸியமாகப் பத்திசெய்கிறார்களோ, ஒருவரிடத்திலும் வயிரமின்றி யாரிருக்கிறார்களோ, இத்திபாதி குணங்களுடன்கூடின யாதொரு புருஷானுண்டோ அவர்கள்தான் நம்முடைய சொரூபத்தையடைவார்கள்.

தேவதைகள் முதலாய்க் காணப்படாத விசுவரூபத்தைக் காண்பித்ததைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் பித்தியின்புறிக் கூடாதென்று போதித்த யாதொரு பகவானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பதினொராவது

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் ௧௧-க்குச் சுலோகம்-௪௩௬.

பாமகுருவே துணை.

உ

ஸ்ரீநவரீதநவாகாராயநம:

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—நிர்க்குணோபாஸ்தி சுகுணோபாஸ்தி இந்த இரண்டில் தேகபிமானத்தோடுங்கூடின புருஷனுயிருந்துகொண்டு நிர்க்குணோபாஸ்தி செய்கிறதைக்காட்டினுஞ் சுகுணோபாஸ்தி சிரோஷ்டமென்பதையிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி! சுருணரூபமாகிய விசுவரூபத்தை யுடைத்தானவனுப்சர்வஞ்ஞாதி குணங்களுண்டானவனாகிய உம்மை யறிந்து உம்பிட்டுக்

திலேயே மனதைநிறுத்தி உம்மை யுபாசிக்கப்பட்ட பக்தா ளும்மை யடைவார்களென்று பித்தொராமத்தியாயத்தின் முடிவில் அதுக்காஞ் செய்தீர்கள், அட்சரமாயும் அவ்யக்தமாயு மிருக்கப்படாநின்ற நிற்குணமாகிய பரப்பிரமசொருபத்தையும் சிலிபர்க ளுபாசிப்பார்க ளென்றும் அதுக்காஞ் செய்திருக்கிறீர்கள். இவர்களிலே சிரேஷ்டா ளாரோ அவர்களைத் தெரியும்படி யதுக்காஞ்செய்யவேண்டும். (க)

அருச்சுனா! சர்வஞ்ஞாதி குணங்களுண்டாகிய பகவானு பிருக் கிற நம்மிடத்திலே யாதொருவர் மனதைவைத்து நித்யமுந் தியானவர் தாளாய் நம்முடைய நிமித்தமாக நிட்காமகன்மங்களைச் செய்து கொண்டு எதார்த்தமான சிரத்தையுடனே நம்மையே யுபாசிக்கிறார்களோ அவர்களை சிரேஷ்டாள். (உ)

சுவாமி! நிற்குணோபாஸ்தி செய்யப்பட்டவாள் சிரேஷ்டமல்லவா? அருச்சுனா! அப்படி நினைக்கவேண்டாம் எதனுலென்றால், அட்சரமா யின்னபடியென்று சொல்லப்படாததாயும், நாமரூபங்க ளில்லாததாயும், சாஸ்வதமாயும், எங்கும் பரிபூரணமாயும், சிந்திக்கக் கூடாததாயும், மாயைக்கதிட்டானமாயும் யாதொரு விகாரங்களுஞ் சலனமுமின்றிக் கூடஸ்தராயுமிருக்கப்பட்ட நம்முடைய ஸ்வரூபத்தை யித்திரியங்களுள்ளாம் நிக்காஞ்செய்து எங்கும் சமபுத்தியாய்ச் சர்வ பூதங்களுக்கும் இதஞ்செய்கிறபேரா யாதொருவ ருபாசிக்கிறார்களோ அவர்களுஞ் சிரேஷ்டானே, அவர்களும் நம்மையே யடைவார்கள்.

என்றசொல்லானது அவனைநானென்று நீ யறியவேண்டும். அருச்சுனா! பாரதா நிற்குணோபாஸ்திசெய்கிறது மிகவு மருமை யென்பதைச் சொல்லுகிறோங்கேன். அவ்யக்தராயும் பரப்பிரமமாயும் நிற்குணமாயும் இருக்கப்படாநின்ற ஸ்வரூபத்தை யுபாஸ்திசெய்யப் பட்ட ஞானம் மிதமுந் சிரேஷ்டமே, அதற்குச் சமஸ்த பூதங்களிடத் திலேயுந் துவேஷங்ளில்லாமல் மைத்திரியாதிபுடன் தயாவந்தனாய்த் தேகத்தைத் தானென்கிற அகந்தையும் விஷயங்களிற் றன்னதென்கிற மமதையு மில்லாமற் சுகதுக்கங்களிடத்திற் சமமான புத்தியுண்டான வனுபிருந்துகொண்டு அவ்யக்தமான பரப்பிரமசொருபத்தினிடத்தில் ஆசக்தியான சித்தத்தையுடைத்தானவனுய் நிற்குணோபாஸ்தி செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் தேகாபிமானத்துடன் கூடினவர்க ளெத்தனப்படுவார்களேயாகில் அதிக கிலேசமுண்டாயிருக்கும். அத னால் நிற்குணோபாஸ்தி செய்கிறது பிரயாசமானதால் அதைவிட விசுவரூபமாகிய சகுணத்தியானஞ் சிரேஷ்டம்- அந்தச் சகுணத்

தியானத்தைக்காட்டிலும் சனன மாணத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதான சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்யப்பட்ட மனமுதலான இந்திரியங்க ளெல்லாஞ் சாந்தியடையும்படியாகச் செய்யப்பட்ட கன்மபலத் தியாகம் சிரேஷ்டமாகும். (ச-ரு)

அருச்சுனா! ஆகையால் நம்முடைய பக்தாள் எளிதாக மோகஷ மடைகிறதற்குச் சாதகமான கன்மபலத் தியாகத்தினுடைய சிரேஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். எவர்களாகிலுந் சமஸ்த கன்மங் களையும் விதிபூர்வமாக நம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்து வேறே தேவாந்தரங் களையுபாசியாமல் நம்மையே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி யிதா சிந்தையில்லாத பத்தியோகத்தினாலே நம்மையே தியானஞ்செய்து கொண் டிருப்பார்களாகில் அவர்களும் நம்முடைய சொருபத்தையே யடைவார்கள். (சு)

சுவாமி! இந்தக் கன்மங்களினுலேயுந் தியானத்தினுலேயும் அதை யெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுனா! நம்மிடத்தில் நிறுத்தப் பட்ட சித்தத்தையுடைத்தான பக்தாளுக்கு நாம் சித்திரமாக மிருத்தி யோடுங்கூடிய சம்சாரசாகரத்தி லிருந்துங் சரையேற்றிவைக்கப் பட்டவனுலோம். (எ)

அருச்சுனா! நீயும் நம்மிடத்திலேயே மனதைநிறுத்தி நம்மிடத்தி லேயே புத்தியுண்டானவனுய் விசுவரூபமாகிய நம்மையே தியானிப் பாயாகில் நம்முடைய அதுச்சுரத்தினாலே ஞானம் லப்தமாகித் தேகார் தத்திற் சாயுச்சியமாகிய நம்முடைய சொருபத்தையே யடைவாய். இதற்குச் சமுசயமில்லை. (அ)

அருச்சுனா! இவ்விதமாய்ச் சித்தத்தை ஸ்திரமாய் நம்மிடத்தில் நிறுத்த அசக்தனாயிருப்பாயேயாகில் நம்மை யெவ்விதமும் அடைய வேண்டுமென்று நிச்சயித்தபுத்தியினுந் பாசியத்தில் நமக்குப் பிரீதிகா மாகிய நிட்காமகன்மங்களைச் செய்துகொண்டு பூர்வஞ்சொன்னபடி யோகாப்பியாசத்தினாலே நம்மைத்திபானஞ் செய்துகொண்டு வருவா யாகில் அப்போது மனதிலுண்டான விட்சேபங்களெல்லாஞ் சந்தமாய் விடுபட்டு நம்மையே யடையலாம். (சு)

அருச்சுனா! இந்த யோகாப்பியாசஞ்செய்யச் சமர்த்தில்லாத வனுபிருந்தால் எனக்குப் பிரியகரமாயிருக்கப்படாநின்ற ஏதாதிபுப வாச முதலான விரதங்களுடன் நாமகீர்த்தனங்கள் முதலாகிய சற்கரு மங்களைச் செய்துலருவாயாகில் அதனு லு மோகஷத்தையேயடைவாய்.

அருச்சுனா ! இதற்குஞ் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தாயாகில் நாமே யெல்லாவற்றிற்குங் கதியென்று நம்மைத்தானே சரணமடைந்து மனோ கிங்கிரகத்துடனேகூட நீ செய்யப்பட்ட சகல கன்மங்களையும் அவைகளின் பலன்களையும் எனக்கே யற்பணஞ்செய்துகொண்டு எல் லாப்பாரதத்தையும் நம்மிடத்திலேயேபொறுப்பாய் வைப்பாயேயானால் அதனாலே நம்முடைய அதுகரகமுண்டாய்க் கிருதார்த்ததாய்விவோம்.

அருச்சுனா ! நம்மை ஞானமின்றி யேகதேசமா யுபாசிக்கிறதைக் காட்டிலும் பரோட்சஞானஞ் சிரஷ்டம். அந்தப் பரோட்சஞானத் தைக்காட்டிலும் விசுவரூபத்தியானஞ் சிரஷ்டம். அந்த விசுவரூபத் தியானத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சற்கருமங்கள்செய்து அந்தப் பலன்களைத் தியாகஞ்செய்யப்பட்டது மிகவுஞ் சிரஷ்டம். அந்தக் கன்மபலத் தியாகத்தினுற் சன்னபரணமென்னப்பட்டசங்கற்ப விசுர்பங்கன் முத லான சுகதுக்கங்கள் யாவுஞ் சாந்தியடைந்து நம்முடைய சொரூபமா கிய மோக்ஷத்தையே யடைவார்கள். (கௌ)

சுவாமி ! தேவாரூடைய பக்திசெய்யப்பட்ட பக்தானானவர்கள் தேகாந்தத்தில்மோக்ஷபுடைகிறது நிச்சயமாயிருந்தபோதிலும் அவர் களை நான் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத் தேசத்துடனாவர்களிருக் கும்போது எவ்விதமான குணங்களுடன் கூடியிருப்பார்கள் ? அருச் சுனா ! எட்டுச்சுலோகத்தினுற் சொல்லுகிறேன் கேள். லோகத்தி லிருக்கப்பட்ட சமஸ்த பூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷமின்றியிருப் பன் ; தனக்குச் சமானமாகிய பேர்க்கிடத்தில் மைத்திரியமென்னப் பட்ட சினேகஞ் செய்வான் ; தீனார யிருக்கிறபேர்க்கிடத்திற் கருணை செய்வான் ; பெண்சாதி பிள்ளைகளிடத்தில் மமத்துவமில்லா மலுந் தேசத்தை நானென்கிற அகங்காரமின்றியு யிருப்பன் ? துக்கங் களிடத்திலுஞ் சுகங்களிடத்திலுஞ் சமானபுத்தி யுடைத்தானவனாக வும் பூமாதேவியைப்போற் பொறுமையுடையவனாகயிருப்பன். இவன் தான் நம்முடைய பக்தன். (கௌ)

இன்னமு மெப்போதுஞ் சந்தோஷமுள்ளவனாகவும் என்னைத் தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதில் திடநிச்சயமும் ஆக்பஞானம் பிர தானமாக மனதும் புத்தியும் நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்தவனுய் முண்டானவனெனவனோ அவனே நம்முடைய பக்தன், நமக்குப் பிரி யனுமாவன். (கௌ)

அருச்சுனா ! இன்னமும் லோத்திலுள்ள சகல சீவானுக்கு மெவ னாலே பயமில்லையோ எனனுக்குச் சகல சீவானாலும் பயமில்லையோ,

நல்லது சம்பந்தந்தாற் சந்தோஷமும் பிறர்க்கு நன்மைவந்தாற் பொறு மையும் குரோதமு மனச்சோபமு மெவனுக்கிலையோ அவன் தான் நம்முடைய பக்தன். (கௌ)

அருச்சுனா ! இன்னமும் எந்தவஸ்துவையுந் தான் அபேட்சியா மலும் பலவந்தமாய்வந்த விஷயங்களி லாசையின்றியும் சோம்பலும் பிதையுமின்றிப் பாகியத்திலு மாந்தரத்திலுஞ் சுகியுண்டானவனுய் வினை யுத்தியோடும் பட்சபாதமில்லாமலும் மனோவிபாதிபில்லாதவனு யும் நம்மை யடைவதற்கான எத்தனத்தைத்தவிர மற்ற சர்வமுயற்சி களையும் விட்டவனுய் மிருக்கப்பட்டவ னெனவனோ அவனே நம்முடைய பக்தன். (கௌ)

அருச்சுனா ! இன்னமும் பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நல்ல விஷ யங்கள்வந்தா லதனாற் சந்தோஷியாமலும் அப்பிரியத்தைக் கொடுக் கத்தக்க பொல்லாதவிஷயங்கள் வந்தால் அதனால் துக்கப்படாமலும் பிரியமான வஸ்துக்கள் வியோகமானாலதனாற் சோகத்தையடையா மலும் சுவர்க்காதிமுதலாய் வாராதவஸ்துக்களைக் கேசூராமலும் சுபா சுபரூபங்களான புண்ணிய பாபங்களைவிட் டென்னிடத்திற் பக்தியொய் யப்பட்டவ னெனவனோ அவனே நம்முடைய பக்தனும் பிரியனுமாவன்.

அருச்சுனா ! இன்னமுஞ் சத்தூருவினிடத்திலும் மித்தூருவினிடத் திலும் மானத்தினிடத்திலும் அவமானத்தி லிடத்திலுஞ் சீதோஷண சுகதுக்கங்களிடத்திலுஞ் கொப்பனம்போ லெண்ணிச் சமபுத்தியுண் டானவனுயும் நம்முடைய பக்தியில்லாதசங்கத்தைச் சேராமல் வீவாச் சிதனாயிருக்கப்பட்டவனெனவனோ அவனே நம்முடைய பக்தன். (கௌ)

அருச்சுனா ! இன்னமு மொருவர்செய்யப்பட்ட நினைதியிலுந் துதிபிலுஞ் சமசித்தத்தை யுடையவனுயும் எப்போது மெகர்த்தத்தை யிச்சித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்டவனுய் தானிச்சியாமலிருக்கத் தெய்வாநினாய் வந்த பொருளைத் தள்ளாமலும் அருனாலே திருப்தி யடைந்தவனுயும் வாராதபொருளிலையபேட்சையின்றியும் இன்னவிட மிருக்கிறது இன்னவிட மிருக்கக்கூடாதென்கிற நிலையமின்றி ஸ்திர புத்தியுடன் நம்மிடத்திற் பக்தியுண்டானவனெனவனோ அவனே யெனக் குப் பக்தனும் பிரியனுமாவன். (கௌ)

அருச்சுனா ! எவர்களாகிலுஞ் சிரத்தாபத்தியோடுங் கூடினவர் களாகி நாமே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணியிப்போதுநாம்சொன்ன மோக்ஷசாதகமான கருமங்களை யெதோத்தமா யாசரிப்பார்களேயாகில் அப்படிப்பட்ட பக்தாள் நமக் கத்பந்த பிரியமுண்டானவர்களாவார்

கள்; அதன லவர்களுக்குப் பிரகிருதிபுருஷனையும் சேஷத்திரம் சேஷத் திரக்குணையும் ஞானம் ஞேயத்தையும் பிரித்தறியும்படியான ஞானத்தை நான்கொடுத்து எல்லாவற்றிற்குள் சிரோஷ்டமாயிருக்கிற நம்முடைய சொரூபத்தை யடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். இந்தப்பிரகாரம் பிரிக்குணோபாஸ்திசெய்கிறது பிரயாசமாகையால் எளிதாக மோகஷம் வரவேண்டிச் சகுணோபாஸ்தி நல்லதென்று பகவானானவர் அதுக்கிர கஞ்செய்த விபரத்தைத் திரிதராட்டிராருக்குச் சஞ்சயர்கொணர்.

தேகாபிமானத்தோடுக்கூடிய புருஷன் சகுணோபாஸ்திசெய் தால் மோகஷத்தையடையலாமென் றெந்தப்பகவானுலே சொல்லப் பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௧௨ - ஸ்குச் சலோகம் - ௪௮௯.

ஸ்ரீபிருத்தவனவாசப்பிரயாசம்:

உ

ஸ்ரீகோடிகுரியசப்பிரயாசம்:

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—பத்திராசர் சம்சாரத்தில் நின்று பெனிதாகக் கடைத்தேறப் பண்ணிவைப்போமென்று பன்னிரண்டா மத்தியாயத் திற் சொன்ன பத்தி சித்தியாகவேண்டி யிந்த அத்தியாயத்திலே தத் துவ ஞானத்தை யுபதேசஞ்செய்கிறார். கேசவா! பன்னிரண்டா மத்தியாயத்தின் முடிவிற பிரகிருதி புருஷன் முதலானவைகளையும் பிரித்தறியும்படியான ஞானத்தைக்கொடுத்து மோகஷமடையும்படியாக வுஞ் செய்விப்போமென் றதுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள், அப்படிப்பட்ட பிரகிருதியையும் புருஷனையும் சேஷத்திரத்தையும் சேஷத்திரக்குணையும் ஞானத்தையும் ஞேயத்தையும் விபரமாயடிபேனுக்குத் தெரியும் படியுமதுக்காரம் பண்ணவேண்டும். (௧)

அருச்சுனா! வேனுவனுக்குப் பாவபுண்ணியங்களினாலே சம்ப வித்த போகங்களை யனுபவிக்கச் சாதனமாயிருக்கப்பட்டது எதுவோ அதற்குச் சேத்திரமென்றும் அந்தச்சேத்திரத்தைத் தன்னதென் றறியப்பட்டவ னெவனோ அவனுக்குச் சேத்திரக்குணென்றுஞ் சொல்லப் படுகி.

(௨)

௧௩-வ துபிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம். ௧௪௧

அருச்சுனா! சர்வசேத்திரங்களிலு மிருக்கப்பட்ட சேத்திரக் குணவர் த்மென்று நீ யறியவேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட சேத்திரக் குண் சேத்திரயிவர்களின் சொரூபத்தை இப்பேர்ப்பட்டதென்று பிரித்தறியப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதுவே மோகஷத்தைக்கொடுக் கும். மற்ற ஞானமெல்லாம் வியர்த்தமாய் முடிக்கிறதமல்லாமற் பந் தங்கனையுங் கொடுக்கும் இவ்விதமாகப் பிரித்தறிபவர்களாரோ அவர் களைத்தான் ஞானிகளென்றுஞ்சொல்வார்கள். அருச்சுனா! இப்பேர்ப் பட்ட ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறதே நமக்குச் சம்மதம். (௩)

அருச்சுனா! இதனாலே முன்சொன்ன சேத்திரமாவது இப் பேர்ப்பட்டதென்றும், இப்பேர்ப்பட்டதற்கு ஆசிரயமானதென்றும், இவ்விதமான விகாரங்களுடன் கூடினதென்றும், இதனாலே யுண் டானதென்றும், இன்னவித பேதத்தோடுங் கூடினதென்றும், சேத்திர கக்குணென்றாலினன்னென்றும், இப்பேர்ப்பட்ட பாவத்தை யுடைத் தானவென்றும் நீ யறியவேண்டி யிந்த அர்த்தங்களைல்லாம் சங்க் ரகமாக விவரித்துனக்குச் சொல்லுகிறோம். (௪)

அருச்சுனா இவைகளையே நாநாவிதமாகிய தருமங்கள் முத லானவையுஞ் சொல்லாநின்ற வேதங்களிலேயும் அநேகயேதுக்களைப் பற்றி பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மல்லாமல், அவைகளை யதுசரித்து வசிஷ்டாதி ரிஷீஸ்வரானாலே யுஞ் வெகுவிதங்களாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந் தாலும் விசேடமாயும் உறுதியாயுஞ் சொல்லப்பட்ட பிரமருத்திர பதங்களென்னப்பட்ட வேதார்த்தருத்திரங்களினாலே விசேடமாய் நிச் சயித்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிற விவரப்படி யுனக்குச் சொல்லு கிறோம். (௫)

அருச்சுனா! பிரகிருதியாதி மகாபூதங்கள்ஐந்து, ஞானேந்திரி யங்கள் ஐந்து, கண்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்து, அவ்விபக்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி மரம் புத்தி அகங்காரம் நானு, ஆக இருபத்து நானு தத்துவத்துடன். (௬)

இன்னமும் மனோவிருத்திகளாகிய இர்சை துவேஷம் ஈகம் துக் கம் விஷயஞானம் தைரியமுதலாய் நான்பிறந்தேன்வளர்ந்தென் சாகி மேனென்கிற இவைமுதலான விகாரங்களோடுங் கூடினதாயும் களே பரமாயும் சுகதுக்கமென்னப்பட்ட போகங்களை யனுபவிக்கிறதற்கு ஆசிரயமாயுஞ் சடமாயுஞ்சுத்தமித்தையாயு மிருக்கப்பட்டது எதுவோ அதற்கேசரீரமென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்துக்கே சேத்திர

மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சேத்திர தருமங்களின்னதென்றும் அவைகளை யபிமானித்து நடக்கப்பட்டவ னின்னானென்றும் அறி யப்பட்டவனானோ அவனுக்குச் சேத்திரக்குள்ளென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா! இனி ஞானத்தையும் ஞேயத்தையுஞ் சொல்லு கிறோம் அதற்கு ஞானத்தினாலேயே ஞேயத்தை யறியவேண்டியிருப் பதனாலே முன்பு ஞானத்தைச் சொல்லுகிறோம். சேத்திரதருமயின்ன தென்றும் சேத்திரக்குறுண்டைய தருமயின்னதென்றும் பிரித்தறியப் பட்ட விவேகமெதுவோ அதற்கே ஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்த ஞானமெவ்விதமாக லப்தமாகுமென்றால் அதற்குத்தகுந்த ஞானசாதனங்களினாலேயே லப்தமாகவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞான சாதனங்களாலேயே நம்முடைய பக்தானாவான் நம்முடைய சொருபமாகிய கைவல்லிபத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே நீயும் அந்த ஞானசாதனங்களைத் தெரிந்து அந்த ஞானத்தவரான ஞேயத்தையறிந்து நம்முடைய சொருபத்தையடையவேண்டும். அத னால் அருச்சுனா! சாவதானமா யிருந்துகொண்டு ஞானசாதனங்களைக் கேள். முதலாவது தன்னை பொருவரால் தோத்திரமும் பூசினதையுந் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் லேசங்கூடயிருக்காடலிருக்கப்பட்ட குணமெதுவோ அதற்கு அமானித்துவமென்று சொல்லப்படும். அதவா அவைகள் வலுவிற்குச் சம்பவித்தாலும் அவைகளிலெவ்வளவும் அபிமானமும் பற்றுதலுஞ் சந்தோஷமுமடையாம லிருக்கவேண்டும். இடம்பழம், இன்சையுஞ் சத்தமாய் விட்டிருக்கவேண்டும். கபட் மின்னிச் சத்தியமாக வசனங்கள் வரனிக்கவேண்டும். ஆசிரியருடைய சதுர்விதமான சிவ ரூப ஞேய முதலான உபாசனையுஞ் செய்யவேண்டும். ஆந்தரத்திலும் பாகியத்திலுஞ் சுசித்துவ முண்டாயிருக்கவேண்டும். பொறுமைபிற பூம தேவிக்குச் சமானமான சுதையோடுங்கூடின வனு யிருக்கவேண்டும். குருசொன்ன அர்த்தத்தில் ஸ்திரமானபுத்தி யுண்டானவனு யிருக்கவேண்டும். சரீரத்தை நானென்கிறதை கிங் காகுஞ் செய்திருக்க வேண்டும். (அ)

அருச்சுனா! இன்னமும் விஷயங்களிடத்தில் எப்போதும் நிரா சையுடனே யிருக்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கிறதிலும் நாமானதி னாலே விவ்விதமாய் விட்டிருக்கிறோமென்கிற அங்காரமுதலியவையு மில்லாமலிருக்க வேண்டும். சன்மம், மிருத்து, சரை வியாதி யிவை களினாலுண்டான துக்கத்தோஷங்களை யடிக்கடி விசாரித்து மனனம் பண்ணவேண்டும். சுகல பூதங்ரளிடத்திலேயுந் தயவுந் கருணையு மிருக்கவேண்டும். (ஆ)

கங்-வதுபிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம். ௧௪௩

அருச்சுனா! இன்னமும் புத்திர தாராதி, கிரக முதலானவை களில் ஆசக்தியும் பிரியமு மில்லாமலிருக்கவேண்டும். நன்மை நீமை கள் சம்பவிக்குங் காலங்களில் அவைகளினாலுண்டான பிரியப்பிரியங் களிற் சபசித்தன யிருக்கவேண்டும். (க௦)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்நியதேவதா பக்தனாகாமல் நம்மையே யெல்லாவற்றிற்கும் கிரேஷ்டமாக எண்ணி நம்மைத்தவிர அந்நிய மில்லையென்று நம்மிடத்திலேயே அவிபசாரமாகிய பத்தியும் யேகாந்த வாசமுஞ்செய்யவேண்டும். பிராகிர்த சனங்களிடத்திற் பிரியமும் அவாள் சங்கமும் விட்டிருக்கவேண்டும். (க௧)

அருச்சுனா! இப்போது நாம்சொன்ன ஞானசாதனங்களுக்கெல் லாம் விபரீதமாகிய அஞ்ஞானத்துடன்கூடிய டம்பம், அபிமான முத லியவைகளைச் சத்தமாய்விட்டு ஆத்மஞான நிஷ்டனாயிருந்துகொண்டு தத்துவஞானம் விருத்தியாகி மோக்ஷமடைகிறதற்குச் சாதனமாகிய விசாரமுஞ்செய்து வரவேண்டும். இவ்வளவுஞ்ஞேயத்தையறியவேண் டிய ஞானத்துக்குச் சாதனமென்று சொல்லப்படும் இப்படியே வசிக்ஷ டாதி நிஷீஸ்வரானுஞ் சொல்லுகிறார்கள். (க௨)

அருச்சுனா! இந்தச் சாதனங்களினுடைய ஞானத்தைக் கொண்டு தெரியத்தக்க தெதுவோ அதைச் சொல்லுகிறோம் கேள். எதை யறிந்ததனாலே சனை மராமென்னப்பட்ட பந்தத்திலிருந்து மோக்ஷத்தையடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட தத்துவஸ்வரூபத் துக்கு ஆறியுமில்லை அந்தமுமில்லை. அதற்குச் சத்தென்றும் அசத் தென்றும் நிக்யமென்றும் அபித்பமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் ஞானமென்றும் சொல்லக்கூடாத விதத்தையுடைத்தானதாய் மிருக் கும். இதற்கே குருகிஷ்ய, போத்தியபோதக நிபித்தியமாக, அனாதி யென்றும் அசண்டமென்றும் பூரணமென்றும் எவ்மென்றும் வாக்து மனதுக்கு அனோசாரமென்றும் அனுபவவேத்தியமென்றும் பாப்பிரம சொருபமென்றுஞ் சொல்வார்கள். அருச்சுனா! இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வ ரூபத்தை முன்சொன்ன ஞானவைபாகத்தினுந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமே யல்லாமல் மற்றெந்த விதத்தினாலுந் தெரிந்துகொள்ளச் சக்கியமாகாது. இதற்கே ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (க௩)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்த ஆத்மதத்துவமானது எப்படிப்பட்ட தென்றால் சருவபிராணிகளுடைய கை, கால், கண், கிரக, காதுகளு முடைத்தாகிய ரூபங்களுடன்கூடின சர்வசரீரங்களையுஞ் சுகலலோகங்

களையும் அன்னவய யுத்தியினாலே சொன்னதைத்தவிர ஆபரண மில்லாததுபோலவிபாபிக்கப்பட்டிருக்கும். (கசு)

அருச்சுனா! இன்னமும் சகல சரீரங்களிலுமுள்ள இந்திரியங் கள் முதலாகிய சத்துவாதிகுணங்களையும் பிரகாசிக்கும்படிச் செய் விக்கப் பட்டதாயுள் சருவத்துக்கு மாநாமாய் வகிக்கப்பட்டதாய் மிருந்தும் அவைகளுக்கெல்லாம் அந்நியமாயும் அசங்கமாயும் ஒன்றி லும் பற்றில்லாமலும் தானொன்றிலும் அகப்படாமலும் விதிநேகயுத்தி யினாலே ஆகாயமாவதெங்கும் வியாபகமாயிருந்தும் ஒன்றிலும்பற்றில் லாமலிருக்கிறதபோல இருக்கப்பட்டதாய் மிருக்கும். இதற்கேனோப மென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கரு)

சுவாமி! இப்பேர்ப்பட்ட சொருபம்எங்குமிருக்கும்போது எல் லாராலேயும் ஏனையச்சுடவில்லை? அருச்சுனா! சமஸ்தபூதங்களு மவைகளுடைய உள்ளும் புறம்புமெங்கும் நிறைந்து சராசராத்தமக மான பிரபஞ்சரூபமாயுள் தானாகவேயிருக்கப்பட்ட இந்த ஆன்மதத் துவமானது மிகவுஞ் சூட்சுமத்தோடுங் கூடினதாதையா லெல்லாரா லேயுள் தெரிந்துகொள்ளுகிறதற்குச் சக்தியமாகாது. எதனாலென்றால், அஞ்ஞான சம்பந்தத்துடன்கூடிய சீவான் எவ்வளவு பிரபத்தினங்கள் செய்தபோதினும் தெரிந்துகொள்ளவேமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வர்களுக்கு இந்த ஆன்மதத்துவமானது வெகுதூரமாயிருக்கும். ஆன லாருக்குத்தான் சமீபமாய்த் தோன்று மென்றால் முன்சொன்ன ஞான சாதனங்களையடைந்த ஞானவந்தாளாரோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் இதைவிடச் சமீபமாய் வேறொன்றையுஞ் சொல்லக்கூடாது. (கசு)

அருச்சுனா! இன்னமும் அந்த ஆத்மதத்துவமானது சரா சராத்த மகமான பூதங்களிடத்திற் காரணத்திலேயே அபின்னமாயுங்காரிய ரூபத்தினுற் பின்னமானுற்போலவுமிருக்கும். இன்னமும் திதிகாலத் திலே பெல்லாவதறைய மிரட்சிக்கிறதாய் மிருக்கிறதூந்தவிரப் பிரளய காலத்திற் சங்கடிகிறதாயுஞ் சிருட்டிகாலத்திற் காரியரூபங்களாகச் சிருட்டித்துக்கொண்டிருக்கும். (கரு)

அருச்சுனா! இன்னமுன் சூரியசந்திராதிகளுடைய பிரகாசங் களுக்கும் பிரகாசரூபமாயிருந்துகொண்டும் அவைகளையும் பிரகாசித் தும்படிச் செய்விக்கிறதாயுமிருக்கும். அஞ்ஞானிகளுக்கு அந்தகார ரூபமாகவும், அறியப்படாததாகவும், ஞானிகளுக்கு ஞானரூபமாயும், அறியப்படுகிறதாயுமிருக்கும். இன்னமும்பிரகிருதிக்குப்பரமாயுமுன் சொன்ன சாதனங்களையடைந்திருக்காநின்ற ஞானனுபவத்தினு லடை

யப்படுகிறதாயும் ஞானமாயும் ஞேயமாயுமிருக்கிறதூந்தவிரத் தேகாதி திரிசியப் பிரபஞ்சமுதலாகிய சமஸ்தமுந்தானையாகி அவைகளுக்குஞ் சகல பிராணிகளுடைய புத்திக்குச் சாட்சியாயுமிருக்கும். இதற்கே பரப்பிரமசொருபமென்றுஞ் ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (சஅ)

அருச்சுனா! இத்தவதமா யிருபத்துநாலு தத்துவத்தோடுங்கூடிய சேத்திரத்தையும் அதற்கு விலட்சணமான சேத்தரானையும் இவை களைப் பிரித்தறியப்பட்ட ஞானஞ் சித்திகிறதற்குச் சாதனமான அமானித்துவமுதலாகிய குணங்களையும், இந்தச் குணங்களினு லடைந்த ஞானத்தைக்கொண்டு அறியப்பட்ட ரூபத்தையும், விசிஷ்ட டாதி ரிஷிஸ்வராளாலே விஸ்தரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் சங்க்ரகமாகச் சொன்னோம். இவைகளையெல்லாம் நம்முடைய பக்தனுனவன் விபரமாய் நம்முடைய நம்முடைய ஸ்வரூபமாகிய மோக்ஷத்தையே யடைவன். (கசு)

சுவாமி! இப்படியிருந்தா லெல்லோருத் துக்ககரமாகிய ஜனனமா ணத்தை யடைவானேன்? அருச்சுனா! முன்னாலே நீ கேட்ட ஆறுசங் கைக்கு நாலுசங்கை யுத்தரவுகொடுத்து விட்டதாற் பாக்றியிருக்கப் பட்ட பிரகிருதி புருஷனுடைய விபரங்களை யிப்போது சொல்வத னாலே யவைகளுடைய விபரமுஞ் சனன மரண முண்டாகிபதற் கேது வும் உனக்கே தெரியலாம். அருச்சுனா! பிரகிருதி புருஷ னிவர்க்குமிரு வரும் அனாதியென்று நியமியவேண்டும். அந்தப் பிரகிருதிபிளிடத்தி லிருந்துண்டான சத்திவாதி குணங்களினாலே தேகேத்திரியாதி விசு ரங்களு முண்டாச்சுதென்றும், புருஷனுனவனுக் கிவைகளைப்பற்றி யாதொரு சம்பந்தமு மில்லையென்றும், அவன் நிர்வினாரியென்றும், சாட்சியென்று மறியவேண்டும். (உ௦)

அருச்சுனா! இப்படிக்கிருக்கிறதென்பதையறியாபற் பிரகிருதி சம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களைச்சேர்ந்த கர்த்தத்தவ பேர்த்தத் துவ முதலாகிய தேகேத்திரிய விசுரங்களை நிர்வினாரியாயிருக்கப்பட்ட புருஷனுனவன் தனக்குவந்தாற்போலப் பிரணயினால் ஒப்புக்கொண்டு அனுபவிக்கிறதனாலே சிவபாவத்தை யடைந்தவனுஞ் சனன மரண மாகிய துக்கத்தை யடைந்தவனுக்கென்று. (உசு)

சுவாமி! நிர்வினாரியாயிருக்கப்பட்ட புருஷன் சத்துவாதிகுண காரியங்களினால் எவ்விதமாய்ச் சிவபாவத்தை யடைவன்? அருச்சுனா! பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களோடுங் கூடிய சுகதுக்க முதலானவைகளிலே புருஷனுனவன் அபிரானம்வைத்து அதனு

துண்டாகிய ராகத் துவேஷங்களை யடைந்தவனாகி அதுவே சத்தியமென்று திடபுத்தியினற்றானே யநுபவிக்கிறேமென் றனுபவிக்கிற படியினாலே அந்தப் புருஷனைவன் சீவபாவத்தையடைந்து தேவ திரியக் மனுஷாதி சனனங்களுக்குக் காரணமாகச் சம்சாரத்தை யடைகிறான். இவ்விதமா யதார்த்தஞானம் வருகிறவரைக்கும் அந்தப்புருஷனுக் கெந்தப் பிரமையானது நீங்கவேமாட்டாது. புருஷனாகப்பட்டவனின்னானென்றும் அவனுடைய லட்சண மின்னதென்றும், யதார்த்த ஞானம் லப்தமாய்விட்டால் அவனொருபோதும் விகாரியாகவே யில்லையென்றும் அப்போது தெரியவரும். (உ-உ)

அருச்சுன! புருஷனைவன் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதி குண காரியமாயிருக்கிற தேகத்திற் கூடியிருக்கிறவனு யிருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும் அசங்கனாகவும் சாட்சியாகவும் அந்தச் சத்துவாதி குணங்கள்முதலான இந்திரியங்களையும் பிரோகஞ்செய்யப் பட்டவனாயும், அவைகளுக் கெல்லாம் பர்த்தாவாயும், விசுவரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவனுய் மிருப்பதுந்தவிர, அவனுக்கே தேகேந்திரியாதிகளுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனு யிருக்கும்போது மயேஸ்வரனென்றும், இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும் பானாயிருக்கும் போது பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ-உ)

அருச்சுன! எந்தப் புருஷனாலே யிர்தப் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதி குணங்கள் முதலான தேகேந்திரிய சுகதுக்கங்களுக்காகிலும் புருஷனாகப்பட்டவர் பரமாயுஞ் சிவோஷ்டமாய் மிருக்கிறவரென்றும், அவரே பரமாத்மாவென்றும், எப்போது தெரிந்துகொள்வானோ அப்போது பிரகிருதிமுதலான குணகாரியங்கள் முழுவதும் பிரமமென்று சந்தேகமுற வெளிப்படுமெயல்லாமல் அப்படிக்கன்னியி லிருக்கிறவரைக்கும் அந்தப் பிரமை போகவேமாட்டாது. அதனாலே பிரகிருதி சம்பந்தமான சத்துவாதி குணசகிதமான தேகேந்திரியங் களும் அதற்கு விலட்சணமா யிருக்காநின்ற புருஷனையும் நன்றாகப் பிரித்தறிப்பட்ட புருஷனைவன் வர்த்தமானகாலத்தில் விதிக்கிடே தங்களை யதிக்கிரமித்து நடந்தாலும் அதனாற் பாபத்தையடையாமலுந் திரும்பிப் பிறக்காமலும் மோக்ஷமே யடைவன். (உ-உ)

சுவாமி! இத்தன்மைத்தான ஆன்மாவைப் பிரித்தறிகிறதைவிட இன்னமும் வேறுவிதமா யறிகிறதற்குச் சாதனத்திரங்க ஞண்டா இல்லையா? அருச்சுன! சிலபேர்கள் தன்னுடைய மனதினாலே தியா னஞ்செய்து தன்னுடைய தேசத்துக்குள்ளாக அந்த ஆன்மாவை யறி

கூட-வதுபிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அந்யாயம் கசுள்

வார்கள். இன்னஞ் சிலபேர்கள் பிரகிருதிபுருஷ விபாகமாகிய விசாரஞ் செய்யப்பட்ட ஞானத்தினாலேயு மறிவார்கள். இன்னஞ்சிலபேர்கள் சீவாத்மா பரமாத்மா அயிக்கயஞ்செய்யப்பட்ட யோகத்தினாலேயு மறிவார்கள். இன்னஞ்சிலபேர்கள் கிட்காமகரும யோகத்தினாலேயு மறிவார்கள். இவர்களெல்லாரு முடிவி லென்சொருபத்தையே யடைவார்கள். (உ-ரு)

சுவாமி! இவ்விதங்களாயறியச் சக்தியில்லாத புருஷனுக்கு மோக்ஷத்தி லிச்சைமாத்மி முண்டாயிருக்குமாகில் அதற்குத்தகுந்த வேறு விதமான உபாயங்களுண்டா இல்லையாவென்றுக்கேட்ட அருச் சனைப் பார்த்து மகாபுஜா! முன்சொன்ன சாங்கிய யோகாதி கிரமங் கள் தெரியமாட்டாத அதிமந்த அதிகாரிகள் குருமுமமாக உபதேச மாத்மிரங்கேட்டுக்கொண்டு அந்தப்பிரகாரஞ் சிவத்தாபத்திபுடனே சார்வதா வுபாசிப்பார்களேயாகில் அந்தக் குருவாக்கிய சிவவணதி யுபாசனைகளினாலே அவர்களுமிருத்துவை யதிக்கிரமித்து என்சொரு பத்தையே யடைவார்கள். (உ-சு)

அருச்சுன! இப்போது நாம்சொன்ன பிரகிருதி சம்பந்தமான சத்துவாதி குணங்களோடுங்கூடிய சேத்ராத்மத்தைப் பதற்கு விலட்சணமாயிருக்கிற சேத்ரக்ஞனாகிய புருஷனுடைய த்ருமத்தையும் விவர மாய்ப் பிரித் தெதுவரைக்கு மறியாமற் பேர்வார்களோ அதுபரியந்த மிர்த இருவர்களுடைய தாதான்மியக் கூட்டுறவினாலே தாபரசங்க மாத்மகமாகிய பூதங்களுண்டாகிறதுஞ் சம்சாரத்தை யடைகிறதுமாய் மிருக்கும். இதனால் எந்த ஆத்மஞானத்தினாலே சம்சாரத்தைத் தாண்டப் படுமோ அப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்.

அருச்சுன! தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களிடத்திலேயும் சம மாயிருக்கப்பட்ட பரமேஸ்பரனொருவரே யிருக்கிறாரென்றும், அப் பேர்ப்பட்டவர் சகல பூதங்களும் நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாத வரென்றும், அப்பேர்ப்பட்டவரே தானென்றுஞ் சமுசயமன்னியில் திடமா யெவனறிகிறாநீனே அவனே நன்றாயறிந்தவன். அவனே ஆத்ம ஞானியுமாவன். (உ-அ)

அருச்சுன! சகல பூதங்களிடத்திலேயுந் சமமாக இருக்கப்பட்ட பரமாத்மாவைத் தானாக அறியப்பட்டவன், அப்பேர்ப்பட்ட தன்னை யெப்படி யிம்மைசெய்துசெய்துகொள்ளுவான். அவன் தான் மற்றொரு வரை பெய்கிதமா யிம்மைசெய்தேனென்றுஞ் சொல்லப் போகிறான். இதனாலேதான் எப்போதும் அசங்கனாகவே யிருக்கிறோமென்றுந் திட

புத்தியாய்த் தீரிவித கரணங்களைக்கொண்டு அவன்வனுடைய சதன் மத்துக்குத் தகுந்த தன்மங்களை நிட்காமமாகச் செய்துவருவானே யாகில் யோகத்தையடைவன். (உசு)

சுவாமி! விதம்விதமாய்க் கன்மங்கள் செய்யும்போது ஆத்மாவை யெப்படிச் சமமென்று சொல்லலாம்? அருச்சுன! பிரகிருதியினுற் பரிணமித்த சத்துவாதிகுணங்கள் முதலான தேகேந்திரியாதிகளினு லேயே சகல கன்மங்களையும் பண்ணப்படுகிறதென்றும், ஆன்மாவா னவ ரெப்போதும் சமமாயிருக்கிறவரென்றும், அவ ரொருகன்மமுஞ் செய்திறவருமல்ல செய்யச்சொல்லுகிறவருமல்லவென்றும், பிரகிருதி சம்பந்தமாகிய சத்துவாதிகுணமுதலாகிய தேகேந்திரியாதிகளை யபி மானித்ததனாலே ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் போகத்தத்துவமும் வந்ததே யல்லாமல் வாஸ்தவமா யெப்போதும் கிடையாதென்றும் எவனற்கிறானோ அவன்தான் நன்ருபறிந்தவனென்றும், அவனைத்தான் புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (ரு௦)

சுவாமி! தேகேந்திரியாதிகளை அபிமானித்து நாகவியதான கிரிபைகள் செய்யும்போது ஆத்மாவை யெப்படிச் சமமென்று சொல்லலாம்? அருச்சுன! தாபாசங்கமமாகிய நானாவித ரூபங்களாகக் காணப்படுகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பிரளயகாலத்தில் நம்முடைய பாயை யினிடத்தில் வீனமாயிருக்கும். சிருட்டிகாலத்தி லந்த மாயையி னிடத்திலிருந்தும் உண்டாகும் அப்பேர்ப்பட்ட மாயைக்கும் அதி டானமாயிருக்கா நின்ற நம்மைச் சமமென்று ஏன்சொல்லக்கூடாது? இதனாலே மாயாகாரியமா யிருக்காநின்ற தேகேந்திரியாதிகளினாலே செய்யப்பட்ட கன்மங்களுக்கும் பரிபூரணமாயிருக்காநின்றஸ்வரூபத் துச்சுப்பாதொரு சம்பந்தமு மில்லையென்றும் எவனறிவானோ அவன் பிரம்மசொருபத்தையே யடைவன். (ரு௧)

சுவாமி! சகல பிராணிகளுடைய உள்ளும் புறம்பும் எங்குஞ் சம மாயும் பூரணமாயும் பரமான்மா நிறைந்திருக்கும்போது சீவாளாலே செய்யப்பட்ட கன்மங்களினாலே பேதப்படாமலும் பலன்களை யடை யாமலு மெப்படிக்கிருப்பார்? அருச்சுன! யாதொன்றுண்டாச்சேதோ அது நாசத்தையடையும். பாயையினிடத்திலிருந்து சீவர்களுண்டானா களென்றாவது, அல்லது பிரமதேவரா லுண்டானார்களென்றாவது எப் போதுசொல்லப்படுகிறதோ அப்போதே யவர்களுந் நாசத்தையடை வார்களல்லவா; அப்படி நாசத்தையடைபவப்பட்ட சீவாளாலே செய்யப் பட்ட பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதி குணமுதலான நானாவிதமா

கிய கன்மங்கள்மட்டும் எப்படிச் சத்தியமாயிருக்கும். ஆனதா லந்தச் சீவானும் அவாளாலே செய்யப்பட்டகன்மங்களுஞ் சத்தியமாயிருந் தல்லோ ஒருவரை ஒட்டுமென்று சொல்லவேண்டும். ஆன லவர்கள் நாசத்தையடைந்தாலும் அவர்கள்செய்த கன்மங்கள்மாத்திரம்சத்திய மாயிருக்கட்டுமேயென்றால் எந்தவஸ்துவஞ்ஞ் எந்தக்குணமுண்டோ அந்தவஸ்துமட்டும் நாசத்தையடைந்தால் அந்தச்சுணமும் அதோடே நாசமடைவதுபோல் அவைகள்செய்த சீவாளே நிமிஷமென்பதற்கும் போது அவர்களாற்செய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மாத்திர மெவ்விதமாய் நிசமாகும். அப்படிக்கு நிசமல்லாமல் அசத்தியத்தைக்கூடினகருமங்க ளானது சத்தியமாயும் நித்தியமாயும் அனாதியாயும் அவ்விதமானும் நிர்க்குணனாயும் நிர்விகாரனாயும் நிரஞ்சனனாயு மிருக்காநின்ற பரமான் மாவானவரை யெவ்விதமாயெட்டுமோ, அதனாவ ரெவ்விதமாய்ப் பேதப்படுவாரோ, இவைகளை அருச்சுன! நீயேசொல்லவேண்டும். இதனாலே அந்தப்பரமாத்மாவானவர் சரீரங்களுடன் கூடியிருந்தாலும் அவ்ருக்கொரு கன்ம பலன்களும் ஒட்டக்காரணமேயில்லை. (ரு௨)

அருச்சுன! இதற்கே ஒரு திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோம். ஆகாய மானது சமஸ்த பூதங்களுடைய உள்ளும் புறம்புஞ் சர்வ விபாக மாயிருந்தாலும் சூட்சுமமானதா லொருவஸ்துவின்விடத்திலு மெவ்வித மாயொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிப் பரமாத்மாவானவர் உத்தம அநமமாகிய சர்வ தேகங்களிடத்திலேயும் விபாபித்திருந் துந் தேககரு மங்களுடன் பற்றுத லடையார். (ரு௩)

அருச்சுன! ஆகாய திட்டாந்தத்தினாலே ஆன்மாவுக்குப் பற்றுத லில்லையென்று சொன்னோம்; இப்போது தேகாதி திரிசிபப் பிரபஞ்ச மெல்லாம் விளங்கிக்கொண் டிருக்கிறதனாலேயும் அவருக்குப் பற்று தல் கிடையாதென்பதற்குந் திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோங் கென். ஆதித்தனொருவரே தானும் பிரகாசரூபமா யிருந்துகொண்டு தன்னு டைய சந்நிதானத்தினுண்டான லோகங்களெல்லாம் பிரகாசித்து விளங்கும்படிச் செய்வித்தாலு மவைகளிலே யவ ரெப்படிப் பற்றுத லடையவில்லையோ அப்படி ஞேயமாகிய பரமாத்மாவானவரொருவ ராயிருந்துஞ் சமஸ்த தேகேந்திரியாதிகளை விடும்புக்கும்படிச் செய்வித் தாலும் அவைகளினாலே யவரொருபோதும் பற்றுதலடையாட்டார்.

அருச்சுன! இந்தப் பிரகாரம் சேத்ரார், சேத்ராக்குன், பிரகிருதி, புருஷன், ஞானம், ஞேய மிவைகளுடைய தருமங்களைச் சுருதிசமமத மாக ஞானநேத்திரத்தினுந் சேத்ராசூட்சுமங்களைநுகரப்படவியலாம்.

கள் முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட சத்துவாதி குணங்களே செய்கிறதென்றும், புருஷனாவ ரொருகன்மமுஞ் செய்கிறவரல்லவென்றும், அவர் நிர்விகாரியென்றும், சாட்சியென்றும் விபரமாகப்பிரித்து எந்தப்புருஷனவிவானோ அவன் சகல பூதங்களுக்குக் காரணபா யிருக்கிற மாயையைக்கடந்து நம்முடைய சொரூபமாகிய மோட்சபுத்தையே யடைவன். (நடு)

பிருகிருதிபுருஷன் முதலானவைகளினுடைய தருமங்களை யாதொரு பகவானுலே விபரமாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டதோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானுக்கு நாகரகரஞ் செய்கிறேன்.

பதினமூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷலிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௩-க்குச் சுலோகம் - ௫௨௪.

ஸ்ரீ தாமோதரனேதுணை.

உ

ஸ்ரீயோகநாம்பதயேநம:

பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவில் கேஷந்தரும மாயிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள் முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத் துவாதி குணத்திரயங்களினுலேயே செய்யப்படுகிற தென்றும், புருஷனுனவர் நிர்விகாரியானதால் அவரொருகருமங்களுஞ் செய்கிற வரல்லவென்றும் சொல்லியிருப்பதினால், அவைகள் பெலப்பெடும்படி யாக அந்தச்சத்துவாதி குணத்திரயங்களு மவைகளினுடைய லட்ச னங்களும்பிற அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார். சுவாமி! பூருவ அத்தியாயத்திற் பிரகிருதிசம்பந்தமாயிருக்கப்பட்டசத்துவாதி குணங்களாலேயே சமஸ்தவிவகாரங்களும் நடக்கப்படுகிறதென்றும், புருடனுனவர் நிர்விகாரியாதலால் அவரொரு விவகாரமுஞ் செய்கிற வரல்லவென்றும் அப்படி யிருக்கக்குணத்திரயங்களினுலே செய்யப் படுகிற காரியங்கள் முழுவதும் பிரமையினுற் புருஷனுனவன் அன்னி யோன்னிய அத்தியாயம்போ லொப்புக்கொண்டு சனன மானமாகிய னுக்கங்களை யடைகிறுன்றும் அநுக்ரகஞ் செய்தீர்கள். அந்த விஷ யத்தில் தேவரீருடைய உத்தரவை நான் நம்பவேண்டுமெது விசிதமா யிருந்தபோதிலும் புருஷனுனவனே சமஸ்தமுஞ் செய்கிறதாக

கசு-வது குணத் திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். கருக

அந்தஜென்மப்பழக்கத்தினால் இந்தச் சனனத்திலு முறுதியாகத் தோன்றுகிற கிரந்தியானது எவ்விதமாய் நிர்விகாரியாகி மோட்சத்தை யடையப்படுகிறே னென்கிறதில் மிகவும் கவலையுண்டானவையிருக்கி கிறேன். ஆகையா லந்தக் கிரந்தியானது சேதிக்குட்படியாக எவ் விதமா யநுக்ரகஞ் செய்யவேண்டுமோ அவ்விதமா யநுக்ரகம்பண்ண வேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா! குணத் திரயங்களினுலேயே சமஸ்தமும் நடக்கப்படுகிற தென்றும், புருஷ னுலே யொன்றும் நடக்கப்படவில்லையென்றும் அப்படியிருக்க, அகங் காரகிரந்தியினுற் புருஷனுனவன் சமஸ்தமுஞ் செய்கிறதுபோலத் தோன்றுகிறதென்று தெரியத்தக்கதா யெந்தஞானமுண்டோ அந்த ஞானத்தினுலே அந்தக்கிரந்தியைச் சேதிக்கவேண்டுமே யல்லாமல்மற் றென்றாலு மாகமாட்டாது. அதனால் அருச்சுனா! எந்த ஞானத்தை யறிந்ததனாலே சகல முனீந்திரானுங் கிரந்தியைச் சேதித்துச் சனன மானமாகிய சங்கராபந்தத்திலிருந்தும் விடுபட்டு முத்தாளாகிச் சிரேஷ்டமாகிய சித்தியை யடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட உத்தம மாயுஞ் சிரேஷ்டமாயு மிருக்காரின்ற ஞானத்தை யின்னமுபுனக்குச் சொல்லுகிறோம்கேள். (க)

அருச்சுனா! இன்னமு மந்தஞான மெப்பேர்ப்பட்டதென்றால் அந்த ஞானத்தையறிந்து அந்தப்படி யனுஷ்டிப்பார்களேயாகில் நம் முடைய சொரூபமாகிய கைவல்யபத்ததை யடைவார்களோ தவிரத் திரும்பச் சிருட்டிகாலத்திற் சனனமும் பிரளயகாலத்தில் நாசமு மடைய மாட்டார்கள். ஆனால்நஞானமானது எந்தவிதமென்று கேட் பாயேயாகில் ரிப்காமகன்மங்களினுலே சித்தகத்தித்துவாரா குருவி னுடைய சந்திதானத்துக்குப்போய்ச் சிகருஷை பூர்வகமாக உப தேசம் பெற்றுக்கொண்டு கிரவண மனன நிதித்தியாசன முதலான வையுஞ் செய்துவருகிறபோது தேகாதி திரிசியப் பிரபஞ்சங்களுக் கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றும் சாட்சியென்றும் நிர்விகாரியென் னும், அப்பேர்ப்பட்ட தன்னைத்தவிர அன்னியமே கிடையாதென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதற்கே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அந்தஞானத்தைக்கொண்டு அகங்கார கிரந்தியைச் சேதித்துச் சககாமா யிருக்கக்கூடவாயென்று சொன்ன பாவனைப் பார்த்து. (உ)

சுவாமி! தேவரீ ானுக்ரகஞ் செய்கிறபோது சத்தியமாகவே யென் புத்திக்குத் தோன்றினபோதிலும் அதையிட்டுச் சித்தந்திரும்

கருட

பகவற்கீதைவசனம்.

பிளமாத்திரத்தில் நானாவித ரூபங்களாகவுஞ் சத்தியமாகவுந் தோற்று கிறதே? அருச்சுனா! தோற்றுக்கிறதுங்கூட நம்மைத்தவிர அன்னிய மில்லை யென்கிறதைச் சொல்லுகிறோங்கேள், பகவானுயிருக்கிற நம் மிடத்திற் சங்கற்பமாகிய மாயையுண்டாம். அந்தமாயை பிரளயகாலத் திற் சுகல சீவானுடைய கருமவாசனைகளோடேகூடி நம்பிடத்தி லேயே யடங்கியிருக்கும். சிருஷ்டிகாலத்தி லந்தமாயையிடத்தி லிருந்தே பிரமதேவர் முதலாகிய சுகல பூதங்களுடன் கூடியிருக்கிற பிரபஞ்சமுண்டாகும். (௩)

அருச்சுனா! இவ்விதமாய்த் தேவதைகள் முதலாய்த் தாவா சங்கமாத்மகமா யாதோரு பூதங்களுண்டாகிறதோ அத்தனைக்கும் அந்த மாயைதாயார். அந்த மாயையினிடத்திலே நாம் வியாபித்திருப் பதனாலேயும் அந்த மாயைக்கு நம்முடைய சத்தையேயன்றி வேறே சத்தையில்லாததனால்தான் நாமேயிதா இப்படிப் பகவா னாதீனமாயிருக் கிற மாயையினாலே சுகலபூதங்களுமுண்டாகி லயமாகிறபடியினாலே அவைகளும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று பார்ப்பாயே யானால் அப்போது நானாவிதமாகத் தோன்றக் காரணமேயில்லை. அந் தப்படி பாராபல் அந்த மாயாவசத்தினால் அதுவனுண்டான திரிவித குண காரியங்களினால் பற்றுதலடைவானேயாகில் அதனால் விசாரித் தால் வாஸ்தவமா யில்லாமலிருக்கிற அகஸ்மாதிசுரந்தி நீங்காமற் பிர பையினாலே சனை மரணமாகிய சம்சாரத்தை யடைந்துகொண்டே யிருப்பன். (௪)

சுவாமி! இப்படி வாஸ்தவமா யில்லாமலிருக்கிற சம்சாரங் குண காரியங்களினாலே பெவ்விதமாய்ச் சம்பந்தத்தோ அவைகளின் விப ரங்களை யடியேனுக்கு அதுக்கரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்சுனனைப் பார்த்துப் பாரதா! பிரகிருதியினிடத்திலிருந்து சாத் துனிதராத, தாபதமென்று மூன்று குணங்களுண்டாயின. அந்தக் குணங்களானவை அவ்விதனு யிருக்கப்பட்ட தேசைப் பந்தனாச் செய்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது எதனாலென்றால், மாயாகாரிய மாயிருக்கிற தேச கருமங்களை நானென்று அபிமானிக்குந் காலத்தில் அந்தத் தேசியானவரைத் திரிவிதகுணங்களானவை சுகதுக்க மோகா திகளிலே கூட்டிவைத்துப் பந்தத்தையுடையவனுக் செய்து வைக்கும். இதுவே தவிர வாஸ்தவமா யவருக்குப் பந்தமோட்சம் கிடை யாது. (௫)

சுவாமி! இவ்வளவு வல்லபையுடைந்தான திரிவிதகுணங்களும்

கசு-வது குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். கருட

அதன் லட்சணங்களுந் தெரியும்படி, யனுக்கரகம்பண்ணவேண்டும்? அருச்சுனா! சத்துவகுணமானது நிர்மலமானபடியினாலே சீவனுனவ னுக்கு ஆன்மா சுயம்பிரகாசரொன்றும் நிர்மல ரொன்றும் பரிசுத்தரென் றும் ஒன்றிலும் பற்றின்றி யிருக்கப்பட்டவரென்று மிப்படிப்பட்ட ஞானத்தை விளங்கும்படியாகச் செய்வித்துச் சார்வதா சுகத்திலேயே கூட்டிவைத்துக்கொண் டிருக்கிறதுந்தவிர மோட்சத்துக்குச் சாத்ந மான கிரியைகளையே செய்வித்துக்கொண்டிருக்கும். (௬)

அருச்சுனா! ரசோகுணமானது இச்சையினாலேயுண்டான தாகை யால் அது சீவனுனவனை பிராகாதிசுவிட்டு நீங்காம லிருக்கும்படி யாகவும் பிரவிர்த்தியான சன்மங்களிலே யிச்சையும் வாராதபொரு ளில் ஆசிக்கும்படிக்கும் வந்தபொருளிற் றிருப்பதியடையாமலுஞ் செய் வித்துப் பந்தங்களைப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். (௭)

அருச்சுனா! தமோகுணமானது அஞ்ஞானத்திலே பிறந்த தாகை யாற் சீவனுனவனை மோகத்தினாலே பிரமாதமாயிருக்கப்படாநின்ற காரியங்களிலும் ஆலசியம், நித்திராமுதலானவைகளிற் கூட்டிவைத் துத் தீராமலிருக்கும்படியான துக்கத்தையும், பந்தத்தையும், பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கும். (௮)

அருச்சுனா! இந்தப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சுகலசீவானு மிந்தத் திரி விதகுணங்களினாலேயே பூரிக்கப்பட்டிருப்பார்களென்கிற விபரத்தைச் சொல்லுகிறோங்கேள். சத்துவகுணத்தை யாசரித்தவனுயிருந்தால் துக்கநிவிர்த்தியாகும்படியான விகிதமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணிய கரு மங்களோடுங்கூடச் சுகத்திலேயே பற்றுதல் பண்ணிவைத்துக்கொண் டிருக்கும். இராசதகுணத்தை யாசரித்தவனுயிருந்தால் பிரவிர்த்தியான சன்மங்களைச் செய்துகொண்டு சுகதுக்கத்தில் அபிமானிக்கும் படியா கப்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். தாமதகுணத்தை யாசரித்தவனு யிருந்தால் அஞ்ஞானகாரியங்களை யடையுப்படியாகச் செய்வித்துச் சற்சாத்திரங்களினாலே யுண்டாகிற ஞானத்தையும்ழைத்துப் பெரிய வாள் வார்த்தையுங் கேளாமலே பிரமாதமாயிருக்காநின்ற காரியங் களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு அவைகளால் வரப்பட்ட துக்கங்களை யனு பவிக்கும்படியாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். (௯)

அருச்சுனா! இப்படியே நிரந்தரமா யொருகுணமேயுண்டா யிருக்கு மென்றும் எண்ணவேண்டாம். ஒரு காலத்தில் ரசோகுண தமோகுணங்களை நிராகரித்துச் சத்துவகுணமானது விர்த்தியடை யும், ஒருவேளை சத்துவ தமோகுணங்களை நிராகரித்து ரசோகுணமா

னது அதிகமாயிருக்கும், ஒருவேளை சத்துவ ரசோகுணங்களை நிராகரித்துத் தமோகுணமானது அதிகமாய் மேலிட்டிருக்கும். (௧௦)

அருச்சுன! இந்த மூன்றுகுணங்களுஞ் சீவானுக்குண்டாயிருப்பதனாலே யிர்தவேளையி லிர்தக்குணம் மேலிட்டிருக்குமென்கிற விபரமூனக்குத் தெரியவேண்டுமென்று சேட்பாயேயாகில் அதையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். விஷயங்கனி லிச்சையில்லாமலுந் தேகமுதலான சுரோத்திராதி சகல இந்திரியங்களையும் பகவானுடைய கைங்கிரியத்தில் வைத்து அவருடைய குணனுவாதங்கள் முதலானவைகளை யுஞ் சிவனுக்கிசன் செய்யும்படியான ஞானம் எப்போது மேலிடுகிறதோ அந்தவேளைக்குச் சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்ததென் றறியவேண்டும். (௧௧)

அருச்சுன! லோபகுணமும் பிரவிர்த்தியான, கன்பங்கனி லிச்சையும் பொறுமையில்லாமையும் விஷயங்கனி லிச்சையும் எப்போதுண்டாகிறதோ அப்போது ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்ததென் றறியவேண்டும். (௧௨)

அருச்சுன! பரலோகசாதகமாயிருக்கப்பட்ட விவேககத்தோடுங் கூடின காரியங்களி லெவ்வளவேனும் பிரவிர்த்தியின்றிப் பிரயாதமுடமாயும் இகலோக சாதகமா யிருக்கப்பட்ட விதமான காரியங்களிலும் பிரவேசமின்றி போகத்தினாலே அஞ்ஞான காரியங்களிற் பிரவேசமும் அதனுற்சாகமும் இத்தியாதி குணங்கள் விருத்தியடையும்போது தமோகுணமானது மேலிட்டிருக்கிறதென் றெண்ண வேண்டும். (௧௩)

அருச்சுன! இந்த மூன்றுகுணங்களிலும் மரித்தவர்களுக்குப் பலத்தைச் சொல்லுகிறோங்கேள். சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்திருக்கும்போது சரீரத்தைவிட்டவன் உத்தமபுருஷனுக்குண்டாகப்பட்ட பிரமலோகமுதலாகிய புண்ணிய லோகங்களை யடைவான். (௧௪)

அருச்சுன! ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரித்தவர்கள் பிரவிர்த்திகன்மங்களிற் பிரியத்தை யுடைத்தான மனிதர்களிடமாய்ப் பிறப்பார்கள். தமோகுண மேலிட்டிருக்கும்போது மரித்தவர்கள் பசுவாதி மிருகயோனிகளினிடமாய்ப் பிறப்பார்கள்.

அருச்சுன! இவ்விடத்திலிருக்கும்போது இந்த மூன்று குணங்களுக்கு முண்டாகிய உலங்களை யுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள்; சாத்திதகுணத்துக்குச் சுகிந்தமாயிருக்கப்பட்ட புன்யகன்மங்களும் ஞானமும் சுந்தோஷமும் பிராப்தி. இராசகுணத்துக்கு லோபகுணமுஞ் சுக

துக்கமும் பிராப்தி. தாமத குணத்துக்குப்பலம் அஞ்ஞானமுந் துக்கமும் பிராப்தியென்று மகான்கள் முதலானவர்களுஞ் சொல்லுவார்கள்.

அருச்சுன! சத்துவகுணத்தினாலே ஞானமுஞ் சுந்தோஷமும், ரசோகுணத்தினாலே லோபமுஞ் கருத்துக்கமும், தமோகுணத்தினாலே பிரமாதமோகமுந் துக்கமும் பிறக்கிறதினாலே. (௧௫)

சத்துவகுணவந்தான் மேல்லோகங்களையும், ரசோகுணவந்தான் மத்தியமாகிய மனிதலோகத்தையும், திகிலுண்டான தமோகுணவந்தான் அதோகதியான நரகத்தையு மடைவார்கள். அருச்சுன! இந்த மூன்றுகுணங்களினுடைய பற்றுதலினாலே சீவானுக்குச் சுச்சாரம்வந்திருக்கிறது. (௧௬)

ஆனதால் அருச்சுன! தேகேந்திரியாதி ரூபங்களாசப் பரிணமித்த திரிவிதகுணங்களாலேயே சகல கருமங்களும் பண்ணப்படுகிறதென்றும், அவைகளுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றும், சாட்சியென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட நிசரூபத்தை யாவனறிவானே அவனே நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவான்; அந்த மகாபுருஷனைத்தான் மூன்றுகுணங்களையுந் சடந்தவனென்று சொல்லப்படும் ஆதலால் அவாளவானுடைய சுதன்மங்களைச் செய்துவருவார்களேயாகில் அதனாற் சித்த சுத்தி வந்து அச்சித்தாத்தித்துவாரா இப்போது நாம் சொன்ன ஞானமுண்டாகி மோகத்தை யடையும்படியா யிருப்பதனாலே நீயு முனக்குச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ண வேண்டுமென்றுசொன்னபகவானைப்பார்த்து. (௧௭)

சுவாமி! சுமஸ்த கன்யங்களுந் திரிவிதகுணங்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும், அதற்குத் தான் சாஷியென்றுஞ் சொன்னமாதிரத்தில் உம்முடைய சொரூபத்தை யெப்படியடையலாம் அருச்சுன! சீவனுளவன் தேகத்துக்குந் காரணமாயிருக்கிற மூன்றுகுணங்களையுமதன் காரியங்களான சன்மமிருத்து, சவா, துக்ர மிவைமுதலானவைகளிலும் நின்று விடுபட்டு அவைகளுக்கெல்லாந் தான் சாஷியென்றுந் தன்னைத்தவிர அவைகள் கிடையாதென்றுந் திடநிச்சயமான புத்தியினாலே சீவித்துக்கொண்டிருப்பதா லிர்தத் தேகமிருக்குப்போதே சீவன்முத்தனாலே யிருக்கிறனென்றுஞ் சொன்ன பகவானைப்பார்த்து, — (௧௮)

அருச்சுன னானவன் விண்ணப்பஞ்செய்து சுர்வலோகேஸ்வரா! திரிவித குணங்களையும் அதிக்ரமித்த தேகியானவனுக்குச் சூட்சும சரீரமாகிய ஆதாமியமும், காரணசரீரமாகிய சஞ்சிதமும் நசித்துப்

போனாலும் பிரார்த்தமாகிய தூலசரீரமிருக்குமளவுத் திரிவிதகுண காரியங்களில் எவ்விதமாகச் சம்பந்தமன்னியில் எந்த ஆசாரத்தோடுக் கூடியிருப்பார்கள்? எவ்விதமான நடவடிக்கைகள் நடப்பார்கள்? அந்த ஸட்சணங்களை யெல்லாம் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசையுடைத்தான வனுயிருக்கிறேனென்று சொன்ன. (உக)

அருச்சுணைப்பார்த்துத் திரிகுணதீதனை மகாபுருஷனுனவன் சத்துவகுணத்தினுலுண்டாகிய புண்ணியகன்மங்களுக்குச் சுகமும், ரகோ குணத்தினுலுண்டான பிரவிர்த்திகன்பங்களுக்குச் சுகமும், தமோ குணத்தினுலுண்டான மோகமும், துக்கமும், இத்தியாதிகளெல்லாம் பிரார்த்தமானபட்சத்தில் துக்கத்தை யடைபான்; இவைகளெல்லாம் நிவிர்த்தியான பகைத்தில் சந்தோஷத்தையுடையான். எதனுலென்றால், இவைகளெல்லா யாயாகாரியமாகிய திரிவிதகுணங்களுடைய சம்பந்தமென்றும், அவைகளுக்கெல்லாந் தான் சாக்ஷியென்றுத் திடரிச்சயமா யிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையுஞ் சமமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (உஉ)

அருச்சுண! இன்னமு மெப்படியிருப்பார்களென்றால், ஆத்மனு பவத்திலேயே சதா சந்தோஷத்தை யடைந்தவனாயும் அனாதத்தவிர மற்றையகாரியங்க ளெல்லாவற்றிலும் உதாசினமான புத்தியுடைய லனுபுங் குணகாரியங்களாகிய சுகதுக்காதிகளில் மனசுசென்றாலும் சலிக்கப்படாதவனுயிருப்பன். எதனுலென்றால், திரிவிதகுணங்களை பிரவிர்த்தித்தக்கொண்டிருக்கின்றன. தான் நிர்வகாரி தனக்கிந்தக் குணதோஷங்கள் ஒன்றுமில்லையென்றும் இவைகளுக்கெல்லாந் தான் சாக்ஷியென்றும் இந்தத் திடரிச்சயத்தினாலே யாதொரு சஞ்சலமு மடையாமலிருப்பன். (உங)

அருச்சுண! இன்னமுஞ் சுகத்தினிடத்திலும், துக்கத்தினிடத்திலும், ஒழிங் கல்லும் டொன்னு மிவைகளிடத்திலும், பிரியப் பிரியம் நின்றத துதியிவைகளிடத்திலுஞ், சமையுஞ் சொஸ்தனையும் இருக்கிற துந்தவிர இந்தவிஷயங்களி லெப்போதுந் தீரனுயிருப்பன். (உச)

அருச்சுண! இன்னமும் யானுவானங்களிடத்திலுஞ் சத்துரு மித்துருவினிடத்திலுஞ் சமானனுமாயுஞ் சமஸ்த பிரயத்தினங்களை யும் விட்டவனுயிருப்பன். அவனையே குணதீதனென்று சொல்லப் படும். (உடு)

சுவாமி! இந்த ஸட்சணங்களைப் பார்க்கும்போது குணங்களைக் கடப்பது மிகவும் அருமையாகக் காணப்படுகிறதினாலே அதற்கேதா

வது உபாயமுண்டானால் அதற்காகஞ் செய்ய வேண்டுமென்றகேட்ட அருச்சுணைப்பார்த்து தனஞ்சயா! பசவானுயிருக்கிற நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிற அவிபசாரமாகிய பத்தியோகத்தினாலே ஞானம் லப்தமாகி நம்மையே யிடைவிடாமற் பத்திசெய்கிறவனெ வனே அவனிந்தக் குணத்திரயங்களை யதிக்கிரமித்து மோகூத்தை யடைகிறதற்கு யோக்கியனாவான். (உச)

அருச்சுண! இதனாலே நம்மை மெப்படி யடையலாமென்று கேட் பாயாகில், சகலலோகங்கள் முதலாகிய சமஸ்த்துக்கும் அவ்விதமான மோகூத்துக்கும் அதை யடைகிறதற்குச் சாதகமாயிருக்கப்பட்ட சான் வதமான தன்மத்துக்கும் அகண்டதமாகிய ககத்துக்கும் நாமே யாதார மும், இருப்பிடமுமாகையால் நம்மையே யடைவன். (உச)

யாதொரு காரணத்தினாலே பிரமசொருபத்தை வெளிப்படுத்திக் குணத்திரயங்களை நிவர்த்திபண்ணி விஸ்தாரமாக அருச்சுணனுக்குப் போதித்த யாதொரு பசவானுண்டோ அப்பேர்ப்பட்ட பூசிகருஷண மூர்த்தியாகிய பரம்பிரம சொருபத்துக்கு நம்ஸகாரஞ்செய்கிறேன்.

பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் ௧௪ - ௧௬ - ௧௭ - ௧௮ - ௧௯ - ௨௦ - ௨௧ - ௨௨ - ௨௩ - ௨௪ - ௨௫ - ௨௬ - ௨௭ - ௨௮ - ௨௯ - ௩௦ - ௩௧ - ௩௨ - ௩௩ - ௩௪ - ௩௫ - ௩௬ - ௩௭ - ௩௮ - ௩௯ - ௪௦ - ௪௧ - ௪௨ - ௪௩ - ௪௪ - ௪௫ - ௪௬ - ௪௭ - ௪௮ - ௪௯ - ௫௦ - ௫௧ - ௫௨ - ௫௩ - ௫௪ - ௫௫ - ௫௬ - ௫௭ - ௫௮ - ௫௯ - ௬௦ - ௬௧ - ௬௨ - ௬௩ - ௬௪ - ௬௫ - ௬௬ - ௬௭ - ௬௮ - ௬௯ - ௭௦ - ௭௧ - ௭௨ - ௭௩ - ௭௪ - ௭௫ - ௭௬ - ௭௭ - ௭௮ - ௭௯ - ௮௦ - ௮௧ - ௮௨ - ௮௩ - ௮௪ - ௮௫ - ௮௬ - ௮௭ - ௮௮ - ௮௯ - ௯௦ - ௯௧ - ௯௨ - ௯௩ - ௯௪ - ௯௫ - ௯௬ - ௯௭ - ௯௮ - ௯௯ - ௧௦௦ - ௧௦௧ - ௧௦௨ - ௧௦௩ - ௧௦௪ - ௧௦௫ - ௧௦௬ - ௧௦௭ - ௧௦௮ - ௧௦௯ - ௧௧௦ - ௧௧௧ - ௧௧௨ - ௧௧௩ - ௧௧௪ - ௧௧௫ - ௧௧௬ - ௧௧௭ - ௧௧௮ - ௧௧௯ - ௧௨௦ - ௧௨௧ - ௧௨௨ - ௧௨௩ - ௧௨௪ - ௧௨௫ - ௧௨௬ - ௧௨௭ - ௧௨௮ - ௧௨௯ - ௧௩௦ - ௧௩௧ - ௧௩௨ - ௧௩௩ - ௧௩௪ - ௧௩௫ - ௧௩௬ - ௧௩௭ - ௧௩௮ - ௧௩௯ - ௧௪௦ - ௧௪௧ - ௧௪௨ - ௧௪௩ - ௧௪௪ - ௧௪௫ - ௧௪௬ - ௧௪௭ - ௧௪௮ - ௧௪௯ - ௧௫௦ - ௧௫௧ - ௧௫௨ - ௧௫௩ - ௧௫௪ - ௧௫௫ - ௧௫௬ - ௧௫௭ - ௧௫௮ - ௧௫௯ - ௧௬௦ - ௧௬௧ - ௧௬௨ - ௧௬௩ - ௧௬௪ - ௧௬௫ - ௧௬௬ - ௧௬௭ - ௧௬௮ - ௧௬௯ - ௧௭௦ - ௧௭௧ - ௧௭௨ - ௧௭௩ - ௧௭௪ - ௧௭௫ - ௧௭௬ - ௧௭௭ - ௧௭௮ - ௧௭௯ - ௧௮௦ - ௧௮௧ - ௧௮௨ - ௧௮௩ - ௧௮௪ - ௧௮௫ - ௧௮௬ - ௧௮௭ - ௧௮௮ - ௧௮௯ - ௧௯௦ - ௧௯௧ - ௧௯௨ - ௧௯௩ - ௧௯௪ - ௧௯௫ - ௧௯௬ - ௧௯௭ - ௧௯௮ - ௧௯௯ - ௨௦௦ - ௨௦௧ - ௨௦௨ - ௨௦௩ - ௨௦௪ - ௨௦௫ - ௨௦௬ - ௨௦௭ - ௨௦௮ - ௨௦௯ - ௨௧௦ - ௨௧௧ - ௨௧௨ - ௨௧௩ - ௨௧௪ - ௨௧௫ - ௨௧௬ - ௨௧௭ - ௨௧௮ - ௨௧௯ - ௨௨௦ - ௨௨௧ - ௨௨௨ - ௨௨௩ - ௨௨௪ - ௨௨௫ - ௨௨௬ - ௨௨௭ - ௨௨௮ - ௨௨௯ - ௨௩௦ - ௨௩௧ - ௨௩௨ - ௨௩௩ - ௨௩௪ - ௨௩௫ - ௨௩௬ - ௨௩௭ - ௨௩௮ - ௨௩௯ - ௨௪௦ - ௨௪௧ - ௨௪௨ - ௨௪௩ - ௨௪௪ - ௨௪௫ - ௨௪௬ - ௨௪௭ - ௨௪௮ - ௨௪௯ - ௨௫௦ - ௨௫௧ - ௨௫௨ - ௨௫௩ - ௨௫௪ - ௨௫௫ - ௨௫௬ - ௨௫௭ - ௨௫௮ - ௨௫௯ - ௨௬௦ - ௨௬௧ - ௨௬௨ - ௨௬௩ - ௨௬௪ - ௨௬௫ - ௨௬௬ - ௨௬௭ - ௨௬௮ - ௨௬௯ - ௨௭௦ - ௨௭௧ - ௨௭௨ - ௨௭௩ - ௨௭௪ - ௨௭௫ - ௨௭௬ - ௨௭௭ - ௨௭௮ - ௨௭௯ - ௨௮௦ - ௨௮௧ - ௨௮௨ - ௨௮௩ - ௨௮௪ - ௨௮௫ - ௨௮௬ - ௨௮௭ - ௨௮௮ - ௨௮௯ - ௨௯௦ - ௨௯௧ - ௨௯௨ - ௨௯௩ - ௨௯௪ - ௨௯௫ - ௨௯௬ - ௨௯௭ - ௨௯௮ - ௨௯௯ - ௩௦௦ - ௩௦௧ - ௩௦௨ - ௩௦௩ - ௩௦௪ - ௩௦௫ - ௩௦௬ - ௩௦௭ - ௩௦௮ - ௩௦௯ - ௩௧௦ - ௩௧௧ - ௩௧௨ - ௩௧௩ - ௩௧௪ - ௩௧௫ - ௩௧௬ - ௩௧௭ - ௩௧௮ - ௩௧௯ - ௩௨௦ - ௩௨௧ - ௩௨௨ - ௩௨௩ - ௩௨௪ - ௩௨௫ - ௩௨௬ - ௩௨௭ - ௩௨௮ - ௩௨௯ - ௩௩௦ - ௩௩௧ - ௩௩௨ - ௩௩௩ - ௩௩௪ - ௩௩௫ - ௩௩௬ - ௩௩௭ - ௩௩௮ - ௩௩௯ - ௩௪௦ - ௩௪௧ - ௩௪௨ - ௩௪௩ - ௩௪௪ - ௩௪௫ - ௩௪௬ - ௩௪௭ - ௩௪௮ - ௩௪௯ - ௩௫௦ - ௩௫௧ - ௩௫௨ - ௩௫௩ - ௩௫௪ - ௩௫௫ - ௩௫௬ - ௩௫௭ - ௩௫௮ - ௩௫௯ - ௩௬௦ - ௩௬௧ - ௩௬௨ - ௩௬௩ - ௩௬௪ - ௩௬௫ - ௩௬௬ - ௩௬௭ - ௩௬௮ - ௩௬௯ - ௩௭௦ - ௩௭௧ - ௩௭௨ - ௩௭௩ - ௩௭௪ - ௩௭௫ - ௩௭௬ - ௩௭௭ - ௩௭௮ - ௩௭௯ - ௩௮௦ - ௩௮௧ - ௩௮௨ - ௩௮௩ - ௩௮௪ - ௩௮௫ - ௩௮௬ - ௩௮௭ - ௩௮௮ - ௩௮௯ - ௩௯௦ - ௩௯௧ - ௩௯௨ - ௩௯௩ - ௩௯௪ - ௩௯௫ - ௩௯௬ - ௩௯௭ - ௩௯௮ - ௩௯௯ - ௪௦௦ - ௪௦௧ - ௪௦௨ - ௪௦௩ - ௪௦௪ - ௪௦௫ - ௪௦௬ - ௪௦௭ - ௪௦௮ - ௪௦௯ - ௪௧௦ - ௪௧௧ - ௪௧௨ - ௪௧௩ - ௪௧௪ - ௪௧௫ - ௪௧௬ - ௪௧௭ - ௪௧௮ - ௪௧௯ - ௪௨௦ - ௪௨௧ - ௪௨௨ - ௪௨௩ - ௪௨௪ - ௪௨௫ - ௪௨௬ - ௪௨௭ - ௪௨௮ - ௪௨௯ - ௪௩௦ - ௪௩௧ - ௪௩௨ - ௪௩௩ - ௪௩௪ - ௪௩௫ - ௪௩௬ - ௪௩௭ - ௪௩௮ - ௪௩௯ - ௪௪௦ - ௪௪௧ - ௪௪௨ - ௪௪௩ - ௪௪௪ - ௪௪௫ - ௪௪௬ - ௪௪௭ - ௪௪௮ - ௪௪௯ - ௪௫௦ - ௪௫௧ - ௪௫௨ - ௪௫௩ - ௪௫௪ - ௪௫௫ - ௪௫௬ - ௪௫௭ - ௪௫௮ - ௪௫௯ - ௪௬௦ - ௪௬௧ - ௪௬௨ - ௪௬௩ - ௪௬௪ - ௪௬௫ - ௪௬௬ - ௪௬௭ - ௪௬௮ - ௪௬௯ - ௪௭௦ - ௪௭௧ - ௪௭௨ - ௪௭௩ - ௪௭௪ - ௪௭௫ - ௪௭௬ - ௪௭௭ - ௪௭௮ - ௪௭௯ - ௪௮௦ - ௪௮௧ - ௪௮௨ - ௪௮௩ - ௪௮௪ - ௪௮௫ - ௪௮௬ - ௪௮௭ - ௪௮௮ - ௪௮௯ - ௪௯௦ - ௪௯௧ - ௪௯௨ - ௪௯௩ - ௪௯௪ - ௪௯௫ - ௪௯௬ - ௪௯௭ - ௪௯௮ - ௪௯௯ - ௫௦௦ - ௫௦௧ - ௫௦௨ - ௫௦௩ - ௫௦௪ - ௫௦௫ - ௫௦௬ - ௫௦௭ - ௫௦௮ - ௫௦௯ - ௫௧௦ - ௫௧௧ - ௫௧௨ - ௫௧௩ - ௫௧௪ - ௫௧௫ - ௫௧௬ - ௫௧௭ - ௫௧௮ - ௫௧௯ - ௫௨௦ - ௫௨௧ - ௫௨௨ - ௫௨௩ - ௫௨௪ - ௫௨௫ - ௫௨௬ - ௫௨௭ - ௫௨௮ - ௫௨௯ - ௫௩௦ - ௫௩௧ - ௫௩௨ - ௫௩௩ - ௫௩௪ - ௫௩௫ - ௫௩௬ - ௫௩௭ - ௫௩௮ - ௫௩௯ - ௫௪௦ - ௫௪௧ - ௫௪௨ - ௫௪௩ - ௫௪௪ - ௫௪௫ - ௫௪௬ - ௫௪௭ - ௫௪௮ - ௫௪௯ - ௫௫௦ - ௫௫௧ - ௫௫௨ - ௫௫௩ - ௫௫௪ - ௫௫௫ - ௫௫௬ - ௫௫௭ - ௫௫௮ - ௫௫௯ - ௫௬௦ - ௫௬௧ - ௫௬௨ - ௫௬௩ - ௫௬௪ - ௫௬௫ - ௫௬௬ - ௫௬௭ - ௫௬௮ - ௫௬௯ - ௫௭௦ - ௫௭௧ - ௫௭௨ - ௫௭௩ - ௫௭௪ - ௫௭௫ - ௫௭௬ - ௫௭௭ - ௫௭௮ - ௫௭௯ - ௫௮௦ - ௫௮௧ - ௫௮௨ - ௫௮௩ - ௫௮௪ - ௫௮௫ - ௫௮௬ - ௫௮௭ - ௫௮௮ - ௫௮௯ - ௫௯௦ - ௫௯௧ - ௫௯௨ - ௫௯௩ - ௫௯௪ - ௫௯௫ - ௫௯௬ - ௫௯௭ - ௫௯௮ - ௫௯௯ - ௬௦௦ - ௬௦௧ - ௬௦௨ - ௬௦௩ - ௬௦௪ - ௬௦௫ - ௬௦௬ - ௬௦௭ - ௬௦௮ - ௬௦௯ - ௬௧௦ - ௬௧௧ - ௬௧௨ - ௬௧௩ - ௬௧௪ - ௬௧௫ - ௬௧௬ - ௬௧௭ - ௬௧௮ - ௬௧௯ - ௬௨௦ - ௬௨௧ - ௬௨௨ - ௬௨௩ - ௬௨௪ - ௬௨௫ - ௬௨௬ - ௬௨௭ - ௬௨௮ - ௬௨௯ - ௬௩௦ - ௬௩௧ - ௬௩௨ - ௬௩௩ - ௬௩௪ - ௬௩௫ - ௬௩௬ - ௬௩௭ - ௬௩௮ - ௬௩௯ - ௬௪௦ - ௬௪௧ - ௬௪௨ - ௬௪௩ - ௬௪௪ - ௬௪௫ - ௬௪௬ - ௬௪௭ - ௬௪௮ - ௬௪௯ - ௬௫௦ - ௬௫௧ - ௬௫௨ - ௬௫௩ - ௬௫௪ - ௬௫௫ - ௬௫௬ - ௬௫௭ - ௬௫௮ - ௬௫௯ - ௬௬௦ - ௬௬௧ - ௬௬௨ - ௬௬௩ - ௬௬௪ - ௬௬௫ - ௬௬௬ - ௬௬௭ - ௬௬௮ - ௬௬௯ - ௬௭௦ - ௬௭௧ - ௬௭௨ - ௬௭௩ - ௬௭௪ - ௬௭௫ - ௬௭௬ - ௬௭௭ - ௬௭௮ - ௬௭௯ - ௬௮௦ - ௬௮௧ - ௬௮௨ - ௬௮௩ - ௬௮௪ - ௬௮௫ - ௬௮௬ - ௬௮௭ - ௬௮௮ - ௬௮௯ - ௬௯௦ - ௬௯௧ - ௬௯௨ - ௬௯௩ - ௬௯௪ - ௬௯௫ - ௬௯௬ - ௬௯௭ - ௬௯௮ - ௬௯௯ - ௭௦௦ - ௭௦௧ - ௭௦௨ - ௭௦௩ - ௭௦௪ - ௭௦௫ - ௭௦௬ - ௭௦௭ - ௭௦௮ - ௭௦௯ - ௭௧௦ - ௭௧௧ - ௭௧௨ - ௭௧௩ - ௭௧௪ - ௭௧௫ - ௭௧௬ - ௭௧௭ - ௭௧௮ - ௭௧௯ - ௭௨௦ - ௭௨௧ - ௭௨௨ - ௭௨௩ - ௭௨௪ - ௭௨௫ - ௭௨௬ - ௭௨௭ - ௭௨௮ - ௭௨௯ - ௭௩௦ - ௭௩௧ - ௭௩௨ - ௭௩௩ - ௭௩௪ - ௭௩௫ - ௭௩௬ - ௭௩௭ - ௭௩௮ - ௭௩௯ - ௭௪௦ - ௭௪௧ - ௭௪௨ - ௭௪௩ - ௭௪௪ - ௭௪௫ - ௭௪௬ - ௭௪௭ - ௭௪௮ - ௭௪௯ - ௭௫௦ - ௭௫௧ - ௭௫௨ - ௭௫௩ - ௭௫௪ - ௭௫௫ - ௭௫௬ - ௭௫௭ - ௭௫௮ - ௭௫௯ - ௭௬௦ - ௭௬௧ - ௭௬௨ - ௭௬௩ - ௭௬௪ - ௭௬௫ - ௭௬௬ - ௭௬௭ - ௭௬௮ - ௭௬௯ - ௭௭௦ - ௭௭௧ - ௭௭௨ - ௭௭௩ - ௭௭௪ - ௭௭௫ - ௭௭௬ - ௭௭௭ - ௭௭௮ - ௭௭௯ - ௭௮௦ - ௭௮௧ - ௭௮௨ - ௭௮௩ - ௭௮௪ - ௭௮௫ - ௭௮௬ - ௭௮௭ - ௭௮௮ - ௭௮௯ - ௭௯௦ - ௭௯௧ - ௭௯௨ - ௭௯௩ - ௭௯௪ - ௭௯௫ - ௭௯௬ - ௭௯௭ - ௭௯௮ - ௭௯௯ - ௮௦௦ - ௮௦௧ - ௮௦௨ - ௮௦௩ - ௮௦௪ - ௮௦௫ - ௮௦௬ - ௮௦௭ - ௮௦௮ - ௮௦௯ - ௮௧௦ - ௮௧௧ - ௮௧௨ - ௮௧௩ - ௮௧௪ - ௮௧௫ - ௮௧௬ - ௮௧௭ - ௮௧௮ - ௮௧௯ - ௮௨௦ - ௮௨௧ - ௮௨௨ - ௮௨௩ - ௮௨௪ - ௮௨௫ - ௮௨௬ - ௮௨௭ - ௮௨௮ - ௮௨௯ - ௮௩௦ - ௮௩௧ - ௮௩௨ - ௮௩௩ - ௮௩௪ - ௮௩௫ - ௮௩௬ - ௮௩௭ - ௮௩௮ - ௮௩௯ - ௮௪௦ - ௮௪௧ - ௮௪௨ - ௮௪௩ - ௮௪௪ - ௮௪௫ - ௮௪௬ - ௮௪௭ - ௮௪௮ - ௮௪௯ - ௮௫௦ - ௮௫௧ - ௮௫௨ - ௮௫௩ - ௮௫௪ - ௮௫௫ - ௮௫௬ - ௮௫௭ - ௮௫௮ - ௮௫௯ - ௮௬௦ - ௮௬௧ - ௮௬௨ - ௮௬௩ - ௮௬௪ - ௮௬௫ - ௮௬௬ - ௮௬௭ - ௮௬௮ - ௮௬௯ - ௮௭௦ - ௮௭௧ - ௮௭௨ - ௮௭௩ - ௮௭௪ - ௮௭௫ - ௮௭௬ - ௮௭௭ - ௮௭௮ - ௮௭௯ - ௮௮௦ - ௮௮௧ - ௮௮௨ - ௮௮௩ - ௮௮௪ - ௮௮௫ - ௮௮௬ - ௮௮௭ - ௮௮௮ - ௮௮௯ - ௮௯௦ - ௮௯௧ - ௮௯௨ - ௮௯௩ - ௮௯௪ - ௮௯௫ - ௮௯௬ - ௮௯௭ - ௮௯௮ - ௮௯௯ - ௯௦௦ - ௯௦௧ - ௯௦௨ - ௯௦௩ - ௯௦௪ - ௯௦௫ - ௯௦௬ - ௯௦௭ - ௯௦௮ - ௯௦௯ - ௯௧௦ - ௯௧௧ - ௯௧௨ - ௯௧௩ - ௯௧௪ - ௯௧௫ - ௯௧௬ - ௯௧௭ - ௯௧௮ - ௯௧௯ - ௯௨௦ - ௯௨௧ - ௯௨௨ - ௯௨௩ - ௯௨௪ - ௯௨௫ - ௯௨௬ - ௯௨௭ - ௯௨௮ - ௯௨௯ - ௯௩௦ - ௯௩௧ - ௯௩௨ - ௯௩௩ - ௯௩௪ - ௯௩௫ - ௯௩௬ - ௯௩௭ - ௯௩௮ - ௯௩௯ - ௯௪௦ - ௯௪௧ - ௯௪௨ - ௯௪௩ - ௯௪௪ - ௯௪௫ - ௯௪௬ - ௯௪௭ - ௯௪௮ - ௯௪௯ - ௯௫௦ - ௯௫௧ - ௯௫௨ - ௯௫௩ - ௯௫௪ - ௯௫௫ - ௯௫௬ - ௯௫௭ - ௯௫௮ - ௯௫௯ - ௯௬௦ - ௯௬௧ - ௯௬௨ - ௯௬௩ - ௯௬௪ - ௯௬௫ - ௯௬௬ - ௯௬௭ - ௯௬௮ - ௯௬௯ - ௯௭௦ - ௯௭௧ - ௯௭௨ - ௯௭௩ - ௯௭௪ - ௯௭௫ - ௯௭௬ - ௯௭௭ - ௯௭௮ - ௯௭௯ - ௯௮௦ - ௯௮௧ - ௯௮௨ - ௯௮௩ - ௯௮௪ - ௯௮௫ - ௯௮௬ - ௯௮௭ - ௯௮௮ - ௯௮௯ - ௯௯௦ - ௯௯௧ - ௯௯௨ - ௯௯௩ - ௯௯௪ - ௯௯௫ - ௯௯௬ - ௯௯௭ - ௯௯௮ - ௯௯௯ - ௧௦௦௦

புதினாதிப்பிரமசாரிணை நம:

பதினேந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—மூர்த்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் தம்முடைய பத்தியினாலே ஞானம் லப்தமாகி, அதனால் மோகூத்தை யடையலா மென்று சொல்லியிருப்பதினாலே அந்தப் பத்தியானது ஞானமும், வைவாங்கியமும் வாராயந் சித்திக்கமாட்டாதென்றும், அது வாராயந் போகிறதற்குச் சகத்தைச் சத்தியமாய்க் கப்பிச் சகல விவகாரங்களுஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறதே தடையாயிருப்பதினாலே அப்பேர்ப்பட்ட சகத்தானது அசத்தியமென்றும் விசுரிக்ந்தாவரையி விருக்கிறது போலத் தோற்றிக்கொண்டிருக்குமென்றும், அப்பேர்ப்பட்டபித்தை யான சகத்தினுடைய ஸட்சணங்களை நாகே யுதையமாகிற பரியத்தமுஞ்

சாஸ்வதமில்லாம விருக்கப்பட்ட தெதுவோ அதற்கு அசுவத்த் மென்று சொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்ட அசுவத்த விருக்கத் துக்குச் சமானமாகச் சொல்லுகிறதூர்தவிர, எப்போதும் நித்திய மாயுஞ் சாஸ்வதமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கப்பட்ட பரமான்மா வாகிய புருஷோத்தமனுடைய லக்ஷணத்தையும் இந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி! பத்தியினாலே ஞானம் லப்தமாவியெல்லாரும் மோக்ஷத்தை யடையலாமே? அருச்சுனா! இந்தச் சகத்திற் சத்தியத் துவபுத்தியு ன் டானவானா லொருபோது மடையவேகூடாது. ஏனென் றால் மித்தையாகக் காணப்பட்ட சகத்தினுடைய லக்ஷணங்களை நாம் சொல்லுகிறோ பதனாலேயே நீயறிந்துகொள்ளலாம் மேல் வேறும் சீழ்க் கொம்புகளுமாயிருக்கிற இந்தச் சகத்தாகிய சம்சாரமென்னப் படாநின்ற விருக்கமானது பிரமாதி தம்பம்வரையில் எங்கும் வியா பித்திருக்கிறது; இதற்கே அசுவத்தமென்றுஞ் சொல்வார்கள். அது மிகவும் பிரபலமாயும் பிரவாக ரூபத்தோடுங்கூடிச் சத்தியம்போலவிளங் கினாலும் அநித்தயமென்று ஒருதிமுதலிய மகான்கள ர்சொல்லப்படுகிற படியால் அப்படிப்பட்ட இந்த சம்சாரவிருக்கத்துக்குக் கருமபலங்கள் சொல்லுகிற வேதங்களெல்லாம் இலைகளென்று, அப்படிப்பட்ட அசுவத்த விருக்கத்தை யாரொருவன் விபரமாய்விவானே அவனே வேதங் களினுடைய முடிவான அர்த்தத்தை யறிந்தவனென்றும், சம்சார சமுத்திரத்தைத் தாண்டினவனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (க)

அருச்சுனா! அந்த விருக்கத்துக்குச் சத்துவாதி குணங்களென் னப்பட்ட சலத்தினால் விருத்தியடைந்து பிரமதேவர் முதலான சமஸ்த பூதங்களாகிய கொம்புகள் மேலும் சீழமாக வியாபித்திருக்கிறது. விஷயங்களென்னும் கொழுந்துகளை யிந்த மர்னுடலோகத்திலுள்ள சிவானிச்சித்தப் புண்ணியம் பண்ணினபேர்களும் பாவம்பண்ணின பேர்களுமாகக் கருமானு பந்தங்களை யடைந்திருக்கிறார்கள். அப் படியடைத்த சன்மங்களுக்குக் காரணமான வாசனைகளாகிய அவர்தர வேர்களானவை மேலுலகங்களிலும் சீழ்லோகங்களிலும் வியாபித் தெங்கும் நிரம்பியிருக்கிறது. (உ)

அருச்சுனா! இந்த வுலகத்திலுள்ள சிவானுக்கிந்த விருத்தரூப மிப் பெரப்பட்ட தென்று தெரியவேமாட்டாது. இந்த விருட்சத்துக் கீவ் வளவு பிரமாணமென்று ஆதியும் அந்தமுந் தெரியப்பட்டதல்ல. ஒருவ ளாலும் போக்கடிக்கப்படாததாயும் அனர்த்தத்தைக் கொடுக்கிற

தாயும் ஆதியந்தன் சொல்லக் கூடாததாயு மிருக்கிற இந்தச் சம்சார விருட்சமாகிய அசுவத்த விருக்கத்தையடையாபவிருக்கிறதற்குக் கார ணமான வைராக்யத்தோடுங்கூடித் தான் அசங்கனென்கிற ஆயுதத் தினாலே சேதித்துத் தத்துவஞானத்தையடைய எத்தனம் பண்ணக் கூடவாயென்று அனுக்ரஹஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து. (ங)

அருச்சுனனுனவன் லேகேஸ்வரா! இதை யெவ்விதமாகச் சேதித் திறதோ அந்தவ்யாயத்தையும் அதற்குப் பலமு மனுபகம்பண்ண வேண்டும்? அருச்சுனா! சத்தியமாகவும் நன்றாகவுந் தோன்றி வியாபித் திருக்கிற சங்கரவிருட்சத்தைத் தேகமே நானென்கிற அகந்தையும், புத்திர தாராதிகளிடத்தில் எனதென்கிற மபதையும், பருத்தநிற்கிற ஞானமென்னப்படாநின்ற ஆயுதத்தினாலே சேஷமன்னியிற் சேதித் துத் தன்னியதன்பின் யாதொன்றை யடைகிறதனாலே திருப்பிவாரார் களோ அப்பேர்ப்பட்ட பிரமபதத்தைத் தேடவேண்டும். எப்படித் தேடுகிறதென்றால் யாதொருத்தரிடத்திலே நின்றும் அனுதியாயிருக் கிற இந்தச் சகத்தாகிய சம்சாரம் விருத்திபடைந்திருக்கிறதோ அப் பேர்ப்பட்ட ஆதியான புருஷனைத்தீவிர இச்சையுடனறிந்து அவனைச் சரணமாக அடைந்து தேடவேண்டும். அந்தப்படியே அஞ்ஞான மில் லாத ஆத்யானாநிபட்டா னாரோ அவா எந்தப்படி நம்மைச் சரண யாக அடைந்து சம்முடைய சொரூபத்தை யடைவார்கள். (ச)

அருச்சுனா! இன்னமும் அவர்களைப்படிப்பட்டவர்களென்றால், தேகமே ஆன்மாவென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றும் கினைக்கப்படு கிற அஞ்ஞானத்தைச் சுத்தமாக விட்டவர்களாயும், புத்திர தாராதி களிடத்தில் மமையு மிர்தப் பேரகங்களை யனுபவிக்வேண்டுமென் கிற இச்சையை விட்டவர்களாயும், பிரகருதி சங்கதோஷத்தைச் செயித்தவர்களாயும், ஆத்மஞானமென்னும் வித்தையை யுடையவர் களாயும், சமஸ்த கோரிக்கைகளையுந் சுத்தமாய்விட்டு சுகதுக்கங்க ளென்னும் தொந்தங்களிலே யிருந்தும் விடுபட்டவர்களாயும், ஆத்ம ஞானத்தை மறவாபவிருக்கப்பட்டவர்கள் கேடில்லாத ஆத்ம ஸ்வ ரூபத்தை யடைவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் திரும்பவே மாட் டார்கள். (ரு)

சுவாமி! இவர்கள்மாத்திரம் திரும்பாமற்போவதற் கென்ன நியதிதம்? அருச்சுனா! ருரியன், சந்திரன், அக்கிலி யினைவகளைவிடச் சகத்திற் பிரகாசவஸ்துக்கள் ஒன்றுக்கிடையாது. அவ்வித வஸ்துக்க ளாலே யந்தச் சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்துவவக்கமாட்

டாது; எதனாலென்றால், அந்தச் சொரூபத்தினுடைய சத்தையினாலும் பிரகாசத்தினாலும் அந்தச் சூரியாதிமுன்றும் பிரகாசிக்க வேண்டும். அந்தன்மையான ஸ்வரூபத்தைபடைந்தவர்கள் எப்படித்திரும்புவார்கள்? அதுவே நம்முடைய சிரேஷ்டமான ஸ்வரூபமென்றும் அதுவே மோட்சவீடென்று மறியவேண்டும். (சு)

தேவரீ ரதுக்கஞ்செய்ததைப் பார்த்தால் எப்போது மிருக்கிறது பரமாத்மாவென்றும் அவரைத்தவிரத் தோற்றப்பட்டசகத்து மித்தையென்றும் நிச்சயமாச்சது; இப்படியிருக்கிறபட்சத்தில் ஆன்மாவாகிய சீவனுக்குச் சம்சாரஞ் சம்பவித்து ஏற்றத்தாழ்ச்சி வருவானேன்? அருச்சுனா! அந்த ஆன்மாவாகிய சீவனுவன் நம்முடைய அம்சமாயும் அசங்கனாயும் புராதனனாயும் நித்தியனுய் மிருக்கிறவனென்றதில் யாதொரு சமுசயமுமில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சீவனுவன் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடிய பிரகிருதிசம்பந்தமான சூட்சும சரீரமாகிய மனமுதலாகிய பதினேழு தத்துவங்களுடன்கூடிச் சுகதுக்கமாகிற பிரியாப்பிரியங்களிற் சத்தியத்துவ புத்தியுடனே கலந்து விவகாரஞ் செய்கிறபடியால் சமுத்திகாலத்திற் சமஸ்தமும் லயமாகிச் சாக்கிரகாலத்திற் பகிர்முகப்படுகிறதைப்போற் சனன மாணமென்னப்பட்ட சம்சாரத்தையடைந்து ஏற்றத்தாழ்ச்சியாய்ப் போகிறான்.()

சுவாமி! இந்தச் சீவனுவன் இந்தச் சூட்சும இந்திரியங்களுடன் கூடினாலே பெவ்விதமாகச் சம்சாரத்தையடைகிறான்? அருச்சுனா மனமுதலிய சூட்சும இந்திரியங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கப் படாநின்றசீவனுவன்சரீரத்தை விட்டுப்போகும்போது வாயுவானது புஷ்பங்களுடைய வாசனைகளைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகிறது போல அவனவன் செய்த கன்ம வாசனைகளுடனே சூட்சும இந்திரியங்களானவை மற்றொரு சரீரத்தைக் கிரகித்து அனுபவிக்கும்படியாகச் செய்கிறதும். (அ)

- சுவாமி! எந்தக் காரணத்தினாலே மற்றொரு சரீரத்தைக் கிரகிக்கும்படிச் சம்பவித்தது? அருச்சுனா! விஷயங்களைக் கிரகிக்கப்பட்டசுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களுடன் சங்கற்பவிகற்பாத்தமகமான மனமுதலானவைகளுடனேயும் அசங்கனாயிருக்கப்பட்ட சீவனுவன் அபிமானித்து விஷயங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சமஸ்த சுகதுக்கங்களுந் தனக்குவந்ததுபோல லனுபவிக்கிறபடியினாலே தப்பாமற் சம்சாரத்தை யடைகிறதற்குக் காரணமாச்சது. (ஆ)

சுவாமி! இந்தவிதமா யிருக்கிறதென்பதைச் சிவானாலே யேனறியப்படவில்லை? அருச்சுனா! அஞ்ஞானத்தையுடைத்தான மூடாளாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தேகத்தைவிட்டுப் பிரிந்துபோகும்போது இவ்விதமாய்ப் போகிறதென்றும், மற்றொரு சரீரத்தை யிவ்விதமாய்க் கிரகிக்கிற தென்றுந் தேக மிருக்கும்போது சூட்சும இந்திரியங்களுடைய வசத்தையடைந்தவனுப் விஷயங்களை யனுபவிக்கப்படுகிறதென்றும் அந்த விபரங்களைத் தெரியவேமாட்டார்கள். ஆனால் விவேகிகளாகிய ஞானநேத்திரத்தையுடைத்தான மகாபுருஷானாரோ அவர்களாலேயே யறியப்படும். அவர்களை சமுசார சமுத்திரத்திலிருந்துத் தாண்டி வளர்களுென்றுஞ் சொல்லப்படும். (க0)

சுவாமி! அவர்களால்பாத்திரம் எவ்விதமா யறியக்கூடும்? அருச்சுனா! சாதன சதுட்டய சம்பத்தியையடைந்து குருமுசமாக வுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரங்களுடைய மகசிபங்களையும், பிரகிருதி சம்பந்தமான சட லட்சணங்களையும், அதற் கப்பாற்பட்ட பிரத்தேகான்மாவாகிய சீவனுடைய புருஷலட்சணங்களையும் மிவைகளுந் கப்பாற்பட்ட புருஷோத்தமனுடைய லட்சணங்களையும் கன்றாய்ந்தவர்களாயும், அந்த யெத்தனத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டிருப்பார் இன்னமும் அந்த மகா புருஷன் தேகேந்திரியங்களுடன் கூடிவாசஞ்செய்து கொண் டிருந்தாலுஞ் சதா அந்தர் முகத்தையுடைத்தானவாகியிட விடாமற்றனையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் அந்தப்புருஷனுக்கு மாத்திரஞ் சகசமா யறியப்படலாம் அது வன்னியில் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடிச்சித்தசத்தியில்லாத மந்தபுத்திகளான சீவன் எவ்வளவு சாத்திரங்களை வாசுந்தாலும், அவைகளுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்து கொண்டாலும், எவ்வளவு தானங்கள் எகம்பங்களசெய்தாலும், மின்னமும் பலவிதமான எத்தனங்க ளெவ்வளவுசெய்தாலும் பரமான்மாவாகிய புருஷோத்தமனைக் காணவேமாட்டார்கள். (கக)

அருச்சுனா! இப்போது நான்சொன்ன புருஷோத்தமனைக்கூறா ஒருவராலேயு முடியாதுபோலத் தோற்றுகிறதென்று கேட்பாயே, யாகில் யாதொரு வுருத்தமுமின்றிச் சஞ்ஞாயுப் காணலாமென்கிற அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேன். அருச்சுனா! ஆதித்தன், சந்திரன், அக்கினி யிவர்களிடத்தில் யாதொருதேஜசிருந்து லோகங்களை யெல்லாம் விளங்கும்படிச் செய்கின்றதோ அவ்விதமான தேஜசுக ளெல்லாம் நம்முடைய தேஜசாக அறி, • (கஉ).

அருச்சுனா! இன்னமும் பிருதிவிருபமாக இருந்துகொண்டு சமஸ்த பூதங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அமிர்தமயமான இரசசொருபமாகிய சந்திரானுயிருந்து சமஸ்த பயிர்களையும் விருத்தி யடையும்படியாகவுஞ் செய்கிறோம். (கக)

இன்னமுஞ் சாடராக்கினி ரூபமாகச் சர்வ பிராணிகளுடைய தேகங்களிலுமிருந்து சதுர்விதமாக அன்னங்களைப் புதிக்கிறோம். சதுர் விதமாவது மென்றல், உரிஞ்சல், நக்சல் குடித்தல் இந்தவிதமாகப் புதிக்கப்பட்டவைகளைப் பிரானுபானத்தோடும் கூடினவனாய்ப் பக்குவ முஞ் செய்கிறேன். (கக)

அருச்சுனா! இன்னமுஞ் சகலபிராணிகளுடைய இருதயத்திலும் வாசஞ்செய்யப்பட்ட அந்தரியாமியும் நாமே சகல பிராணிகளுக்கும் ஞாபகமுண்டாகிறது மில்லாமற் போகிறது மிவைகளெல்லாவற்றிற் குங் காரணம் நாமே சகல தேகங்களிலுமிருந்துகொண்டு நல்லது பொல்லாததென்று தெரியத் தக்கதான ஞானமும் நாமே. சகலவேதங் களுஞ் சொல்லப்பட்டது நாமே. வேதாந்தத்தை யுண்டாக்கினவனும் நாமே. வேதங்களுடைய அர்த்தங்களை யறிந்தவனும் நாமே. (கக)

சுவாமி! இவ்விதமாக யெல்லாக் தேவரீரையிருந்தாற் பற்றுத லடையாதா? அருச்சுனா! மூலைய தீட்டியாக நம்மைத்தவிர அன்னி யமே கிடையாது; அப்படியிருக்கக் குருஷே போத்திய போதக திசையை யொப்புக்கொண்டு உன்னிடத்திலாக நாம் சொன்னபோதி லுங்கூட எப்போதும் நமக்குப் பற்றுதலே கிடையாதென்கிற அர்த் தத்தை மூன்று கிலோகத்தினுற் சொல்லுகிறோங்கேன்; லோகத்திற் கூரமென்றும் அக்ஷாமென்று மிரண்டுபுருஷானுண்டு, இதற் பிரகிருதி சம்பந்தமான இருபத்துநானு தத்துவங்களுடன்கூடிய எல்லாச்சரங் களும் சரமென்று சொல்லப்படும். அவ்வித சரங்கன்போனாலு நித்தி யனு யிருக்கப்பட்ட இருபத்தைத்தாவது தத்துவமான கூடஸ்தராகிய சிவனுனை அவ்ஷாமென்று சொல்லப்படும். (கக)

அருச்சுனா! இன்னமும் அவ்விதமாய்கிய எந்த யின்வரன் லோகத்தியங்களையும் வியாபித்துச் சலத்தையுந் தரித்துக் கொண் டிருக்கிறாரோ அவர் கூரத்தோடுங்கூடிய தொம்பத வாச்சியார்த்தங் களாகிய இருபத்துநானு தத்துவங்களுக்கும் அட்சரமாகிய தொம்பத லட்சியார்த்தமான இருபத்தைத்தாவது தத்துவமான பிரத்தேகான் மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டவரென்றும் அவரே உத்தமபுருஷரென்றும் அவரே பரமாத்மாவென்றும் அவரே நாமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியான நம்மை யெவ்விதமாகப் பற்றுதலடையப்போகிறது. (கக)

கக-தெய்வாகாசம்பத் துவிபாகயோக அத்தியாயம். ககூஉ

அருச்சுனா! நாமெப்போதும் நித்தியமாகையாத் சரமாகிய சகல சரங்களுக்கு மப்பாற்பட்டிருக்கிறோம். சமஸ்த சரங்ங்ளிடத்திலுந் தனித்தனியே யட்சரமாயிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தனாகிய புருஷனை வனுக் கப்பாற்பட்டவரா யுள்ளும் புறம்பு மெங்கும் வியாபகமாயிருப் பதனுலே லோகங்களிலேயும், வேதங்களிலேயும், உத்தமனுக்கெல் லாம் உத்தமனென்றும், புருஷனுக்கெல்லாஞ் சிவோஷ்டமாகிய புரு ஷோத்தமனென்றும் பிரசித்தமாகக் கீர்த்தியானோம். (சஅ)

சுவாமி! இப்படிப்பட்ட வம்மையறிந்தாற் பன்னென்ன? அருச் சுனா! சமஸ்தமும் நாமே யிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத் தவிர அன்னி யமேயில்லை யென்னப்பட்ட அஞ்ஞான ஈனனுயிருக்கப்படாநின்ற புரு ஷன்புருஷோத்தமனாகிய நம்மையறிவன். அவனேசரலத்தையுமறிந்த வனென்றுஞ்சர்வஞ்ஞனென்றுஞ் சொல்லப்படும். அர்த்தப் புருஷனை வன் சமஸ்த பிரகாரங்ளினாலுஞ் சரமாக நம்மையே யுபாசித்துக் கொண்டிருந்து முடிவில் நம்முடைய சொரூபத்தையே யடைவன்.

அருச்சுனா! இந்த அத்தியாயத்திலே அதிக ரகசியமாயிருக்கிற சாரத்தை யதுக்காகப் பண்ணினோம்; இதை யாவனறிகிறானோ அவனே புத்தியானுங் கிருதகிருத்தியனுமாவன். ஆனதால் நீயுஞ் சம்சாரமென் கிற அகலத்தவிருட்சத்தை ஞானமென்கிற வானாற் சேதித்துப்போட் டிப் பிரஞ்ஞயான யோட்சொரூபத்தை யடையென்று பகவானுனை வர் அருச்சுனனுக் குபதேசித்த அர்த்தத்தைச் சஞ்ரயமானவர் திரித ராட்டிராமகாராசனுக்குச் சொன்னார். (உஅ)

இவ்விதமாகப் புருஷோத்தமனை வெளிப்படுத்தி விபரமாக யதுக் காகஞ்செய்த பகவானாகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ் செய் கிறேன்.

பதினேந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் கரு-க்குச் சுலோகம்-ருளக.

ஸ்ரீகோவர்த்தனாசுலோத்திரதோம:

உ

ஸ்ரீபுண்ணியசுலோகாயம:

பதினாறாவது

தெய்வ அகாசம்பத் துவிபாகயோக அத்தியாயம்

அவதாரிகை:—முன் அத்தியாயத்திலே சம்சாரமென்கிற அக வத்த விருட்சத்தை ஞானமென்கிற வானினுலே சேதித்துப்போட்டு

மோட்சஸ்வரூபத்தை யடையலாமென்று சொல்லி யிருப்பதனாலே அந்தப்பிரகாரத் தெய்வசம்பத்தை யடைந்த புருஷனாலே மாத்திரம் அடையப்படலாமென்றும், அசுர சம்பத்தை யடைந்த புருஷனாலே அடையக்கடாமல் அநேக விதமான துக்ககரமாகிய பாபசனனங்களை யடையப்படுமென்றுமித்த அத்தியாயத்திற்சொல்லத் தொடங்குகின்றார்.

தேவீ! ரனுக்கிரகஞ்செய்த பிரகாரம் லோகத்திற் சிவோஷ்டா னென்று கொண்டாடும்படியான புருஷன் யாரோ அவர் கூட அன்டயமாட்டார்கள் போலத் தோற்றம்போது, மற்றவாளெவ்விதமா டையப்போகிறார்களென்று கேட்ட அருச்சுனைப்பார்த்துப்பாராதா நீ சொன்னசாரியஞ் சரீரே; அந்தக்குத் தெய்வசம்பத்தென்றும் அசுர சம்பத்தென்று மிரண்டுண்டு, அதிற் தெய்வசம்பத்தையடைந்தபுருஷ னாரோ அவரானுலகத்தில் அபுருபமாயிருப்பார்கள், அவர்களாலேமட் டெஞ்சுருவா யடைப்படலாமே தவிர அசுரசம்பத்தை யடைந்த புரு ஷானுலகத்தில் அநேசருண்டு. அவர்கள் தான் நீ சொன்னபடியடை யவே மாட்டார்கள்; ஆனதா லந்த இரண்டிசம்பத்துகளினுடைய லட்சணங்களை யு முனக்குத் தெரியும்படியாக அனுக்கிரகிக்கிறோம். அருச்சுனா! சத்துவகுணப் பிரதானத்தோடு கூடின புருஷனுக்குச் சித்தத்திற் பயமில்லாமலிருக்கும், பிரகிருதி புருஷ விபாகஞ்செய்யப் பட்ட விவேக ஞான முண்டாயிருக்கும், சத்பாத்திரங்களில் தானங் கொடுக்கப்பட்டவனு யிருப்பன். இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல் லாமற் புண்ணிய சூரர்களில் வைத்துக்கொண்டேவருவன், சகல சீலானுக்கும் இதமாகப் பஞ்ச வக்யங்கள் முதலானவையுஞ் செய்து வருவன். வேதாப்பியாசத்துடன் நபசஞ்செய்து கொண்டிருப்பன்.

அருச்சுனா! ஒருபிராணிக்குத் தன்னாலே யிச்சையுண்டாகும்படி செய்வான். எப்போதுஞ்சத்திமான நடவடிக்கையே யுண்டாயிருக் கும். எந்த விஷயங்களைப் பற்றியுஞ் சோகத்தையடையான். தியாக புத்தியுண்டானவனுயுஞ் சாந்த சித்தனு யிருப்பன் பிறகுடைய தோஷங்களை யெண்ணாது உருப்பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுந்தய வுண்டானவனுயும் விஷயங்களில் ஸயமாய்ப் போகாமற் சாவதான பாகவமிருப்பன். மிருது பாவமும் அனுசிதவிஷயங்களில் லச்சையும் எந்தவிஷயங்களிலுஞ் சபலத்துவமும் லோலத்துவமுமின்றி யிருப் பன்.

அருச்சுனா! தேயிசும், சைமபுந், தைரியமும், சுசித்துவமும், அக் குரோதமு முடையவனுயிருப்பன். பராளுக்குத் துரோகஞ்செய்யாம

கூர்-தெய்வாசுரசம்பத்துவிடாகயோக அத்யாயம். ௧௬

லும் ஒருவிஷயத்திலும் அபிமானமுமில்லாமலிருப்பன். பாரதா! இப் படிப்பட்ட இருபத்தாறுகுணங்களு நம்முடையதிருபையினால் தெய் வசம்பத்தையடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும்.

அருச்சுனா! இனி யொருக்காலும் நம்மையடையாதவர்களுக் குண்டாகிய அசுரசம்பத்தையுங்கேள். டய்ய, தம்பம் அபிமானம், குரோதம் இவைகள் கிரம்பியிருக்கும். சாதுக்களைத் துச்சமாய் வசனிக் கிறதும் பவுருஷவாச்சியங்களுமுண்டாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானமுதலாகிய அவிவேகத்தோடுங்கூடிய குணங்கள் அசுரசம் பத்தை யடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும்.

அருச்சுனா! இந்த இரண்டு சம்பத்துக்களுக்கும் பயனையுங்கேள். மோட்சத்தையடைதிறத்தற்குத் தெய்வசம்பத்தும் சனனமானமாகிய பந்தத்துக்கு அசுரசம்பத்தும் கிரீணயிக்கப்பட்டிருக்கும். மகாபுஷா! இதில் அருச்சுனமும்வகித்த நான் எஞ்சச் சம்பத்தை யுடையவ னென்று கேட்கிறேயோ, நீ தெய்வசம்பத்தையடைந்தவனுக்கவையிருக் கியும்; அதுனாலே யாதொரு சோகத்தையு மடையத் தேவையிலில்ல மோட்சத்தையே யடைவாய்.

அருச்சுனா! சீலானுக்குண்டாயிருக்கிற இரண்டுசம்பத்தில் தெய்வ சம்பத்தை முன் விபரமாய்ச் சொன்னோம். அசுர சம்பத்தை யின் னம் விபரமாய்ச் சொல்லுகிறோம் கேள்.

அசுரசம்பத்தையடைந்தவர்கள் தன்மங்கலிடத்திற் பிரவிர்த்தி யும், அதன்மங்கலிடத்தில் நிவர்த்தியு மறிபயாட்டார்கள். சுசித்துவ மும், ஆசாரமும், சத்தியமும், சீலாணிடத்திற்றபவும் அவர்களிடத்தி லிருக்கவேயாட்டாது.

அருச்சுனா! இன்னமு மிந்தச்சுத்தில் விளங்கப்படா நிற்றவேத சாத்திரங்கள் அசத்தியமென்றுந், துக்மாதன்மங்களினுண்டாகிய புண்ணியபாவங் கிடையாதென்றும், இந்தச் சுகத்துக்குக் கர்த்தா வாகிய ஈஸ்வரனோருவ் னுண்டென்பதுகிடையாதென்றும், காமத்தி னாலே ஸ்திரீபுருஷானுடைய ஆன்மீயோன்னியற் கூட்டுறவே சிருட் டிக்கேதுவென்றும், இந்தப் பிரகாரஞ் சுவாவாசத் தனக்குத்தானே அனுகூலமாக நடந்துவருகிறதென்றும், இதைத்தவிர ஒருவா லுண் டாக்கவில்லையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அருச்சுனா! இன்னமுமிப்பேர்ப்பட்ட சித்தாந்தத்தினாலே பா லோக சாகனத்துக்குத் தகுந்த எத்தனங்களில் மனதைச் சொலுந்தா

மல் நாசபடைந்து புத்தியினாலி லோகத்தில் ஏதாவது கிஞ்சித் மாத்நிரஞ் சற்றிருத்திபங்கன்செய்து வரப்படா கின்ற சீவானாயும் கெடுத்தித் தாமும் கெட்டு நரகத்தையே படைவார்கள். அருச்சுனா! எவ்வளவு பாக்கியங்கள் வந்தபோதிலுந் திருப்தியடையாமல் மேலுக்கு மேல் தங்களுக்கடையக்கூடாத வஸ்துக்களைக்கோரி அந்நு லகேக விதமான துக்கங்களை யடைந்துகொண்டு அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தையடைந்து அனியாயமாகத் தனத்தைச் சம்பாதித்துச் சந்தாத்நிரத்திற்கூட அற்பமாயினுஞ் செலவுசெய்யாமலுஞ் சாத்தி ரோக்தமான விரதங்களையும்விட்டு அபவித்திரமானவிரதங்களுடன் உகாங்களாகிய இம்சாசுரமான கன்மங்களைச் செய்துகொண்டு ஜகத் துக்குச் சந்துருவாய்ச் செனனத்தையு நாசத்தையு மடைந்துகொண் டிருப்பார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும்மாண பரியந்தம் ஒழியாத ஸூட்சு கரு மந்தைபாசரித்து டப்பம், அபிமானம், மதம், குரோத மிவைகளோ டும் கூடினவர்களாகி அஞ்ஞானத்தினாலே அந்த டம்பமாகிய விரதங் களை யாசரித்து அதற்குத் தகுந்த ஸூட்சுத் திர தேவதைகளை யாரா தனை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் விஷயங்களினாலுண்டான காமபோகங் களையே பரம்புருஷார்த்தமென்றும் இதைபயன் றி வேறே யாதொன் றும் கிடையாதென்றும் நிச்சயித்துத் தேசமுள்ள வரையிலும் அந் தப் பிபாஷங்களுக்குச் சாதனமாகிய அர்த்தத்தி னிடத்திலேயே கோரிக்கையுண்டானவர்களா யிருப்பார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னங் காமக்குரோதிபரானாகி ஆசைகளென்று மநேசமாகிய கயிறுகளாற் சுட்டப்பட்டவர்களாகிக் காமபோகங்களை யனுபவிக்கிற நிமித்தமீர யனியாயமான தனங்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேள் இன்றைக் கெனக் கிவ்வளவு திரவியங் கிடைத்தது. இதற்கு முன் னிவ்வளவு திரவிய பெனக்கிருக்கிறது. இதை வருகிற வருடத் துக்கு ளித்தனைபாக வர்த்திக்கப்பண்ணுவேன். இவைகளைப் பார்க்கி லும் அதிகமான தனங்கள் சம்பாதிக்கிறேன் இதனாலே நம்மைத் திர வியஸ்தனென்றுஞ் சொல்வார்கள் இந்த ஏதுக்களினாலே நா னிஷ்ட மானபடியடைகிறேனென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். (கௌ)

கௌ-தெய்வாகுரசம்பத்து விபாகயோக அந்நாயம் கௌ

அருச்சுனா! இன்னமும் இந்தச் சந்துருவானவன் என்னாலே நாசத்தையடைந்தான் மற்றைச் சந்துருக்களைச் சம்மாரஞ்செய்கிறேன் நானேயில்வான் எனக்குச் சரியாக உலகத்திலொருவருயில்லைநானே சகல போகங்களு முண்டானவன். நானேதுநீனைத்தாலும் அபுருப மல்ல நானே கிருதகிருத்தியன் நானே பலவந்தன், நானே பெல்லா விதத்திலுஞ் சகமுண்டானவன். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் நானே தனமுண்டானவன் நானே குல முண்டானவன் பெண்சாதி பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகளுண்டா யிருப் பதில் எனக்குச் சமானன் ஆர் நா னெக்யங்கள் சேசப்பேவன் * நடன், விடன் முதலியவர்களுக்குத் திரவியங்களையும் கொடுப்பேன் இப் பேர்ப்பட்ட விதங்களினாலே சந்தோஷமு மகிழ்ச்சியு மடைகிறே னென்று அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தை யடைந்துகொண்டிருப் பார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இப்படி நானாவிதமாகிய படுனுப்பிரார்தியடைந்து போககாலத்திலகப்பட்டுக் காமபோகங்களிடத்தி லாசக்தி யுண்டான வர்களாகிய போகமென்கிற வலையிலே சமுலப்பட்டு விஷயங்களுண் னும் போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சூசிமென்னும் ரவுரவாதி நரகத்திலேயே விழுவார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் நான் திரவியவானென்கிற பெருடையி னாலே மதம் கெருவம் மோகம் இத்தியாதிகளை யடைந்து எப்பேர்ப் பட்டவானிடத்திலுந் தயவு தாட்சண்னியமில்லாமல் நான் எக்யங்கள் செய்வதினாலே தன்னைப் பெரியவனென்றுங் கீர்த்திமாளென்றுஞ் சொல்லவேண்டுமென்பதா யெக்யங்கள் செய்கிறோபென்ற நாடாசத் திரமேயல்லாமல் அவதி பூர்வமாக டம்பந்தோடுங் கூடினவராய் எக் யங்கள் செய்வார்கள். (கௌ)

அருச்சுனா! இன்னமும் அகந்தை மமதை கெருவம் பெலம் காமக்குரோதம் இத்தியாதிகளுடன் கூடினவர்களுயயந்தன் தேசத்தி னிடத்திலேயுமிதரமாகிய சமஸ்ததேசங்களிடத் திலேயு நாடாசத்திரயா க இருக்கிறவனென்கிறதையபியாயல் நம்மை மனுஷபாவமாகப் பாவித்து நேர்ந்தபடி தூஷித்துக்கொண்டு நம்மையதார்த்தமாயறிந்து பக்தி செய்யப்பட்ட பெரியவாருடைய வார்த்தைகளிலுஞ் சிரத்தை யின்றி அருகையோடே நிரந்தையாகிய வார்த்தைகளை வசனித்துக் கொண்டும் எக்யங்கள் முதலான இதர*கன்மங்களை யுஞ்செய்வார்கள்.

* நடன்—கூத்தாக்கிதவன்;

இப்பேர்ப்பட்ட மூடாள் ஒருக்காலும் நல்லதெதி யடையவே மட்டார்கள். (கஅ)

சுவாமி! இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்னதான் கதி? அருச்சுனா! மோட்சமார்க்கத்துக்குத் துராளாயும், பாவினாயும், குரூராளாயும், பாபகருமங்கலோடுங் கூடினவர்களாயும், நம்மையும் நம்முடைய பக்தர்களுயும் துவேஷிக்கப்பட்ட நா அதமர்களைச் சனனமாணத் தோடுங்கூடிய சம்சாசமாகிய அசுரசம்பந்தையடைந்து பாபபோனிகளிடத்திற் பிறக்கும்படியாகச் செய்விப்போம். (கக)

அருச்சுனா! அப்படிச் செய்விக்கிறதிலும் நம்மைப் பக்தி செய்யும்படியான சனை மல்லாத அசுரபோனிகளாகிய மூடமான புலி, பாம்பாதிபாகப் பிறக்கும்படிச் செய்வித்து, அப்பாலும் ஜென்மஜென்மங்கள் தோறு பவைகளைக் காட்டிலும் மிகுருஷ்டமாகிய சிறுமி கோதி ஜென்மங்களை யடையுற்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். (உ௦)

தேவரீர் அசுரசம்பந்தைக்குறித் தநெகவிதரா யனுக்கஞ்செய்தீர்கள். அவ்வளவு மனனத்துக்கு வருவதானால் வருத்தமாயிருக்கிறது. ஆகையாற் சுருவாயுமிருக்கவேண்டும் அநத விட்டமாத்திரத்தில் அசுரசம்பந்து நீங்கித்தெய்வ சம்பத்துண்டாகி மோட்சத்தை யடையும்படியாகவு மிருக்கிற வ்யாயத்தை யதுச்சகம் பண்ணவேண்டும் அருச்சுனா! ஆக்மாவை நாசமடையுற்படியாகச் செய்வித்து அசுரசம்பந்தா யடைந்து நாகத்துக் கேதுவாக்கிவைக்கப்பட்ட மூன்றுகுணங்களுண்டு அவைகளைச் சுத்தமாய் விட்டுவிடவேண்டும், அந்தப்படியே விவேகன் விட்டேயிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட குணங்கள் எவையென்றால், காமமென்றுங் ருரோதமென்றும் லோபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ௧)

சுவாமி! இந்த மூன்றையும் விட்டதாற் பலனென்ன? அருச்சுனா! நாகத்துக் கேதுவாயிருக்கிற இந்த மூன்று குணமாகியதோஷங்களைச் செயித்தவான் ஆன்மஞானத்தை யுடையவர்களாகிச் சிரேஷ்டமாகிய ஸ்வரூபத்தை யாசரிக்கிறானிலே ஜீவன்முத்தாளாகியாதோரு தோஷத்தையு டையாமல் மோட்சமே யடைவார்கள். (உ௨)

அருச்சுனா! எவனிரந்தக்குணங்களை விடாமலுஞ் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிகையுந் தள்ளித் தன்னுடைய இச்சைப்படி நடந்தால் அவன் அஞ்ஞானத்தினாலே ஞானம் நஷ்டமடைந்து சிரேஷ்டமான மோட்சத்தை யுஞ் சுதந்தையு டையான். (உ௩)

கள-வது சிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். ககக.

அருச்சுனா! ஆனதா லின்னதுசெய்தாற் றருமம், இன்னதுசெய்தால் அதர்மமென்று தெரியும்படியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சுருதி ஸ்மிருதி சாத்திரங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அவைகளிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி பிராசத நாமதருண சிரத்தைவிட்டுச் சுத்துவருண சிரத்தையினாலே விதிமாயிருக்கப்பட்ட சுதன்மங்களைச் செய்தால் அதனாற் சித்தசுத்தித்துவாரா தெய்வசம்பத்துண்டாய்த்தத்துவ ஞான முதயமாய் மோட்சமேயடைவாய். (உ௪)

தெய்வசம்பத்தும் அசுரசம்பத்தும் விபரமாய்த் தெரிந்துஅசுர சம்பத்தைவிட்டுத் தெய்வசம்பத்தை யடைந்த சாத்திரசிரத்தாவந்தா ளுக்குத் தத்துவஞான முதையமாய் மோட்சமே யடைவார்களென்று சொன்னபகவானாகிய ஸ்ரீசுருஷ்ணமூர்த்திக்குமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதிஞரூவது

தேய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் கக-க்குச் சுலோகம் - ௫௯௫.

ஸ்ரீநந்தகோப்பிரியாத்மஜாயகமஃ

உ

ஸ்ரீகூந்தாயகம்:

ப தி னே ழா வ து

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—சாத்திரவிதிகளை யறிந்து விதிமான கன்மங்களைச் சாத்திர சிரத்தையோடுஞ்செய்தால் மோட்சத்தை யடையலாமென்பது சரிதானென்றும், அந்தப்படிக்குச் சாத்திர விதிகளையறிந்து நடவரமல் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தையனுசரித்துச் சிரத்தையோடுங்கூடி யுபாசித்துவருவார்களேயாகில் அப்பேர்ப்பட்ட சிரத்தையானது எத்தன்மைய சிரத்தையைச் சேர்ந்ததென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிறதாக அருச்சுனானவன் அபிப்பிராயப்பட்டதற்கு மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதான சாத்திர சிரத்தையை யன்னியிற் பூர்வாசாரத்தை யனுசரித்துச் செய்யப்பட்ட சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்குமென்கிற விபரத்தைப் பகவானவர இந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி! முந்தின அத்தியாயத்தின் முடியிற் சாத்திரவிதிகளை யறிந்துகொள்ளாமலே அவாவருக்கு வேண்டியபடி செய்கிறவாளுக்கு ஞானம் வராதென்றும், அதனாற் சாத்திரவிதிப்படி யவனவனுடைய

சுதன்மத்தை யனுட்டித்து மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்றும் அனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அது சரியே; அப்படிப்பட்ட சாத்திரவாதிகளை யறிந்துகொள்ளச் சிரமத்தினாலாவது ஆஸியாதிகளினாலாவது கூடாம லாராகிலுஞ் சிரத்தாவந்தாளாய்த் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைகொண்டு தேவர்களைப் பூசித்துவருவார்களேயாகில் அவர்களுடைய சிரத்தையானது சாத்வீகமோ; இராசதமோ, தாமதமோ அவன் விபரத்தை யனுகூலம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுன! சாத்திரவாதிகளையறிந்து பரமேஸ்வரையுபாசிப்பதெதுவோ அதவே சாத்வீக சிரத்தை அதுதான் மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். இதை விட்டுவிட்டுத் தம்முடைய பூர்வாசாரத்தைக் கொண்டாவது அல்லது லோகாசாரத்தை யனுசரித்தாவது உபாசிக்கப்படுவதுஞ் சாத்வீகம் இராசதம் தாமதமென்று சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவைகள் சீவானுக்குப் பூர்வவாணியினாலே சுபாவிகமாயுண்டாயிருக்கும் அதன்விபரமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்.

அருச்சுன! பிராணிகளுக்குப் பூர்வஜன்ம சமஸ்காரத்துக் கனு கூலமாய்ச் சத்துவாதி குணனுசாரியாகச் சிரத்தையுண்டாயிருக்கும். அந்தப் புருஷனுக்குப் பூர்வஜன்மத்தி லெந்தச்சிரத்தை யதிகமாயுண்டாயிருக்குமோ அந்தச் சிரத்தையே வர்த்தமானத்திலுஞ் சுபாவிகமாயுண்டாயிருக்கும். (க)

அருச்சுன! அதெப்படியெனில், சிரத்தையானது சத்துவகுணத்தினாலேயுண்டாயிருந்தாலும் இராசகர், தாசுமாதிய இந்தக் குணங்களுடனாகலந்திருக்கும். அதெப்படித் தெரியுமென்ற பூசாபேதங்களினால் தெரியவேண்டும். அதையுஞ் சொல்லுகிறோம். பூர்வாசாரப் படிக்காவது லோகாசாரப்படிக்காவது பலனையிச்சித்து இந்திராதி தேவதைகளை யுபாசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குச்சத்துவகுண சிரத்தையென்று சொல்லப்படும். பலன்களுண்டாகவேண்டுமென்று எட்சராட்சகணங்களை யுபாசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்கு ரசோகுண சிரத்தையென்று சொல்லப்படும் துஷ்டகோரிக் கைகள் நிறைவேற வேண்டிப் பூதப் பிரேத பசாசுகளைப் பூசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குத் தமோகுணசிரத்தையென்று சொல்லப்படும். இந்தத் திரிவிதமான சிரத்தைகளும் மோட்சத்தின் பொருட்டல்லவென்றுஞ் சாமானியமாயிருக்கப்பட்ட சிரத்தையென்றுஞ் சனனமாணத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதென்றும் நிச்சயமாயறிய வேண்டும். (ச)

கள்-வது சிரத்தாதீதிரய விபாகயோக ஆத்யாயம், கள்க

சுவாமி! இப்படி மோட்சத்தின்பொருட்டல்லாத சிரத்தைகள் விருதாவா யேன்செய்யவேண்டும்? அருச்சுன! இப்போது காம்பொன்ன திரிவிதசிரத்தைக்கு மிகவுங் கனிஷ்டமாயிருக்காநின்ற சிரத்தையோடுங்கூடி நடக்கப்பட்ட சீவானுண்டென்கிற விபரத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். தன்னைப்பெரியவனென்று சொல்லவேண்டுமென்கிற இடம்பத்தினாலேயுந் தான் பிடித்தாரியம் விடமாட்டேனென்கிற அகங்காரத்தினாலேயும் மேன்மேலும் விஷயங்கள் வரவேண்டுமென்கிற காமத்தினாலேயு மிருக்கிற விஷயங்களில் மிகவுமாய்க்கிய இராசமும் பெல்முங்குடின ஜனங்கள் சாத்திரத்திற்கு முழுவதும்விரோதமாயிருக்காநின்ற இம்சாகரமாகிய கோரதபசுகளை ஆசரிப்பார்கள். (ரு)

அருச்சுன! இன்னமும் விருதாவாத உபவாசங்களினாலேபஞ்ச பூதமாகிய-சரீரம் * கிரிசுமடையும்படியாகவும் நம்முடைய அம்சமாகியசேவனாவனைச் சோகத்தையடையுப்படியாகவுஞ் செய்துகொண்டு சம்ஸ்ததேகங்களிடத்திலும் அந்தரியாயியாக இருக்கிற நம்மைப்பறிந்து நம்மை யடைகிறதற்குச்சாதகமாய் நம்ம ஈற்செய்யப்பட்டிருக்கிற வேத வாக்மியங்களாகிய நம்முடைய ஆக்கினைப்படி நடவாழ்ப்பான ஆக் கினாபங்கமாகிற அபராத்தத்தினாலே மிகுந்த கிலேசங்களுடனே அசுர சம்பந்ததை யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (சு)

அருச்சுன! சீவானுக்கு ஆகாரங்கள், எக்யங்கள், தபசுகள், தானங்கள் இவைகளெல்லா மொவ்வொன்று மூன்று விதங்களாய் இருக்கும் இவைகளில் இராசத தாமதத்தை விட்டுச் சத்துவத்தை யவசியம் பிடிக்கவேண்டும். அவைகளின் பேதங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள். (எ)

அருச்சுன! சாத்வீகனுடைய ஆகாரங்கள் ஆயிசம், உச்சாகமும், பெல்மும், ஆரோக்கியமும், சுதமும், பிரியமுமாகிய இவைகளை விருத்தி பண்ணத் தக்கதாயும் மதுரங்களோடுங் கூடினதாயும் மிருதுவாயும் ஸ்திரங்களாயும் கண்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாய் இருக்கப்படாநின்ற சொதகித்த திர்வாட்சத்தோடுங்கூடிய ஸ்திராதி ஆகாரங்கள் சாத்வீகனுக்குப் பிரியமா மிருக்கிறதும்ல்லாமல் அவைகள் தனக்குக் கிடைத்தபோது பெரியவான் முதலானவர்களுக்குஞ் சமர்ப்பித்துத் தனக்கு வேண்வதைப் புசிக்கும்போது பகவானுக் கற்பணமாக கிளைந்துப் புசிப்பன். (அ)

அருச்சுனா! இரகோருணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக்கேள் அதிகமான கசப்பும், புளிப்பும், உப்புங், காரமும், உஷ்ணமுமாகிய இவைகளுடன் தாகத்தையுஞ் சோகத்தையுங் கொடுக்கும்படியான கடுகுமுதலாகிய குருராமாயிருக்கப்பட்டவஸ்துக்களில் மிகவு மிச்சையோடுங்கூடி நான் புசிக்கிறேனென்கிற கருத்துடனே புசிப்பன் அப் படிப் புசித்திறதிலுந் தாரதம்மியமின்றிச் சுகமாகநினைத்து உபரியாகப் புசித்துப் பின்பு ஏனடா நிரம்பவும் புசத்துவிட்டோமென்கிற கிலே சத்தையடைந்து ரோகத்தினால் துக்கமேயடைவன். (௯)

அருச்சுனா! தமோருணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக்கேள். அதிகமான தாகத்தையுஞ், சோகத்தையுங், ரோகத்தையுந், துக்கத்தையுந் கொடுக்கப்பட்ட ரகங்களுடன் துர்க்கந்தத் தோடுங் கூடினதாயிருக்கிறதும் நொந்துபோனதும் பழையதும், சேஷப்பட்டதும், குளிர்த்து போனதும், எச்சிலும், உள்ளிகளும் இத்தியாதிருணங்களுடன் கூடியதும் பரிசுத்தமில்லாதனவு மெவையோ அவைகளே தாமதானுக்குப் பிரியமும் புசிப்புமாயிருக்கும். (௧௦)

அருச்சுனா! சாத்தீக எக்கியத்தைக்கேள். யாதொரு பலனுமிச்சியாமற் சாத்திரவியதியோடுங்கூட அவசியஞ்செய்யவேண்டு மென்கிற அபேட்சையுடன் செய்யப்பட்ட எக்யமெதுவோ அதுசாத்தீக எக்யமென்று சொல்லப்படும். (௧௧)

அருச்சுனா! இராசத எக்யத்தைக்கேள். பலன்கள் வேண்டுமென்கிற அபேட்சையோடுங்கூடிப் பிறர் தன்னைப் பெரியவனென்று சொல்லவேண்டு மென்பதாக ஆங்காரமுதலானவைகளோடுங்கூடி டம் பார்த்தமாயாதோ எக்யஞ்செய்யப்படுகிறதோ அது ராசத எக்யமென்று சொல்லப்படும். (௧௨)

அருச்சுனா! தாமத எக்யத்தைக்கேள். பிராமணபோஜனமும் மற்ற திரமும் தெட்சணைகளும் அவாஸ்பேரிற் சிரத்தையும் சாத்திரவிதிகளுமின்றி அகங்காரமுதலானவைகளோடுங்கூடிப் பண்ணப்பட்ட எக்யத்துக்குத் தாமத எக்யமென்று சொல்லப்படும். (௧௩)

அருச்சுனா! சரீரதபசைக்கேள் தேவதைகள் பிராமணன் பெரியவான் பிரக்ஞாவந்தான் யிவர்களுக்கெல்லாம் விதிப்பிரகாரம் வந்தனங்களுடன் ஆராதனை செய்யப்படுகிறதுங் குருசிகுருஷபுஞ் சுசித்துவமும் பிராமசரியவிரதமு மொரு பிராணிக்குந் தன் தேகத்தினு லிம்சையுமின்றிச் சத்தியபாவத்துடனே நடப்பது சரீரதபசென்று சொல்லப்படும். (௧௪)

கள்-வதுசிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். ௧௭௩

அருச்சுனா! வாக்கினுடைய தபசைக்கேள். ஒருவருக்குப் பயம் வாமாததாயுங் கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரியத்தையுஞ் சுருத்தையுங் கொடுக்கிறதாயுந் சத்தியபாபு மிருக்கப்படாநின்ற வாக்கியங்களெவையோ அவைகளை வரனிக்கிறதும் வேதாப்பியாசங்களும் மற்றாங்கன், செபங்கள் முதலாகிய இவைகளெல்லாம் வாக்கின் தபசென்று சொல்லப்படும். (௧௫)

அருச்சுனா! மனசின் தபசைக்கேள். மனசானது பிரசாதமாகிய சதா சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கிறதுங் குருரமின்றிச் சுவமிபமாயிருப்பதும் பவுனமாகியகுருசொன்ன அர்த்தத்தைமனனஞ் செய்கிறதும் சித்தவிரோதமும் மனசுத்தியும் இவையெல்லா மனசினுடைய தபசென்று சொல்லப்படும். (௧௬)

அருச்சுனா! இப்பேர்ப்பட்ட திரிவித கரணங்களுடன் செய்யப்பட்ட தபசிலும் குணபேதங்களில் மூன்றுவிதங்களாக இருக்கும் அஃதெப்படியெனில், மிகவுஞ் சபைமுதலான சிரத்தையோடுங்கூட ஏகாக்ஷிசித்தமா யாதொரு பலாபேட்சையுமின்றிச் செய்யப்பட்ட தபசெதுவோ அது சாத்தீகதபசென்று சொல்லப்படும். (௧௭)

அருச்சுனா! இராசத தபசைக்கேள். தன்னை நல்லவனென்று கொண்டாடவேண்டும், தன்னைக் கண்டவுடனே பெழுந்திருந்து நமஸ் காரம்பண்ணவேண்டும், தன்னைப் பிறர் பூசிக்கவேண்டும், பிறரிடத்திலிருக்கிற நல்ல பதார்த்தங்களைத் தானடையவேண்டுமென்றித்தியாதிருணங்களுடன் டம்பமாகப் பண்ணப்பட்ட தபசானது சலனமாயும் *அத்தருவமாயு மிருக்கும். (௧௮)

அருச்சுனா! தாமததபசைக்கேள். அவிவேகத்தினால் புத்தியினையுந் தூரக்கிரகத்தினால் தன்சரீரத்தைப் பிடிக்கும்படியாகவுஞ்செய்வித்துக்கொண்டுபிறர்க்கு வஞ்சகமும் உபத்திரவமுந் செய்கிறபித்தமாக விரதங்கள் ஓயங்கள் முதலானவையும் பண்ணப்பட்ட தபசு தாமத தபசென்று சொல்லப்படும். (௧௯)

அருச்சுனா! தானத்திற் சாத்தீகதானத்தைக்கேள். புண்ணிய தேசங்களிற் புண்ணியகாலங்களிற் பிரதிபுபகாரஞ் செய்யச் சக்தியில்லாமல் வறுமையுடன் கூடினவனுமிருக்கப்பட்ட சத்பாத்திரங்களிற் கொடுத்தோமென்கிற மமதையின்றிப் பலத்தையுமிச்சியாமற் சிரத்தையோடுங்கூடக் கொடுக்கப்பட்டதே விதியென்று நிச்சயித்துப் பண்ணப்பட்ட தானமெதுவோ அதுசாத்தீகதானமென்று சொல்லப்படும்.

* அத்தருவம்=நிலையிலாதது.

அருச்சுனா! இராசத தானத்தைக்கேள். பிரதிபுபகாரார்த்தமாகவும் சுவர்க்காதிபலத்தையும் நா முபகாரஞ்செய்தோ மென்கிறதையும் அபேட்சித்த மனசானது கிலேசத்தையடைந்து எந்தத் தானம் பண்ணப்படுகிறதோ அதை பிராசததான் மென்று சொல்லப்படும். (௨௧)

அருச்சுனா! தாமததானத்தைக்கேள். அசுத்ததேகத்தில் அசுசியான்காலங்களில் அபாத்திரத்தில் அசிரத்தையுடன் அவமான பூர்வமாகச் செய்ததானம் தாமததானமென்று சொல்லப்படும். (௨௨)

இப்பேர்ப்பட்ட இராசத தாமதத்துக்குப் பிராயசித்தமுண்டா இல்லையா? அருச்சுனா! நேரந்தபடி நடக்காமல் ஆதியிறுனே ஓர் ஏற்பாடுண்டாயிருக்கிறது; அதையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒமென்றும் ததுவென்றும் சத்தென்றும் பிரமஸ்வரூபத்துக்கு மூன்று நாமங்களுண்டு. இவைகள் பிராமணுளிடத்திலும் வேதங்களிடத்திலும் எகயங்குளிடத்திலும் விளங்கும்படி பிரமதேவரானவர் பூர்வத்திற் சிருஷ்டித்தார். அதனுடைய விபரங்களைத் தெரிந்த பிரமஞானத்தையுடைய ஜீவன் முத்தர்களுந் மோட்ச விச்சையுண்டான முழுட்சுவானவர்களும் கிரகஸ்தாச் சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட கிரகஸ்தாளுந் அந்தப் படியே விபரமாய் நடப்பிவித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். (௨௩)

அருச்சுனா! அவைகளாவன, பிரமஞானத்தையுடைய ஜீவன்முத்தர்கள் வேதோத்தமான எக்யம், தானம் தபச முதலான சத்கருமங்கள் அனுட்டிக்கும்போது ஒமென்கிற பிரணவமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் பிரமஸ்வரூபமென்றும் சர்வகருமங்களுஞ் செய்துவருவார்கள். (௨௪)

அருச்சுனா! மோட்ச இச்சையுண்டான முழுட்சுவானவர்கள் ததுவென்கிறபதத்தை யுச்சரித்துப் பலினியிச்சியாமல் எக்யம், தானம் தபசுகள் முதலானவைபுஞ்செய்து அந்தப்பலமும் பிரமஸ்வரூபத்திற்கே யற்பணஞ்செய்துவருவார்கள். (௨௫)

அருச்சுனா! கிரகஸ்தாச்சிரமத்தி லிருக்கப்பட்ட புருஷான் வேதோத்தமான விவாகாதிமுதலான சற்கருபங்களனுட்டிக்கிறபோது எந்தவஸ்து உண்டென்றும், எது நல்லதென்றுஞ் சொல்லப்படுமோ அதற்குச் சத் என்கிற அர்த்தஞ் சொல்லப்படுமானதால் அதை யுச்சரித்துக்கொண் டெல்லாச் செய்கைகளும் அந்தச் சத்தையினாலே நடக்கிறதென்றும் டிட்காமசாய் நடப்பித்துக்கொண்டுவருவார்கள். இதனால் லோகத்தார் நல்லகாரியஞ் செய்வித்தானென்றும் நல்ல கருமங்கள் பண்ணினானென்றுஞ் சொல்வார்கள். (௨௬)

அருச்சுனா! சத் என்கிற சத்தஞ் சிரோஷ்டமானதால் வேதத்திலதிகாரமுண்டானபேர்கள் செய்கிற எக்யம், தானம், தபசு, இவைகளிடத்திலுண்டான நிலைக்கிடையானசத்தென்பித்துக்கொள்ளும்படியாக இருப்பதனாலே நாமத்திரயத்துக்கு டைசிபமான பிரமஸ்வரூபத்தை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படாநின்ற பூசையாதி கன்மங்கள் முழுவதுஞ் சத், சத்தம்உச்சாரணபூர்வமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினாலே மோட்சத்துக்கே யேதுவாகும். (௨௭)

அருச்சுனா! இப்போது நாம்சொன்னவிபரத்தையறிந்துசிரத்தை யோடே செய்யாமற் செய்யப்படாநின்ற ஓமமும் தானமும் தபசும் இன்னமும் எந்தக்கருமங்களுண்டோ அவ்வளவுஞ் சாத்திரங்களிற் சொல்லிநுக்கிறபிரகாரமிருந்தாலும், பாரதா! அவைகள் அசத்தென்று சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட அசத்கருமங்கள் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் உபகரியாது; இப்படிச் சொல்வானென்றால், யதார்த்தமா யிருக்காநின்ற ஸ்வரூபத்தை நினைத்துச் செய்யப்பட்டதனாலே சத் என்றும் அதிநரிச் செய்வதினாலே அசத்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அருச்சுனா! ராசததாமத சிரத்தை யோடுங்கூடின கன்மங்களைச் சந்நியாசம்பண்ணி நாம் சொன்ன சாத் வீகசிரத்தையோடுங்கூடின கன்மங்களைச்செய்து அவைகளின்பலனை யுந் தியாகஞ்செய்யப்பட்ட புருஷனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாய் மோட்சமடைய யோக்கியமாகிறபடியினாலே நீயு நீந்தப்படி நடந்து மோட்சத்தை யடைவாயாக. (௨௮)

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரயலிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட அத்தியாயம் ௧௭ - க்குச் சுலோகம் - ௬௨௩.

ஸ்ரீமதாராதாயநம:

௨

ஸ்ரீமனோவாசாமகோசராயநம:

ப தி னெ ட் டா வ து

சஞ்சேப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை :-மேற்சொல்லிய பதினேழத்தியாயங்களினது சாரம்சத்தையும், சகல வேதோபநிடதார்த்தங்களையுந் தெரிவித்தற்காக இவ்வத்தியாயங்கூறுவான்றொடங்கிக் கீதா சாஸ்திரத்தையுமுப

சம்மித்தம் பொருட்டுச் சந்நியாசத் தியாகங்களினது விசேஷத்தை நன்றியறியவேண்டுமென் றபேசுநீத்த அருச்சுனனது வினாவை முன் னிட்டுக்கூறத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி! வேதாந்தவாக்கியங்களிற் சொல்லப்பட்ட சந்நியாசத் தின் லட்சணமும் தியாகத்தின் லட்சணமும் யதார்த்தமா யிருக்கப் படாவின்ற தத்துவத்தை வெவ்வேறாக அடியேனுக்குவிதிமாக அதாக் காகம் பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுனா! நிடேத காமிய கன்மங்களைச் செய்யாமல்விடுகிறதே சந்நியாசமென்றும், நித்திய நைமித்திய பிராயச்சித்தமாகிய சகல கன்மங்களையும் நாம்செய்கிறோமென்றிற் அகங்காரமின்றிச்செய்வித்து யாதொரு பலனையும் கொராமல் சசராற்பணமாக விட்டுவிடுகிறதே தியாகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் அப்படியே வித்வாம்சாராகியமகான் களுஞ் சொல்வார்கள். (உ)

இதையே யுண்புத்திக்குத் திடமாகவேண்டி யின்னஞ் சொல்லு கிறேன்கேள். கபிலமதமாகிய சாங்கியமதத்தாரும், இன்னமு மதற்குச் சமானமாயிருக்கப்பட்ட மதஸ்தாரும் அவளவாளுடைய மதங்களை யுணர்ச்சித்துக் கன்மங்கள் செய்வதனாலே சுவர்க்காதிபலன்களை யனு பவித்துத் திரும்பச்சுனைமரணத்தை யுடைத்தான தோஷங்களைக் கொடுக்கிறதால் ஒருகன்மமுஞ் செய்யாமலேவிட்டுவிடவேண்டுமென் றும், இன்னமும் சில மதஸ்தார்கள் எக்யம், தானம், தவமுதலானபுண் னிய கன்மங்கள்செய்தாற் புண்ணியலோகங்களை யடைபும்படியா யிருப்பதால் அவைகளை யொருபோதும் விடவேகூடாதென்றும் அவசியஞ்செய்தேநீரவேண்டுமென்றும்செய்துகொண்டிருவார்கள்.

அருச்சுனா! தியாகமானது திரிவிதங்களா யிருக்கும். அவைகளு டைய விபரங்களை யறியாமல் வீணானவாதங்கள் செய்துகொண்டு அவ ளவர்களுக்குத் தோற்றினபிரகாரம் சொல்வார்கள். அந்த அர்த்தத் தில் நம்முடைய சித்தாந்தத்தைக்கேள். நான் யாதொரு கன்மங்களும் புண்ணவிலலைபென்றும் அவைகளாலுண்டாகிய பலனும் நான் அடை வப்பட்டவனல்லவென்றுஞ் சரவேஸ்வரானாலேயே சமஸ்தமும் உன் டாயிருக்கிறதென்றும் அவராலேயே சமஸ்த கன்மங்களுஞ் செய்விக் கப்படுகிறதென்றும் வேதயுக்த கன்மங்களைச்செய்து பலத்தைத் தியா கஞ் செய்யப்படுகிறதே நமக்குச் சம்மதம். (ச)

அருச்சுனா! அதனு லென்னபிரயோசனைமெனில், எக்யம் தானம் தபோரூபமாகிய வேதயுக்த கன்மங்களை யொருபோதும் செய்யாமல்

விடலாகாது. அப்படிப்பட்ட கன்மங்கள் புண்ணினமாத்திரத்தில் விவேகவா யிருக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சித்தத்தந்தப் பரிசுத்தம்பன் னிவைவது அதனால் ஞானஞ் சித்தித்து மோட்சத்தை யடையம்படி யாகச் செய்விக்கும். (ரு)

அருச்சுனா! வேதயுக்த கன்மங்களானது மோட்சங் கொடுப்பதா யிருப்பதனாலே அந்தக் கன்மங்களை நான் செய்யுகிறேனென்றெ கர்த்தத் துவத்தையும், அந்தக் கன்மங்களினாலே யுண்டாகப்பட்ட பலன்களை யும்விட்டு அவசியஞ் செய்தேநீரவேண்டுமென்று செய்யப்பட்டதே உத்தமமாகிய நம்முடைய சித்தாந்தம். (க)

அருச்சுனா! இவ்விதமாக அவளவாளுடைய சாதிலர்ணுச்சிரம தன்மத்துக்குத்தகுந்த நித்திய நைமித்தியமாகிய கன்மங்களைப்பரித் தியாகப்பண்ணக்கூடாது. அப்படியிருக்க அவைகளை யஞ்ஞானத்தி னாலே மோகத்தைபடைந்து அப்படிப்பட்ட கன்மங்கள் புண்ணுமற் றத்தமாய் விட்டுவிடுகிறதே தாமதநியாகமென்று சொல்லப்படும். (ங)

அருச்சுனா! எவனுடிலும் காயக்கிலேச பயத்தினாலே கன்மங்கள் செய்வது ஹக்காரமென்று பண்ணு லெனவேனோ அவ னிராகத் தியாகத்தை யடைந்தவனுக்கையாலே மோட்சாடையான். (அ)

அருச்சுனா! நித்ய நைமித்தியமாகிய கன்மங்கள் செய்யவேண்டு வது அவசியம் கர்த்தவ்விபமென்று திடபுத்திபுடனேபற்றுதலின்றிப் பலமும் அபேட்சியாம லெவன் செய்வானோ அப்படிப்பட்ட தியாக மானது சாத்வீக தியாகமென்று சொல்லப்படும். (க)

சுவாமி! இந்தச் சாத்வீக தியாகத்துடன் கூடியிருக்கிற புருஷனு டைய லட்சணங்களை யதுக்கரகம்பண்ண வேண்டு ? அருச்சுனா! சகல கருமங்களினுடைய பலத்தையிட்ட அர்த்தப் பலத் தியாகியானவன் சத்துவகுணத்தோடுக்கூடின செய்கைகளை செய்யப்பட்டவனாயும், திடமான புத்தியுண்டானவனுயும், சகல சமுசயங்களையுங்கடந்தவனு யுந் குளிக்காலத்திற் பிராந்தஸநாமுதலாகிய கன்மங்கள் செய்வதிற் கிலேசமென்று நினைத்து அவைகளைத் துவேஷிக்காமலும் கொடை காலத்தில் மத்தியானஸ்நான முதலாகிய கன்மங்கள்செய்வதிற் சக கரமாகநினைத்து அவைகளிடத்திற் சந்தோஷிக்காமலும் சமமா யிருப்பன். (கஉ)

சுவாமி! கன்மங்கள்செய்து பலன்களைவிட்டுவிடுகிறதைப் பார்க்க விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியின்றி யிருந்துகொண்டு கன்மங்கள்செய்

யாமலே யிருந்துவிட்டால் ஞானமெளிதாகச் சித்திக்கலாமென் றெனக் குத் தோற்றுகிறது. பாரதா! தேகாபிமானத்துடன் கூடியிருப்பவன் கன்பங்களைச் செய்யாமலிருப்பானேயாகில் முதலாவது சித்தசத்தியே யாகமாட்டாது. சித்தசத்தி யெதுவரையு மாகவில்லையோ அதுவரை யும் ஞானமுண்டாகவேமாட்டாது. ஞானம் வராதவரையு மவனுக்கு மோட்சஞ் சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆகையால் கன்மங்கள்செய்து பலத்தியாசஞ்செய்யவலியே தியாகியென்று சொல்லப்படும் (கச)

கவாமிகள் அனுக்ரகப்படியே கன்மங்கள்செய்து பலத்தியா கஞ்செய்தால் அவனுக்குப் பலனென்ன? அருச்சுனா! தரிமகுண மாகிய நிடேதகன்மங்களை யாசரித்தால் நாகமும், சத்துவகுணமாகிய வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட எக்யமுதலான காமியகன்மங்கள்செய்தால் கவாக்கமும், இரகோகுணமாகிய மிரககன்மங்களைச் செய்தால் மனிதலோகத்தைப்படைந்து சன்னமாணமாகிய சம்சாரசமுத்திரத்தி லிருந்துங் கரையேறவேமாட்டார்கள். நாம் சொன்ன பிரகாரம் சித் தியபாமிந்திய பிராயச்சேத்தமான புண்ணியகருமங்கள் விதியோடே செய்து அதன்பலன்களைத் தியாகஞ் செய்யப்பட்டவன் இந்தமுன்று லோகமும் அடைபாமலே சித்தசத்திவந்து அந்தச் சித்தசத்தித் துவாரா எளிதாக ஞானஞ்சித்தித்து மோட்சத்துக் கதிகாரியாய்க் கிருதார்த்தனாவன். (கஉ)

சுவாமி! கன்மம்பண்ணினுற் பலனெப்படி வராமற்போம்? அரு ச்சுனா! கன்மங்களில் ஆசுத்தியைவிட்டுச் செய்கிறபடியினாலே பலன் கள்வர வேதுவில்லை. ஆசுத்தியில்லாமற்போனது யாதுகாரணம்? கன் மங்களெல்லாஞ்செய்கிறதுரீபல்லாததே யதற்கேதுவென்றறி. அறிவ தெப்படியெனில், ஐந்துவிதகாரணத்தினாலே சகல கன்மங்களும் செய்யப்படுகிற தென்றும் ஆத்மா அசங்கரென்றும் அதனால் அவ ரொரு கன்மமும் பண்ணுகிறவரல்லவென்றுஞ் சாங்கிய சாத்திரங் களிற் சொல்லியிருக்கிறதை விபரமாகச் செ லுக்கிறேன்கேள். (கங)

அருச்சுனா! தேகம்-௧, அகங்காரம்-௨, இந்திரியங்கள் பத்தும்-௩, பஞ்சப்பிராணன் ஐந்தும்-௪. அ திட்டானதேவதைகள்-௫; ஆகிய இவ் வைந்துமே சகல கன்மங்களும் பண்ணுகிறதென்றறியவேண்டும். (கச)

அருச்சுனா! எர்தப்பிருஷணுடைய சரீரம் வாக்கு மனிதனாலே யாரம்பிக்கப்படாநின்ற தரிமாதருமமாகிய சகல கருமங்களுக்கும் இந்தஐந்துங் காரணமாயிருந்து, பண்ணுகிறதென்றும் ஆத்மாஅசாங்

கரென்றும் அவ ரொருகன்மமும் பண்ணுகிறவரல்லவென்றும் நிச் சயமா யறியவேண்டும். (கரு)

அருச்சுனா! சகல கன்பங்களும் இந்த ஐந்தும் பண்ணுகிறதென் றறிந்துகொள்ளாமல் நிருபாதிகரான ஆத்மாவே கர்த்தாவாயிருந்து பண்ணுகிறதாக எவன் சொல்லுகிறானோ அவன் சாத்திரங்களையுங் குருவாக்கியங்களையும் நன்றாயறிந்தவனெயல்ல அசமஸ்காரமானதுஷ்டப் புத்தியுடைத்தானவனுய் துர்க்கருமங்கள்செய்ய நன்றாயறிந்தவ னென்றும் அஞ்ஞானியென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கக)

அருச்சுனா! ஆனால் நல்லபுத்தியுடையவ னொருவன்? தேகாபிமா னம்விட்டு இந்தக்கருமங்களை நான் பண்ணுகிறேனென்கிற அபிமான மும் அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றி அவன் சுதன்மத்தினாலேலோகங் களினுள்ள சீவானையெல்லாஞ் சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனொரு கன்ம முஞ் செய்தவனெயல்ல, அதனால் அவனுக்கு யாதொருபாபமும்பழி யும் ஓட்டமாட்டாது. (கக)

சுவாமி! அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றிச் சுதன்மத்தினால் எத்த னைபேர்களைச் சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனைவிடும் எதனாற் பாவ மொட்டாது? அருச்சுனா! சகல கன்மங்களுந் திரிவிதமாகிய திரிபுடி யில் அடங்கியிருக்கையாலும் ஆத்மாவானவர் திரிபுடிக்கும் அநீதார யும் ஒன்றோடும் பற்றுதல் அடையாமலும் இருப்பதால் நாம்சொன்ன படி யொருபோதும் பாபத்தைபடையவேமாட்டான். ஆனால் பிரபஞ்ச முதலாகிய சமஸ்த கன்பங்களுந் திரிபுடிக்கு னெவ்விதமாய் அடங்கி யிருக்கிறதெனில் சமஸ்தகன்மங்கள் பிரவித்திக்கிறதற்குங் காரணமா யிருக்காநின்ற அறிவென்றும் அறிந்ததென்றும் அறிபொருளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; இவையேகர்த்தாவென்றுங் காரணங்களென் றும் கன்மமென்றுங் கன்மசங்கரகம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். (கஅ)

அருச்சுனா! இந்தத் திரிபுடியின் சம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம், கன்மம், கர்த்தா, இந்த மூன்றுங் குணபேதங்களினால் ஒவ் வொன்று மூன்றுவிதங்களாயிருக்குத். அவைகளின் விபரங்கள் முழு தும் சாங்கியசாஸ்திரங் களில்யதார்த்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவைகளை நாமுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள். (கஆ)

அருச்சுனா! பின்னபின்னமாயிருக்கிற தாபா சங்கமாத்மகமான சகல பூதங்களிடத்திலும் பூரணமாயும் அவ்யயமாயும் ஏகரூபமாயு மிருக்கப்பட்ட பாபான்மாவே யிருக்கிறதென்று எந்தஞானத்தினாலே பார்க்கப்படுமோ அந்த ஞானத்துக்குச் சாத்திரஞானமென்று சொல் லப்படும். (கஇ)

அருச்சுனா! இராசதனஞ்ஞானத்தைக்கேள். சகலபூதங்களிடத்திலும் ஏகமாயிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையறியாமற் பெரியவா னிடத்திலும் ஏகதேசமான தலங்களிடத்திலும் தனித்தனியே பார்க் கப்படுகிற ஞானமெதுவோ அந்த ஞானத்துக்கு ராசதனஞ்ஞானமென்று சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுனா! தாமதஞ்ஞானத்தைக்கேள். சபலத்திலும் ஆன்மா இல்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானத்தையடைந்தவனாகிய யொரு தேசத் தில் ஒரு தானத்தில் ஒரு பிரதானையில் மாத்திரமுண்டென்று மிக வுத் துச்சமாய்ப் பார்க்கப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதைத் தாமத ஞானமென்று சொல்லப்படும். (உஉ)

அருச்சுனா! சாத்விக கன்மத்தைக்கேள். அவசியம் பண்ண வேண்டுமென்றும் பற்றுதலும் ராகத்துவேஷமின்றிப் பலத்தையும் இச்சியாமல் அவாள்வாளுடைய சுதன்மங்களுக்குத்தகுந்த கன்மங் களைப்பண்ணப்படுகிறதோ அது சாத்விககன்மமென்று சொல்லப்படும். (உச)

அருச்சுனா! இராசதகன்மத்தைக்கேள். பலனைக்கோரிக் கன்மங் கள் செய்யவேண்டுமென்றும் அகங்காரத்தோடு கூடியிருக்கிறபுருஷ னுலே வெகு பிரயாசையோடும் யாதொருகன்மம் பண்ணப்படுகிறதோ அது ராசத கன்மமென்று சொல்லப்படும். (உ௪)

அருச்சுனா! தாமதகன்மத்தைக்கேள். தான்செய்யப்பட்ட கன் மங்களினால் வரப்பட்ட பலத்தி லிச்சையும் திரவியச் செலவிலே லோபமும் பிறரை யிச்சையுந் துவேஷமுஞ் செய்கின்ற தனக்குச் சரியான பேர் ஒருவருமில்லைமென்று அகங்காரத்தோடும் மோகத்தி னுலே யாதொரு கன்மம் பண்ணப்படுகிறதோ அது தாமத கன்ம மென்று சொல்லப்படும். (உ௫)

அருச்சுனா! கன்மங்கள் பண்ணுகிற கர்த்தாவிற்கு சத்துவகுண கர்த்தாவைக்கேள். இந்த கருமங்கள் நான்செய்கிறேனென்கிற கர்த் தத்துவமும் பற்றுதலுமின்றிக் கெர்வமில்லாதவனுய்த் தைரியமும் உச்சாகரமு முடையவனுய்த் தொடங்கின காரியமுடனாலும் முடிவா லிட்டாலும் அவைகளால் கன்மகாலமும் கலிப்பின்னித் கன்மங்கள் பண்ணப்படுகிறவன் நிர்விகாரனாகிய சாத்விககர்த்தாவென்று சொல் லப்படும். (உ௬)

அருச்சுனா! இராசதகர்த்தாவைக்கேள். புத்திரதாராதிகளிடத் தில் மமதையும் கன்மபலத்திலிச்சையும் லோபகுணமும் பிறர்க்கு இம் சையும் பிறர்திரவியங்களி னிட்சையுமுடையவனாகிய அசுரியாயும்

லாபாபிபங்களிடத்திற் சந்தோஷமும் சலிப்புடனேகூடக் கன்மங் கள் பண்ணுகிறவன் இராசத கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும். (உ௭)

அருச்சுனா! தாமதகர்த்தாவைக்கேள். சபலசித்தத்தோடுகூடிச் சாவதானமில்லாதவனாகவும் விவேகமில்லாதவனாகவும் ஆகியிடத்திலும் வணக்கமில்லாதவனாகவும் வஞ்சகம்பண்ணுகிறவனாகவும் பிறரை அவ மானம் பண்ணுகிறவனாகவும் எந்தக் காரியங்களிலுஞ்சோம்பலாயிருக் கிறவனாகவும் ஒருநாளிற்செய்யப்பட்ட காரியத்தை ஒருமாதம்வரையு மாயினும் முடியாமற்செய்துகொண் டிருக்கிறவனுபயிருப்பவன் தாமத கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும். (உ௮)

தனஞ்சயா சாத்விகாதி குணங்களினால் மூன்றுவிதமாய் வேறு பட்ட புத்திபேதங்களை விபரமாகச் சொல்லுகிறோங்கேள். (உ௯)

அருச்சுனா! சாத்விகபுத்தியைக்கேள். தன்மத்திலேயே பிரவிர்த் தியும் அதன்மத்தில் நிவிர்த்தியும் இந்தக்காரியம் அவசியம் பண்ண வேண்டுமென்றும் இந்தக்காரியம் பண்ணவேகூடாதென்றும் இது சுபத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் இது அசுபத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் இதனுலின்னதுபிரயோசன மென்றும் இதனால் யாதொருபிரயோச னமு மில்லையென்றும் இன்னது பந்தமென்றும் இன்னது மோட்ச மென்றும் யாதொரு புத்தியினுலே நன்றாகவிசாரித்து நிச்சயிக்கப்படு கிறதோ அது சாத்விகபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩௦)

அருச்சுனா! இராசதபுத்தியைக்கேள். இது தன்மமென்றும் இது அதன்மமென்றும் இந்தக்காரியம் நல்லதென்றும் இந்தக்காரியம் நல்ல தல்லவென்றும் இதுசெய்யலாமென்றும் இது செய்யக்கூடாதென்றும் இன்னமுஞ் சமஸ்த விஷயங்களையும் அஞ்ஞானத்தினுலேமூடப்பட்டு நன்றாக விபரப்படுத்தி யறியாமல் நிச்சயித்திருக்கப்பட்ட புத்தியெது வோ அது ராசதபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩௧)

அருச்சுனா! தாமதபுத்தியைக்கேள். அஞ்ஞானத்தினுலேமோகத் தையடைந்து அதர்மத்தைத் தருமமாகவும் தருமத்தை யதர்மமாக லும் நல்லதைப் பொல்லாததாகவும் பொல்லாததை நல்லதாகவும் இன் னமுஞ் சகலவிஷயங்களையும் விபரீதமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட புத்தி யெதுவோ அது தாமதபுத்தியென்று சொல்லப்படும். (௩௨)

அருச்சுனா! தைரியம் மூன்றுவிதத்தில் சாத்விகதைரியத்தைக் கேள். விஷயங்களைச் சேலித்திருக்கப்பட்ட யோகத்தினுலே பணசு. பிராணன், இந்திரியங்கள் முதலானவைகளையும் எந்தத் தைரியத்தி னுலே நிரோதிக்கப்படுமோ அந்தத் தைரியம் சாத்விகதைரியமென்று சொல்லப்படும். (௩௩)

அருச்சுனு! இராசத தைரியத்தைக்கேள். தன்மார்த்த காமங் களினுண்டாகிய பலன்களை யடையவேண்டுமென் நிச்சையுடைய வனு சி அந்நகுத்தருந்த பிரயத்தினங்களு ம் பிரசங்கங்களும் பண்ணப் படுகிற தைரியமெதுவோ அது ராசததைரியமென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனு! தாமத தைரியத்தைக்கேள். நித்திரை, பயம், கோகம், துக்கம், இவைகளைக் கொடுக்கிற விஷயத்திலும் மதம் முதலானவைக ளோடுங்கூடித் துஷ்டகிருத்தியங்களைத் துர்ப்புத்தியோடு செய்பப் படுகிற தைரியமெதுவோ அது தாமததைரியமென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனு! சுகமானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; அதையும்விபா மாசுச் சொல்லுகிறேன்கேள். எவன் மிகுந்த அப்பியாசத்தினாலே பிரம சுகத்திலேயே ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனுக்குத் துக்கமானது நாசமடைந்து சதாசுகத்தையே யடைந்து கொண்டிருப்பன். (௩௬)

அருச்சுனு! எந்தச் சுகமானது துவக்கும்போது லேசாயும் அனேக பிரயாசைகளோடுங்கூடி விஷத்தைப்போலத் துக்கமாய்த் தோற்றி முடிவாகிய பரிணாமகாலத்தில் அமிர்தமயமாயுஞ் சுகமாயுந் தோற்றமோ ஆத்மஞானப் பிரசாத மென்னப்படா நின்ற நிர்மல மான புத்தியினாலே பெந்தச் சுகமான அண்டாகுமோ அந்தச் சுகத் துக்குச் சாத்வீகசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௭)

அருச்சுனு! எந்தச் சுகமானது ஆரம்பகாலத்தில் விஷயங்களும் இந்திரியங்களுஞ் சைபோகமாகும்போது அமிர்தத்தைப்போலிருந்து பரிணாமகாலத்தில் விஷப்போ லிருக்குமோ அந்தச் சுகம் ராகசுக மென்று சொல்லப்படும். (௩௮)

அருச்சுனு! அஞ்ஞானத்தினாலே நித்திரை, ஆலசியாதி பிர மாதங்களினாலே துவக்கிறபோதும், முடிகிறபோதும் மோகத்தினுண் டாகப்பட்ட சுகமெதுவோ அது தாமதசுகமென்று சொல்லப்படும். (௩௯)

அருச்சுனு! மாயாசம்பவமான இந்தச் சத்துவாதி குணத்திரயங் களினுலே உண்டாகப்பட்ட இவைகளைக் கடக்கப்பட்ட பேர்கள் சுவர்க்கலோகத்தி லிருக்கப்பட்ட தேவர்களிலுமிலை. (௪௦)

சுவாமி! எல்லாருந் திரிகுணங்களுக் குட்பட்டவர்களா யிருந் தாற் சீவானுக்கு மோட்சம் எப்படியுண்டாகும்? அருச்சுனு! பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, ரூத்ரிசாகிய நான்குவுருணத்தாருக்குஞ் சம்பவ மாகிய சத்துவாதி குணங்களுக்கு அனுசாரியாகக் கன்மங்கள் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது; அவைகளை விபரமாகத் தெரிந்துகொண்டு பூர்வ

சென்ம வாசனைகளினாலே பிரகிருதத்தி லுண்டாயிருக்கிற அவாவர் களுடைய சாதி வர்ணச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த சுபாவமாகிய கன்மங் களினுலே பகவானைப் பூசித்தால் அவருடைய அனுபவத்தாற் சித்த சுத்திவந்து அந்தச்சித்த சுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தை யடைவார்கள். (௪௧)

சுவாமி! இந்த நான்குவுருணங்களுக்கு சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட கன்மங்களின் விபரங்களை யனுச்சிரமப்பண்ணவேண்டும்? அருச்சுனு! மனோநிச்சரகம் இந்திரியங்கள் நிக்ரகம் தபசு பாகிய ஆந்தரானுசுகித்த வம் சாந்தி ருசுபாவம் சாத்திரசன்யஸூனம் அனுபவஞானம் பா லோக முண்டென்பதற் சத்தியபுத்தி இந்த ஓன்பது ருணங்களும் பிராமணுக்கு சுபாவமா யிருக்கப்பட்ட கன்மங்கள். (௪௨)

அருச்சுனு! பராக்கிரமத்தோடுங்கூடிய சூரியம் கிர்த்தியாகிய தேயிச தானம் தைரியம் எந்தச் சூரியங்களிலுஞ் சத்தியமாயுமிதய மாயும் நடப்பிவைக்கிறது யுத்தத்திற் பிவ்வாங்காமலிருக்கிறது சற்ச னுனை ரட்சிக்கிறதும்துஷ்டாளைச் சித்திக்கிற விஷயத்தில் சஸ்வா னைப் போல் ஆக்கினை செய்ப்படுகிறது இவைகள் க்ஷத்திரியனுக்குச் சுபாவகன்மம். (௪௩)

அருச்சுனு உழவு, கோக்களை ரட்சிக்கிறதும், விபாபாமுதலான வைகளும் வைசியனுக்குச் சுபாவகன்மம். இந்த மூன்றுவருணத் தாருக்கும் ஊழியமுதலியவை செய்வதே சூத்திரர்குச்சபவாகன்மம். இப்படிப்பட்ட கருமங்களை நிக்ரகமாகக் செய்வவருவதாலே சித்தசத்தித்துவாரா ஞானமுண்டாய் மோட்சமடைவார்களே தவிரத் திரும்பச் சனைத்துக்கு வரமாட்டார்கள். (௪௪)

அருச்சுனு! தங்கள் தங்கள் சுதன்மத்தினாலேயே சுகலரும் எவ் விதமுங்கிருதார்த்தநிலாவார்களேதவிர ஒருபோதுந்தவறிப் போகவே மாட்டார்கள். எதனுலெனில், தங்கள் தங்கள் தருமம் நடப்பிவைக்கும் போது என்னை நினைத்தும்; என்னிடத்தி லொருமைப்பட்டுக் கொண் டெம் சத்தியமாயும் பிரியமாயும் நடந்துவரப்பட்ட ஏதுக்களால் என் னையே ஆராதனை செய்யப்படுகிறபடியால் அவர்கள் தப்பாமற் கிரு தார்த்தாளாவார்கள். அதிலே நீ சமுசயப்படாமல் உன் சுதன்மமாகிய யுத்தத்தை நிக்ரகமாகச் செய்தால் நீ யுங்கிருதார்த்தனையாவாய். (௪௫)

மோட்ச இச்சையுண்டானவன் எப்படிப்பட்ட சுவாமியை யுத்திே சித்துத் தன்னுடைய சுதன்மஞ் செய்யவேண்டுமோ அதையுட்கேள். எந்தச் சுவாமியாலே சுகல பூதங்களுமுண்டாகித்திதியடைந்து லயமா

கிறதோ எந்த மகாபுருஷன் சகல லோகங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டு எகஸ்வரூபமா யிருக்கிறோ எல்லாலோசங்களும் ஆரிடத்திலிருக் கிறதோ அப்படிப்பட்ட பாமேஸ்வரனை யுத்தேசித்து அவனவனுடைய சுதன்மத்தினுலே ஆராதிக்கவேண்டும்; அப்படி யாராதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் தவறாமல் ஞானத்துவாரா மோட்சமேயடைவன்.

சுவாமி! கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் அவனவன் கன்மங் களிலுஞ் சிரேஷ்டகன்மஞ்செய்தால் மோட்சம் அடையானா? அருச்சுனா! பிராமணகன்மஞ் சிரேஷ்டமென்று இதரான் செய்யலாகாது. அவனவன் சுதன்மமெதுவோ அதையே செய்யவேண்டும். விசேட சுதன்மத்தைச் செய்வதைவிட ஈனத்தோடுங் கூடினதானாலும் அவன வன் வருணனுருணங்களுக்குத் தகுந்த சுதன்மங்களை யனுட்டிக்கிற வனே சிரேஷ்டனாவன் அவனை ஒரு போதும் பாபமடையாது. (சௌ)

அருச்சுனா! தன்னுடைய சாதியர்ணத்துக்குச் சகசமாயிருக்கப் பட்ட கன்மங்களில் தோஷமுண்டாயிருந்தபொதிலும் அதை விடவே கூடாது; விட்டாற் புசையினால் அக்கினி மறைபட்டாய் போலப் பிற ருடைய கன்மங்களிலேயுந் தோஷங்களுண்டாயிருக்கும்: அதனால் அகந்தை மமதைபுடனே கூடிக்கொண்டு காமியமாகக் கன்மங்களைச் செய்து அதனால் சமஸ்த தோஷங்களுக்குஞ் சமஸ்த பாபங்களுக்கும் ஏதுவாகிச் சனை மரணத்தை யடைவதைப் பார்க்க. (சுஅ)

அருச்சுனா! புத்தியமித்திர கனத்திராநிக ளிடத்தில் ஆசக்கியில் லாதவனாயும் இந்திரி பங்களையும் மனசையுஞ் செயித்துச் சகல இரகச கங்களும் விட்டவனுயிருந்துகொண்டு விகற்பமின்றி யிருக்கப்பட்ட புத்தியோடுங்கூடி வர்ணச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த கன்மங்களானவை ஈனமாயிருந்தபொதிலும் கிட்காமனாக அவைகளை யாத்திரம் விடாமற் செய்து வருவானால் அதனால் சித்தசுத்தித்துவாரா சிரேஷ்டமான ஞானசிந்தைபாகிய பிரமஸ்வரூபத்தையே யடைவன். (சக)

சுவாமி! அவனவனுடைய சுதன்மமானது ஈனத்தோடுங்கூடின தாயிருக்கும்போது அதைச் செய்தால் எவ்விதமாகப் பிரமஸ்வரூ பத்தை யடைவார்கள்? அருச்சுனா! அந்தச் சுதன்மங்களை விதிபூர்வ மாகச் செய்துவந்ததனுலே அந்தக்கரண சுத்தியான யோகி யெவ்வித மாய் ஞானசிந்தைபாகிய பிரமஸ்வரூபத்தை யடைவானோ அந்த விபரத்தைச் சுங்கரமாகச் சொல்லுகிறோம்கள். (சுஉ)

அருச்சுனா! சத்துவகுணப் பிரதானத்தோடுங் கூடினவனுக்கி லிட்காம கன்மங்களினுலே சுத்தமான புத்தியோடுங் தைரியத்தினுலே மனசை நிக்காஞ்செய்தவனாய்ச் சுத்தாதி விஷயங்களைப் பரிகரித்து ராகத்துவேஷங்களை விட்டவனுனதனுலேயே யடைவன். (சுக)

ஏகாந்தத்தலத்தி லிருந்துகொண்டு ஆகாரத்தை மட்டிக்கப்பண்ணி மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றையுஞ் செயித்தவனாயும் வைவாரியத்தோ டுங்கூட எப்போது பிரமத்தியான பரணம். (சுஉ)

அகங்காரம், கெருவம், திரவியபரிக்கிரகம், காமம், குரோதம், மோகம், இவைகளைவிட்டு யானெனத்தென்பதும் விட்டிச்சார்த்தனாயிருக் கிற யோகி பிரமஸ்வரூபத்தை யடைகிறதற்குச்சமீர்த்தனாவான். (சுக)

அருச்சுனா! இப்படி யான்மசொரூப சிந்தையையடைந்த யோகி யினுடைய லட்சணம் எதுவெனில் போனபதார்த்தங்களைக் குறித்து எவ்வளவுஞ் சோகப்படான். வந்தபதார்த்தங்களைக் குறித்தும் முகி ழான். வாராத பதார்த்தங்களைக் குறித்து இச்சியான் அகந்தை மமதை சுத்தமாய் விட்டிருப்பன். சர்வபுதங்களிடத்திலுஞ் சமமாய்ப் பார்க் கப்படாநின்ற சிரேஷ்டமாகிய நம்முடைய பத்தியையடைவன். (சுக)

அருச்சுனா! அந்தப் புத்தியினுலே நம்மை யிப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூ பத்தை யுடைத்தானவனென்றும், இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வரூபமே சச்சி தானந்த ஸ்வரூபமென்றும் யதார்த்தமாக நம்மை யறிந்த ஞானத்தினற் பின்பு நம்மையே யடைவன். (சுக)

சுவாமி! தேவரீரை யிவ்விதமா யறியவும் அடையவும் லெகுவில் முடிசிறதாகத்தோற்றவில்லையே? அருச்சுனா! எல்லாவற்றிற்கும் நாமே சிரேஷ்டமென்றும், நம்மையே யர்சரிக்கத் தகுந்தவனென்றதிடமா யறிந்து நம்மையே உத்தேசித்து நீத்தியமும் சகல கன்மங்களும் பண்ணிக்கொண்டு வருவார்களேயானால் நம்முடைய அனுக்ரகத்தி னுலே சித்த சுத்தித்துவாரா ஞானஞ்சித்தித்து அவ்யபாயுஞ் சாஸ்வத பாபு மிருக்கிற மோட்சமே யடைவார்கள். (சுக)

அருச்சுனா! ஆகையால்நீயும் சர்வகன்மங்களும் மனசார நமக்கற் பணஞ் செய்வித்தும் நானே பரம்புருஷார்த்தமென்றும் நிச்சயித்தவ னுக்கி நம்முடைய தியானரூபமான பத்தியோகத்தை யாசரித்து சார்வ காலமும் நம்பிடத்திற் சித்தத்தன் புடைத்தானவனாகக்கடவாய். (சுக)

அருச்சுனா! இவ்விதமாக மனதை நிறுத்தினுயேயானால் நம்மு டைய அனுக்ரகத்தினுலே அனந்த துக்கங்களுக்குக் கேதுவாயுங் கடக் கிறதற்குத் * துஸ்தரமாய் மிருக்கப்பட்ட சம்சாரசமுத்திரத்தைத்

* துஸ்தரம் = தாண்டக்கூடாதது.

தான்மொய். இப்படி நடவாமலும் இது செய்யலாம் இது செய்யக் கூடாதென்கிற விபரம் நமக்குத் தெரியாதோவென்கிற அகங்காரத்தினாலே நம்முடைய வார்த்தையில் விசுவசியாமலும் போலாயே யாகில் புருஷார்த்தத்திலிருந்தும் நாசத்தையே யடைவாய். (௫௮)

அருச்சுனா! நீ அகங்காரத்தினாலே யுத்தஞ் செய்பமாட்டேனென்றதாக ஒருவேளை நினைப்பாயினால் அந்த நினைப்பு விருதாவாய் முடியும். எதனாலெனில் கூடித்திரிய தருமமான மகோக்ஷுணரூபாய்ப் பரிணமித்த பிரகிருதியானது பலாத்காரமாக உன்னைப்பினாலே யுத்தஞ் செய்யும்படியாகச் செய்கக்கப்போகிறது. அதனால் யுத்தம் பண்ண மாட்டேனென்கிற உத்தியோகம் ஒருபோதும் நிறைவேறமாட்டாது.

அருச்சுனா! இன்னமும், கூடித்திரியதருமத்தினு லுண்டாயிருக்கிற சவுரியாதி சன்மங்கலினாலே பெலமாக எட்டுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கப்பட்ட நீ யுத்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய கன்மங்களை அஞ்ஞானத்தினுற் செய்யாதேபோனாலும் பரதந்திராக அடைந்தவனாகத் தப்பாமல் யுத்தஞ்செய்யப்போகிறது; அது நமக்கு நன்றாத் தெரியும்.

அருச்சுனா! பாவானாகிய நாம் எல்லாருடைய இருதயத்திலு மிருந்துகொண்டு சீராததிலே யுமிமானத்தோடுகூடி யிருக்கிற சீவா எல்லாரையும் நம்முடைய மாயையினாலே அந்தர்த்தம் கண்டங்களைச் செய்யும்படியாக ஏவப்பண்ணுகிறோமென்று நிச்சயமாயிற்று. எவ் வியத்தை யனுபவித்தவனாக இந்த விவாதானது பிரகிருதி விச்சித்திர மென்றெண்ணி யுனக்குச் சாவாயிருக்கப்பட்ட யுத்தத்தைப்பண் ணென்றசொல்லு, அருச்சுனனுள்வந் சுவாமி! எவ்விதமாகக் கன்மங் களைச் செய்யும்படி பேசுகிறீர்கள்? அந்த விபத்தை யனுங்கம் பண்ணவேண்டினை. (௬௧)

அருச்சுனா! விந்தை காட்டப்பட்டவன் பதுமைகளைப்பாட்டுகிறது போலச் சூன்ச சிவனையும் அவாள்வானுடைய கன்மங்களுக்குத் தகுந்தபடி நடக்கு் படியாகப் பகவானாகியானொருத்தனை யாட்டி வைக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட பகவானை நீ யறிந்து திரிகரணசத்தி யாக அவரைச் சரணமாயடைந்தாயாகில் அவருடைய அனுக்கரத் தினால் உபசாரதியுண்டாய்ச் சாஸ்வதமா யிருக்கப்பட்ட அவ ருடைய ஸ்வரூபத்தை யடைவாய். (௬௨)

அருச்சுனா! தயானுவாயிருக்கிற நம்மாலே அத்தியந்தம் இரகசி யங்களுக்குள்ளே ரகசிமாயிருக்கப்பட்ட தோசாஸ்திரமானதையுனக்

குபதேசிக்கப்பட்டது. இதை நன்றாக விசாரித்துப் பார்த்துக்கொண்டு உனக் கொப்பு விசுவசியுண்டாகுகோ அப்படியிசெய். (௬௩)

சுவாமி! இப்போது அனுக்கரஞ்செய்த தோர்த்தாங்களை மானே சித்துப் பார்த்தால் மோகரூபமான சகந்து இல்லவேயில்லையென்று நிச்சயமடைந்து சுகஸ்வரூபமாகவே யிருக்கலாம். அதற்கு யாதொரு சுந்தேசமுமில்லை; ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட அதிசெப்பிரமாயிருக்கப் பட்ட தோசாஸ்திரத்தை முழுதும் ஆலோசித்துப்பார்க்கச் சாபார்த் திய மில்லாதவனாகும், மோட்சத்திலுமாதிரி இச்சையுண்டானவனு யிருந்தால் அவன் எவ்வித மாய் நடக்கவேண்டாமோ அதை அனுக்கரம் பண்ணவேண்டும்? அருச்சுனா! நீ நமக்குச் சிடனும் பிரியமுள்ளவனு மாய்படியினாலேயும், நம்முடைய வார்த்தையில் விசுவசமுள்ளவனு னபடியினாலேயுந் தப்பினாலே யின்னமும் உனக் கிடமாயுந் சுருவாயு மிருக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறோம். அதெப்பேர்ப்பட்ட தென்றால், உலகத்துக்குள் சர்வ ரகசியங்களைப்பார்க்கினு மதிச ரகசிய மாயும் சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிறதானதாற் சாவதானமாய்க்கொள். (௬௪)

அருச்சுனா! நம்மிடத்திலே மனதைவை, நம்மையே பத்திபண்ணு ம்மையே குருவாயடை, நம்மையே பூசித்து நமஸ்காரப்பண்ணு. இப் படிச் செய்துகொண்டெவருவாயாகில் நம்முடைய அனுக்கரத்தினாலே ஞானமுண்டாய் நம்மைத்தானே யடைவாய். இதற் சந்தேகம் வையாதே. நீ நமக்குப்பிரியனுனபடியினாலே யுனக்குச் சத்திபமாகப் பிரதிக்கினை பண்ணினோம். (௬௫)

அருச்சுனா! இதைப்பார்க்கிலும் இரகசியமாயிருக்கிறதை யுனக் கனுக்கரம்பண்ணுகிறோங்கொள். சமஸ்த கருமங்களுக்கும் விட்டு நம்மை யொருவனையே பத்திவிசுவாசத்துடன் சரணமாக அடை. நா லுனக் கினிச் சனனமாணத்துக் கேதுவாயிருக்கிற சுகல பாபங்கலிலிருந் தும் விடுபடுத்தி மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறேன். ஆனதால் நீ செய்யப் பட்ட கன்மங்கலினாலே பாபவருமென்று விசாரத்தை யடையாதே.

இத்தன்மைய ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட தோர்த்தத்தையுனக் குப தேசித்தோம். இந்த அர்த்தத்தையின்னருக் குபதேசிக்கலாமென்றும் இன்னருக் குபதேசிக்க லாகாதென்பதையுந் சொல்லுகிறோங்கொள். தபசுகள் செய்யாதவனுக்கும் சுதன்மங்கள் பண்ணாதவனுக்கும் பக வானாயிருக்கிற நம்மை மனிதனென்று நினைக்கிறவனுக்கும் நம்மிடத் தில் அருபைய யெண்ணுகிறவனுக்கும் நம்மிடத்திற் பத்தியில்லாத வனுக்கும் குருபத்தியில்லாதவனுக்கும் அவருக்குச் சிசுருளை பண் ணாதவனுக்கும் எவ்வளவேனுந் சொல்லாதே. (௬௬)

அருச்சுனா! இந்தக் தோஷங்களில்லாபல் இருக்கிறவர்களுக்கு யாவ னுபதேசிக்கிறானே அவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேங்கேள். இந்த ரகசியதன்மையிருக்கிற தோர்த்தத்தை நம்புடைய பக்தாருக்குப் பதேசிக்கப்பட்டவன் நம்மிடத்திற் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற பத்தியைப் பண்ணி நம்முடைய சொரூபத்தை யெவ்விதமாக அடைவார்களோ அந்தச் சொரூபத்தையே யடைவன். இதில் சந்தேகமில்லை. (௬௮)

அருச்சுனா! எவன் நம்முடைய பக்தாருக்குக் தோர்த்தத்தை யுபதேசிக்கிறானே அவனைவிட நமக்குப் பிரியம்வரும்படி பண்ணின போசன் இப்போது வர்த்தமானத்திலும் ஒருவருநிலை; இதற்குமுன் போனபேர்சளுக்குள்ளேயு மிவிரிமே லுண்டாகப்பட்டபேர்களுக்குள் ளேயுங் கிடையாது. தனஞ்சயா! இந்த பகாத்மா கிடைக்கிறது மிக வந்துள்ளபமானதால் அவனே நமக் கத்யந்தமான பிரியனென்று சொன்னோம். (௬௯)

அருச்சுனா! இந்தக் கீதையைப் பாராயணஞ் செய்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேங்கேள். உனக்கும் நமக்கும் சங்கை ரூபமாய்த் தன்மத்தோடுங்கூடியிருக்கிற கீதையை யெவன் பாடப்பண்ணுகிறானே அவன் எல்லாயோகுகளுக்குஞ் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற ஞான எக்யத்தினாலே நம்மைப் பூசித்தவனென்கிறதாய் நம்முடைய நிச்சயமாகும். இன்னமும் அவன் வேறேபொருவரைப் பேர்சொல்லியழைத் தாலும் நம்மையே யழைக்கிறாதினென்று அவனிடத்தில் நாம் பிரத்திபட்சமாய்ப்போலோம். (௭௦)

அருச்சுனா! ஒருவர் வாசிக்கும்போது சித்தையோடுங்கூட அன்னியசிந்தையில்லாமதும் அருபையின்றிப்பி. மாண்பாக எண்ணிக் கொண்டு விசுவாசத்துடன் கேட்பானேயானில் அவன் சகல பாடங் களிலு மிருந்து விடுபட்டவனாகி அனேக அசுவமேதயாகம் பண்ணின வான் எந்தலோகங்களை யடைவார்களோ அந்தலோகங்களையே யடைவன். (௭௧)

அருச்சுனா! ஏகாக்ர சித்தத்தோடுங் கூடினவனுமிருந்து நா முப தேசிக்க அர்த்தத்தை நன்றாகக் கேட்டதனாலே யிதுவரைக்கும் அஞ் ஞானத்தினாலே தோற்றப்பட்ட தேகத்தை நானென்றிருந்தபுத்தி நீங்கிற்றா இல்லையா? இன்னமும் நீங்காதிருந்தால் மீட்டு முபதேசிக் கிறோமென்று பகவானானவர் தபவுடன்கேட்டதற்கு. (௭௨)

அருச்சுனானவன் மிகவும் பத்தி விசுவாசத்துடனே வணங்கிச் சுவாமி பக்தனே நமுவகிடாம விடச்சிக்கிறவானேறே தேவரீருடைய

கடாஷத்தினாலே யெனக்குண்டாயிருந்த அஞ்ஞானமுழுவதும் போய் விட்டது. நான் பிரமசொரூபமானேன் இனி யடியேனுக்கு ஒரு சந் தேகமுமில்லை யெவ்விதமாய்த் தேவரீர் அனுக்ரகம் பண்ணுகிறீர் களோ அவ்விதமாயே நடக்கச்சித்தமாயிருக்கிறேனென்று பகவானைப் பார்த்து தோத்திரஞ் செய்கிறானென்று திரிதாட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் சொல்லுகிறார். (௭௩)

மகாராசாவே! அருச்சுனன் எவ்விதமாகத் தோத்திரஞ் செய்கிறானென்றால், ஜெகத்துக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனாயிருக்கிறவரே! என் னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே யிதுவரையிலுந் தங்களுடைய மகிமை தெரியாதிருந்தேன். இப்போது தங்களுடைய கிருபாகடட்சத்தி னாலே தெரிந்தேனென்று ஆனந்த பாவசனயத் தோத்திரம் பண்ணுகிறான். சகத்திலேயுண்டான அந்தகாரத்தினாலே யொன்றுந் தெரியா திருந்த சீவாளுக்குச் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே சகல பதார்த்தங்களுந் தெரிவதுபோலத் தேவரீருடைய அனுக்ரகத்தினாலே யெனக்குண்டா கிய அஞ்ஞானமெல்லாம் நிவிர்த்தியாகி என் னிசரூபத்தை யறிந்தேனென்றும் ஆகாயம் எல்லாத்துடனுங்கூடியிருந்தும் ஒன்றிலுங்கூடா மல் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமா யிருக்கிறதுபோல் இந்தப் பிரபஞ் சத்தை யின்றுங் காத்தும் அழித்தும் இவைவாளுடனுங் கலவாமல் எல்லாவற்றிற்கு மாதாயாயிருக்கிற தெந்தவிதமென் றறியேனென் றும் தோத்திரம் பண்ணுகிறான். (௭௪)

அக்கினிக்கும் உஷ்ணத்துக்கும் பேதமில்லா திருப்பதுபோல அந்தக் கரணங்களிடத்திலுங்கலந்து அந்த அந்தக்கரணங்களுக்குந் தெரியாமல் அவைகளுக் கந்நாரமாயும் அந்தரியாமியாயுமிருந்து இரட் சிக்கிறது எந்தவிதமென்றறியேனென்று தோத்திரம் பண்ணுகிறான்.

தேவரீருக் கடிபைபூண்டவர்களை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கிற சுவாமியென்று இதுவரையும் அறியாதிருந்தேனே யென்றும் தோத் திரம் பண்ணுகிறான். (௭௫)

நானுவிதமாயிருக்கிற ஞானங்களினாலும் அறியப்படாத வுருவை யுடையவரே! புலன்களென்கிற சாட்டாதுகளிலேயுமுதும் அந்தக் கரணங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே நின்றுர் அதனுடனுங் கலவா திருந்தீர். அப்படி யும்மை யொருவரும் அறியவேண்டார்கள். ஆப் போப்பட்ட தேவரீர் என்னை யிரட்சிக்கிற நிமித்தம் எழுந்தருளின சுவாமியென்று தோத்திரம் பண்ணுகிறான். (௭௬)

கண்ணடியிற் பிரதிபலினை மில்லாதபோது வேறொருவேற்றமை யுந் தோற்றமிருப்பதுபோல யாதொரு கரணங்களிலுங் கூடாமல்

நின்றபோது அறிவானும் அறிபொருளு மின்றி யொன்றாயிருக்கிறது உன்னியற்கையன்றோ? ஆதிவஸ்துவேயென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எஅ)

ஆதித்தன் ஒருவனுயிருக்கச் செலக்கந்தோறும் பேதமாய் அனேகரூபங்கள் காட்டினுற்போலத் தேவரீர் ஒருவராயிருந்தும் பேத பேதங்களாய் அந்தக்காணங்கள் தோறும் அவையவையாகத் தோன்றுகின்ற மாயவனே! யம்முடைய சொருபத்தை விசாரித்துப் பிரமாணமாகச் சொல்லுகிறதற்கு எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்ட வேதங்களாலும் கூடாது. சொல்லிறந்த சோதியென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான்.

எப்போதும் நித்தியனாய் அசைவில்லாத பூரணமாய்ச் செகச் சொருபமாய் நின்றவனென்றாலும் ஆகாயமுஞ் சூரியனும் தண்ணீரிலே தோன்றித் தண்ணீரையினாலே விபடமு மசைகிறதென்று சொல்லுவதுபோல ஒவ்வொரு அந்தக்காணங்களினுந்தோன்றி ஒவ்வொரு பேதமாகக்காட்டினாலும் விப்பற்றைப்போலப் பேதப்படாமலிருக்கப் பட்ட உம்மைக் கலைஞானத்துடனே வேதங்கள் நன்றாய்த்தெரிந்த பெரியோர்சனும் இப்பேர்ப்பட்டவனென்று காண்பதரிதா யிருக்குமென்றுத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எஆ)

பிரபஞ்சத்திலே பேதபேதமாய்த் தோன்றுகிற யாதொரு பொருளையுஞ் சர்வசீவானுக்குஞ் சூரியப் பிரகாசத்தினாலே தெரியப்படுகிறது போல எல்லாச்சீவானுடைய செப்பினையெல்லாம் நீ ரொருவரே யறிந்து அவர்கள் சுவானங்கள்தோறும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கிறவராயிருக்கிற வம்மை யறிவாரொருவரு மில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட உம்முடைய மகிமையை யெப்படி யறிவேனென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எக)

நேத்திரத்துக்குச் சூரியப்பிரகாசத்தினால் எந்தப் பறார்த்தங்களும் விளங்குவதுபோல சகல சிவகோடிகளிடத்திலுமிருந்து அந்தப் புலன்களுக்கு அதனதன் தொழில்களை யுண்டாக்கிவைத்தாலும் உம்மை விசாரிக்குமிடத்தில் அவைகளுக்கு அசங்கமாயும் மறைகளுக் கெட்டாதவனென்றும் சொல்லுகிறபடியால் அப்பேர்ப்பட்ட தேவரீர் உலகாட்சணர்த்தமாக அவதாரஞ் செய்ததுபோலத் தோன்றிப் பசுக்கள் பேய்த்தாரென்று லுமக்குக் குறையுண்டோலென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எஉ)

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற மேகமானது சூரியனை மறைக்கப் பார்க்கிறவனுக்குச் சூரியமும் மறைபட்டாற்போல் அஞ்ஞானத்தை

யுடைய சீவானுக்குத் தேவரீர் சனனமானுற்போலக் காணப்படுகிறீர். தேவரீருடைய தன்மைப்பார்க்குமிடத்திற் பற்றுதலுண்டோ விதே லுண்டோ பாமயோகியென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எங)

ஆகாயமானது மற்ற நான்கு பூதமுதற் சராசரங்கள்தோறும் கலத்திருந்தாலும் அதொன்றிலும் பற்றாமல் நின்றதுபோல இந்தப் பலவிதமான உலகமெல்லாம் உம்மிடத்திலே கலந்துநின்றாலும் உம்மிடத்திற் பற்றாமலிருந்த தெப்படியோ தெரியவில்லைபோ? அப்படிப் பட்ட தேவரீர் கோபிகைகளுடனேகூடிப் பசுபேய்த்தாரென்றாலும் அவர்களுடன்கூடி வினையாடினாரென்றாலும் குறையுண்டோ சுவாமி யென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எச)

யாதொருதொழிலு மின்றித் தனியே ஏகனாகவும் நிர்விசாரி யாவும் இருக்கிற தேவரீர் பிரபஞ்சத்துடனுங்கூடி விசாரிபோலவுந் தோற்றுகிறீர். எப்படித் தோன்றுகிறோன்றால், படிக்கவல்லிற் பஞ்ச வர்ணம் பற்றினுற்போலும், நீரிலேதோன்றின சந்திரன் அலைகிறதென்றும் போலும், மனமுதலான கரணங்கள்தோறும் அவற்றின் தொழிலுக்கும் ஆதாரமாய்த் தோன்றுகிறீர். சக்கரத்தைத்தரித்திருக்கிற வையையுடையவரே! உம்முடைய சொருபமான அகண்ட பரி பூரணத்தைக் கண்ணினாலே கண்டோமென்றிப்பேர் ஒருவருமில்லையென்று தோத்திரம் பண்ணுகின்றான். (எட)

என்னைப் பந்திக்கப்பட்ட சுருபந்தங்களெல்லாம் விடுபடுத்தி அஞ்ஞானமென்கிற வியாதியை நிரித்தெய்தியித்த பிரமஸ்வரூபமே பெனக்கு இனியொரு சுதந்தரமுமில்லை. தருமென்பதையுந் தகாதென்பதையுந் துணியும்படி உபதேசித்தவரே! துரியோதனாதிகள் பேரில் போர்தொடங்கென்றருளிச்செய்த கட்டளைப்பிரகாரம் செய் யக்கடவே னென்று யுத்தத்திலே பிரதியுடையவனாய் அருச்சுனன் சாண்டியத்தைக் கையிலெடுத்தவனாகப் போரினெருடையப்பட்டு நின்ற னென்று திரிதராட்டிரருக்கு சஞ்சயர் சொல்லுகிறார். (எஏ)

ஞ்சயரைப் பார்த்து மாதவனுந் தனஞ்சயனும் ஏகர்த்தத்தி லிருந்து மோஷப் பிரதிபாதனமாக நடந்த விர்த்தார்த்தங்க ளுனக்கெப் படித்தெரிந்ததென்று திரிதராட்டிரன் கேட்ட, வேதவிபாசருடைய கிருபாகடாஷத்தினாலே யறிந்தேனென்று சொல்லி யிவைகள் வேறொருவருக்குந் தெரியத்தக்கதில்லையென்று சொல்லிச் சஞ்சயரான வர் தனக்குண்டாகிய ஆனந்தத்தினுற்றானே தோத்திரம் பண்ணுகிறார் வாருமையா திரிதராட்டிரரே! மகத்துவத்தோடு கூடியிருக்க

இற அருச்சுனனுக்கும் பாமாத்மாவாகிய வாசுதேவருக்கும் சம்வாத
மாயிருந்த தெப்படிப்பட்டதென்றால், அந்த ஆச்சரியத்தினாலே
மயிர்க்கூச்செறிந்து அந்தச் சம்வாதத்தை நான் கேட்டபிறகாரும்
உமக்குச்சொன்னேன். (அஅ)

யோகிகளுக்கெல்லாம் பசவானிருக்கப்பட்ட பகவானுனே
பனுக்கிரகம்பண்ணின அத்தந்த ரகசயமாயிருந்த இரேஷ்டமாய் யிருந்
தப்பட்ட கீதார்த்தத்தை வியாசருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே நானுன்
கேட்டேன். (அச)

வாருமையா மகாசாஸாஸே! புண்ணியங் கொடுக்கிறதாயும் ஆச்
சரியித்யபாய்மிருக்கப்பட்ட சம்வாதமாய் சுவாமியுக்கும் அருச்சுன
னுக்கும் நடந்த கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நினைந்து நினைந்து
திரும்பியும் திரும்பியும் சந்தோஷத்தையடைகிறேன். (கஉ)

வாருமையா திரிதராட்டிரே! ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற பகவா
னுடைய விசுவரூபத்தை நினைந்து நினைந்து பார்க்கிறபோதெல்லாம்
அழிக்கடி சந்தோஷம் வருகிறது என்று சஞ்சயர் சொல்ல, (கக)

திரிதராட்டிரான் இவ்விருவரில் யார் செயல் அடைவாரென்று
கேட்டதற்கு, யாதொருவருடைய கூட்டத்திலே யோகிகளுக்கெல்லாம்
யோகிஸ்வரானிருக்கப்பட்ட பகவான் எந்தப் பக்கத்தி் லெழுந்தருளி
யிருக்கிறாரோ, யாதொருவர் கூட்டத்திலே காண்டபமென்கிற தன
னைப் பிடித்துக்கொண்டு அருச்சுனனிருக்கிறானே, அவ்விடத்திலே
ராசலட்சுமியும், செயமும், உத்தரோத்தரம் அபிவிருத்தியும், நீதியும்,
நிச்சயமாயிருக்குமென்று என்னுடைய நிச்சயம். ஆகையா லீப்
போதானிலுந் துரியோதனனிடையே நிகழ்ந்துவந்திருந்தபையச்
சாணமாக அடைந்து எல்லாருஞ் சுகமாயிருக்கலாமென்று சஞ்சயரான
வர் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சொன்னார். (கஉ)

பகவானிடத்திலே பத்தியோடுகூடியிருக்கிறபேர்கள் பகவானு
டைய அனுக்கிரகத்தினாலே ஞானம்வந்து மோகத்தை யடைவார்க
ளென்று கீதையினுடைய சங்கடகார்த்தம். இப்போப்பட்ட பத்தியி
னால் என்னுடைய புத்திக்குத்தக்கதாகக் கீதையினுடைய அர்த்தத்
தைத் தெரிந்தமாந்திருந் சொன்னேன். இதனாலே பாமனந்த ரூபமா
யிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணரார்த்தபாவவர் சந்தோஷத்தை யடையக்கட
வர் இப்படி ஸ்ரீமதுருஷனுடைய கிருபாகடாக்ஷமாகிற அமிர்தம்
போலக் கீதையினுடைய அர்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. (கங)

பதினெட்டாவது சஞ்சய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ. அத்தியாயம் கஅ - திருச் சுலோகம் - எகசு.

பகவற்கீதைவசனம்

மூலம்.

ஸ்ரீமதுருஷர் தமோததயோம: